

દાઉદનાં ગીતો,

ગુજરાતી કાવ્યભાષાંતર,

મંડલીઓને તથા કુટુંબોને શાસ્ત્ર.

રેવરેંડ જેમ્સ ગલાશગો,

એરિશ વડિલાર્થ મંડલીના મિશ્યનારી, તથા મુંબઈના

રાયલ એશીઆટીક સોસાયટીના

સભાસદે રચ્યું.

શુરત મધે,

ગુજરાતની પુસ્તકપ્રસારક મંડલીને સાર,

એરિશ મિશ્યનના છાપખાનામાં

છપાયું.

Handwritten signature
THE
PSALMS OF DAVID,

TRANSLATED

INTO GUJARÁTI VERSE,

FOR THE USE OF

NATIVE CHURCHES AND FAMILIES.

BY THE

REV. JAMES GLASGOW.

MISSIONARY OF THE IRISH PRESBYTERIAN CHURCH, AND MEMBER
OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

SURAT MISSION PRESS,

FOR THE GUJARATI TRACT AND BOOK SOCIETY.

HARIBHÁI SHRÁWAN, PRINTER.

1856.

TO THE
REV. JAMES MORGAN, D. D.

MINISTER OF THE PRESBYTERIAN CHURCH, FISHERWICK PLACE,
BELFAST, HONORARY SECRETARY OF THE GENERAL
ASSEMBLY'S FOREIGN MISSION.

One of the honoured originators of that Mission, an eloquent Advocate of the Church's great Schemes of Christian enterprize, as a humble acknowledgment of his invaluable efforts in sustaining the Missionary work, of edification derived from his ministrations and writings, and of personal kindness.

THIS VOLUME IS RESPECTFULLY INSCRIBED.

January, 1856.

રેવરેંડ ડાક્ટર જોમશ મારગન શાહેબ.

એસ્લાંડ દેશમધ્યે બેલ્લાસ્કનગરમાંનો એક સુકીર્તિત
અધ્યક્ષ, એરિસા વડિલાર્થ મંડલીના મિશ્યનનો પ્રતિષ્ઠિત સેક્રેટરી,
એ મિશ્યનનો એક મુખ્ય પ્રવર્તાવનાર,

હરેક મોટા પરોપકારી કામનો પરાર્થવિવાદી, એને એવા
માનીને, સુવાર્તાનાં કામોમાં એનું સાહ્ય અતુલ્ય બળીને,
એના ઉપદેશથી તથા લેખોથી ઘણો ક્ષમ્બોદો પામીને, એની
મિલાઈનો આભારી થઈને, એ સર્વ કારણથી આદર કરીને,
ગ્રંથકારે આ ગ્રંથનું સમર્પણ કર્યું છે.

સર્વ કૃપાદાનને લિધે પ્રભુ ઇશુખ્રીસ્તનું નામ પ્રસ્તુત હોજો.

PREFACE.

This metrical version of the Book of Psalms was commenced in 1843, as a humble attempt to bring the inspired lyrics within the reach of christians using the Gujaráti language. Long and sometimes painful interruptions arose from the preparation of school books, and other vernacular publications,—from the loss of time and the great exposure shared with some of the brethren in the erection of mission houses, and an asylum for converts,—from sickness,—and from travelling. The last mentioned cause however was ultimately made, by God's Providence, a means of completing the work. An edition of the first fifty Psalms had been issued for some years, when, in 1851, the Author was called to return to his native land. A long voyage was spent in incessant application to this subject; the version of the Psalms was completed; and a collection of Gujaráti hymns previously in progress, was much enlarged. Since his return to India, his studies have been much directed to the work of revising the faithfulness of the renderings, the structure of the verse, and the vernacular idiom.

Throughout the work, his endeavour was to keep his mind as free as possible from the influence of versions, whether European or Oriental, and to conform to the Hebrew, as closely as verse permitted, avoiding accommodations, and paraphrases. In aiming at conciseness, he may some times have failed of clearness; but his comparative perusal of versions, has led him to the conviction, that in proportion to their amount of verbiage, the sublimity and unction of the original are evaporated and lost.

One very essential object has been to adapt the psalms as much as possible to English tunes; and such measures as appeared most nearly to harmonize with this object have been selected,—especially long and common metre. Several short metres have been used, though not found in any vernacular verse. A few native measures not found in English, have been used on account of their popularity. The chief of these is called *dohora*, or *dohai*, and may be described, as couplets of twelve syllables, divided by a caesura into 7 and 5; but their quantities are 13 and 11 *matras*, or short vowels. This implies a difference between *syllabic* and *quantitative* measures. Most vernacular measures are of the latter kind. Accordingly, if their lines have the requisite number of short vowels, or their equivalents, the number of syllables may vary. This is quite inconsistent with the uniform number of notes in our tunes. It was therefore necessary to submit to the *syllabic* restriction, from which native compositions are free. In such measures however, though the preservation of exact quantity is often impossible, greater license has not generally been used than a single *matra* in a line; and the license of a letter is frequent in the Sanskrit shloks. In the exclusively vernacular measures, syllabic feet have been strictly combined with quantity.

Into the difficulty of the work, the author need not enter, farther than to say that he endeavoured to cultivate an entirely unbroken field. When he commenced his labours, no metrical psalms existed in the language, and only a little collection of Hymns, generally imperfect translations from Hindi, with almost no regard to prosodial rules. His attempt may thus appear presump-

tuous; and he is deeply sensible of the imperfect accomplishment of his task. But he has been much encouraged to believe that his labour has not been idly expended. His prayer is that the work may be blessed as a means of edification, until it shall please God to raise up a christian poet capable of attaining greater perfection in sacred song. He is devoutly thankful to the Spirit of truth, for his blessing on the study of the Book of Psalms, and the rich enjoyment it has yielded.

He has to express sincere thanks to his brethren of the Irish, and the Free Church, and the London Missions in Gujarat and Bombay, for generous and hearty encouragement in the work,—and especially to the REV. JAMES MCKEE, for many enlightened suggestions, valuable criticisms, and laborious supervision of the press. His grateful acknowledgments are due to friends in Ireland, for a grant which enabled him to print the first fifty psalms, and some other publications,—and now to the Gujarat Tract and Book Society, for the publication of this complete Edition of the Psalms.

Of fifty of the Psalms, second versions have been given, thus making the whole number two hundred.

Each Psalm is headed by a couplet, expressive of its scope.

The verses of the original are numbered at the beginning of the lines; and the stanzas at the end.

A small vocabulary of the less popular words is appended.

January, 1856.

प्रस्तावना.

पवित लेखामांना अेक शास्त्रनुं नाम दडिदनां गीत. तेनुं काव्यभाषांतर गुलराती जेालनार विश्वासीअेने अर्थे हमला छुपावुं छे. तेअे पोतानी भाषामां प्रभुनी स्तुति गाडराडे अेल अा अंथना कर्त्तानो मतलय छे. तेले सने १८४३मां अा काम करवा मांड्युं; पण धणीअेक अडयण, ने डोर्ष डोर्ष नारे अठकाव लाग्या; अेथे निरालना तथा जिन अंथो रयवा पड्या; मिश्यन धर अंधाअ्याथी धणो अम थयो; डोर्ष वार ते मांे थयो; ने अे अपरांत तेले धणी मुसकरी क्धि. पण अे डारणथी प्रभुअे दया करीने कामनुं सधन करावुं; डेभडे अंथकारे पंगीत छुपाव्यां हतां, तार पधी सने १८५१ मां तेने स्वदेरामां पाछुं नुं पड्युं, लांया समुद्रयान सुधी तेले गीतरास्त्रनुं अडु ध्यान राअ्युं, ने प्रभुना साखथी तेनुं अा भाषांतर पूरुं कर्युं ने अे सीवाय ले जिन गीतो तेले आगल रय्यां हतां तेनो संग्रह अडु वधारयो. अने ते युरोपअंडथी अा देरामां पाछे आव्यो, तारे असल वातनो अरे अर्थे अतारीने, ने शुद्ध भाषांतर प्रवर्त्तावीने आअुं काम अडु तपार्युं. डोर्ष भाषांतरनुं स्मरण नहीं, पण असल हेमरी भाषामां सत्गीतरास्त्रनुं स्मरण करीने तेनो निर्मल अर्थे करवा, ने काव्यप्रबंध थडराडे अेवडा शब्द शब्द पण सार्वाववा अेवो तेनो प्रयत्न थयो.

वकी ले रागोअे विश्वासी लोक धणुं करीने प्रभुनी स्तुति करे छे तेअेने अा स्तोत्रो मलावनां, अेवी पण अंथकारनी विशेष

ધૃત્વ હતી. માટે જેવાં ચરણો એવા રાગોને અનુકૂળ છે, તેવાઓને તેણે વાપર્યાં; ઊદાહરણુ ચોપાઈ વગેરે. થોડાંક દેશી ચરણો જે ધંજિરા ચરણોને અનુકૂળ નથી, તેઓને પણ વાપર્યાં; ઊદાહરણુ દોહરા. એના એક ચરણનાં બે પદો છે;ને એક પદના બાર સ્વરો એટલે સાત તથા પાંચ છે; પણ પદ પદની માલાઓ તેર તથા અગ્યાર છે. એથી બે જાતનાં પદો જણાય છે, એટલે સ્વરરૂપ તથા માલા રૂપ. દેશી ચરણો ઘણાં કરીને માત્રા રૂપ છે. માટે જે માત્રાઓ શુદ્ધ હોય, તે સ્વરો વધારે કે ઓછા છુતાં કંઈ અડચણ પડતી નથી. પણ તેમાં સ્વરરૂપ રાગના સ્વરોનો કાંઈ મિલાપ નથી. માટે ગ્રંથકારને સ્વરરૂપ રચનાઓ કરવી પડી. એવી રચનાઓ બિજી કર્તાં બમણી સુરાકિલ છે; પણ એવા ચરણ ચરણમાં એક માલાનો જ ફેર આવશે. તથા સંસ્કૃતમાં પણ એ અક્ષરનો ફેર મલે છે. તેણે દોહરા વગેરેમાં સ્વરો માલાઓ પૂરાં મલાવ્યાં;

આ ગ્રંથ કર્યામાં જે કડણતા લાગી તે વિષય ગ્રંથકાર એટલું માત્ર કહે છે, કે જેવું કોઈ મનુષ્ય જંગલમાંથી નવું ક્ષેત્ર કાઠોડે એવું તેનું કામ નવું લાગ્યું. તેણે આ ભાષાંતર કરવા માંડ્યું તારે ગુજરાતી ભાષામાં એવાં કંઈ નહતાં. ગીતોનો નાનો સંગ્રહ તો હતો; તે ઊરદુથી અધૂરું ભાષાંતરજ હતું. એવી અવસ્થામાં ગ્રંથકાર બહુ ઊતાવલો હતો, એમ કોઈ ધારે. તો પણ તેનું કામ અમથું થાયજ નહીં, એવી આશા ઘણા મિત્રોની મેહેરબાનીથી નિકલે છે. સ્તોત્રોની રચના વધતી સુધારી શકે એવા વિદ્વાસી કવિને પ્રભુ ઊઠાવો; તાં સુધી આ ગ્રંથ શિ-

આમણુ તથા દિલાસાના ઊપાય ઠરે; ગ્રંથકારની એવી ઘણી પ્રાર્થના છે. તે સત્ત્વ્માત્માનો માટે આભાર માનેછે; કારણ કે ગીતશાસ્ત્રનું ધ્યાન રાખીને તે ઘણો આશીર્વાદ તથા અત્યંત મુખ્ય પામ્યો.

જે ઐરિશ સ્કાચ તથા ઇંગ્લિશ મિશ્યનારીઓ ગુજરાતમાં કાઠીઆવાડમાં તથા મુંબઈમાં ગ્રંથકારના વિશેષ મિલો છે, તેઓની ભલામણનો તથા આતરજ્ઞનેનો બહુ ઊપકાર માનેછે; ને વિશેષે કરીને રેવરેંડ જેમ્સ મકી સાહેબનો ઊપકાર માનેછે; કારણ કે વાત શુદ્ધ કરાવીને તથા ગ્રંથ ઘણી શારી પડે છુપાવી પ્રવર્તાવીને તેણે ઘણી જ્ઞાની તથા ડાહી સલાહ કિધી.

ઐરલાંડ દેશમાંના ડોઈમિલોની મેહેરમાનીથી પેહેલાં ૫૦ ગીતોની પોથી તથા બિજી ડોઈ પોથીઓ પણ આગલ છપાઈ હતી. ને હવે ગુજરાતની પુસ્તકપ્રસારક મંડલીની મેહેરમાનીથી આ આજો ગીતગ્રંથ છુપાયો છે. માટે ગ્રંથકાર એ બદ્ધ મિલોનો આભારી છે.

પચાસ ગીતોની બે બે રચનાઓ છે, એવી કે સર્વ મલીને ૨૦૦ સ્તોત્રગીતો તેમાં સમાયલાં છે.

એક એકને માથે બે બે પદમાં એનો સાર લખેલો છે.

અસહ વાક્યોના અંદો આરંભિ લખેલા છે; ને ચરણ ચરણના અંદો અંતે. જે સંસ્કૃત વગેરે કઠણ શબ્દો તેઓનો શબ્દકોષ એમાં જડેલો છે.

दाशोदनां गीतोऽनुं भाषांतरं •

गीत १ (७.)

अमेनो सारं न्यायोऽनुं सुखं ;
तथा पापीऽमेनो दुःखं •

१ सुखी मनुष्य अमे ननुऽमे ,
दुष्ट सत्तामां न न ननुऽमे ;
पापी रस्तामां न रेहे ;
निंदक संगति न सेहे • १

२ हर्षधी शिजे देवोऽनुं मान ;
रात दिन राजे अमेनुं ध्यान ;

३ अमेनी अपमा लवाग्ने,
पालनी पासे आऽ ववाग्ने • २

स्ते थाग्नेऽहे कुलवान् ;
अस्तां नथी अमेनां पान ;
ते तो साधये सर्वकाम ;

४ दुष्टे यता नथी आंम • ३

- તેઓ ભુસાને સમાન ,
 જેને હરેછે તુશાન .
- ૫ જાં વિશ્વાસી સખા થાએ ,
 તાં દુષ્ટ લોકો છેક ન જાએ . ૪
- ૧ પ્રભુ પોતે તો હરવક્ત
 જાણેછે પોતાના ભક્ત ;
 જાણેછે તેઓનો ધર્મ ;
 નાશનું કારણ એ કુકર્મ. ૫

એની બિજી રચના. (L. M.)

- ૧ જે કુમતને નથી પાલતો ;
 જે કુમાર્ગમાં નથી ચાલતો ;
 જે ન ખેસે નિંદક કામે ;
- ૨ દેવના લેખમાં જે હર્ષ પામે;- ૧
 એ શુદ્ધ લેખમાં જેનું મન છે,
 શત ને દિવસ, તેને ધન્ય છે .
- ૩ એની ઊપમા પ્રત્યક્ષ છે ;
 દોરીયાની પાસે વૃક્ષ છે ; ૨
 મારામમાં કૂલ પુષ્કલ થયે ;
 તેનાં પાન નહીં ખરીજયે ;
 તેને સર્વ કામ સધાયે ;
- ૪ પાપી એવા નહીં જણાયે . ૩

तेज्या शेतारा जेवा शवे ,
जेमने ज्मांधीज्या जडावे ०

५ तो न्यायासन पासे पापी
जभा रेहेजे नहीं कदापी ० ४

जं विज्वासी सभा थजे ,
तां दुष्ट लोका छेक न ज्जशे ०

६ जेमजे देवने सत्पथ भावजे ;
पापने पथ विनारामां ज्जावजे ० ५

गीत २. (७.)

ज्जीस्त पर ज्जावजे वैर ने मान ;
ज्जे संभंधी ज्जागमज्जान ०

१ पारका लोका जेम क्कधित !
लोकाणी वातो जेम क्कहित ?
२ जादशाह सरदार ज्जपरदस्त
जेम करेछे ज्जदोअस्त ? १

देवनी तथा ज्जीस्तनी मेर ०
तेज्या जेम करेछे वेर ?
३ ज्जेमनुं ज्जंधन छेडीज्जे ;
ज्जेमना दोरा तोडिज्जे ० २

- ૪ પ્રભુ જીને આકાશવાસ,
તે તો કરશે ઊપહાસ ;
- ૫ તે ભાગવાવશે બહુ સંતાપ ;
ને કરાવશે બહુ વિલાપ ૦ ૩
- ૬ તે તો મારો મહારાજ ;
તેને મેં પેહેરાવ્યો તાજ ;
તેનું આસન મહિમાવંત
સીંચ્યાન ઊપર છે અર્નત ૦ ૪
- ૭ હું શંભલાવિરા વચન સહી ;
પ્રભુએ વાત મને કહી ;
તું છે મારો પ્રીય પુત ;
આજ તું થયો મારો સુત ૦ ૫
- ૮ માગ તો બહા દેશીએ,-
પૃથ્વીના રહેવાસીએ
એમનો તું થઈશ વતનદાર ;
સહુ પર કરિશ અધિકાર ૦ ૬
- ૯ ઝાલી લોહાડાનો રાજદંડ,
તું ચલાવિશ રાજ અખંડ ;
સર્વ રાતુ તુટી જાએ ;
અને માટલાં જેવા થાએ ૦ ૭

- १० हवे पृथ्वीना सरदार,
वेला करणे जाधवियार;
११ देवने ललु पासा त्रास;
भये करे अहु उल्लास. ८
- १२ पुतने चुना; रजे टोप
तमने पाडे पथने लोप;
तेना थोटोळ टोप सलगाय्मे,
तो विश्वासीळ कुराज थाय्मे. ९

य्मेनी भिल रयना. (C. M.)

- १ परवरा केम हुलड करेछे?
ने लोटो अमथी वात!
२ सरदारो नये करेछे;
ने लूपोनी नमात. १

- देव तथा श्रीस्त पर दाहालने
केछेछे के आविये
३ तेय्मेनां भांधन भांलने
दारा केकाविये. २
- ४ पणु प्रभु लेने आकारावास
तेय्माने ते विश्द;
५ ते करशे मोटा उपहास;
ने केपि करशे बुद्ध. ३

६ में सीझानना शुद्ध पर्वत पर
राजने राप्यो छे;

७ हुं विपदेशा करिरा वयन लर
प्रभुय्ये लाप्यो छे. ४

तूं भारे प्रीय पुत्र मनाय्ये;
भारे थय्येला आल;

८ भाग भाग, तो तारे माल पनाय्ये
विदेशीयानो ताल. ५

लगाना छेऽलर अय्येऽ,

तूं सहुनो वतनदार;

९ तो आली लोहोऽनो राजदेऽ
तूं करये सत्सरकार. ६

ने कायनुं वासए लेम लंलय्ये,

तेम तुटे लोंक पलवान;

१० तो हवे राजय्ये समलय्ये;
सरदारो रिजे मान. ७

११ प्रभुने लल उरता लय्ये;

ने धुल आयो मान;

१२ ने सुतनुं वंदन करता लय्ये;
न होय्ये डोपायमान. ८

ને તેને થોડા ઢાપ સલગે,
 તો રસ્તો આશો નિત્ય;
 ને તેને જેનો ભાવ વલગે
 તેમ્મીને ધન્ય ખચિત. ૬

ગીત ૩. (L. M.)

દેવના વૈરી રીસ ચઠાવે;
 દેવને ખરા ભક્તો ભાવે.

૧ હે દેવ શત્રુ કેટલા પડ્યા!
 મારી સામા કેટલા ચઢ્યા!

૨ કેટલા લોકો બધી કેહેછે,
 કે દેવ તેને તજી રહેછે. ૧

૩ પણ તું પ્રભુ મારી ઢાલ છે:
 ને પ્રતાપી રખેવાલ છે.

૪ મેં પ્રભુની પ્રાર્થના કિંધી;
 તેણે મારી ખબર કિંધી. ૨

૫ હું તો ઊંધ્યો, પછી જાગ્યો;
 કેમકે પ્રભુ રક્ષક લાગ્યો.

૬ દશ હજારો લોકો કરે
 તો પણ મારો જીવ ન ડરે. ૩

૭ ઝ્મા પ્રભુ તું ઊઠી ઝ્માવિરા ;
 ઝ્મા દેવ મને તું ખચ્માવિરા
 વેરીઝ્માની દાટને વાગી ;
 તેં તેઝ્માની સંકિત ભાંગી . ૪

૮ દેવથી પૂરી મુક્તિ આવશે .
 તેના લોકને કૃપા શાવશે . ૫

ઝ્માની ખિજી રચના. (૭ & ૬.)

૧ હે દેવ મને છેક વિરહ
 કેટલા રાત્ર અહડે
 મારા જીવ પર કરે હુહ
 મારા મુખને નડે . ૧

૨ પ્રભુ હોઝ્મા નહીં કૃપાલ ;
 ઝ્માવા તેઝ્મા ખદે.

૩ મારો મહિમા મારી ઠાલ ,
 પરમાત્મા ટદે . ૨

૪ ઘણું પ્રાર્થન કરીને ,
 તારું નામ મેં લિધું ;
 સીઝ્માનથી કાન ધરીને ,
 તુંઝ્મા ઊત્તર દિધું . ૩

૫ પ્રભુ જીવને પાલિછે ;
 એ જો ઉધે જાગે,
 ૬ જારે રાત્રુ ચાલિછે,
 તારે ભય ન લાગે. ૪

૭ જીઠ યહોવા ; દેજે સાંત ;
 વૈરીને ધમકાવજે ;
 તેં દુષ્ટાના તોડ્યા દાંત ; -
 તેમનું બલ દમાવજે. ૫

૮ હવે જાણો કે જીહાર
 પ્રભુથી કરાશે ;
 માટે આશીર્વાદ પામનાર
 એના લોક જાણાશે. ૬

ગીત ૪. (૭ & ૮.)

વિધારી એનાં રક્ષણ
 ને તેમના મુખનાં લક્ષણ •

૧ પરાત્પર મારી અરજ,
 કૃપા કરીને માન ;
 તું જોઈ મારી ગરજ,
 યથો છે કૃપાવાન. ૧

२ म्मो मनुम्यो डां सुधी ,
 मुजवर नंम्यावशो रार्म ?
 ने लूडी जशो लुद्धि ?
 ने माहाशो म्ममथां कुर्म ? २

३ समन्ने के सत्य यलोवा
 लडतने संभालिछे ;
 में करी तेनी सेवा ;
 ते उत्तर म्मालिछे . ३

४ भिलो ; तभारे माथे
 कुटी न लायो पाप ;
 पोताना हृदय साथे ,
 शत्रे करणे भिलाप . ४

५ ने छानाथी हप्पीने
 स्तोत्रो पणु गाता लम्मा .
 प्रभुनो भाव राप्पीने ,
 हमेसां कुराल थाम्मा . ५

६ हमने डोणु देण्डावे
 कुंई लाल म्मम धणु डेडे
 पणु तारी कृपा आवे ;
 ने मारे माथे रेडे . ६

७ ले सने धन्य धुमधाने,
 तेज्जे हंकारी थाज्जे,
 ते कर्तां तारे नामे
 भारथी हर्ष पभाज्जे. ७

८ हुं मानी ज्जेवां लक्ष्णु,
 रात्रे तो ठींधी नर्धरा;
 ने पाभीने सुरक्ष्णु
 हमेरां कुशल थर्धरा. ८

ज्जेनी जिणु रयना. (S. M.)

१ ज्जे भारा सात्विक देव,
 तूं मने देजे कान;
 नेवारे दुज्जे भारे ज्जव,
 तारे तें दिधुं स्थान. १

तूं दया करी मान,
 ने शांभल भारी वात;

२ ज्जे मनुज्जेना सहु संतान,
 कां लगी लागशे धांत? २

ने मानशे ज्जुकां मत?

ने पसंद करशे शर्म?

ने शाधशे धर्णी ज्जेठी लत?

ने याहाशे ज्जेमथां कर्म? ३

३ जलुग्ले डे नीतिवान्
 प्रभुने गमेछे ;
 ते प्रार्थनाने देछे दान ;
 ते तेने ज्मनेछे. ४

४ तो तमने लागे त्रास ;
 ने अपराध न सेहो ;
 प ने करे हृदयनो-तपास ;
 ने ध्याना जेसी रेहो. ५

ने देवने न्यायी दान
 अहउवो लेवी रीत
 ने तेने ज्मापी पूरे भान,
 राजे विश्वास विनित. ६

६ ज्मेवा तो ज्हु सवाल,
 डे डोए देजाउशे सुप्प ?
 पए ज्मावे प्रभुनुं ज्मज्वाल
 ने ज्मेनुं प्रसन्न सुप्प. ७

७ तो लोकरां ज्मन्न ने वैन
 जे सने पुञ्जल थाज्मे,
 ते कर्तां हुंथी शांति ज्मेन
 ने ज्मानंद ज्हु पमाज्मे. ८

८ तो भने समाधान ;
 हुं सुजे शुध लधरा ;
 केमके तूं प्रभु कृपावान् ,
 ९ कुशलता भने देधरा . ९

गीत प. (७.)

अमेनो सार भक्तनुं सत्कर्म ;
 तथा पापीनो अधर्म .

१ प्रभु भारी अरु मान ;
 भारी वातनुं करजे ध्यान ;
 २ भजन करवा मांडुंछुं ;
 मोठी वाणी शहाडुंछुं . १

३ प्रोडीअमे हुं स्तुति देधरा ;
 ४ प्रोडीअमे तूं सांभली लधरा .
 तने पसंद पाप न थाअमे ;
 तूंथी लुडुं न अभाअमे . २

५ मूर्खने तूं तो अमे नहीं ;
 तने पापी गमे नहीं ;
 ६ डोंगी, पुनी, गुनहगार
 अमेनो थशे डेड संहार . ३

७ हुं तो कृपा पाभी लक्ष्मि ;
 तारा धरमां नभी लक्ष्मि.
 मने तारुं लय रप्पाव ;
 मने सिधो मार्ग पताव. ४

८ तारा सत्यमां मने दार ;
 शत्रुग्नि तो छे डोडार ;

९ अविश्वासु ग्निमनां मोहो ;
 ग्निमनां मनमां बुडी ज्ञा. ५

गलुं कपरने शर्पाग्नि ;
 लुमे अहुं पुसामत थाग्नि ;

१० प्रभु तेमने शर्म लगाड ;
 तेमने मनसुभाथी पाड. ६

माठा पाणीने नहसाड ;
 आमा तोडनाराने काहाड ;
 ने विश्वासीने हर्षाव ;
 सर्वकाल आनंद कराव. ७

११ ले ले आहे तारा गुणु ,
 ते ते पामशे तारुं पुण्य ;

१२ ग्निवा लोडने तूं कृपाल ;
 प्रेमे धेरिश, लेवी ढाल. ८

अमीनी पिण्ड रम्यना. (C. M.)

१ अमी प्रभु शांभल भारे शाद ;

ने संभार भाई ध्यान ;

२ ने तने अमी भारे वाद ;

अमी स्वामी शक्तिमान् . १

३ अमी भारे प्रभु हर प्रभात ,

तूं शांभलिरा भारे प्रार्थ ;

४ सवारमां तने पोहोंमशे वात

ने भारे सहु मनार्थ . २

५ तने न आवे दुराचार ;

तने न आवे पाप ;

६ तने न आवे गुनहजार ;

दुष्कर्मिने संताप . ३

ने सर्व मिथ्यागुणीने ;

तूं वालिरा मोठे ज्येरा ;

ने ठोंगी तथा अुनीने ,

तूं इरिशा क्रोधविरा . ४

७ तुं तारा घरमां आवीने ,

मानिरा अहु दयादान ;

ने मायुं तां नमावीने

प्रभुने आपिरा मान . ५

૮ દેવ દુરામનોની સામણે,
 તું મને સિદ્ધ વ્યક્તાવ;
 પોતાની શુદ્ધ શિખામણે
 મને સર્પથ ખતાવ. ૬

૯ તેઓનાં મનમાં નથી જ્ઞાન;
 ને મુખમાં નથી સત્;
 ને ગહાં, લેવાં પ્રેતસ્થાન;
 ને જીભ પર જીહ્વાં મત. ૭

૧૦ ય્યો દેવ તેઓને નિચા પાડ;
 તેઓને પાડશે સ્વાર્થ;
 ને ઘણાં પાપને કિલે કાહાડ;
 તેઓ તો ખહુ હુકાર્થ. ૮

૧૧ પણ જેઓ તને ભાવેછે,
 તેઓને અત્યાનંદ;
 તેઓને તું ખચાવેછે,
 ને કહેછે પસંદ. ૯

૧૨ જે માગે તારો શુભપ્રસાદ,
 તેઓને ખહુ ઊલ્લાસ;
 ને જેઓ પામે આશીર્વાદ
 તેઓને સદ્વિશ્વાસ. ૧૦

તું તે પર કૃપા રાખેછે,
 સુરક્ષક સર્વકાલ;
 અને આચ્છાદન નાંખેછે,
 જેથી ઊગારની ઠાલ. ૧૧

ગીત ૬. (L. M.)

એનો સાર ભક્તનો પ્રત્યાત્તાપ;
 તે માનેછે પોતાનાં પાપ.

૧ એા દેવ તું ક્રોધી કરિશ મા;

ને ક્રોધે શિક્ષા કરિશ મા;

૨ ક્રુણા રાખી મારા પર,

ને રોગથી મને તાબે કર. ૧

ને મારાં હાડકાએ પીડિત;

૩ ને મારા આત્મા બહુ રૂદિત;

એા દેવ મુખ સદા ન સંતાડ!

પણ આવી મને મુખ પમાડ. ૨

૪ તું મારા આત્માને ઊદ્ધાર;

ને દયાસાર મને તાર.

૫ મરણમાં થતું નથી જ્ઞાન;

ને કબરમાં ઢોણ આપે માન! ૩

૬ હું ઘણા નિશ્વાસ કાઠાકુંછું ;
 ને રાત્રે રડવા માંડુંછું ;
 ૭ આંખ આંશુ પાડી થાકી છે ;
 ને રૂદન કરી ઝાંકી છે . ૪

૮ મારાથી ખસો ગુનહગાર ;
 પ્રભુએ લિધા સમાચાર ;
 ૯ દેવે મને લગાડ્યું ચિત્ત ;
 ને માનશે મારી અરજ વિનિત . ૫

૧૦ ઊતરાશે વૈરીઓનાં મુખ ;
 અને તેઓને લાગશે દુઃખ ;
 તેઓનાં ચાલશે નહીં દુકર્મ ;
 તેઓને વેલી આવશે રામ . ૬

એની ખિજી રચના. (૮.)

૧ પ્રભુ હું પર સીસ ન અહો ;
 કોપે શિક્ષા પણ ન પડે ;
 તું તો ઘણો કૃપાવાન .
 ૨ મારું માંસ ખહુ દુર્બલ થયું ;
 દુઃખે મારું તન ખઈ ગયું ;
 તું જીવાડજો મારો જીવ . ૧

३ भारो आत्मा तो अहु रज्यो ;
तने डेरलो विलम्ब पज्यो ?

हे परात्पर प्ररी आव ;

४ भुउर्धमांथी मने डाहाउले ;
वेळुं तारुं नाम देयाउले ;

५ मातमां नथी तारो आव . २

कपरमां डोणु तने न्णु ?

६ राने हुं भारे पिच्छाणु

धळुं रदन करुं ;

पापनो पश्चात्ताप करीने ;

पापने जिणे अहु रडीने

आंशुआमां तरुं . ३

७ भारी आंजो अंकी थड छे ;

तथा वैरीथी अर्धगर्ध छे ;

८ युनहगारो आधा न्णो ;

९ देवे भारी अरुण मानी ;

ने ते करुं अहु मेहेरआनी ;

१० शत्रुआ प्ररी शमाआ . ४

गीत ७. (L. M.)

अ सार हे प्रभुनो धनसाध ;

ते करुं नही शत्रुनी भाध .

१ परात्पर तूं पर भारो भाव ;
 तूं मने जल्लिमथी अयाव ;
 २ रजे ते सिंदुना जेवा थाम्मे ;
 ने मार! ज्वने प्राडीज्जम्मे . १

३ ज्जा प्रभु जे में करचुं ज्जिम ;
 जे हाथने लागुं कुलंक तेम ;
 ४ जे मित्रने वज्जोडुंछुं ;
 ना—वैरीने पणु छोडुंछुं ; २

५ तो वैरी काहाडे भारो ज्वन ;
 ने छेडुं पाडे माई मान ;
 ने धूज्जमां नांजे भारो भाव ;
 ६ पणु ज्जा देव मने तूं अयाव . ३

तूं मारो लकमां छोप अहडाव ;
 सहु राजुज्जमाने तूं अटकाव ;
 ७ ने ज्जिने न्यायासन धर ;
 ने शुचि लोडने जिगा कर . ४

ज्जि माटे ज्जियस्थान जतां ;
 ८ देव पोते करणे सहु सत्ता ;
 तूं मने तारा गुणु लगाड
 ९ पणु पायीज्जानां पाप मंठाड . ५

- સત્યેશ્વર ન્યાયી લોકને સ્થાપ ;
 ને મને પ્રતિદાનો આપ.
- ૧૦ તે શુચિ લોકનો રખેવાલ ;
 ને ન્યાયી લોક પર ખડુ કૃપાલ . ૬
- ૧૧ અમ્મો તો તેના પ્રીતિવાન ;
 પણ શેલ શેલ તે કોપાયમાન ;
- ૧૨ જો તે ન શરે તો તલવાર,
 ખાણુ ધનુષ્ય કરશે ઠેઠ તૈયાર . ૭
- ૧૩ તે નાંખશે માતનાં હથીયાર ;
 ને મારશે સહુ સતાવનાર .
- ૧૪ જે અમથાં કર્મ કરાવેછે ;
 ને દુઃખજ જે જન્માવેછે ; ૮
- ૧૫ ને તેણે જે ઘાટ ધડ્યો છે,
 તેમાં તે પોતે પડ્યો છે .
- ૧૬ પાશુનાં તો આવશે તેનાં કર્મ ;
 ને તેને માથે રહેશે શર્મ . ૯
- હા-તેનાં જીલમ તથા પાપ,
 પોતાને માથે નાંખશે ત્રાપ ;
- ૧૭ હું દેવને ગાયન ગાતો જઈશ ;
 ને તેનું નામ ભજીને લઈશ . ૧૦

ગીત ૮. (૭ & ૭.)

એનો સાર—દેવ મહિમાવાન છે;
મનુષ્યોને ઊત્તમદાન છે.

૧ હે પરાત્પર કેવું સારું
જગતમધ્યે તારું નામ;
આકારા ઊપર ચમકનારાં
તેં દેખાડ્યાં તારાં કામ. ૧

૨ ધાવણાં બાલકોનાં નિહિથી
તું પરાક્રમ લાવ્યો છે;
એમ કરીને તું એ બેથી,
રાત્રુને દમાવ્યો છે. ૨

૩ તારા હાથે આકાશને,
રાજિથી બનાવ્યા છે;
ચંદ્રને તથા તારામ્મિને,
એમને તેં કરાવ્યા છે. ૩

૪ મનુષ્ય કેવું છે કે એનો
એમ તું લે છે સમાચાર!
કૃષિ આદમપુત્ર કે તેનો
એમ તું કરે છે ઊપકાર! ૪

૫ તેને તેં દૂતથી નાહાનો
કિધિ થોડી મુદત બર;

પછી સુગુટ મહિમાવાણો

મેહેલ્યો તેના માથા પર. ૫

૬ તેને સર્વ વસ્તુઓ પર

તેં તો સોંપ્યો અધિકાર ;

૭ ગેદાં ઠોર વનપશુઓ પર

ક્ષેત્રનું હરેક જનદાર ; ૬

૮ પંખી વાયુમાં વસનારે ;

માછુલું જેને જલમય ઠામ ;

૯ હે પરાત્પર, દ્રેવું સારે

જગત્મધ્યે તાર નામ. ૭

ગીત ૯. (L. M.)

આ ગીતમાં દેવનો અધિકાર ;

ને પાપીઓનો છેક સંહાર.

૧ હે દેવ હું છવ અહડાવું છું ;

તારો ઊપકાર જણાવું છું.

૨ કહીને તારા અમત્કાર

હું આનંદ પામિશ ખેસુમાર. ૧

પરાત્પરને વખાણું છું ;

ને ઝમેની કૃપા જાણું છું ;

૩ વૈરીઓ નાહાસી પ્રેરે છે ;

૪ કાંજે તું ધનસાફ કરે છે. ૨

૫ તૂં ન્યાય કરવાને આવ્યા છે;

પારકા લોકને ધમકાવ્યા છે.

૬ તૂં પાપીઓને કાહોડે છે;

તેઓનાં નામ મટાડે છે. ૩

થઈ રહ્યું વરીઓનું વર;

તથા તેઓનાં ઘણાં શહેર.

તેઓનું સ્મરણ પણ વીસરાયે;

૭ પણ દેવ અખંડ અનંત જણાયે. ૪

તેનું ન્યાયાસન છે તૈયાર;

૮ જગત્ પર તેનો અધિકાર;

૯ તે રૂકનો કુરે છે વિચાર;

તૂં તેનો શાંભલે છે પોકાર. ૫

તેઓને તારા નામનું માન;

૧૦ ને તેઓ તને આપશે માન;

કુમકે જે તારે અરે ભક્ત,

તેને તૂં તજીશ નહીં હરવક્ત. ૬

૧૧ દેવ સીઓનમધ્યે મહિમાવાન.

ગીત ગાઈ તેને આપે માન;

શંભલાવે તેના અમલદાર;

તે હૃદયાનો તપાસ કરનાર. ૭

૧૨ જારે તે ખદલો લેવા જાય,
 તારે તેઝ્માનું સ્મરણુ થાય;
 તૂં રૂકનો કરેછે વિચાર;
 તૂં ઝ્મને બૂલે નહીં પોકાર. ૮

૧૩ હે પ્રભુ મારો તૂં મેહરખાન;
 ને મારા દુઃખમાં દયાવાન;
 તૂં મને વૈરીથી ઊગાર;
 ને માતથી મને દે ઊદ્ધાર. ૯

૧૪ કે તારી સભામધ્યે યાજ;
 ને સ્તુતિ કરી ગીતો ગાજ;
 કે મને ઊદ્ધાર ઝ્માવ્યો છે;
 તેં મને ખહુ હર્ષાવ્યો છે. ૧૦

૧૫ પરધર્મીથી ખોદાયછે;
 તેજ ખાડામાં ખુડાયછે;
 તે ફાંદાંને સંતાડેછે;
 પોતાના પગને પાડેછે. ૧૧

૧૬ પરાતપર ઈનસાફ કરેછે;
 ને તેથી પુણ્યવાનુ કરેછે;
 પણ જ્ઞેમના હોયો કરે પાપ,
 તેઝ્માને મલશે ધણો આપ. ૧૨

१७ नरकभां दुःखशे गुनहगार ;
 ने प्रभुना सहज विसरनार ;
 पणु जेम्मा निरहंकार थाय
 तेम्मा कदापि न भूलाय. १३

१८ दीन मनुष्यनो न दुःखशे भाव ;
 १९ म्मा समर्थ ईश्वर ङीठीम्माव ;
 मनुष्यना शुलमने दणाव ;
 ने ज्योटा मनसुमा अटकाव . १४

विदेशीम्मानो धनसाध कर ;
 २० तेम्माने तूं लगाउजे उर ;
 डे तेम्मा तञ्जु गर्वनी वात ,
 पोताने जणु मनुष्य जगत. १५

गीत १०. (L. M.)

नास्तिको करे अहंकार ;
 तेम्मानो थशे छेक संहार.

१ हे प्रभु, संताप थयो छे ;
 तूं माराथी डेम गयो छे ?
 ने मारे कडणु समय थाय ;
 तेवारे तूं डेम छुपी जय ? १

- ૨ ગર્વે કરીને ગુનહગાર
 ક્ષીનને કરેછે ખલાત્કાર;
 ને તે તેમ્માને નડેછે;
 ને ક્ષાંદામ્મામાં પડેછે. ૨
- ૩ કેમકે પોતાનો ભુડા સ્વાર્થ,
 નાસ્તિકને લાગે પરમાર્થ.
 ભગ્માને દેવ નકારેછે,
 તેમ્માને તે સ્વીકારેછે. ૩
- ૪ ભમ તેને નથી નમ્રબોધ;
 તેમ કદી કરતો નથી શોધ;
 ને તેનું અંતઃકરણ અખંડ;
 પ્રભુ પર થાયછે પાખંડ. ૪
- ૫ હમેશાં વાંકી તેની રાહ;
 પણ ઊત્તમ તારી સહુ સલાહ;
 તે મ્મની ખાખત ભૂલેછે;
 ને વૈરીમ્મા પર કુલેછે. ૫
- ૬ કહેછે, હું કદી હાલુ નહીં;
 મ્મને દરિદ્રમાં વહું નહીં.
- ૭ આપો ભૂલાવો ને ડગાઈ
 તેમ્માની ભુભાને લગાઈ. ૬

અને તેઓની સહુ જાપાન,
કાહાડે ઊપદ્રવ તથા ગુકરાન;
૮ તે છાંને ખુણે ઝાંકેછે;
દરિદ્રીને તે તાકેછે. ૭

૯ નિર્દોષીને તે પાડેછે;
ને સિંહના જોવા શરૂકે;
ને જીવ પર ઘડેછે ખડુ ઘાટ;
તે જોયછે લીનોની વાટ. ૮

૧૦ પોતાને તે નમાવેછે;
લીનજનને પકડાવેછે;
૧૧ દેવ ભૂલ્યો મનમાં કહેછે;
ને મુખ સંતાડી રહેછે. ૯

૧૨ પરાત્પર પ્રભુ હાથ ઊઠાવ;
લીનમનુષ્યોને તૂં ખચાવ;
૧૩ સા માટે એવા ગુનહગાર,
પ્રભુ પર નાંખે તિરસ્કાર? ૧૦

કાંજી તે મનમાં ખકેછે,
કે રૂંશ્વર પાપને મુકેછે;
૧૪ પાણુ તૂં તેઓના દુરાચાર,
દેખીને કરિશ પ્રતિકાર. ૧૧

તું મોટા આશ્રો કરેછે;
 અનાથનો બાપ તું કરેછે;
 ૧૫ તું ભાંગિરા પાદીએનું બલ;
 શાધીને આપિરા લાયક ફલ. ૧૨

૧૬ યહોવા બાદશાહ છે સદા;
 અન્ય લોક ખુશ્ચા સર્વદા
 ૧૭ વિશ્વાસીને તે દિધા કાન;
 ને કિધું પ્રાર્થનાનું માન. ૧૩

તું કરિશ તેમનાં દિલ તૈયાર
 ને કરિશ અરજીનો વિચાર;
 ૧૮ એવો કે લાચારોનો ન્યાય
 તારા અનુગ્રહથી કરાય. ૧૪

ને દુઃખિતોનો ઈનસાફ પણ
 કે ધૂલનું થયલું ભે જણ.
 તેથી તેઓ ન ખિહીતા બાય;
 ને તેમની પુકે ન લગાય. ૧૫

ગીત ૧૧. (C. M.)

એમાં જણાયછે વિશ્વાસ,
 ને દેવથી મનુષ્યનો તપાસ.

- ૧ હું દેવનો કરુંદું વિશ્વાસ;
તો મને તું કેમ કહે,
કે પક્ષી જેવા ઊડી નાહાસ;
ને પર્વત ઊપર રહે ? ૧
- ૨ દુષ્ટ લોકો ઘાગ્ય ઘડીને,
રાખેછે તીર કમાન;
ને ધ્રાની રીતે ચહડીને,
મારેછે નીતિવાન. ૨
- ૩ જો થયો પાયાનો વિનારા,
તો સું કરે પુણ્યવાન ?
- ૪ પ્રભુનું આસન છે આકારા;
તાં તેનું સુહસ્થાન. ૩
- ૫ તે મનુષ્ય જાતને જોયછે;
તે સહુનો નિગહખાન;
ને જોએ ન્યાયી હોયછે,
તેમને તે દયાવાન. ૪
- ૬ પાણુદેવ થકી અપરાધીએ
સેહેશે બહુ સંતાપ;
હા, પાશો આગ ને આંધીએ,
કરાવશે બહુ વિલાપ. ૫

- ૭ તે આને અવડું પડે છે ;
 કેમકે પ્રભુ પવિત્ર ;
 તેને ન્યાય શ્રેષ્ઠ નિવડે છે ;
 તે સાત્વિકોનો મિત્ર. ૬

ગીત ૧૨. (L. M.)

જો દુર્જનો ગર્વ ચાલે
 તો પણ પ્રભુ ભક્તને પાલે.

- ૧ પ્રભુ મને છોડજે શોકથી,
 કેમકે ભક્તો ધટી ગયા ;
 અને હમણા મર્ત્યલોકથી,
 નીતિવંતો થોડા થયા. ૧

- ૨ પ્રત્યેક મનુષ્ય બહુ ખુસામત
 ખાલે દોસ્તદારોની કડે ;
 તેને હોડે થાય સલામત ;
 મનમાં કપટ બેસી પડે. ૨

- ૩ જોઈલા હોઠ ખુસામત કરે ;
 જોઈલી જીભો બકી કેહે છે ;
 આપણી જીભો શક્તિ ધરે ;
 આપણાં મતો ખચિત રહે છે. ૩

૪ આપણા ઊપર કોણુ હોય ધણી !
 તેટલી પ્રભુથીજ કપાશે .
 પ્રાર્થના લીનમનુષ્ય તણી
 સત્ પરત્પરથી સંભલાશે . ૪

૫ એમ યહોવા ર્શ્વર બોલે ;
 મારા લોકને હું રખાવિશ ;
 તેમના ઊપર જેમ્મા પુલે
 તેમના હાથોથી છોડવિશ . ૫

૬ દેવનું વચન પૂરું ખરું ;
 જેવું રૂપું તપાસાયછે ,
 તે એમ્માગલીને પડે નરું
 ભઠીમાં સાતવાર કસાયછે . ૬

૭ પ્રભુ તેમને તૂં સંભાલશે ;
 નિત્ય આ પેડીથી ઊગારે ;
 ૮ દુર્જનો હરજગ્યે આલશે ;
 પાછુ મનુષ્ય અહંકારે . ૭

ગીત ૧૩. (૭.)

જે પ્રભુનોજ પ્રેમ છુપાય,
 તેા મુભક્તને ર્દન થાય.

- ૧ હે દેવ વિસ્મૃતિજ કરી,
તૂં કાં લગી દેશે દુઃખ ?
હુંથી વગલો પણ ઠરી,
કાં લગી છુપાવશે મુખ ? ૧
- ૨ ને કાં લગી હું હર રોજ,
કરું શોકાતુર વિચાર ?
ને કાં લગી દુસ્મન કોજ
મુજ પર કરે જ્યજ્યકાર ? ૨
- ૩ હે પરાત્પર મારા દેવ,
મારી પ્રાર્થનાનું માન ;
રખે કુખે મારો જીવ ;
દે પોતાનું પરમજ્ઞાન. ૩
- ૪ રખે વૈરી કરી કેહે
હું તો જય પામિલો છું ;
અને શત્રુ હર્ષી રહે,
કાંજે હું ધુલ્લો છું. ૪
- ૫ તારા માઠા બિપકારે
સદ્વિશ્વાસ કરાવ્યો છે ;
અને તારા બિહારે
મને બહુ હર્ષાવ્યો છે. ૫

६ हुं तो अहु वर्णावीने,
 देवने गार्धरा धरुं गान,
 कुमके ते अयावीने,
 मुळ थयो कृपावान्. ६

गीत १४. (७.)

मूर्ध्नी धरुि नास्तिक वात;
 कुवी पतित मनुष्य जत?

१ मूर्ध्ना मनमां नथी मान;
 तेने देवनुं नथी मान;
 तेम्पो थया अहुळ पतित;
 तेमनां कामो अधटित. १

२ प्रभु सर्वनो निगह्यान,
 अणु जेयां सहु धन्सान;
 जे कु कुष करे अध;
 कुष करे तेनो शोध. २

३ लुडी थध तेम्पानी याल;
 लाग्यो अधाने वराल;
 पुण्यवान् अकळ पज्यो नही;
 अकमात्रक पणु जज्यो नही. ३

૪ તેમને સું જાણાયછે,
 કે જેમ અન્ન ખવાયછે,
 તેમજ અરા ભક્તને ખાય;
 અને દેવથી ફરી જાય. ૪

૫ તારે તેઓ ખીધાં બહુ;
 કાંજે ભક્તની પેડી સહુ,
 દેવને શરણે જાયછે;
 અને કુશલ થાયછે. ૫

૬ રાંકડાં મનુષ્યાનું માન
 પામતું નથી લાયક માન;
 તો પણ એવા ધર્મીઓ
 દેવના છે સુકર્મીઓ. ૬

૭ ઈસ્લાયલને કરચું ત્રાણ
 શીઓનમાં ઊતરશે કોણ ?
 પ્રભુજ લેશે સહુ વૃત્તાંત;
 અને આપશે અરી શાંત. ૭

જરે ફરી મલશે દેશ,
 અને થશે ઠેઠ પ્રવેશ,
 તારે ઈસ્લાયલ હર્ષાય;
 યાકુબ પણ આનંદે ગાય. ૮

गीत १५. (C. M.)

आ गीतमां मोये अमे सवाल-

कोण सुणी थशे सर्वकाल ?

१ प्रभुनां मांडवामध्ये स्थीर

कोण रेहेशे सर्वदा ?

ने तारा पर्वतनुं मंदिर,

तां वसशे कोण सदा ? १

२ ने करे शुद्ध व्यवहार;

ने लेनी करणी सत् ;

ने लेने शुले शुद्धविचार;

ने जेले सायां मत ; २

३ ने जुडी वात झेलावीने,

नहीं मुके तोहोमत ;

ने कांछे अपद्रव करावीने.

नहीं तोडे सोहोमत. ३

ने पोताना पडोसी पर,

गपने न धरेण कान ;

४ ने होय पाण तालवर

अने न आपे मान. ४

જે જે સ્વીકારે ભક્તિમાનુ;
 ને આદર આલેછે;
 પોતાને આવે બહુ નુકરાન;
 પણ વચન પાલેછે. ૫

૫ જે લાભ લેતો નથી વ્યાજ,
 જે કદી લાંચ ન ખાય,
 જે એવાં કરેછે કામકાજ,
 તેનો વિનાશ ન થાય. ૬

ગીત ૧૬. (L. M.)

મૂર્તિ કંઠાલ; પ્રભુનાં દાન;
 એને ન રાખે કબરસ્થાન.

૧ પરાત્પર મને તૂંજ બચાવ;
 કાંજ મેં કિધો તારો ભાવ;
 ૨ મેં તને વિચાર કહ્યો છે.
 તૂંજ મારો પ્રભુ રહ્યો છે. ૧

સહુકર્તાં ઊત્તમ તારા ગુણ;
 તને ન પોહોંચે મારું પુણ્ય;
 ૩ પણ શ્રુતિ લોકને આવેછે;
 જે તને વાહાલા ભાવેછે. ૨

- ૪ જે માગે બિજાનો મિલાપ.
તેમને મલશે બહુ સંતાપ.
હું તેનાં ખુની દાન ન દર્શા;
ને હોડે તેનાં નામ ન લર્શા. ૩
- ૫ તું મને દાનો આપેછે;
ને મને મુભાગ સ્થાપેછે;
૬ તો ગમતી જગ્યા મારી છે;
ને મિલકત ઘણી મારી છે. ૪
- ૭ પરાત્પર આપેછે મુજાન;
હું સદા તેને આપિરા માન;
કે મને માઈં દિલ રાત રાત
શિખાવેછે સુખોધની વાત. ૫
- ૮ પરાત્પરનેજ હું દેખુંછું;
ને મારી સામા રાખુંછું;
તે મારે જમણે હાથે છે;
તો શાંતિ મારે માથે છે. ૬
- ૯ એ માટે માઈં દિલ હર્ષાય;
ને મારે મહિમા સુખી થાય;
ને આશાવંત થઈને સ્થીર,
શાંત પામી રેહેશે શરીર. ૭

१० तूं भारे आत्मा सुकिरा नहीं;
 ने मृत्यु लोकमां सुकिरा नहीं
 ने तारे परम पवित्र जन,
 नहीं छोडी जशे तेनुं तन. ८

११ ने तूं अताविरा जवती राह;
 पमाडिरा महिभावान् अत्साह-
 न आवि तारी आगल दुःप्प;
 पणु सर्वकाल संपूर्ण सुप्प.

अग्नी पित्र रचना. (O. M.)

१ अग्नी परमात्मा तूं मने तार;
 हुं किरि तार् सेव;
 २ में करयो प्रभुने अच्यार;
 तूं भारे अरे देव. १

तने न जेष्ठ अग्नी माई पुण्य;
 ३ जगमां ने शुचिलोक-
 ते अग्नीने आस पवित्र गुणु;
 ते अग्नीमां भारे शोक.

૪ જે જીવદા દેવનું કરે માન,
તેઓને વધશે દુઃખ;
હું કરું નહીં રક્ત ખલિદાન;
તેમને ન ખોલું મુખ. ૩

૫ અન્ન પાણી પુષ્કલ જડેછે;
દેવ પ્રવર્તાવેછે;

૬ ને મુખની જગ્યા પડેછે;
ને સુભાગ્ય આવેછે. ૪

૭ દેવ પોતે મારે રક્ષક છે;
હું કરિશ તેનું સ્મરણ;
ને રાત્રે મને રિક્ષક છે,
પોતાનું અંતઃકરણ. ૫

૮ હું દેવને મારી સામણે,
વિશ્વાસે જોઈશું;
તે રહેછે મારી જમણે;
હું નિર્ભય હોઈશું. ૬

૯ ને મારા મનમાં છે ઊલ્લાસ;
મારે ગૌરવ હર્ષિત;
ને આરા કરી મારું માંસ,
રહેશે આરામ સહિત. ૭

૧૦ કાંલે તું મારા આત્માને,
 પરલોકે મુકિરા નહીં;
 નારામાં તારા પવિત્રને,
 તું નિત્યે મુકિરા નહીં. ૮

૧૧ ને તું વગવિ જીવતી રાહ;
 પમાડિશ સુખ અત્યંત;
 ને તારી પાસે છે ઊત્સાહ;
 અપાર તથા અનંત. ૯

ગીત ૧૭. (૭.)

ભક્તો દેવના પ્રાર્થક છે;
 ભગના લોકો સ્વાર્થક છે.

૧ હે દેવ ખરી વાત સંભાર;
 મારી અર્જને વિચાર;
 પ્રાર્થનાને દેલે કાન;
 ઠોંગી હોઠ નિત્ય ન માન. ૧

૨ તૂંથી મારો અદલ થાય;
 તારી આંખો દેખશે ન્યાય.

૩ તેજ પરીક્ષા કિધી છે;
 રાતમાં ખખર લિધી છે. ૨

મારામાં કંઈ જડ્યે નહીં;

મને પાતક પડ્યે નહીં;

૪ હું વિચારી મનુષ્ય જાત,
પાલિરા તારી ખરી વાત. ૩

૫ તૂંથી હું સ્થીર થયો છું;
દુષ્ટ માર્ગ મુકીગયો છું;
માર્ગે મને તૂં સંભાલ;
નિર્ભય રાખી મને બાલ. ૪

૬ મારું પ્રાર્થન કૃપિયે;
તારી કૃપાજ આવેયે.
૭ એવી મારી અર્જ માન;
કરજે પ્રાર્થનાનું ધ્યાન. ૫

ને વિશ્વાસીને ઉગાર;
વૈરીઓથી મને તાર;
હું પર રાખી તારી પાંખ. ૬
૮ કીકી જેવો મને રાખ;

૯ દુષ્ટ લોક મને નડેયે;
માઠા ઘાટા ઘડેયે;
૧૦ તેમની આંખો મિચી ગઈ;
તથા ઘણી જડાઈ થઈ. ૭

- તેઓ ગર્વે ભાખેછે;
 ૧૧ મુજને ઘેરી રાખેછે.
 લાભને નજર પાડેછે;
 હું આંખ લગાડેછે. ૮
- ૧૨ સિહો કરેછે શિકાર;
 તેમજ તેઓ કરે ખાર;
 ૧૩ ઈશ્વર સામર્થ્ય કરી આવ;
 ને તેઓને ડુંડ દાવાવ. ૯
- ને અહંકાર નિચો પાડ;
 જાલિમોથી મને કાહાડ;
 ૧૪ તેઓ તારી છે તજવાર;
 તેઓ તારા છે હથ્યાર;
 અને ધન્યવાન થાયછે;
 અનથી તૃપ્ત કરાયછે.
 તેમને પુત્રો ભલેછે;
 જેમને વારસો ભલેછે- ૧૦
- ૧૫ હું તો તારી પાસે થઈશિ;
 સદ્ગુણ પામી હર્ષિ જઈશિ;
 પામિશ તારીજ પ્રતિમા;
 ભાગવિશ મોટો મહિમા.

ગીત ૧૮. (૭. ૬.)

ભક્તને લાગ્યાં ઘણા ભયઃ
દેવ દિધા પૂરો જ્ય.

૧ માં છે પ્રભુનું હેત
તે છે મારી આડ;
દેવ મારો પુરજ છે
અને મારો પાહાડ. ૧

૨ મારો આશ્રો તથા દેવ
તેને આપું માન;
મારી કુશલતાનું સિંગ
માં ઉચ્ચસ્થાન. ૨

૩ સ્તુતિવાન પ્રભુનું જ નામ
હું વખાણી લઈશ;
રાત્રુઓના હાથોથી
હું છુટેલા જ થઈશ. ૩

૪ મારે માથે થયો તો
દરદ માતનો શોક;
ને પ્રલયના જેવા પણ્ય
આવ્યા પાપો લોક. ૪

- ૫ બહુ ભયંકર લાગ્યાતા
મૃત્કુલિકના પારા;
લાગ્યો મારી સામણે
મરણમાર્ગમાં નારા. ૫
- ૬ દેવની પ્રાર્થના કરી.
મેં તો રાખ્યું ધ્યાન;
તારે દયા રાખીને:
તેણે ધર્યો કાન. ૬
- ૭ તેના કોપ અહુડ્યાથી
ધરતીજ કાંપી ગઈ;
અને કોરી જમીન પણ
મોજા સરખીજ થઈ. ૭
- ૮ ભઠ્ઠીના ધુવાડાથી
ભડકા અહો જેમ;
તેના મુખ નરકોરાથી
આસો નિકલ્યા તેમ. ૮
- ૯ તેના પગની તલે પણ
થયો બહુ અંધકાર.
૧૦ દૂતે ખેસી ગયો તો
વાદલ પર ઊડનાર. ૯

११ तेणे कश्यो अंधकार
 तेनुं गुप्तस्थान;
 तेनो तंशु भोयो मेध,
 अंधारे आसमान . १०

१२ तेना प्रकारा यमकता
 इत्यां वादनां महु;
 भोया करा निकलता:
 विजली भडकी णहु. ११

१३ आकारा मध्ये अर्थकर
 गर्जना शंभलार्ध;
 देवे पाड्यो गडगडाट
 मोठी आंधी यध. १२

१४ तेणे आण्यो मारीने
 कश्यो भोयो जय;
 विजलीअो प्रकाशीने
 कश्यो तेमनो लय. १३

१५ तेना छेपे विधाड्युं
 पाणीनुंज विंदाणुं;
 तेना आसे विष्णाड्यां
 भूमिनाज मंडाणु १४

- ૧૬ તેણે ઘણાં પાણીથી
કર્યો છે ગિહાર;
- ૧૭ વૈરીઓની સમાધી
થયો છે તારનાર. ૧૫
- ૧૮ તેઓ મને નડ્યા છે;
દેવ છે મદદગાર;
- ૧૯ મારો મિત્ર ભાવી છે;
માનુંછું આભાર. ૧૬
- ૨૦ અને તેણે માન્યું છે
મારું પૂરું પુણ્ય;
- ૨૧ યાણે મને આખ્યો છે
મારા હાથનો ગુણ. ૧૭
- ૨૨ મેં તો કર્યું ઘણું કર્મ;
રાખ્યું તેનું ધ્યાન;
- ૨૩ માટે મારા પ્રભુનેજ
નિશ્ચે આખ્યું માન. ૧૮
- ૨૪ માટે તેણે દિધું છે
લેવું મારું પુણ્ય;
- ૨૫ પરોપકારક્રાને તે
આપે પ્રેમનો ગુણ. ૧૯

૨૬ સત્યપુરૂષને સત્યજ
 શુદ્ધને શુદ્ધ થાય;
 આડામ્મોને નડેછે;
 અમિવાજ ગુણ જણાય. ૨૦

૨૭ હે પ્રભુ તૂંજ દુઃખિતનો
 ખરો છે તારનાર.
 અહંકારી એહરાનો
 હોં છે પાડનાર. ૨૧

૨૮ તૂં અજવાલું આપેછે,
 અંધકાર ઠલેછે.
 વૈરીઆના જથા પર
 જયકાર મલેછે. ૨૨

૨૯ તૂંથી સેના જિતુંછું;
 પાડુંછું દેવાલ;
 અને તૂં વિશ્વાસીને
 લાગે જેવી ઠાલ. ૨૩

૩૦ દેવના પથો ખરા છે;
 વારતા છે નિર્મલ;
 જેમ્મા તે પર ઠકેછે
 તેમ્માને ભરે બલ. ૨૪

- ३१ ने परात्पर विना द्रोण
 आपणो आश्रो थाय ?
 तेथी भदद पाभ्याथी
 सिधो मार्ग ज्वाय. २५
- ३३ अने मृगना जेवा पणु
 तेणुज्ज आभ्या पग
 अने जियी जग्यामां
 आभ्यो क्षेमनो वग. २६
- ३४ तेथी शौर्य पाभीने
 हुं छुं सामर्थवान्
 मारा जले भांगी छे
 पित्तलनीज्ज कमान. २७
- ३५ अने अणुे ढालवती
 दिधो पूर्णु उद्धार;
 अने तेना हाये पणु
 करयो ज्जु जपकार. २८
- ३६ मने तेज्ज मलाज्यो छे
 तो नहीं आवे भय.
 वैरीने दभावीने
 मनेज्ज आवशे ज्जय. २९

૩૮ મેં અહુ ધાયલ કરીને
 તેમને કાઢ્યા છે;
 તેમ્મા ઊડી રાકે નહીં
 એટલા પાડ્યા છે. ૩૦

૩૯ યુદ્ધને સાર દિધું અત્ર,
 એજ પ્રમાણે જય.

૪૦ તેણે ગલાં આપીને
 કર્યો તેમનો લય. ૩૧

૪૧ તેમ્માને યુમ પાડીને
 મલે નહીંજ ઊપાય;
 પ્રાર્થના અહુજ કરી છે,
 ઊત્તર નહીં અપાય. ૩૨

૪૨ તેમનો ભુકો કિધો છે
 જેવી ધૂલ ઊડાય;
 ગત્રીએમાં એવા પણ
 કાદવ અહુ જેકાય. ૩૩

૪૩ લોકોના વિરોધ થકી
 તેં કર્યો ઊદ્ધાર;
 ને વિદેશી લોકો પર
 આપી છે સરકાર. ૩૪

- ૪૪ તેમ્મો થશે ખરા ભક્ત
ભરે દેશે કાન;
ને વિદેશીમ્મોના સુત
મને લાવશે માન. ૩૫
- ૪૫ ને વિદેશીમ્મોજ ખુટી
હુંથશે છુટી આડ;
૪૬ જીવનો પ્રભુ સ્તુતિવાન,
તે છે મારો પાહાડ. ૩૬
- ૪૭ દેવે મુક્તિ આપીને
કર્યો વૈરોહાર;
મને દેશીમ્મોનો પણ
કર્યો છે સંહાર. ૩૭
- ૪૮ મારા વૈરી ચઠીને
મારી સામા થાય;
તોયે દેવની દયાથી
મારો જીવ રખાય. ૩૮
- ૪૯ મોટું વિદેશીમાં
ગાઈરા મોટાં ગાન;
ને પ્રભુના નામને હું
આપિરા સંધું માન. ૩૯

५० तेणे महाराज्जनो
 कर्यो छे विद्वार,
 तेनो मोटो अमिपिडत
 पाभ्यो छे विपकार. ४०

५१ ने पोताना दाजिदने
 तेणे कर्युं वाहाल;
 अने पसंद लोकोने
 नित्येन सर्वकाल. ४१

गीत १८. (L. M.)

सृष्टिथी शिष्वा देवन्तु महत्त्व;
 पवित्र लप्पथी तेन्तु सत्व.

१ आकाशे देवना गुणु नृणाय;

अगोले अनेनां काम देप्पाय;

२ दिवसने दिवस , रातने रात

प्रेलावे परमार्थनी वात. १

३ शंभलातो नथी कांठ विव्यार;

४ पणु तेमनो अमिभर विस्तार;

सर्वत्र तेमन्तु वर्तमान;

५ अनेनां स्थपार्युं सूर्यस्थान. २

- સવારમાં તે વર જોવા થાય,
 પેહેલવાન જોવા દોડી જાય;
 ૬ આકારમાં ફરતો ફરે છે;
 તે સહુને ગમી કરે છે. ૩
- ૭ પ્રભુનાજ લજ્જા શ્રેષ્ઠ અપાર;
 તેઓથી થાય છે મુધાર;
 પ્રભુની સાહેલી છે અમૂક;
 તે કરે ભોલાને સમજૂક. ૪
- ૮ ને તેની આસા છેજ ઉચિત,
 તે કરે હૃદયનેજ હર્ષિત;
 ને તેના કાયદા છે પવિત્ર
 એઓ પ્રકાશિત કરે નેત્ર. ૫
- ૯ ને નિષ્કલંક છે તેનું ભય;
 તે ઠકશે સર્વકાલ અક્ષય.
 ને તેના ન્યાયો છે યથાર્થ,
 ૧૦ ને સુંના કર્તાં છે મહાર્થ. ૬
- ને મધુકોરાથી છે ધરિશુભ.
 ૧૧ એમ ભક્તો થશે સાવચિત્ત.
 ને જોઓ કરે આસાકાર,
 તેઓને મલશે ધન અપાર. ૭

- १२ डालु गणु सडु पोतानी ओड ?
गुप्त अंपराधथी मने छेड.
- १३ गर्वनां पापोथी अटकाव;
तेओने सामर्थ्य न रप्पाव; ८
- १४ तारे निरपराध हुं थहरा;
महापापोथी छुट्टी नरहरा.
हे ईश्वर त्राता शक्तिवान्,
हुं ओसुंछुं ने अरे मान. ९
- १५ ने वातो अुद्धिअे नराणाय,
ते तने अमनुकूल गणाय.

अेनी पिण्ड रचना. (C. M.)

- १ आकाशे अेम शिप्पावेछे
हे ईश्वर महिमावान्;
- २ दिन दिनने वात अतावेछे;
अने रात रातने मान. १
- ३ तेअे तो भुंगा भासीने
मुलगोण न करे शाद;
- ४ पणु संधा नगत्वासीने
भले तेअेनो वाद. २

- ૫ તેમ્મામાં થયું સ્વયંસ્થાન;
 તે વરૂપ જાગેછે;
 ને હર્ષેછે જેમ પેહલવાન,
 ને દોડવા લાગેછે. ૩
- ૬ આકારાની સીમથી ઊગીને
 સીમ સુધી પ્રરેછે;
 ને તેના તડકા લાગીને
 સહુમાં ગુણ કરેછે. ૪
- ૭ પ્રભુના નિયમ પ્રવર્તિત;
 મનને પ્રેરાવેછે;
 ને તેની સાક્ષિઆ ખચિત;
 મૂર્ખને શિખાવેછે. ૫
- ૮ પ્રભુની આજ્ઞા છેજ્જ યથાર્થ;
 દિલમાં સુખ ભરેછે;
 પ્રભુના હુકમ છેજ્જ ઘટાર્થ;
 આંખો સાફ કરેછે. ૬
- ૯ પ્રભુની ખિહીક પૂરી સાફ
 ને ચાલેછે સંતત;
 ને સાચા તેના સહુ ધનસાફ
 ને શુદ્ધ ને પરિસત્. ૭

૧૦ તે ચોખ્ખા સુનાથી મૂળવાનું;

ને મધકોરાથી મધુર;

૧૧ ને તેથી સેવક પામી માન,

થઈ જાયછે ચતુર. ૮

ને આત્માકારે ઘણી શાંત;

ને પ્રતિદાન સહુ કાલ;

૧૨ કોણુ સમજે સહુ પોતાની ભાંત?

તું છુપો દોષ નિકાલ. ૯

૧૩ અધર્મથીજ તું ભક્ત નિવાર;

ને તેને બલ ન આપ;

તો મને પડશે સત્ આચાર;

ને જશે મહાપાપ. ૧૦

૧૪ તો મારા હૃદયમાં જે ધ્યાન;

ને મુખમાં જે ઊચ્ચાર,

તેમ્મને દયા કરી માન,

એ શક્તિવાન તારનાર. ૧૧

ગીત ૨૦. (L. M.)

પ્રભુનો જે વિશ્વાસ કરશે

તે કૃપા પામીને તરશે.

- ૧ દુઃખે પ્રભુ ઊત્તર આપશે;
તેનું નામજ તને સ્થાપશે;
- ૨ શુદ્ધ સ્થાનથી સાહ્ય દેશે
આકાશથી તે ખખર લેશે.
- ૩ તારાં અર્પણો સંભારશે;
અને સેવાને સ્વીકારશે;
- ૪ તારા સહુ મનોરથ કરશે;
તારા દિલની ઈચ્છા ભરશે. ૨
- ૫ તારે પ્રેમે હૃદયી જાળવે;
તારે નામે નિર્ભય થાયે;
તૂંજ પર પ્રભુ રાજી કરશે;
પ્રાર્થના પણ પૂરી કરશે. ૩
- ૬ હવે મને સુવર્તમાન છે;
ઈશ્વરતણે હાથ બલવાનું છે;
તેથી અભિષિક્તને તારશે;
અને આકાશથી સંભારશે. ૪
- ૭ રથ પર ઢોઢી આશા રાખે;
થોડા ઉપર પણ ભાવ લાખે;
પણ પરાતપર દેવને નામે
આપણું મન દીલાસો પામે. ૫

- ८ ते म्मो पूराज पडी गया;
 म्मापणे सिधा जिना थया;
 राजनो समाचार लेले;
 म्मने म्मर्जने उत्तर देले. ६

गीत २१. (C. M.)

म्मा गीतनो सार प्रभुनो जय;
 ने सर्व पैरी म्मोनुं जय.

- १ परात्पर तारा सामर्थ्यमां
 राज अहु हर्षाशि;
 ने तारा परा जिद्वारमां
 तेने सुख पमाशि. १

- २ तें तेना दिखनी भरज्जने
 म्माकाराथी सधावी;
 ने तेना होडनी म्मर्जने
 कही नही म्मटकावी. २

- ३ तें तेने मोठा महिमानो
 म्माशीर्वाद इराव्यो;
 ने तेने माथे सुंनानो
 सुगुट पाणु पेहेराव्यो. ३

- ४ ने तेणु भाग्यो णव अनांत,
अंठुं तें पमाड्युं;
ने तारणु महामहिमावंत
तेने तें देआड्युं. ४
- ५ अने उद्वारण तेने मान
तथा महीमा लाव्यो;
६ अने तें आपी कृपादान,
तेने अणु हणव्यो. ५
- ७ कुमकु ते परमेश्वरनो
अरे छे विश्वासी;
ने पाभी प्रेम सत्येश्वरनो
थशे नहीं उदासी. ६
- ८ ने तारे पीहामणो हाथ
वैरीअने नउशे;
ने तारे नपर नमणो हाथ;
द्वेषीअने नउशे. ७
- ९ ने अलती लट्टी होय तेम
तारे डोपण थशे,
ने नवेो अग्नि होय अम
क्रोध नारा करी नशे. ८

१० पृथ्वी परथी तेज्मानुं कुल
 ताराथी कलउशे;
 मृत्युलोकथी तेज्मानुं कुल
 नारा पाभी कपाशे. ६

११ डे तेज्मा तूं पर दगाज्मा
 शोधी नथी मुज्जा;
 ने धरणी माठी इगाधज्मा
 पूरी नथी राज्जा. १०

१२ तूं तीरे भारिश, तूं तारे
 तेज्माने नहराडिश;
 १३ ज्जने महिमाने ज्जाधारे
 तार्इ नाम देज्जाडिश. ११

ज्जनी जिञ्ज रज्जना. (L. M.)

१ ज्जो ईश्वर तारीज्ज लज्जितमां,
 ने तारी माठी लज्जितमां,
 महाराज्ज भागवशे सुज्जार्थ;
 कुंजे प्राप्त थायछे मनोरथ. १

- ૨ તે કિધું છે અર્જુનું ધ્યાન;
ને અંને આલ્પું છે વરદાન;
- ૩ સુંનાનું તાજ તે કિધું છે
ને જીવન દીર્ઘ પણ કિધું છે. ૨
- ૪ હા, ધણા દાઠા સર્વકાલ;
ને તારી મુક્તિમાં જલાલ;
- ૫ ને તેને નામિયો પ્રસાદ;
તથા સનાતન આશીર્વાદ. ૩
- ૬ ને તારા મુખથી બહુ આનંદ
ઈશ્વરને મહાભૂપ પસંદ;
- ૭ પરત્પર તેનો છે આધાર;
અને તે રહેશે નિર્વિકાર. ૪
- ૮ અને તૂં દાખશે સહુ વિરોધ;
ને જમણે હાથે કરશે શોધ,
- ૯ તારો ક્રોધ, જેવો છે તનૂર
તેઓને ખાઈજશે જરૂર. ૫
- ૧૦ તૂં ઠાલિશ અમનું બધું ધ્યાન;
ને મનુષ્યોમાંથી સંતાન;
- ૧૧ તેઓને ખોટા અભિપ્રાય;
અં માટે થયા નિરૂપાય. ૬

- १२ तूं यिक्ता पर लगाडी ज्वायु
 धरिश तेग्मानुं अकल्याणुः
 १३ तूं मोटुं कर पोतानुं नाम;
 हने वलुंविणे तारां काम. ७

गीत २२. (L. M.)

मसीहने आवशे अपमानः
 पछी प्रताप,- ज्मे आगमरान-

- १ हे मारो देव; हे मारो देव,
 ते साने तज्यो मारो ज्वः?
 ने मारो साद्यधी लोपेछे?
 ने मारो दुःपथी छुपेछे? १
- २ हुं कइंछुं रात दाहाडे शाद;
 तो पण तूं राभतो नथी याद
 ३ तूं तारा सेवडेनो मित्र;
 ने स्तुतिपात्र तथा पवित्र- २
- ४ पित्रो ज्मे कश्चुं ताई मान;
 ने तें तारया तेग्माना जन.
 ५ तेग्मा करीने सद्विश्वास
 न पाभ्या अपमाननो त्रास. ३

- ૬ હું મનુષ્ય નથી; હું જીવજંતુ;
હું લોકોનો અનાદરવંત;
- ૭ તેઓ દેખીને ભાડે છે;
તેઓના હોડે કાઢે છે. ૪
- ૮ ને તેઓ કરીને ઊપહાસ,
કે છે તે માને છે વિશ્વાસ;
માટે જો દેવનો પ્રીય થાય,
તો અંને આશ્રે બસી જાય. ૫
- ૯ તેં હાથે મને જાલ્યો છે;
ને માની પાસે પાલ્યો છે;
- ૧૦ જન્મથી મોટા વૃં આધાર;
ઓ મારા રૂંધર મને તાર. ૬
- ૧૧ વૃં દૂર ન થજે; મને દુઃખ:
નથી વિશ્રામ ને નથી મુખ;
- ૧૨ સહકારી છે, પડે છે;
ને ઘણા જો આ અહો છે. ૭
- ૧૩ હા, આરાધના જોશવરે,
એમ હોય છે સિંહ પાવરે.
- ૧૪ મને તન જલના જેવું થાય;
ને તેના સાંધા ઉપડી જાય. ૮

- ને માઈં દિલ ગલાયું છે;
 ૧૫ ને માઈં મોહો શુકાયું છે;
 ને જીભ તાલવાને ચોંટી છે;
 ને હું પર માતની માટી છે. ૯
- ૧૬ ને કુત્રા ભોંકી જાયછે;
 દુષ્ટલોકો ભિગા થાયછે;
 ૧૭ મારા હાથ પગ વિંધાયછે;
 ને મારા હાડ ગણાયછે. ૧૦
- ૧૮ ને તેઓ ક્રોધિ દેખેછે;
 ને લુગડાં વેચી નાંખેછે;
 ને વસ્ત્ર પર હોડ ખડેછે;
 ૧૯ તો તૂં કેમ વેગલા ટકેછે ? ૧૧
- ૨૦ હે પ્રભુ મારો જીવ જીગાર,
 ને મને તલવાર થકી તાર;
 કુત્રાના ખલથી મને રાખ;
 ૨૧ ને સિંહના મોહોડામાં ન નાંખ. ૧૨
- પાડાના શિંગ થકી ખચાવ;
 ૨૨ ને સભા મધ્યે મને લાવ;
 તારે હું તને આપિરા માન,
 ૨૩ તને દખશે યાકુખ સંતાન. ૧૩

- ઈસ્વાયલ પુત કરશે વિશ્વાસ;
 ૨૪ તૂં તુચ્છ ન કરે તારો દાસ;
 ને તારૂં મોહોડું ન છુપાય,
 વિશ્વાસી લોકો ન બુલાય. ૧૪
- ૨૫ હું મહા સભામાં કરી માન,
 તને અહાવિરા મોઠાં દાન;
 ૨૬ લીન જનો આશે પુષ્કલ અન્ન;
 ને પ્રમુનેજ લગાડશે મન. ૧૫
- ૨૭ જે તેને શોધી રાખે ભય
 તેઆ તો પામે જીવ અક્ષય;
 ૨૮ સર્વ લોક થશે સાવધાન;
 ને માનશે તેનું વર્તમાન. ૧૬
- ને સંધાં કુલો સંધા દેશ
 પ્રમુનાજ થઈ જશે હમેશા;
 ૨૯ તૂં અધા દેશનો માલિક છે;
 ને અધા લોકનો પાલક છે. ૧૭
- ૩૦ ધનવાનો ભજી દેશે માન;
 લીનજનો માનશે કૃપાદાન;
 પોતાને તારવા સહુ અશક્ત;
 ૩૧ પણ નિત્ય ઠકશે દેવના ભક્ત. ૧૮

- પ્રભુને થશે શુદ્ધ સંતાન :
- ૩૧ તે આવી કરશે વર્તમાન ;
 ને પ્રગટ કરશે તારું નામ,
 ને તારાં મહામોટાં કામ. ૧૯

ગિજી રચના. (દોહોરા)

- ૧ મારા પ્રભુ દેવ શાને
 હુંથીજ લોપેછે ?
 મારું ત્રાણ ન કરવાને
 તૂં કેમ છુપેછે ? ૧
- ૨ પ્રભુ દિલમાં ખોલીને ;
 મારું નહીં મનાય ;
 મને મોહોડું ખોલીને,
 હુંથી નહીં છુપાય. ૨
- ૩ તૂં પવિત્ર છે ; અરા ભક્ત
 આપેછે વખાણ ;
- ૪ સર્વ પિતૃ પ્રાચીન વક્ત
 તૂંથી પામ્યા ત્રાણ. ૩

૫ તારૂં પ્રાર્થન કરીને
પામ્યા નિત્ય ઉદ્ધાર;
તારા ભાવિક કરીને,
થયા નહીં લાચાર. ૪

૬ જંતુ નામજ પાડીને
નાંખેછે ધિક્કાર;
૭ અને હોડે કાઢીને
કેહોછે કુવિચાર. ૫

૮ કેહ પ્રભુ છે તારનાર,
અમું તેનું મન;
વારૂ તે કરે ઉદ્ધાર,
કેમકે તે પ્રસન્ન. ૬

૯ પેટે જન્મ આલીને
મારોજ રક્ષક છે.
બાલપણથી પાલીને
મારોજ લક્ષક છે. ૭

૧૦ નિત્ય તું ઊડવેછે;
મને દેજે સહાય;
૧૧ કાંજે ખેદો આવેછે;
મને નહીં ઊપાય. ૮

- ૧૨ ધણા ગોઝ્યા ઘેરેછે,
સર્વ જોગવરો
- ૧૩ ઝને ગાજતા શરેછે
જોમ સિંહ પાવરો. ૯
- ૧૪ હું રેડાયો જ્યું જલ;
હાડ ઊખડાયછે;
મિણુના જ્યું મારું દિલ
ઝંગ પિગલાયછે. ૧૦
- ૧૫ મારું જોર શુકાયછે;
જીભ ઠેક લાગેછે;
હું પર ધૂળ મુકાયછે;
- ૧૬ કુત્રાંજ વાગેછે. ૧૧
- બુડી સભા ક્રોધી થાય;
હાથ પગ ભોંકેછે;
- ૧૭ હાડો મારાંથી ગણાય;
વેરીજ તોડેછે. ૧૨
- ૧૮ મારાં લુગડાં વેંચીને,
તેઝાંજ બધે હોડ;
- ૧૯ શ્વર મને ખેંચીને
ઝેવા બસથી છોડ. ૧૩

- २० अटकावी अमना हात,
तारले मारे जन;
- २१ अटकावीने सिंहना दांत
होले मेहेरमान. १४
- २२ महा सवामां हुं कहिरा
ताईं अकलुं नाम;
अने तां हुं केतो रहिरा.
तारां मोटां काम. १५
- २३ तो प्रभुना सिधा भक्त,
तेने आपो मान;
तेने सेवा अद्ययुक्त,
याक्यना संतान. १६
- २४ तेनी नगर आवेछे
दुःप्पितोनुंज दुःप्प;
अने तूं देखेअवेछे
ताईं प्रसन्न मुप्प. १७
- २५ ने हुं महा मंडलीमां
तेनां स्तोत्रा कहिरा;
तने पण मोटा महिमा
हुं नखावतो रहिरा. १८

२६ लीन मनुष्यो आशे कुल;
 ते यक्षिणशे तृप्त;
 ज्येभ थशे तमारं दिल
 सदा ज्वन प्राप्त- १६

२७ जगत्वासो सांभरीने
 तेने प्रशे अर्हा;
 सर्व देशी सांभरीने
 तेने लजशे सही. २०

२८ आदशाहत प्रभुतणी:
 जगमां ते सरकार.

२९ दैडिडो तारीज लणी
 करशेज नमस्कार. २१

अने जेम्मा लीन होय,
 तेम्मा देशे मान;
 अने जे स्वत्राता होय
 जेवोज नथी जन. २२

३० तेनी सेवा करीने
 आवशे मोडुं कुल;
 देवना सुतो इरीने,
 ज्येनुं ज्येयुं मण. २३

- ૩૧ ઝને દુહેશે ઝનું પુણ્ય
લશે તેનું નામ;
માટે જન્મનારા જાણુ
જાણે ઝનાં કામ. ૨૪

ગીત ૨૩. (C. M.)

પ્રભુ ભડતોનો રખેવાલ
ને કૃપાદાયક સર્વકાલ.

- ૧ મને પ્રભુ ખવડવેછે;
માટે દુકાલ ન રેહે;
૨ તે લિલી બીડમાં લાવેછે.
જનં નિર્મલ પાણી વેહે. ૧
- ૩ ને તે સુધારી મારો જન.
સુમાર્ગ ખતાવેછે;
ઝમજ કરી પોતાનું માન;
તે પ્રવર્તાવેછે. ૨
- ૪ જનં મરણુ ઘ્યાયા ભયંકર
તાં હેશે મારી વાટ,
તો ભુંડનો ન લાગશે ડર;
ન પડશે કાંઈ ગભરાટ. ૩

તૂં છુડી કાઠી લાવીને

શાંતિજ પમાડેછે;

૫ ને રાત્રુને અટકાવીને,

તૂં તૃપ્ત ખવાડેછે. ૪

ને તારાથી સુગંધી તેજ

માથે રેગયછે;

ને વાટકો જ્યેવી હોય રેલ,

પુષ્કલ ઉભરાયછે. ૫

૬ ને મારું આપું જીવનભર;

એ કૃપાદાન અર્પત;

ને મારું થશે દેવનું ઘર

રેહેવાસ સતત અનંત. ૬

એની પિજી રચના.

૧ અપ નથી--રક્ષક પાલેછે;

૨ ને ચારામાં સંભાલેછે;

સ્વચ્છ પાણી પાસે લાવેછે;

૩ ને મારું મન ફેરાવેછે. ૧

- ને માટું કરી તેનું નામ,
 કરવેછે સત્માર્ગનાં કામ;
 ૪ જાં મરણુધ્યાયાજ ભયંકર,
 તાં ભુંડાનો ન લાગે ડર. ૨

 કાંજે તૂં શાંતિ સ્થાપેછે;
 ને છુડી કાઠી આપેછે;
 ૫ તૂં રાત્રુને ખિહીવડાવેછે;
 ને મને તૃપ્ત ખવડાવેછે. ૩

 માથે મુગંધ રેડાયછે;
 ને વાઠકો ખડુ ઊભરાયછે;
 ૬ ને માઈં આખું આયુષ્યભર
 પ્રેમ દયા આવશે મારા પર. ૪

 ને દેવના ઘરમાં જે જલાલ,
 તે મારો વિભાગ સર્વકાલ.
 [ઈશ્વર ભક્તોનો રખેવાલ;
 ને કૃપાદાયક સર્વકાલ.] ૫

ગીત ૨૪. (L. M.)

દેવ સહુ માલિક; ખરી નીતિ;
 પ્રભુ તારનારનીજ ઊત્થિતિ.

- ૧ પૃથ્વી તથા જોટલાં થયાં;
ધરતીમાં જે જે સમાયાં;
તેટલાં પ્રભુનાં જાણો,
એણે નાંખ્યા સહુ મંડાણો. ૧
- ૨ જલ પર બધાંએ સ્થપાયાં;
પાણીએ પર સ્થીર રખાયાં.
- ૩ કોણુ જાય પ્રભુને જાંચાણે ?
એને વશે શુદ્ધ કોણુ ? ૨
- ૪ શુદ્ધ હોય હાથો અંતઃકરણુ;
ભુંડાનું નહીં કરે સ્મરણુ;
કપટ વિના જોટલા જન છે.
તેટલાએને મહા ધન છે. ૩
- ૫ કૃપાદાન પ્રભુથી આવશે;
ત્રાતાનું ન્યાયપણું શાવશે.
- ૬ દેશ્વર એવા લોકજ તારા;
તેએ તારું મુખ શોધનારા. ૪
- ૭ માયા જાંચકોરે કમોડા;
ને અનાદિજ દ્વાર બધોડા;
મહિમાનો ભૂપ માંહે જશે.
- ૮ મહિમાનો ભૂપ કોણુ હશે ? ૫

- ૐશ્વર સખલ સામર્થ્યવાન્ છે;
 ૐશ્વર યુક્ષમાં શક્તિમાન્ છે;
 ૯ માયા ઊંચકોરે ક્રમાડા;
 ને ઝનાદિજ દ્વાર ઊઘાડા. ૬
- ૧૦ મહિમાનો ભૂપ માંહે જશે;
 મહિમાનો ભૂપ કોણુ હશે ?
 તો સત્યેશ્વર શક્તિમાન્ છે,
 ઝમકલો તે ભૂપ મહિમાન્ છે. ૭

ગીત ૨૫. (૭.)

પ્રભુની પ્રાર્થનાનું ગીત;
 દેવ જણાય સગુણુ ખચિત.

- ૧ હે પરાત્પર મારા દેવ,
 તારી ગમ ચઠાવું જીવ;
 ૨ તારા પર હું શખું ભાવ;
 માટે મને ન શર્માવ
 હું પર વૈરી ન હખ્યાય;
 તારા ભક્તો ન શર્માય. ૧

- ૩ જ્જે કરે ભુંડાં કર્મ,
તેના ઊપર આવશે શર્મ;
૪ પ્રભૂ તારે માર્ગ ખતાવ;
તારાં આચરણ શિખાવ.
૫ મને શિખવીને સુધાર;
મારા લાતા મને તાર. ૨

- ૬ નિત્ય હું કરું તારું માન;
પ્રભૂ પ્રેમે ગપ્પજે ધ્યાન;
તું સંભાર પોતાનું વાહાલ
જ્જેને છે અનાદિકાલ.
૭ અને મારાં આગલાં પાપ,
ભુસીનાંખી મારી આપ. ૩

- તારે મોટા છે ઊપકાર;
મને એ મોટે સંભાર;
૮ રૂંચર સાત્વિક દયાવાન
શિખવશે સતપથનું જ્ઞાન;
૯ લીન જ્જોનો કરે ન્યાય
રાહ ખતાવી કરે સહાય. ૪

- ૧૦ જેઁમા માનેછે કરાર,
તથા લેખનો અનુસાર,
તેઁમા પામે ખરે પ્રેમ,
એવાએને મલે ક્ષેમ.
- ૧૧ રૂશ્વર મારા અમથા શ્રમ
તારા નામને લિધે ખમ. ૫

- ૧૨ પ્રમુથી જેને આનંદ
તે તો એને છે પસંદ;
- ૧૩ તેને શાંતિ મલી જાય
ભૂમિ એના વંશની થાય.
- ૧૪ ભક્તને પ્રભૂની સલાહ;
એને તે ખતાવશે રાહ. ૬

- ૧૫ રૂશ્વરને હું જેઉંછું;
જાલથી છુટ્યો હોઉંછું.
- ૧૬ હું તો એકજ, હું લાચાર
દયા રાખી મને તાર.
- ૧૭ વધતાં થયાં દિલનાં દુઃખ;
તે મઠાડી આપજે મુખ. ૭

- ૧૮ મને થાયછે સંતાપ,
માટે ખમલે મારાં પાપ;
- ૧૯ ઘણા વધ્યા વૈરીઓ;
તેઓ અહંકારીઓ.
- ૨૦ તન સમારી મને છોડ
તારે મલે નહીં વખોડ. ૮
- ૨૧ તારી સિદ્ધતા તથા સત્,
મને કરશેજ સલામત;
આરાશ રાખું છું તૂંજ પર
માટે માં રક્ષણ કર;
- ૨૨ તૂં યહોવા તૂં તારનાર.
વિપત્તથી ધસ્તાયલ તાર. ૯

ગીત ૨૬. (૧)

પાપથી જીવી કરે આલ;
કૃપા પામે સદાકાલ.

- ૧ પ્રભુ કરલે મારે ન્યાય.
જેવી મારી રીતિ નેક;
મને મલે તારે સહાય,
રસ્તામાં ન સરકું છેક. ૧

- २ मने पारप्पीने तपासः
 माई हृदय कसी नांप्पः
- ३ मने देले प्रीत्यब्बास
 ते पर लागी भारी आंप्प. २
- ४ हुं सुभर्गे आहुंछुं,
 हलका लोकने भलुं नहीं,
- ५ टांगीने कंटाहुंछुं;
 भुंज लोकने भलुं नहीं. ३
- दुराचारीनी जमात
 अने दोष हुं करूंछुं;
- ६ शुद्धतामां धोष हात
 वेदी आसपास करूंछुं. ४
- ७ तारा सेवको समेत,
 प्रगठ करिा तारां कामः
- ८ करं शुद्धस्थाननुं हेत;
 तां रेडेछे ताई नाम. ५
- ९ पापीअना रस्तामां
 भारे आत्मा न मलाव;
 धातक लोकना जथाभां,
 भारे जव पणु न जडाव. ६

- ૧૦ તેમ્મો કરે દુષ્ટ કરાર;
હાતો લાલચે ભરાય;
- ૧૧ ખરે પથે હું ચાલનાર,
તૂંથી મને ત્રાણ કરાય. ૭
- ૧૨ માટે સર્ખાં રસ્તામાં
સાધન કરી જાગૃધું;
તારી મહા સભામાં
સ્તોત્રો કરી ગાજૃધું. ૮

ગીત ૨૭. (L. M.)

જે જે જનો દેવને ભાવે
તે તે જનને દેવ ખચાવે.

- ૧ ઈશ્વર મારું છે અજવાલું;
મારો ત્રાતા છે દયાલુ;
માટે મને પ્રાણુ ડરાવે ?
ઈશ્વર મને નિત્ય ખચાવે. ૧
- ૨ મારે બિલટા વૈરી લડે;
તો પણ મારી છાતી ચહડે;
- ૩ સેના સામી છાવણી કરે
તો પણ મારો જીવ ન ડરે. ૨

अठ वैरीअ्या लोरावर,
 लेवा झडी आय जनावर;
 मारा मांसना बुज्या थया;
 तो पण पोतेज हास्यागया. ३

४ केमडे में परात्पर पासे
 अर्ण करी जणु विश्वासे
 के हुं आणुं शुद्धस्थाने
 अने हणुं देवने माने. ४

ईश्वरना प्रतापने देणुं;
 अने मंदिरमां ध्यान राणुं.

५ बुडथी ते मने काहाडशे;
 कुशल जग्यामां संताडशे. ५

छाणा तंयु मां पणु जाडशे;
 पर्वत जपर पणु संभालशे.

६ वैरीअ्याने तुं दयाविरा;
 मारा माथाने गिहाविरा. ६

अर्पणु करी हुं हणुं धरशे;
 शुद्धस्थानमां गीतो गाधरशे.

७ ईश्वर मारी अर्ण मानी,
 मारा जपर कर मेहेरणानी. ७

- ८ म्मा देव भारो तूं प्रमोधकः
 तारी कृपानो तुं शोधक.
 तारा उपर ध्यान लगाडिश;
 ९ तारुं मुअ तूं न संताडिश. ८
- कोपथी मने तूं नहीं मुकिसा;
 भारी साख करी न चुकिसा.
 भारो त्याग तूं छेक न करिसा;
 पणु तूं भारो वाता हरिसा. ९
- १० नरिे मायाप मुकीदिसे,
 तारिे ईश्वर जाकीलिसे;
 ११ हे देव मने तूं रिआवल्ले;
 तारिे रस्तेा पणु अतावल्ले. १०
- १२ भारा रात्रुम्माना हाथमां,
 तूं नहीं शोंपिसा भारो आत्मा;
 धरुा रात्रुम्मा तो अहड्या;
 जुडा पुनीम्मा मने नड्या. ११
- १३ मने तारिे प्रेम न आवतः
 तो दिवासो कांभल न आवत.
 १४ न्ने तूं प्रभुने मान आपे,
 तो ते तारी हिमत स्थापे. १२

ગીત ૨૮. (૧.)

પ્રભુ પાલીને સ્વનેમ,
મુભક્તોને દેશે ક્ષેમ.

૧ પ્રભુનું હું રાખું ધ્યાન;
તૂં તો મારી ખરી આડઃ
મારી પ્રાર્થનાનું માન;
અને મને કાન લગાડ. ૧

૨ ખે જેમ્મા જાય સ્મરણ.
તેમના જેવો હું થાઉં;

૨ મારી પ્રાર્થનાનું માન
એવું હું યાચી જાઊં. ૨

૩ પાપી સનામાં ન તાણુ;
એવા લોક મુલનારા છે;
તેમ્મા ખેલે છે વખાણુ;
તેમનાં દિલ નહારાં છે. ૩

૪ જેવી એમની ભુડી ચાલ,
જેવા તેમ્મા ગુનહગાર,
એવા તૂં પાડીને હાલ,
એમને કરિશ પ્રતિકાર. ૪

૫ તેમ્મો કરે નહીં વિશ્વાસ;
 હલકાં ગણે તારાં કામ;
 પણૂ વૂં કરિશા મ્મમનો નારા;
 ૬ સ્તુતિવંત છે તારૂં નામ. ૫

તેણે માન્યો મારો શાદ,
 ૭ મારી શક્તિ, મારી ઢાલ;
 માટે રાખિશ તેની યાદ.
 તેણે કર્યો છે સંભાલ. ૬

હું હર્ષીને ગામ્મશ નિત્ય;
 ૮ રૂંશ્વર મને મદદગાર;
 મ્મને ખ્રીસ્તનો તે ધરિછત;
 શુચિ લોકોનો તારનાર. ૭

૯ તારા લોકોને સંભાલ;
 આપજો ખરા આશીર્વાદ;
 કૃપાથી તેમ્મોને પાલ;
 મ્મને રાખ તેમ્મોની યાદ. ૮

ગીત ૨૯. (S. M.)

રાનમાં છતાં બહુ વુક્ષન;
 પ્રભુ ખેસે શુદ્ધસ્થાન.

૧ દેવની સેવા કરો,
તમે સામર્થ્યવાનો;
દેવની ઘણી સેવા કરો,
એનો મહિમા માનો. ૧

૨ દેવની સેવા કરો,
તેનો ગુણ વખાણો;
તેના ધરમાંજ ભજન કરો,
એને મારા જાણો. ૨

૩ દેવે મોટી વાણી,
પાણીએ પર પાડી;
તેની વાણી જાં ખહુ પાણી,
ગર્જનાની કાહાડી. ૩

૪ સર્વેશ્વરની વાણી,
જેરથી મિઠી લાગે;
એની વાણી આંધી આણી,
દેવદારને ભાંગે. ૪

૫ તેનો શાદ ભંગાવે
લખનોનનાં ઝાડો.

૬ વાણુડા જેવા તે કુદાવે
દેવદારના પાહાડો. ૫

- ૭ સેર્યશ્વરની વાણી
વિજલીએ સલગાવે;
- ૮ એની વાણી ભૂકંપ તાણી
અરણ્યને ધુળાવે. ૬
- ૯ ર્શ્વરતણી વાણી
હરણોને કંપાવે;
એની વાણી પાન ઉખાડી,
વનવૃક્ષો ગિદગાવે. ૭
- એના મહુ વિશ્વાસી
એના નામને માને
- ૧૦ તે સમુદ્ર ઉપર એમી
રહ્યો શુદ્ધસ્થાને. ૮
- ૧૧ પ્રભુ તપ્પત પર એસે;
એ પરાક્રમ આપશે
અને લોકને રાંત દેશે
અને કુશલ સ્થાપશે. ૯

ગીત ૩૦. (L. M.)

એનો સાર,—પ્રભુથી કહ્યાણુ;
ને ખરા ભક્તોની વખાણુ.

- ૧ ઝા દેવ હું તને કરિશ માન;
કાં મને તેજ ઉઠાવ્યો છે;
ને વૈરી ઝાનો અભિમાન
તેં મારાથી રોકાવ્યો છે. ૧
- ૨ મેં અર્જુ કરી રૂશ્વર દેવ
તેં મને તાળે કસ્યો છે;
૩ ને મરણથી અચ્ચાવ્યો જીવ;
ને નરકથી તે તસ્યો છે. ૨
- ૪ ઝા ખરા ભક્ત વખાણીને,
પ્રભુની આગલ ગાવો ગાન;
ને ઝેના સદ્ગુણ જાણીને,
સ્વીકારો ઝેનાં કૃપાદાન. ૩
- ૫ તે પલકભર દેછે સંતાપ;
પ્રીતિ કરીને જીવન થાય;
રાત લગણુ ટકેછે વિલાપ;
સવારે આનંદ ઊપજાય. ૪
- ૬ મેં સુખની વેલા કહ્યું છે
કે હું ન હાલું સર્વકાલ;
૭ ને મારું શરણુ રહ્યું છે,
પરાતપર કરેછે સંભાલ. ૫

- તેં તારું મુખ સંતાડીને,
મને પમાડ્યો બહુ સંતાપ;
- ૮ તારે મેં વાણી કાઢીને,
માગ્યો પરાત્પરનો મિલાપ. ૬
- ૯ સું મારા મરણથી કલ્યાણ ?
અને જો મારો આત્મા જાય,
સું ધૂલ ખતાવે કંઈ પ્રમાણ ?
કે પ્રગટ કરે તારો ન્યાય ? ૭
- ૧૦ આ ઈશ્વર તુંજ ઉગારીને;
ને મદદ કરી આપ આનંદ;
- ૧૧ તું મારાં તાટ ઊતારીને
બંધાવિશ હર્ષનો કમરબંદ. ૮
- ૧૨ તારે હું કદી સુપ ન રહી,
પરાત્પરતણાં સ્તોત્રો ગાઈશ;
ને તેની આગલ સ્તુતિ કહી,
સર્વકાલ સુધી સુખી થઈશ. ૯

ગીત ૩૧. (૭. ૬.)

બક્તો જુલમ પામ્યે;
ઈશ્વરથી રખાયછે.

- ૧ પ્રભુને હું માનીને
કદીજ ન રમીર્ગિં;
- ૨ કાનો ધરી મને તાર;
તો હું કુરાલ થાગિં. ૧
- ૩ મારા ખડક તથા પાહાડ;
તથા ઊદ્ધારનાર;
મારા કિલ્લા તથા આડ
મારા ઊગારનાર. ૨
- તારા ગુણને અનુકૂલ
મારો જીવ ચલાવ;
- ૪ રિપુઆની જાલમાંથી
મને તૂંજ છોડાવ. ૪
- મારો ખરો આશ્રો તું,
તારા હાથે તેમ,
- ૫ હું પરાત્પર ખરા દેવ
સૌપું આત્મા અમિમ. ૫
- ૬ મિથ્યા મતને કારણે
આવે ખહુજ ઊદાસ;
તો પણ પરમાત્માજ પર
મારો છે વિશ્વાસ. ૬

- ૭ તેની કૃપાથી હૃષ્ટી,
માનિશ તેનાં દાન;
તું પરાત્પર વિપત્તનાં
જાણિશ મારે જન. ૭
- ૮ દુરામનોના અંધનથી
હું તો નિકલી જઈશ;
૯ મારા પગ નિકાલીને
તુંજ ઊપકારી થઈશ.
- ૧૦ મારાં અંગો તથા મન
માંદાજ થાયછે
અને મારાં વર્ષો પણ
શોકમાં જાયછે. ૯
- અપરાધે મારા હાડ
ઘણાં શુકાઈ જાય,
૧૧ રિપુઓનાં માહોડાથી
માઠી નિંદા થાય. ૧૦
- મિત્રો નિંદા કરેછે
હૃદયે ઓલખાણ;
મને જોઈ મારેછે
માઠુંજ અકલ્યાણ. ૧૧

- १२ जेवो मरीगिला जन,
हुंन विसरायो छुं;
अने माटला जेवो पालु
हुंन भंजयो छुं. १२
- १३ धरुणी ज्योठी तोहोमत
भारा पर नं ज्पाय;
तेज्मे धाटो धडेछे;
तेमनी रिस अहाय. १३
- १४ पालु हुं करुं छुं विश्वास
तूं छे भारे देव;
१५ तूं समारे भारा काल;
भारो जुव अयाव. १४
- १६ अने मुप्य देप्पाडीने
भारा पर अमकाव
१७ कृपा करी धमकीथीन
भने वेगला लाव. १५
- धरुणां मेरुणां भारेछे;
तेज्मे गुनरी नय,
१८ तां लगी जुडा होड
अना छेक न थाय. १६

- ૧૯ કેવાં ઘણાં કૃપાદાન
તૂંથીજ આવ્યાં છે;
કેવાં કામે પ્રીતિવાન્
તે દેખડાવ્યાં છે. ૧૭
- ૨૦ તારા મુખની સામણે
હું ખડું નિર્ભય થઈશ;
ને જીભોના મેણાથી
તૂંજ ખચાવી જઈશ. ૧૮
- ૨૧ ધન્ય દેવે કિલ્લામાં
પ્રેમ દેખાડ્યો છે;
૨૨ મને તારીજ નજરથી
તેં તો કાહાડ્યો છે. ૧૯
- હું ઊતાવલે ખાલ્યો છું
પણ તેં માન્યો શાદ;
કર્યો ખડું પરોપકાર;
રાખી મારી યાદ. ૨૦
- ૨૩ કરે તેનો પરમપ્રેમ
સંધા લોક પવિત્ર;
જે વિશ્વાસી જનો છે
તે તેઓનો મિત્ર. ૨૧

प्रतिकार पणु आवेछे;

सतू विश्वास करनार

२४ छाती राप्पीने मानो

देवनोळ आमार. २२

गीत ३२ (C. M.)

ज्मिनो सार अइं प्रायश्चित्त

तथा प्रभुजीळ पूरी प्रीत.

१ ज्मिना अपराध ढंकाय

ते मनुष्याने धन;

२ ज्मिनि निर्दोषी पणु गणाय;

ज्मिने भोळुं मन. १

३ हुं पूरा छानो थयो छुं;

पणु थयो शोकातुर;

ज्मे माटे हुं थध गयो छुं

दुर्णल तथा भंगुर. २

४ रात दिवस हुं पर धणो सप्तत

प्रभुनो हाथ सुकाय;

अड त्रिमलाय तडकानो वक्त,

ज्मेम मने रस सुकाय. ३

५ वली में मानी मारां पाप;
 न कस्यो अहंकार;
 पणु कस्यो शोक तथा संताप;
 ने मत्यो परोपकार. ४

६ अमे वास्ते जद्धा अरा जस्त
 करशे आराधना;
 ने तने पामे जे जे वस्त,
 अहजवशे प्रार्थना. ५

माटे प्रलयना जेवुं दुःख
 पीहामखुं जे थाय,
 तो पणु विश्वासी अमानुं सुख
 कदी नहीं दुःखीलय. ६

७ तूं आश्रो राखणु आपे नित्य;
 हा.---हुं पर तूं दयाल;
 तो मारी कणु तारां गीत
 गवाशे सर्वकाल. ७

८ हुं तने आपिरा परममान;
 तूं मारी आंजे जधरि;
 ९ तो जेम जनावरो नादान,
 तूं हडिलो ज न थरि. ८

૧૦ પાપિએ તથે બહુ ગિદાસ
 પણ પ્રભુના જે ભક્ત
 ઘણી કૃપા એની આસપાસ
 તથે સદા હરવક્ત. ૯

૧૧ યહોવાના સહુ ન્યાયો જન
 હોજીએ આનંદિત;
 ને છુતાં પૂરું સિધું મન
 રોહો સદા હર્ષિત. ૧૦

એની ખિજી રચના. (L. M.)

૧ જેના અપગ્રધ માફ થયા
 દેવ થકી ન ગણાઈગયા;
 ૨ ટાંગથી જેનું નરૂં મન છે,
 સિધો મનુષ્ય તેને ધન છે. ૧

૩ પાપ ન માની હું ચુપ રહ્યો
 તારે દિલે સંતાપ મહ્યો;
 ૪ તારો હાથ બહુ ભારે થયો;
 એથી જીવરસ શુકીગયો ૨

५ पछी पापो में स्वीकास्यां;
 ने भिस्संगन नहीं नकास्यां;
 म्मे करवानुं मनमां कर्युं;
 ने प्रभुम्मे पाप माइ कर्युं. ३

६ माटे तारा संधा भक्तो
 तने प्रार्थशे मान्य वक्तो;
 लो अहु माठी रेलो अहडे,
 तो न पोहोच्ये मारी कडे. ४

७ तूं छे माइं म्मे कलुं शरणु;
 करिशा माइं दुःख निवारणु;
 मारी आत्मा पणु हर्षाशि;
 त्राणुनी स्तुतिम्मे शंभलशि. ५

हुं शिम्पावीनेज्ज शिम्पाविश;
 ने आलवानो पथ वयविश;
 मारी आंजे तने लोधशि,

८ तूं वनधोजरूप न लोधशि. ६

तेने लगाम आंधवा पडे;
 रजे ते लात मारी अहडे;

१० पापनी सज्ज मलशे म्मे मज्ज;
 डेमडे तेमने नथी समज्ज. ७

- જેઝુ તેને માને ત્રાતા,
 તે તેઝુનો કૃપાદાતા,
 ૧૧ જેના પસંદ લોક હર્ષાઝુ.
 ને પવિત્ર ગીતોજ ગાઝુ. ૮

ગીત ૩૩. (૮. ૭).

- ભક્તો હર્ષ કરે શાદો;
 તેમને ખરા આશીર્વાદો.
 ૧ ભક્તો ઈશ્વરમાં હર્ષાઝુ;
 જે તો ઘણું શોભાવાનું;
 ૨ અને તેનાં ગીતો ગાઝુ;
 ૩ જેને માન્યો સ્તુતિમાન. ૧
 ૪ જેની સંધી વાતો ખરી;
 સદ્ગુણ સહિત જેનાં કામ;
 ૫ માટે રાસ્તી પસંદ કરી,
 પ્રેમે ભર્યાં સર્વ કામ. ૨
 ૬ જેના શબ્દે પહેલાં કિંધી
 આકાશોની ઊત્પત્તિ;
 જેના આત્માએ પણ દિધી
 જેમની સેનાની સ્થિતિ. ૩

- ૭ જેમ ભંડારે તેમજ ભરે
મહાસાગરનાં ઊંડાણુ;
- ૮ રૂંચરથી સહુ મનુષ્ય ડરે;
ભજી માને સહુ કલ્યાણુ. ૪
- ૯ તે તો ખાલ્યો, એટલે થયું;
કહ્યું, અને રહ્યું તેમ;
- ૧૦ પારકાએ નું મન ગભરાયું;
અમથો થયો એમનો વેદેમ. ૫
- ૧૧ તેના સંકેત સદાજ ઠરે;
નથીજ ફરનાર તેનું મન;
- ૧૨ તે જેએને પસંદ કરે
તેવા લોકને મહાધન. ૬
- ૧૩ આકારથી પ્રભુએ જોઈ,
કર્યું મનુષ્યોનું ધ્યાન;
- ૧૪ તેના ઠામથી વાકિફ હોઈ,
તેને સહુ વિશેનું જ્ઞાન. ૭
- ૧૫ સરખા તેમનાં મન રચીને,
કરેછે સહુ લોકનો ન્યાય;
- ૧૬ માઠા રાજાએ બચીને
કદી સામર્થ્યવાન ન થાય. ૮

- ૧૭ ઘોડનો ભરેસો ખોટો;
તેનું સામર્થ્ય મિથ્યા છે;
- ૧૮ જાણો રૂંધર પોતે મોટો;
ખીજી આશા વૃથા છે. ૯
- ૧૯ મોતથી તે આત્મા બચાવે;
અને ભુખ્યાં પાલેછે;
- ૨૦ આપણા આત્મા ઘણે ભાવે
મદદ પામી ચાલેછે. ૧૦
- ૨૧ અને આપણાં મન હુખ્યાંશિ;
માનશે તેનું નામ પવિત્ર;
- ૨૨ આપણા ઊપર પ્રેમ કરાશે,
જેવા આપણુ તેના મિત્ર. ૧૧

ગીત ૩૪. (L. M.)

- એનો સારાંશ દેવની સ્તુતિ;
તેની આત્મા; તેની નીતિ.
- ૧ હું પ્રમુનાજ ગુણ વર્ણાવિરા;
અને તેનું નામ જણાવિરા;
- ૨ મારે આત્મા તે પર રહેશે;
હીન જન હર્ષે માની લેશે. ૧

- ३ मारी साथे तेने नाल्यो;
अने तेनुं नाम वप्पाल्यो;
- ४ प्रभुने हुं शोधतो आब्यो,
तेणे धास्तीथी छो प्रव्यो. २
- ५ तेम्मा ज्योर्ष हर्षित थया;
तेमनां मुप्य न गभराध गयां.
- ६ रांकडा नाल्ये धांटे पाड्यो;
देवे तेनो भा मराज्यो. ३
- ७ परमात्मा आसपास आवे;
मुभक्त मनुष्यने अमावे;
८ आम्मा; शुम्मा; ते उपकारक;
म्मेना भाविदोळ मुपारिक. ४
- ९ आ पवित्रो तेथीज उरो;
भाविक लोक लायार न उरो;
- १० सिंहनां अयां लुप्यां होशे;
देवना भक्तो मुप्य न जोशे. ५
- ११ मनुष्य आपो हुं मनाविरा;
प्रभु तशी पिडीक समजविरा.
- १२ डेने जव अहु इडा लागे?
मुप्यने त्रिवे आसुष्य भागे? ६

- ૧૩ તો કુવાદથી જીભ રોકાવે;
અને ટોંગથી હોઠ ફેરાવે;
- ૧૪ પાપ મુકીને સત્કર્મ કરે;
સલાહ શોધે; તેને ધરે. ૭
- ૧૫ રૂંધર ભક્તને જોયા કરે
એની અર્જને કાનો ધરે.
- ૧૬ આંખે ભુડા લોકને જોય;
જગમાં એમની યાદ ન હોય. ૮
- ૧૭ ભક્તો પ્રાર્થે; રૂંધર પાલે;
તેને સંકટથી નિકાલે;
- ૧૮ અનુતમ લોકો પોકારે,
તો પ્રભુ સહુ દુઃખથી તારે. ૯
- ૧૯ ઘણાં દુઃખ સુભક્તને આવે;
અર્ધાંધકી દેવ છોડાવે.
- ૨૦ તેના હાડકાને રખાવે;
એકને કોઈ ન ભંગાવે. ૧૦
- ૨૧ ભુડું પાપીએને મારશે;
પ્રભુ વૈરીને ધિક્કારશે.
- ૨૨ તેના સેવકો અચવાશે.
તેના ભાવિક ન રામાશે. ૧૧

એની બિજી રચના. (૬).

આંકણી—સ્તુતિ કરજો આમેન

ઈશ્વરની સ્તુતિ કહિરા;

સ્તુતિ કરજો; આમેન.

એને વખાણી જઈરા

સ્તુતિ કરજો; આમેન.

નમ્ર લોક થાય હર્ષિત;

દેવમાં બહુ આનંદિત;

આવો; ને ગાઓ ગીત;

સ્તુતિ કરજો; આમેન.

દેવનેજ વખાણિયે; સ્તુ-

ઈશ્વરને જાણીયે; સ્તુ-

તેજ તો દયાલુ છે;

દુઃખમાં માયાલુ છે;

દિલમાં અજવાલું છે; સ્તુ-

પ્રભુ નહીં ધિકારે; સ્તુ-

ભાવિશે હાંક મારે; સ્તુ-

તો ઈશ્વર છેડાવે;

ને તેનો દૂત આવે;

ને સુરક્ષણ લાવે; સ્તુ-

દેવજ પરોપકારક; સ્તુ.

વિશ્વાસીનો તારક; સ્તુ.

આ લોકો બક્ષિતવાન,

પ્રભુને આપો માન,

તમને ન અપશે દાન; સ્તુ.

સિંહને અપ લાગેછે; સ્તુ.

તે પાલન માગેછે; સ્તુ.

આ સુતો આપો કાન;

હું શિખવિશા અરૂં જ્ઞાન;

કાં મલે જીવનું દાન ? સ્તુ.

ડોણ શોધે અરૂં મુખ ? સ્તુ.

ભુડાથી રોકજે મુખ ? સ્તુ.

છલથી હોડ મુખ કરો;

ભુડાથી ડોડ કરો;

પૂરી સજાહ ધરો; સ્તુ.

જે લોકો નીતિવાન; સ્તુ.

તે પામે કૃપાદાન; સ્તુ.

તે કાન લગાડેછે;

સર્વ પાપ કાહાડેછે;

તેને જીખાડેછે. સ્તુ.

ईश्वर संभारैछे; स्तु.
 दुःपथी उगारैछे; स्तु.
 लेम्माने नम्र मन,
 तेम्माने मोटुं धन,
 देव तारै म्मेवा जन. स्तु.

दुःખા તો આવેછે; સ્તુ.
 પણ દેવ ખચાવેછે; સ્તુ.
 તેને ઊગારેછે;
 હાડને સમારેછે;
 પાપને નિવારેછે; સ્તુ.

न्यायीना द्वेषीम्मा; स्तु.
 थर्म नश्ये ज्ञेशीम्मा; स्तु.
 ले करेछे विश्वास;
 तेने न आवे त्रास;
 कही न थाय निरास; स्तु.

ગીત ૩૫. (C. M.)

પ્રમુ વૈરીનો ન્યાય કરશે;
 વૈરી જીવી સાક્ષી પૂરશે.

૧ હે દેવ; લોકો મને નડે;
તું તેમ્મોને નડજે,
વૈરીમ્મો પણુ હું પર લડે;
તેમ્મો પર તું લડજે. ૧

૨ અપ્પતર ઠાલ લઈને આવી,
પ્રેમે મને તારજે;
૩ અને ભાલાથી દખાવી,
દુશમનોને વારજે. ૨

મારા આત્માને તું કહે
તને હુંજ અચ્ચાવિરા;
૪ જેમ્મો મને મારવા આહે,
તેને તું ગભરાવિરા. ૩

દગા કરે—એટલામ્મોને
તું તો પાછા પાડે;
૫ ભુમું ઊડે તેમ તેમ્મોને
તારો દૂત નહસાડે. ૪

૬ તેમ્મો પર અંધારૂં પડે;
તારો દૂત દખાવે;
૭ મારા જીવ પર ધારો ધડે,
માટે આશ્રત આવે. ૫

- ८ ज्यो नारा तेम्मा न जाले,
तेमां ते दुआशे;
झंदा नांजे जे डुकाणे
तेमां ते पडुआशे. ६
- ९ ईश्वर मने शांतिज दशे;
ते छे भारे त्राता;
१० हर्षे भारे अंगो कुहेथे
ते छे कृपादाता. ७
- तूं ज्योरावर हाथोमांथी,
रांकडाने अयाविरा;
जखीमिना जथाभांथी,
अने छुटको जाविरा. ८
- ११ मुडा साहेद उला थडने
अरा मुकवा जागशे;
१२ भारे सदगुणु नहीं मानीने,
भारुं मरणु भागशे. ९
- १३ पणु तेम्मानि मुडी वला
में अहु प्रार्थना करी
ताठी लुगडां पेहेरेलां
मनमां अर्थे लरी. १०

- १४ भाधुं छे भित्र होय जेवा
 शोकातुर हुं थयो;
 माने वास्ते रेउ तेवा
 रउतो रउतो गयो. ११
- १५ भारी विपत्त पर हसीने,
 तेज्जे भाड करवे;
 धा भारनाराज्जे मलीने,
 मने अहुज सतावे. १२
- १६ ठोंगीज्जे निर्बल्ल निर्धुद्धि
 हुं पर दांतो पीसे;
- १७ ज्जे यहेवा तूं कां सुधी,
 तेना नार्थित दीशे ? १३
- सिंह थकी तूं भारे आत्मा
 प्रेमे काढी लाविश;
 १८ भाटे हुं सर्व जमातमां
 स्तुतिज्जे संभलाविश. १४
- १९ अमथा वैरी गर्व न करे;
 हुं पर आंअ न भारे;
 २० तेज्जे सलाहवत न करे;
 ठोंगी विचार धारे. १५

- ૨૧ ને શાંત લાઠોને શતાવે;
 ને તેઝ્માને ભાંડે;
 વાહરૈ તે તો નજર આવે;
 ઝેવું કુહેવા માંડે. ૧૬
- ૨૨ ફૈશ્વર તું તેઝ્માને ભોઈ,
 ઘાનામાં ન રહેજે;
 મારાથી તું દૂર ન હોઈ,
 ચહડી ખખર લેજે. ૧૭
- ૨૩ તું પરાતપર જાગી આવી,
 ખરૈ ન્યાય દેખાડિશ;
- ૨૪ મારૈ દાવો પણ ખચાવી
 તું અહંકાર પાડિશ. ૧૮
- ૨૫ તેઝ્મા હું પર ગર્વ ન રાખશે;
 હું પર ન હપ્પાશે;
 ઝને મને ખાઈ ન નાંખશે;
 પોતે તો ગભરાશે. ૧૯
- ૨૬ મારા દુઃખમાં જે ખુશ કરે,
 તેમને શર્મ પેહેરાશે;
 જે પોતાને મોઘા કરે,
 નીચા તે પડાશે. ૨૦

- २७ ईश्वरने वप्पाणुवा मांडो,
ते वरदानो दैशे;
२८ मारं मोहोडुं म्माओ दाठो
तेने स्तुति केहेशे. २१

गीत ३६. (७.)

- म्मेमां दुर्जनोनां पाप;
तथा ईश्वरनो प्रताप.
१ मे विचारी दुष्टनां कर्म,
कह्युं, तेने नथी धर्म;
२ म्मापणुसामत करेछे;
तो पणु पापिष्ठ करेछे. १
३ म्मेना मुण्णे निंदक नाम;
म्मेणु मुकथां र्शं काम;
४ रात्रे पाप विचारैछे,
सत्तमार्गने धिक्कारैछे; २
५ म्माकारामां प्रभुनो प्रेम;
वादलोमां म्मेनो रेहम;
६ पर्वत जेवो सद्गुणु थाय;
जलना जेवो जंडो न्याय. ३

- ૭ પ્રભુ પાલેછે સહુ સૃષ્ટિ;
તેની દયા પૂરી શ્રેષ્ઠ.
અને તારા પર વિશ્વાસ
મનુષ્યને ન કરશે ત્રાસ. ૪
- ૮ અમે માટે જે ભક્તિવાન,
તેને મહાશયે કૃપાદાન;
નદી જેવું તેનું મુખ;
તેથી પીશે તેનું મુખ; ૫
- ૯ તેથી જીવ સૂળાયછે;
ને પ્રતાપ ઊપજાયછે;
૧૦ તારી પ્રીતિ કરજે ધીર;
સાત્વિક ઊપર કરજે સ્થીર. ૬
- ૧૧ ગર્ધી પગો થશે નહીં;
ભુડા જથો હસે નહીં;
૧૨ તે તેમ્મને કાહાડ્યા છે;
અને નીચે પાડ્યા છે. ૭.

અમ્મની ખિજી રચના-(C. M.)

- ૧ પાપીનાં કુકર્મ દેખીને,
મને વિચાર આવે;
૨ કે પ્રભુની ખિહીક મુકીને,
તે સ્વપુણ્ય દેખાડવે. ૧

- ૩ તેણે સાલસ ચાલ મુકીને,
દોંગની વાતો કિધી;
- ૪ સારી બુદ્ધિ ચૂકીને
ભલાઈ મુકી દિધી. ૨
- ૫ આકાશમાં પ્રભુનો પ્રેમ છે;
વાદલાંમાં સત્ય થાયછે;
- ૬ અને પર્વત જેવો નિયમ છે;
રેલા જેવો ન્યાય છે. ૩
- ૭ મનુષ્ય જનવરોને કહે,
તારી મોટી દયા;
માટે મનુષ્યોને ભાવે
તારી પંખની છાયા. ૪
- ૮ તારા ધરની ઊભણી ગ્મી
તેગ્મીથી ખવાશે;
- ૯ સંધાં જીવન તૂં ઊપજવે;
સંધાંને પ્રકાશે. ૫
- ૧૦ જેને તૂં સત્વાત સમજવે
તેને હેત કરાશે.
જેમનાં હૃદય તને ભાવે
તેને ન્યાય ગણાશે. ૬

- ૧૧ મારી સામે ગર્વ ન થશે;
દુષ્ટની શક્તિ ખુટશે;
- ૧૨ પાપિષ્ટ મનુષ્ય લક્ષ્મી જશે;
પછી છેક ન ઊઠશે. ૭

ગીત ૩૭. (૭)

એનો સાર પવિત્ર શીલ;
તથા લીન સંતોષી દિલ.

- ૧ પાપી ઊપર દાહાજતાં ના;
ભુડા ઊપર ખીજતાં ના;
- ૨ ખડના જેવો તે કપાય,
શાકના જેવો ચિમડાય. ૧
- ૩ પ્રભુનો વિશ્વાસી ઠર;
સદા સારી કરણી કર.
તો પૃથ્વીના વતનદાર
છતાં પામશે સુખ અપાર. ૨
- ૪ પ્રભુ થશે બહુ મેહેરબાન;
સદા તેને આપો માન.
- ૫ ધણું માનો તેનું નામ;
અને તે ચલાવશે કામ. ૩

- ૬ તે કરાવશે સત્યોદય
 અને અપોર સર્ખો ન્યાય;
 ૭ સંતોષ રાખો પ્રભુ પર;
 વાટ જીવો ખડું મુદતભર. ૪

મનુષ્ય હોશે ભાગ્યવાન;
 તથા લોકોમાં શ્રીમાન;
 પણ અદેખો નહીં કરવો;
 તેનો કિનો નહીં કરવો. ૫

- ૮ પૂં મટાવી કોપ ને ક્રોધ
 કરજે ભુડાને વિરોધ.
 એવા જે થવાના છે,
 ૯ તે કપાઈ જવાના છે. ૬

- પ્રભુનો જે ઊમેદવાર,
 તે પૃથ્વીનો વતનદાર;
 ૧૦ હવે થોડો સમય વેહે;
 પછી પાપી જતો રેહે. ૭

- તેઓને ન થશે કામ;
 જીવો--કાં તેઓનાં કામ ?
 ૧૧ છૂતાં દેશના વતનદાર,
 લીનજન થશે હરખનાર. ૮

- ૧૨ ભુડા ભક્તને નડેછે;
અને દાંતને કડેછે;
- ૧૩ તે પર હસશે સર્વરાક્ત;
કાંજે થશે તેનો વક્ત. ૯
- ૧૪ દુષ્ટો કાટેછે તલવાર;
અને ભાલા, ખાણ, હથ્યાર;
- ૧૫ શ્રેષ્ઠનું મરણ શોધેછે;
પણ પોતાને વિંધેછે. ૧૦
- તુટે તેઓની કમાન;
સાત્વિક લોકો છે ધનવાન;
- ૧૬ તે જો હોય દરિદ્રી જન,
તો પણ તેને મહાધન. ૧૧
- ૧૭ દુષ્ટની ખાણુ તુટી જાય,
ન્યાયીનો તૂં મિલ થાય;
- ૧૮ તેને વતન છે હરવક્ત;
સદા ધનવાન છે સુભક્ત. ૧૨
- ૧૯ પડે ખહુ દુકાલનું દુઃખ;
તો પણ તે ન સેહેશે ભુખ.
- ૨૦ દુષ્ટો ચરખી જેવા થાય;
ધૂમે વેલા ખલીજાય. ૧૩

- ૨૧ દુષ્ટ ઊદ્ધિનું છે લનાર;
પાધું નથી તે દેનાર;
ન્યાયી લોકો દયાવાનુ;
અને આપે છે બહુ દાન- ૧૪
- ૨૨ જેને ईશ્વર દે ઉપકાર,
તે પૃથ્વીનો વતનદાર.
પ્રભુના જે શાપિત થાય.
તેમ્મો અકસ્માત કપાય. ૧૫
- ૨૩ માર્ગે પુરૂષ ચાલે છે;
ईશ્વર તેને પાલે છે;
૨૪ પ્રભુને જે બાવતો હોય,
તે પડે પણ પથ ન ખાય. ૧૬
- ૨૫ મારાથી જીવાની ગઈ,
હવે માઠી ઊમર થઈ,
નથી મલ્યો ભક્ત લાચાર;
નથી તેનો મુત યાચનાર. ૧૭
- ૨૬ તે હમેશાં મેહરખાન;
ને હમેશાં આપે દાન.
માટે તેના મુતને ધન.
૨૭ પાપને તૂં ન દેજે મન. ૧૮

- तो तूँ टडे सर्वकालः
 २८ ईश्वर भागे शुचि व्याल.
 शुचि लोकनो रजेवाल;
 ते अयावशे सर्वकाल. १६
- दुष्टनां संतान टलेछे;
 २९ श्रेष्ठने बूढाय भलेछे.
 अमेमां रेहेछे हनेरा;
 ३० अने करशे सतू उपदेश. २०
- ३१ दिले करी लेअनुं ध्यान,
 स्थीर रहने ते धनवान्.
 ३२ दुष्टो धणु दाहालेछे;
 अने भारवा गाजेछे. २१
- ३३ प्रभु तेने सांपशे नहीं;
 न्यायी करणु लोपशे नहीं;
 ३४ मानो प्रभुनो आभार;
 तने थशे ते आधार. २२
- देश देशनो अधिकार;
 पणु अंध करशे दुराचार.
 ३५ अमेमा तजना लेवा थाय,
 थोडी वारज पुलता जय. २३

- ૩૬ તે તો ગુજરીગમ્મા છે;
તેનો વિનારા થયો છે.
- ૩૭ જ્યુગ્મા સાત્વિક નીતિવંત,
શાંતિ સહિત તેનોજ અંત. ૨૩
- ૩૮ દુષ્ટો કરશે બહુ ઉદાસ;
તેગ્મા બહા પામશે નારા.
- ૩૯ પણ જે પ્રભુનો માનનાર,
તેને થશે નિત્ય બહાર. ૨૫
- ૪૦ સંકટમાં તે કરશે સાહ્ય;
ઈશ્વર કરશે હિતોપાય.
કરશે બુઝાથી બચાવ;
જેવા તેગ્મા રાખે ભાવ. ૨૬

ગીત ૩૮. (C. M.)

- પાતકથી થાયછે વિલાપ;
ને રિપુગ્માથી બહુ સંતાપ.
- ૧ હે પ્રભુ હું પર રાખી ધીર,
તું કરિશ મા ધિક્કાર;
- ૨ પણ મને લાગ્યા તારા તીર;
ને હાથનો ઘણો ભાર. ૧

- ૩ ને તને કોપ ચહડાયાથી
હું નથી પામતો મુખ્પ;
પણ મને પાપ લાગ્યાથી
શરીરમાં ઘણું દુઃખ. ૨
- ૪ હા--અપરાધનો મોટો ભાર
જીવને દખાવેછે;
ને મારાં પાપો ખેશુમાર,
તનને નમાવેછે. ૩
- ૫ અમાને ધાયલ મારું તન,
ગંધાર્ધ સડેછે;
- ૬ ને પાપને વડે મારું મન
હરરોજ બહુ ડરેછે. ૪
- ૭ અને શરીરમાં બહુ કંટાલ
ને દરદો બહુ થાય;
ને મને અવો દુઃખી હાલ,
કે પડેછે હાય હાય. ૫
- ૮ અંબો પ્રભુ તારો સુદ્ધ વિશ્વાસ
તને બહુજ ભાવેછે;
ને મારાથી જે બહુ નિશ્વાસ
તે તને આવેછે. ૬

- ૧૦ ને મારો દેહ ધુળયછે;
ને સામર્થ્ય ધટેછે;
ને આંખો ઝાંકી થાયછે;
ને મિત્રો હટેછે. ૭
- ૧૧ ને સગાઓ પણ જોમ વટાલ,
તેમ મને કાહોડેછે;
- ૧૨ ને રિપુઓ નાંખેછે જાલ;
ને દોષ લગાડેછે. ૮
- ૧૩ પણ જોવો પુરૂષ બેહેરો છે,
તેવો ન દિધો કાન;
મુંગાના જોવો ચેહેરો છે,
તેમ સુપરહી જખાન. ૯
- ૧૪ જોમ બેહેરો ન આપે કાન,
ન કરે કાંઈ ધમકાવ;
- ૧૫ હે દેવ તૂં થશે સાવધાન;
મને તો ઝમવો ભાવ. ૧૦
- ૧૬ હું બોલ્યો મને નહીં લગાય
તેઓનો ઊપહાસ;
ને મારા પગો જો હલવાય,
તો કરેછે ઊત્સાહ. ૧૧

- ૧૭ હું ઠોકર ખાવા માંડુંછું;
ને કરુંછું વિલાપ;
- ૧૮ ને ઘણાં પાપ ઊપાડુંછું,
ને લાગ્યો અનુતાપ. ૧૨
- ૧૯ શત્રુઓ ખલવાન હોશિયાર,
ને ઘણા ચાલેછે.
- ૨૦ ભલાઈ ખદલે ઘણો ખાર
મરત પણ વાલેછે. ૧૩
- ૨૧ પણ રૂંધરને હું કાઠુંછું;
તો મને તૂં ઉગાર;
- ૨૨ હું તારી દયા માગુંછું;
ઓ પ્રભુ દે ઊદાર. ૧૪

ગીત ૩૯. (L. M.)

ભક્તના મનમાં આવે મરણ;
તથા અંતકાલનું સ્મરણ.

- ૧ મેં કહ્યું હું ચાલ સુધારિશ;
જીમે પાપનું નહીં ઊચ્ચારિશ;
જેમ લગામે મુખ સંભારિશ;
પાપી સાથે ધુનો ચાલિશ. ૧

- ૨ બલાર્થી પણ ચુપ રોકાયો;
માટે શોકાતુર કરાયો;
- ૩ હૃદયમાં ચિંતાતુર થયો;
વિચાર કરીને બલતો ગયો. ૨
- તારે જીભે ખોલવા લાગ્યો;
મેં પોતાને જોવા માગ્યો.
- ૪ પ્રભુ મારો અંત સમજાવજો;
અને જીવન પણ જણાવજો. ૩
- ૫ મારી ઊમર વેહેંતની જેવી,
આપી જગતી અમથી એવી;
હરેક મનુષ્ય દિશે સારો;
તો પણ છેકજ છે નહારો. ૪
- ૬ મનુષ્યોની પાસે છાયા;
તેની ચિંતા અમથી માયા.
તે તો દોલત મહેલ્યા કરે,
ન જાણે કોણ વારસ ઠરે? ૫
- ૭ હવે સાની વાટ હું જોઈ!
ઈશ્વરનો હું ભાવિક હોઈ
- ૮ સર્વ વૈરથી વૂં બચાવજો
મને આયુષ્ય પણ જણાવજો. ૬

- ૯ છાના થઈ મેં આરા કિધી,
કારણ કે તેં શિક્ષા દિધી;
૧૦ મારા પરથી તે પ્રસવજે;
તારા હાતથી ન દબાવજે. ૭
- ૧૧ તું જો મનુષ્યને ધમકાવે,
અને પાપનો દંડ કરાવે,
તો જેમ પતંગી નારા થશે,
તેમજ સર્વરૂપ ખર્ષજશે. ૮
- ૧૨ પ્રભુ મારી વાત માનીને,
અને રાખ્દને કાન ધરીને,
મારા શોકને તું મટાડિરા;
હું પરદેશે જીવન કાહાડિરા. ૯
- જેમ મુસાફર મનુષ્ય તેમજ.
માસ ખાપો હતા એમજ ;
૧૩ ક્ષમાથી હું સાજો થાઈ;
નહીં તો વેણા મરીજાઈ. ૧૦

ગીત ૪૦. (L. M.)

પ્રભુએ ઠાલી આપણાં પાપ,
ખાપસહિત કર્યો છે મિલાપ.

- ૧ મેં કર્યું છે પ્રભુનું ધ્યાન;
 ને તેણે મને દિધો કાન;
 ને માની લિધી મારી વાત;
 ને કરી ખાડથી નિગત. ૧
- ૨ કિમ્મતથી મને કાહાડ્યો છે;
 ને ખડક પર ખેસાડ્યો છે.
 ને પ્રવર્તાવી મારી રીત;
 ૩ ને માહોમાં આપ્યું નવું ગીત. ૨

- એટલે પ્રભુનું ખરું માન:
 ધણા જોઈને કરશે ધ્યાન;
 તે એને દેશે આપ્યું મન;
 ૪ એવા વિશ્વાસીએને ધન. ૩

- તે ગર્વિતને ન દે સત્કાર;
 ને મિથ્યા મતોના માનનાર.
 ૫ એ પ્રભુ તારા પરીપકાર,
 એએનો કરે કોણુ મુમાર ? ૪

હમારી ભણી તારો પ્રેમ,
 કોણુ કરે એનો મહા નેમ?
 એને જો એનાં કામ હું કરું,
 તો ગણ્યાં કરતાં તેઓ ખહુ. ૫

- ૬ તેં માગ્યાં નહતાં બલિદાન;
પણુ તેં ઊઘાડ્યા મારા કાન.
તેં આહો નથી યમ ધર્મ;
૭ મેં કહ્યું આવી કરિશા કર્મ. ૬

લિખિત છે મારા વિષયે જ્ઞાન;

- ૮ ને મારા મનમાં તારું માન.
ને દિલમાં મને તારો ન્યાય;
મેં પ્રગટ કર્યો સત્યોપાય. ૭

- ૯ મહાસભામાં કર્યું જ્ઞાન;
એ પ્રભુ તને એ વર્તમાન;
૧૦ મેં ન છુપાવી તારો ન્યાય
કહ્યા સદ્ગુણુ ને લાણુપાય. ૮

ને પ્રીતિ તથા પરાપકાર
એએનો સભામાં વિસ્તાર.
માટે હુંથકી પ્રેમ ન વાર;

- ૧૧ પણુ પ્રીતિ વાસ્તે મને તાર. ૯

- ૧૨ કાંજો બહુ દુઃખો જડ્યાં છે;
ને ઘણાં પાપો પડ્યાં છે.
કુશ કર્તાં વત્તાં હરે છે;
એ માટે આત્મા ડરે છે. ૧૦

- ૧૩ દેવ દયા રાખી મને તાર;
ને તાકિદ કરીને ઊગાર;
- ૧૪ તેઓને ધાસ્તિ લાગેછે;
જે માં મરણુ માગેછે. ૧૧
- ૧૫ ને મારા જે અદેખા થાય,
તે ભયથી પાછા પ્રરીજાય.
જે મને કરશે તિરસ્કાર,
તેઓને આવશે પ્રતિકાર. ૧૨
- ૧૬ પણ જેઓ મને ભાવેછે;
તેઓને કૃપા શવેછે;
જે જનો માગેછે ઊદ્ધાર.
માનેછે પ્રભુનો આભાર. ૧૩
- ૧૭ પણ હું ગરીબ તથા કંગાલ;
ને રૂંધર કરેછે સંભાલ.
ને તૂંથી મલેછે ઊદ્ધાર;
ઓ દેવ તને ન લાગો વાર. ૧૪

એની બિજી રચના. (I. M.)

- ૧ હું હતો દેવનો ઊમેદવાર;
ને તેણે મને દિધો કાન;
- ૨ ને કરી પ્યાડાથી ઊદ્ધાર,
ચિકલમાંથી નિકાલ્યો જાન. ૧

- અડક પર મુજને સ્થાપ્યો છે;
 હા, સ્થીર કરાવ્યો છે અમિત;
 ૩ ને નવો ધાંટો આપ્યો છે;
 હું સદા ગાઠરા તેનાં ગીત. ૨

- ધણા જન જોઈ દેશે માન;
 ને રૂંધર પર લગાડશે મન;
 ૪ પરાતપરનું જે રાખે ધ્યાન,
 ને કુમાર્ગ મુકે તેને ધન. ૩

- ૫ પરાતપરના જે અચરત કામ,
 ને આપણી ગમના મુવિચાર,
 કોણુ ગણી રાકે એના નામ ?
 કે વર્ણન કરે વિગતવાર ? ૪

- ૬ અસિદાન અર્પણો નિષ્પુણ્ય;
 પણ તેં ઊઘાડ્યા મારા કાન;
 હોમો યમોમાં નથી પુણ્ય;
 માટે મેં કર્યું વર્તમાન. ૫

- ૭ જેમ શાસ્ત્રમાં લખેલું છે;
 ૮ હું તારી ઈચ્છા માનું છું;
 ને દિલમાં ધ્યાન રાખેલું છે,
 હું તારો ન્યાય વખાણું છું. ૬

- ૯ જાં સુચિ લોકની છે જમાત,
 મેં પ્રગટ કર્યું સત્ વર્તમાન;
 તને જણાયછે એજ વાત;
 ૧૦ મેં છાની કરી નહીં જમાન. ૭

માટે સત્ગુણ તથા ઊદ્ધાર
 મેં પ્રસિદ્ધ પાણ કરાવ્યા છે;
 હા-તારે પ્રેમ તથા ઊપકાર,
 મહા સભામાં મનાવ્યો છે. ૮

- ૧૧ હું તારા પ્રેમથી ન ચૂકું
 માટે તું કૃપા કરજે નિત
 જે દુઃખ હું જાણી ન શકું
 તે આસપાસ લાગ્યાં અગણિત ૯

- ૧૨ ને મને લાગ્યાં ઘણાં પાપ;
 જે કેરાજ કર્તાં ઘણાં થાય;
 એ માટે મલેછે સંતાપ;
 ને દિલથી સહુ દિલાસો જાય. ૧૦

- ૧૩ આ ઈશ્વર મને તું ઊગાર;
 ને મને વેલું કરજે ત્રાણ;
 ૧૪ પણ લાગે શત્રુને ધિક્કાર;
 જે શોધે મારું અકલ્યાણ. ૧૧

- જે મારે દુઃખે ખુશી થાય,
 તે પાછો થશે પ્રેરવાનાર;
 ૧૫ જેમ્મોથી અપમાન કરાય,
 તે નિશ્ચે થશે શર્માનાર. ૧૨
- ૧૬ જે લોકો મને ભાવેછે,
 તેમ્મો હર્ષે ખુશ પાડે બહુ
 જે મારે શરણે આવેછે,
 તેમ્મો તને વખ્યાણશે સહુ. ૧૩
- ૧૭ હું શંકડો તથા લાચાર;
 પરાતપર મને તું સંભાલ;
 તું મને વેલો ઠર આધાર;
 તું હું પર થશે બહુ કૃપાલ. ૧૪

ગીત ૪૧. (L. M.)

જે માયાલુ તેને ધન છે;

વેરીએમાને ભુડાં મન છે.

- ૧ કુંગાલોનો જે સુખકારક.
 તેજ યહોવાનો મુખારક;
 ૨ પ્રભુ દુઃખથી તેને તારશે;
 તેને પૃથ્વી પર સમારશે. ૧

ते पर शत्रुं न मालये;

४ अमल धृतां पशु देव आजये;

ते पर नरे दरद आवये,

तारे प्रभु क्षेम सधावये. २

प्रभु शांभल; रेहेम राप्पले;

भारा दरद काठीलाप्पले;

तूं पर हुं पडु पापी थयो;

५ शत्रु लुडी वात कडीगयो. ३

ते तो वला भरतो भरये;

तेनुं नाम विनाशी इरये;

६ जे ते मने जेवा आवे,

तो ते अमथी गप प्रेलावे. ४

ते भुजानो विचार लेछे;

अने पाहर न्हने केहेछे;

७ भारा शत्रु छानी रीते

धेडेछे पडु धाये नित्ये. ५

८ केहेछे ते राग लगानार;

पडी पाछे नहीं ठडानार;

९ मिल जेना हुं अपकारी

मने तेणे पशु लात मारी. ६

- ૧૦ ઈશ્વર તેને તું બહાવિરા;
તેને પ્રતિકાર તું લાવિરા
- ૧૧ તેઓ હું પર ન હપ્પાશિ;
તારી કૃપા એમ જણાશિ; ૭
- ૧૨ તું યથાર્થમાં મને ઝાલિરા;
પોતા પાસે નિત્ય સંભાલિરા.
- ૧૩ પ્રભુ દેવને સ્તોતો ગાઓ;
સદાઃ આમેન ; એમજ થાઓ. ૯

ગીત ૪૨. (૭. ૬.)

પ્રભુના લોકની આરા;
ને મુખ લોપે નિરારા.

- ૧ એમ પાણી વાસ્તે હરણુ,
અહુ તૃપા લાગેછે,
તેમ મારું અંતઃકરણુ
ઈશ્વરને માગેછે. ૧
- ૨ હે ખરા દેવ યહોવા,
હૃદયમાં આરા થાય,
જે તારા મુખને જોવા;
ને તારી સેવા થાય. ૨

- ૩ હું રડીને રાત દાહોડે,
થયો છું ખહુ નિર્જીવ;
કે તેમ્મા પુછવા માંડે,
કાં હશે તારો દેવ ? ૩
- ૪ ને એવી વાત સંભરાવી.
હું દિને રાંકડો થઈશ;
ને સભા મધે આવી
હું સ્તોત્રો કરીજઈશ. ૪
- ને તારા પર્વા પાલિશ;
૫ હું સાને શો કાતુર ?
હું તેને હૃદય વાલિશ;
ને તારક છે જરૂર. ૫
- ૬ હે દેવ ઊદાસ થઈને
હું રાખિશ તારી યાદ;
અને પરદેશ જઈને
વિચારિશ રેલનો નાદ. ૬
- ૭ ને ધોતો શાદને કાહોડે;
ને મોજા મઠી જાય;
દેવ દયા કરે દાહોડે;
- ૮ ને રાતે કૃપા થાય. ૭

૯ હું ખરા દેવને માની,
કહિરા હે મારા પાહાડ,
કાં ચુપી છે મેહેરઆની
આ મારી માઠી આડ? ૮

૧૦ હું જીલમ કેમ સહીને,
પામું છું બહુ સંતાપ;
વૈરીઆ દુઃખ દર્ષને
નાં જિએ ધણા ત્રાપ. ૯

ને તેઆ મને કેહેએ,
કાં હશે તારો દેવ?

૧૧ કેમ અધમુઆ રેહેએ,
ધુજેએ મારો જીવ ? ૧૦

પ્રભુ હું તારોજ ઉપકાર
હમેશાં માની જર્ઘરા;
તૂં મારા મુખનો ગિહાર;
ને મારો પ્રભુ થર્ઘરા. ૧૧

ગીત ૪૩. [૭. ૬.]

બક્તોને ધરિયા આવે,
કે પ્રભુ માન પ્રેલાવે.

- ૧ હે પ્રભુ ધનસાફ કરી,
મારું રક્ષણ કરાવ;
ઘાંગીને વિરૂદ્ધ કરી,
તું મને તારણ લાવ. ૧
- ૨ તું સમર્થ ईશ્વર માને,
કેમ આઘો થાયછે ?
મારો જીવ અપમાને
કેમ રડી જાયછે ? ૨
- ૩ માને તથા વિશ્વાસે
તું ખરો માર્ગ બતાવ;
પવિત્ર પાહાડની પાસે,
મને પોંચાડી લાવ. ૩
- ૪ ને તારે ઘેર જઈને
હે પ્રભુ પરમ ઈચ્છુત;
તારી સેવા કરીને
હું ગાઈશ તારાં ગીત. ૪
- ૫ તો મને કેમ ઊદાસી ?
હું તને ભજીજઈશ;
હું તારો છું વિશ્વાસી;
તું મારો પ્રભુ થઈશ. ૫

ગીત ૪૪. [૧. ૭.]

ભક્તોને આ શિખાવેછે.

કેમ રિપુઓ સતાવેછે.

- ૧ દેવ આપોયે હમને
વૃત્તાંત કહ્યા છે;
અને ઝમિમના ઇતિહાસ
શીખવી રહ્યા છે. ૧
- ૨ વિદેશીને કાઠીને
તેજ તો આપ્યા જય
અને શાસન મારીને
કિધો સંપૂર્ણ ક્ષય. ૨
- ૩ હમે હાથે તલવારે
નોહતો લિધો દેરા;
તારા હાથે કૃપાયે
પહોંઆડ્યો પ્રવેશ. ૩
- ૪ હે હમારા પ્રભુજ દેવ,
યાકુબને ઊદ્ધાર;
૫ જે હમારી સામા છે
તેઓથીજ ઊગાર. ૪

- ૬ ધનુરાનો ભરેશો નહીં;
અમથી છે તજવાર;
- ૭ તેં પોતે ખચ્યાવ્યા છે
દાખ્યા સતાવનાર. ૫
- ૮ તારે નામે હખિયે;
કરિયે તારો ધર્મ;
- ૯ પણ તેં હમને મુકીને
હમપર નાંખ્યો શર્મ. ૬
- ૧૦ તૂં સેનાની મદદથી
વગલોજ છુટેછે;
ને હમારા વૈરીએ
આપણુંજ લુટેછે. ૭
- ૧૧ વૈરીએથી નાહાસિએ;
તેએ છિનવી જાય;
એને જેવાં ગેરાને
તેએ હમને ખાય. ૮
- ૧૨ હમને તૂં ઊખાડીને,
લાકમાં વેંચેછે;
ભાવ વિના; ને અપમાન
હમને પોહોંચેછે. ૯

- ૧૩ માટે સહુ પેડાસીએ
કાહોડે તિરસ્કાર;
- ૧૪ ગપ કહીને દેશીએ
પાડે બહુ ધિક્કાર. ૧૦
- ૧૫ એને સદા બહુ ગભરાટ
ધાકથી આવેછે;
એને મારા માથાને
શર્મ ઠંકાવેછે. ૧૧
- ૧૬ ઘણાં ઘણાં ખોટાં નામ
હમ પર પાડેછે.
એને બહુજ દુર્ભાષણો
તેએજ ભાંડેછે. ૧૨
- ૧૭ હમે તને ભૂલ્યા નહીં;
તોડ્યો નહીં કરાર;
- ૧૮ પથને મુકી દિધો નહીં;
કર્યો નહીં નકાર. ૧૩
- ૧૯ એજગરના મુકામોમાં
તૂં તો લાવ્યો છે;
મરણુતણો અંધકાર
તેજ નંખાવ્યો છે. ૧૪

- ૨૦ જો પરદેવને ભજુએ,
તો દેવ ખબરદાર;
- ૨૧ દિલના વિચારોનો તે
સંપૂર્ણ જાણનાર. ૧૫
- ૨૨ તેઓ હલ્યા કરીને
મારે તારા લોક;
જેવાં ગેટડાં કપાય
માટે આવે શોક. ૧૬
- ૨૩ મું તું મુખ છુપાવીને,
ભૂલશેજ સર્વદા ?
- ૨૪ ઊંઠી યહોવા; સામાટે
ઊંઘી રહે સદા ? ૧૭
- ૨૫ શત્રુઓ હમારા જીવ
ધૂલમાં પાડે છે;
ભૂંઠને હમારા મુખ,
વલગવા માંડે છે. ૧૮
- ૨૬ તૂંજ જાગીને હમને
કરશે પરોપકાર;
હમને દયા રાખીને,
કરી જાઈશ ઊદ્ધાર. ૧૯
-

ગીત ૪૫. (C. M.)

પ્રીસ્ત દશુ વિશે વાણી છે ;
સભાની ઉપમા રાણી છે.

૧ દિલમાંથી ઊકલે સુવાર્તા ;
મને રાજાનું જ્ઞાન ;
જેમ મેતા ન કલ ઊતારતા,
તેથી મારી જખાન. ૧

૨ તું આદમ વંશથી રૂપવાન
ને તારું મોહો કૃપાલ ;
ને રૂશ્વર તને મોહું માન
પમાડ્યું સદાકાલ. ૨

૩ તું ખલે ખાંધીને તલવાર,
જાણાવીને સ્વમહત્વ

૪ ચલાવિશ રાજ્યનો અધિકાર
નમ્રતા તથા સત્વ. ૩

તું હાથે કરશે ચમત્કાર

કે લોહો વશ્ય કરાય ;

૫ અને જે તારો ન માનનાર

તેનું હૃદય વિંધાય. ૪

- ૬ હે પ્રભુ તારું ન્યાયસ્થાન
 ટકેછે સર્વકાલ;
 અને સ્વરાજદંડ નીતિવાનૂ
 ને તને સિધી ચાલ. ૫
- ૭ શિશ્વરેજ અતર રેડીને
 તનેજ ઠરાવ્યો છે ;
 ને સહુથી જિયો પાડીને
 મોટો કરાવ્યો છે. ૬
- ૮ ખાલ અગર તજના તેલથકી
 વસ્ત્રમાં સુગંધ વાસ,
 હાથીદાંતના મેહલથકી
 થાયછે ખહુ ઊસ્તાસ. ૭
- ૯ ને તાં કુલીન રાજકુંવારી
 મંડલીમાં ઘણી છે ;
 સોનેરી વસ્ત્ર પેહરી
 તાં પોતે રાણી છે. ૮
- ૧૦ વૂં દિકરી મને દેજે કાન;
 ને ચિત્ત લગાડી ધર;
 પોતાના કુલને વૂં ન માન;
 તથા માખાપનું ધર. ૯

- ૧૧ તો રાજને તું પ્રીય થઈશ;
તેજ અધિકારી છે;
- ૧૨ તું તેનું ભજન કરી જઈશ.
૧૩ સોરની કુંવારી છે. ૧૦

ધણું દાન લાવીને શ્રીમંત
કૃપાને લાભિછે;
કન્યાને ભૂષણુ છે રૂપવંત.
કિન ખાખે શોભિછે. ૧૧

- ૧૪ તે મહારાજની નજરમાં
આવીને વસી રહે;
તે સાથે તારી હાજરમાં
કન્યાઓ ખેસીરહે. ૧૨

- ૧૫ તેઓ કરીને ખહુ આનંદ
મેહેલમાં થાય રહેનાર;
૧૬ ખાપોથી દિકરાઓ પસંદ
ભૂમિના થાય સરદાર. ૧૩

- ૧૭ મારાથી સદા તારું ધ્યાન
હમેશાં રખાવાય;
ને તેને તને દેશે માન;
ઓમજ સનાતન થાય. ૧૪

એની બિહુ રચના. (L. M.)

- ૧ મનમાં છે સારી શોચના
 ને વિશ્વરાજ વિશે જ્ઞાન;
 મેં માંડી વાતની રચના;--
 મેતાની કલમરૂપ જ્ઞાન. ૧
- ૨ તૂં મનુષ્ય કર્તાં રૂપવાનૂ
 ને તારા મોહોમાં બહુ પ્રસાદ;
 દેવ તને કરે છે શ્રીમાનૂ;
 ને તને દેશે આશીર્વાદ. ૨
- ૩ પોતાની જાગે સજ તલવાર;
 દેખાડી મહિમા તથા મહત્વ;
 ૪ ને આગલ વધ જોવા સવાર,
 રાખીને લીનતા તથા સત્વ. ૩
- ૫ ને ખાણો તીક્ષ્ણ જાણાય છે;
 ને વૈરીએને જયવંત;
 ને લોકો વરા થઈ જાય છે.
 ૬ દેવનું રાજ્યાસન છે અર્નત. ૪
- તને યથાર્થી છે રાજદંડ;
 ને તનેજ સદ્ગુણ બાવ્યો છે;
 ૭ કંઠાલ્યોજ અવગુણ અર્પંડ;
 દેવ તનેજ ઠરાવ્યો છે. ૫

- ૮ ને વસ્ત્રો ઊપર રેડ્યું તેલ;
મુર અગર તથા ખોલનો વાસ;
અને જાં હાથીદાંતના મેહેલ,
તાં ઘણો આપ્યો છે ઊત્સાહ. ૬
- ૯ ને માઠી સ્ત્રીઓ સામણે,
રાજકન્યાઓ ઉમેલી છે;
ને રાણીજ તારી જમણે,
સોનેરી પેહેરેલી છે. ૭
- ૧૦ ઓ દિકરી માનીને વિચાર;
ને મારા મતની ચિંતા કર;
બુલજે પોતાનો પરિવાર;
તથા પોતાના આપનું ધર. ૮
- ૧૧ તો તારી શોભા જોઈને
મહારાજ થશે બહુ રંજિત;
ને તારો ઘણી હોઈને,
તે થાશે તારો બહુ ભજીત. ૯
- ૧૨ વિદેશી દિકરી થાશે તહીં;
શ્રીમંતો તને ભજશે સહુ;
- ૧૩ અને રાજકન્યા ટકી રહી
બુઠીને વસ્ત્ર શોભશે બહુ. ૧૦

- ૧૪ ઝમે સુંદર લુગડાં પેહેરી,
મેહેલમાં રહેવાની છે ;
ને સાથે પુઠ્ઠલ કુંવારી
તને હીઝાં લાવવાની છે. ૧૧
- ૧૫ ને પામી ઘણું સમાધાન,
તેઝ્યાને મલશે મુપ્રવેશ ;
- ૧૬ આપોને બદલે સંતાન ;
તેઝ્યાને દબશે સર્વદેશ. ૧૨
- ૧૭ ને સર્વ લોકમાં તને માન,
બહુ નામદાર તથા કીર્તિવંત ;
ઝમે માટે લોકો ભક્તિવાન
તને વણાવશે સદાનંત. ૧૩

ગીત ૪૬. (૮. ૭).

દેવ હમારું સમર્થ શરણુ ;
માટે લાગે નહીં ભયધરણુ.

- ૧ દેવ હમારું સમર્થ શરણુ-
સંકટ મધ્યે ખરી સાહ્ય :
- ૨ હમને લાગે નહીં ભયધરણુ ;
હા-જો ધૂળે ધરતી પાય-
ઝને પાહાડો
મહા સાગરમાં ડુબાય. ૧

- ૩ જો તુફાનથી પાણી ગાજે;
અને મહોડે ઘણાં લેહેર;
- ૪ મહાનદ છે; એને કાળે
ખુશી થશે દેવનું શહેર.
એનો માંડવો;
તાં પરાત્પર કરશે મેહેર. ૨

- ૫ પ્રભુ રેહેછે એની કડો;
વલો કરશે એની સાહ્ય;
- ૬ લોકો રાજ્યો ક્રોધે મહોડે;
પ્રભુ ખોલે; જગ પિગલાય
- ૭ કેમકે પ્રભુ
આપણો ખરો શરણ થાય. ૩

- ૮ આવો; જીવો એનાં કામો;
જગમાં એના ચમત્કાર;
- ૯ યુદ્ધો પછી છે વિરામો;
તુટે ભાલા ખાણ તલવાર;
એને આંગમાં
ખાલે યુદ્ધના હથિઆર. ૪

- १० छांना छुतां देवने ज्ञाणो;
 हुं प्रतापी कस्यो जर्धरा;
 मनेज पृथ्वीमां वप्पाणो;
 ११ प्रभु तूंज हमारो यर्धरा;
 म्पो सर्वेश्वर,
 हमने तूं आओ दधरा. ५

म्पेनी पिण्ड स्थना. [S. M.]

- १ यडोवा रजेवाल;
 ने मारो मददगार;
 २ आवे दुकाल के जोयो हाल,
 तो मारो ते आधार. १
- जे धरती कांपी जय;
 ने पाहाडो जहुं धुले;
 ने पडी जय समुद्रमांय
 तो कुशलता श्ले. २
- ३ हा, तेना मोजथी
 जो मोयो धांठो थाय,
 ने धुज्याथी, ने सूज्याथी,
 पर्वतो हाली जय. ३

- ૪ પણ જીવતી નદીમાંય
નાહેછે તેના બક્તઃ
ને સમુદાય ખડુ તાજો થાય,
અને હર્ષાય હરવક્ત. ૪
- ૫ ને નદને કાંડે શેહેર;
ને ખર્શું શુદ્ધ સ્થાન;
ન લાગે વેર; પ્રભુનો મેહેર
પમાડે કૃપાદાન. ૫
- ૬ લોહિની પ્રરીઆદ
ને રાજ્યનું હુલડ થાય;
તે કાંડે નાદ; ને કરે શાદઃ
તો પૃથ્વી ગલી જાય. ૬
- ૭ સત્યેશ્વર આપણો છે
તે ખરે શરણુ થાઓ;
૮ પૃથ્વીમાં જે નામ કરે, તે;-
તો તમે દેખીજાઓ. ૭
- હરજગ્યે તું બલવાન;
૯ પુહો ખંધ રાખેછે;
હા, તીર કમાન, રથો સમાન
અગ્નિમાં નાંખેછે. ૮

- १० वृं दृपी पात्रो ज्ञान
 द्वे अमकला प्रभु देव ;
 ने माई मान ; हुं स्तुतिवान्
 मारुंहुं ताईसेव. ६
- ११ सत्येश्वर आपणो छे ;
 ते अशे शरणु थाअमा ;
 ने मंडलीने ते मक्षीने,
 सक्षामत कृशीलअमा. १०

गीत ४७. (L. M.)

- अरीस्त उडी आकारामां नशे ;
 ने पृथ्वीनो मालिक थशे.
- १ अक्षा लोडो ताक्षी पाडो ;
 प्रभुने नयनयकार काहोडो ;
- २ तेने देव अयंकर नणो ;
 विश्वरूपने स्तोत्रो आणो. १
- ३ मनुष्योने ते नभावशे ;
 अने अमासीगणु कशवशे ;
- ४ याडोअना सुतोना मालक :
 अने थयो आपणो पालक. २

- ૫ પ્રભુ મોટે રાખ્દે અહડથે;
ને રણુરિંગડે ધાંયો પડથે.
- ૬ તેને માનો; ગામ્મે ગાનો;
આપણા વિશ્વભૂપને માનો. ૩
- ૭ ૠશ્વર રાજા છે સઘલાનો;
તમે સમજી તેને માનો.
ખજા લોક છે તેની પ્રજા;
શુદ્ધ રાજ્યાસને તે રાજા. ૪
- ૮ લોહોના શ્રેષ્ઠ જનો ફરથે;
ને પ્રભુનીજ સેવા કરથે
તેની છે પૃથ્વીની ઠાણો;
તે અપાર છે મહિમાવાણો. ૫

ગીત ૪૮. (L. M.)

અને સારાંસા પ્રભુનું માન;
જે સભામધ્યે મહિમાવાન.

- ૧ યહોવા મોયો મહિમાવાન
અને શહેરમાં જણાયછે;
- ૨ અને શહેર સુખી શોભાવાન,
શુદ્ધ પર્વત પર દેખાયછે. ૧

- ૩ પ્રમુથી તેના મહેલોમાંય
પ્રસિદ્ધ આશ્રામો થયા છે;
- ૪ ને રાજ્યોનો સમુદાય
એમનો સહુ હારી ગયા છે. ૨
- ૫ જોઈને થયા છે નામરદ;
ગભરાઈ નાહારી ગયા છે;
- ૬ જેમ આવે ખાયડીનું દરદ,
તેમ તેઓ વ્યાકુલ થયા છે. ૩
- ૭ તારશિરાના, મોટાં વાહનો
પૂર્વ પવનથી ડુબડાયછે.
- ૮ ને જેવાંજ તારાં વચનો,
તેવાં એ શહેરમાં થાયછે. ૪
- ૯ સનાતન તેનો તૂં આધાર;
તો મંદિરમાં કરીને ધ્યાન.
- ૧૦ માનિયે તારે પરોપકાર;
તૂંજ આપ્યા જગમાં સ્તુતિવાન્. ૫
- તૂં તારે હાથે કરે ન્યાય;
- ૧૧ ને તને સીમાન છે પસંદ;
ને એની દિકરીઓ હર્ષાય;
- ને સદા પામે બહુ આનંદ. ૬

- १२ करै सीम्मानप्रदक्षिणा;
ने गण्यो तेना सहु पुर्जे;
- १३ ने तेना सर्व मेहेलतण्णा
ने किस्तानो विचार करणो. ७
- तो ग्मेधी समजशे संतान,
१४ हे प्रभु पोते सहु दातार;
ते सर्वकाल छे प्रीतिवान्
ने भरण सुधी जयावनार. ८

गीत ४६. (L. M.)

जेम्मा जगनी लालय करै,
तेम्मा नारा पाभीने भरै.

- १ अक्षं मनुष्य विपदेश मानो;
२ मोठा नाना व्यापो कानो;
श्रीमान् राकडानी जमातो
मानो पुरा ज्ञाननी वातो. ६
- ३ भाईं मुष्प पुद्धि विचारशे;
अने मन दृष्टांतो धारशे.
- ४ वाज पर हुं वातो कुई
भुंठी वेदा हेम लय धई? २

- ૫ ભૂતવનારા આસૂપાસ કરે;
કિસ્તાજ પર ભરોસો કરે;
- ૬ ઘણું દ્રવ્ય તેઓને ભાવે;
ભાઈને કોઈ ન બચાવે. ૩
- ૭ કોઈ પ્રાયશ્ચિત્ત ન કરે;
આત્મા અપાર મૂળવાનૂ કરે
- ૮ તેનો ઉદ્ધાર ખુટી જનાર
- ૯ એ કેમ અવિનાશી થનાર. ૪
- ૧૦ સંધા ખુદ્ધિવંતો મરશે;
પાનાં સર્પાં મૂર્ખોં ખરશે;
- ૧૧ જાણેછે કે કિસ્તા રેહેશે;
તો પણ વારસ ખર્ચું લેશે. ૫
- ભૂમિને તો નામો કેહેશે;
- ૧૨ મનુષ્ય આખરમાં ન રેહેશે.
મૃત્યુ પશુઓની સર્પાઈ
- ૧૩ એને પથે ઘણી મૂર્ખાઈ. ૬
- એમને જે પુત્રો આવે
તેમને પિતૃનાં મતો ભાવે;
- ૧૪ ગેટાં જેવાંજ મરી જશે;
અને માતનો ખોરાક થશે. ૭

सीधां मनुष्यो सवारमां,
 रेशे चोटा अधिकारमां;
 तेमनी सुरत सडी रेशे;
 माटे सगा काही देशे. ८

- १५ प्रभु भारो जव अधिकारशे;
 नरकथी आत्माने तारशे.
- १६ श्रीमंत लोकोथी न डरे;
 ते पर अदेआध न करे. ९
- १७ भरगुमां कंध न लेवाशे;
 मान परलोके न गतराशे;
- १८ तू पोतानुं धन वधारे,
 तो लोक तने अहु गणुकरे. १०
- १९ तेआ आपो पासे नशे;
 कही नहीं अनवाहुं थशे;
- २० जन पोतानुं मान न ज्ञेय,
 ते मर्त्य पशु ज्ञेयो ज्ञेय. ११

गीत ५०. (७.)

ईश्वर आपशे प्रतिकार
 ने धिकारशे दुराचार.

- १ शांभलो प्रभु देवनी वात,
पूर्व पश्चिम मानवी जगत;
२ ज्मेनो सीज्मेनथी प्रकारा
अमकशे, जेवो आकारा. १
- ३ ते आवीने सूप न थाय;
तेनी आगल अग्नि जलय;
तेना लडकां करशे नारा;
४ ते ज्मेलवे जग आकारा. २
- ५ आवो मारा सहु पवित्र,
मारा आमाकारी मित्र.
६ प्रगट पडशे न्याय अपार;
प्रभु पोते न्याय करनार. ३
- ७ मारा लोको मानो शाद;
धस्त्रायल हुं करं वाद.
हुं तो तारे अशे देव;
८ हुं शुं मानुं यमसेव. ४
- ज्मेवां अपर्णु आवे नहीं;
मने नित्ये भावे नहीं.
९ वाडीज्मेथी दोर न लधरा;
अकराथी प्रसंन न थधरा. ५

- ૧૦ સર્વ મારા છે જનદાર;
ડુંગર હજાર પર ચરનાર.
- ૧૧ પાહાડના પક્ષી ગણ્યુંછું;
ક્ષેત્રના પશુ જાણ્યુંછું. ૬
- ૧૨ તેજો ભુખ્યો, હું ન કહું :
હું પૃથ્વીનો માલક રહું.
- ૧૩ હું શું ગોનું માંસ ખાઈ ?
હું બકરાનું રક્ત પીઉં ? ૭
- ૧૪ આપજે દિલનાં બલિદાન;
વચન માની આપો માન;
૧૫ દુઃખમાં અર્જ કરી આવ;
તારે હું કરિશ બચાવ. ૮
- ૧૬ દુષ્ટને રૂંધર કેહેછે,
મારું માન કાં રેહેછે ?
તારી જો અશુદ્ધ કલામ
તે સું માને મારું નામ ? ૯
- ૧૭ ઊપદેશ તને ગમે નહીં;
મારી વાત તું ખમે નહીં;
૧૮ ચોરનો ભાગીયો થયો છે;
છિનાલ સાથે ગયો છે. ૧૦

- ૧૯ દિલમાં અન્યાય ખેડો છે ;
જીભે ઠોંગજ ખેડો છે ;
- ૨૦ ભાઈ પર વૂં તો દાહાજે છે ;
માના પુત્ર પર ગાજે છે. ૧૧
- ૨૧ રૂશ્વર મારા જોવા છે
તારો વિચાર અંધો છે ;
અંધે માટે હું કપડો દર્શા ;
અને ચાલ તપાસી જાશી. ૧૨
- ૨૨ તમે પ્રભુના ભૂલનાર,
અંધના થજો અખરદાર ;
રખે તારાં અંગ પ્રડાય ;
તને મુક્તિ છેક ન થાય. ૧૩
- ૨૩ સ્તુતના અર્પણ કરવા માંડ ;
મને ખરૂં માન દેખાડ ;
જે સમારે નીજ આચાર
તેનો હું કરિશ ઊદ્ધાર. ૧૪

ગીત ૫૧. (L. M.)

ખરો ભક્ત માને છે સ્વપાપ ;
ને કરે છે બહુ પશ્ચાત્તાપ.

- ૧ હું દેવ તૂં ઘણો મેહરખાન;
તો દયા રાખી મારું માન;
મારા પર ઘણી કૃપા રાખ;
ને મારાં પાપો ભુસી નાંખ. ૧
- ૨ ભુંડાથી મને નિર્મલ પાડ;
પૂરો પવિત્ર પણ ધોવાડ;
૩ ને મારે માનવું એ ઘટિત,
કે પાપને માટે હું પતિત. ૨
- ૪ તારા પર પાતક કર્યું છે;
તે તારી સામું ઠર્યું છે.
કે તૂં ખોલીને સાત્વિક થાય;
યથાર્થી પડે તારો ન્યાય. ૩
- ૫ હું થયો પાતકમાં નિર્માણ
એને પાપમાંથી થયો પ્રાણ;
૬ તૂં મનમાં માગે છે યથાર્થ;
ને ગુપ્તમાં દે છે પરમાર્થ. ૪
- ૭ તૂં જ્યુક્ષયે મને છાંટી જઈશ;
તારે હું પૂરો શુભિ થઈશ;
હું તારાથી નહવડાઈ,
તો ખરૂં કરતાં ધોલો થાઈ. ૫

- ८ तूं मने सुवृत्तांत मनाव;
तुटेला हाडकांने हर्षाव;
- ९ तूं पातकथकी मुप्य सताड;
ने मारां सर्व पाप मठाड. ६
- १० हे देव शुद्ध हृदय सृजव;
ने सीधो आत्मा प्रवर्त्ताव.
- ११ ने मने ताराथी न काहाड;
परिशुद्ध आत्मान न जयाड. ७
- १२ विद्वारनी प्राप्ति मने लाव;
ने विद्वार आत्माथी विद्वार
- १३ तो हुं निवारिश अक्षां पाप
ने पापी पामशे अनुताप. ८
- १४ तूं हत्या दोषथी मने तार;
हे प्रभु मने आप विद्वार.
हुं शुभे मानिश तारे पाड
- १५ हे प्रभु मारा होड विधाड. ९
- तो तेम्मे। जेलि तारा शुभ;
१६ तने न लावे होमनुं पुण्य
नहीं तो हुं सदा यत्न देत;
पणु तने म्मेनुं नथी हेत. १०

- १७ ते अपराधीथी पस्ताय,
ते देवनेो पसंद अलि थाय;
तेम्पेनां पश्चात्तापी मन,
तूं तुच्छ न जासे अिवा नन. ११
- १८ तूं सीम्पेनने श्री सुधार;
यशलेमना कोट समार;
१९ तो तने गमे होम पुण्यवान्
तथा संपूर्ण गोअलिदान. १२

म्पेनी अिण रचना. (C. M.)

- १ अि ईश्वर प्रेमी ङरीने,
मारा पर दया राप्प;
ने माठी कृपा राप्पीने,
पातको लुसीनांप्प. १
- २ मारा ओडोथी मने नाहाव;
ने मने शुद्धता आप;
३ ने मने तूं अन्याय मनाव;
मने तो लाग्यां पाप. २
- ४ में तने अिलट्टं करचुं काम;
ते माराथी मनाय;
सत्य निवडे तारेो कलाम;
ने अरेो तारेो न्याय. ३

- ૫ પાપમાં થઈ મારી ઊત્પત્તિ
તેમાંથી થયો જન;
- ૬ તું માગેછે સત્ય પ્રકૃતિ;
શિખાવિરા દિલનું જ્ઞાન. ૪
- ૭ તૂંજ મને ઘોળે જીવ્યાથી,
તો હું પવિત્ર થઈશ;
ને સ્નાન લગાડ; તો ખરકથી
હું ઘોળા થતો જઈશ. ૫
- ૮ ને મને સુવર્ત્તમાન મનાવ;
ને અંગને મુખ્ય પ્રમાડ;
- ૯ ને મારાં પાપથી મુખ્ય છુપાવ;
સહુ અપરાધો કાઢાડ. ૬
- ૧૦ હે પ્રભુ શુદ્ધ અભ્યંતર પાડ
ને સાજું મન સમાર;
- ૧૧ શુદ્ધાત્મા મારાથી ન કાઢાડ;
ને મને નો ધિક્કાર. ૭
- ૧૨ તું મને દેજે નિકોતસાહ;
ને ઊદાર આત્મા આપ;
- ૧૩ તો હું ખતાવિરા તારો રાહ;
ને ધણું મુકશે પાપ. ૮

- ૧૪ રક્ત પાપોથી ખચાવીને,
તું મને શુદ્ધતા કર;
તો તારા ગુણુ વર્ણવીને,
હું ગાઈશ જીવન ભર. ૯
- ૧૫ ને મારા મુખને દે ઊચ્ચાર;
અને તે ગાશે ગાન;
- ૧૬ જો તને ભાવત હોમાચાર,
તો હું દેત ખલિદાન. ૧૦
- ૧૭ પણ દેવનું અર્હં ખલિદાન,
એ પસ્તાએલું મન;
ને જેને હૃદય ભજીત જાન;
તે એને ગમતો જાન. ૧૧
- ૧૮ તું કૃપા કરી સીએમન માન
અંધાવી તેની ભીંત;
- ૧૯ તારે ચહડવાશે ખલિદાન;
ને યસો અખંડિત. ૧૨

ગીત ૫૨. (L. M.)

લખ્યો છે દુષ્ટનો પ્રતિકાર;
તથા વિશ્વાસીનો ઊદ્ધાર.

- ૧ બલવાન્ તૂં અહંકારી કેમ
સદા ટકેછે દેવનો પ્રેમ.
- ૨ જીભ કાહોડેછે બહુ કુવિચાર;
ને ધુરી જેવી એની ધાર. ૧
- ૩ તૂં આહાતો નથી ખરી વાત;
ને તને લાગી રહેછે ભ્રાંત;
- ૪ રે દુષ્ટને કપટી જ્યાન,
તને નહીં ભાવે ખરૂં જ્ઞાન. ૨
- ૫ પરાત્પર કરશે તારો નાશ;
ને તને કરશે બહુ નિરાશ;
તૂં ધરથી વેલો ઠલી જઘરા;
ને મર્ત્ય લોકને મુકી દઢરા. ૩
- ૬ મુભજ્જો દેખી ડરશે પણ;
ને હસી કેહશે એ મહાજાણ;
- ૭ દેવને જે નથી દેતો મન;
પણ માનેછે પોતાનું ધન. ૪
- ૮ મંદિરમાં જે ફૂજ ઝાડ પલાય
તેવો હું છું પ્રભુને પાય.
- ૯ ને એને માની ગાઢરા ગીત;
જેમ શુચિલોકમાં છે શોભિત. ૫

ગીત ૫૩. [L. M.]

આ ગીતમાં નાસ્તિકોની બાંત;
 ઇસ્લાયલ વિશે પણ વૃત્તાંત.

- ૧ પાપાંડી બકે, દેવ છે નહીં;
 તે બગડેલા છે તો સહી;
 ૨ આકારથી શોધીને સતવાત,
 પ્રભુએ જોઈ માનવી જાત. ૧

સું કોઈ પુરૂષ રાખે ચિત્ત ?
 સું રૂંધર કોઈનો ઇચ્છિત ?

- ૩ સંધા હોલા; સંધા ભણ;
 ન મલે એકમાં એકજ શ્રેણ. ૨

- ૪ સું ભુંડા લોક ન સાવધ થાય,
 જે મારા લોકને ગલી જાય
 જેમ તેઓ પાયછે સ્વધાન;
 ને દેવને દેતા નથી માન. ૩

- ૫ જાં કોઈ નહવું જોખમ ભય
 તાં ધાકે તેમનો કસ્યો જય;
 જેઓએ તમને ઘેસ્યા છે,
 તેઓને દેવ વેસ્યા છે. ૪

- ते तुच्छ करिं अस्मि सहु अन्नाणु;
 ६ डोणु करिं सीअ्मानतणुं त्राणु
 न्णरे तरिं यश्शलेम,
 तेवारिं तेने मल्ले क्षेम. ५

गीत ५४. [L. M.]

आ गीतमां मल्ले प्रार्थना
 तथा देवने आराधना.

- १ देव तारिं नामे मने तार;
 ने शक्ति करिं न्याय देप्पाड;
 २ ने माइं मानीने उद्धार;
 ने कृपा करिं कान लगाड. १
 ३ विदेशी करिं अहु विवाह;
 अलर्पतो भागे मारा न्नन;
 ने राप्पे न्हर्णी प्रभुनी याह;
 ४ ते मारिं देव सहु शक्तिमान्. २
 ते करिंछे मित्रोने साह्य;
 ५ तूं शत्रुअ्मानो अह्लो लर्भश;
 अने तेअ्मानो करिंश न्याय;
 ६ हुं राणु छतां अर्पणु दधिशि. ३

- હા તને બહુ વણાવીને,
હું કરિશ તારાં સ્તોત્ર અખંડ;
૭ ને મારે જીવ બચાવીને
તેં શત્રુપર ઠરાવ્યો દંડ. ૪

ગીત ૫૫. (C. M.)

- વિશ્વાસીએનો હોય વિલાપ
પણ ભુંડાએને બહુ સંતાપ,
૧ હૈં શ્વર મને ધરજે કાન;
હુંથી ન હોજે દૂર;
૨ દેખ્યાં કરીને કરજે ધ્યાન;
હું થયો શોકાતુર. ૧
૩ વૈરીએ ગાજી પ્રરીને
ભુંડાઈ ચહાવેછે;
ને ક્રોધે દ્વેષ પણ કરીને,
મને દુખાવેછે. ૨
૪ હા, મારે જીવે પડ્યો છે
મરણનો બહુ સંતાપ;
૫ ને મારે માથે ચહડ્યા છે
બહુ બિહીક તથા કાંપ ૩

- ૬ અચ્ચુતર જેવી પાંખો હોત
તો વેણો ઊડી જાત;
- ૭ ને ઊજડ જગ્યાઓમાં રહેત
અને સુખ સાંતિ ખાત. ૪
- ૮ ને તર્ત મુકું અંધી તુફાન.
૯ તેઓને તૂં ગભરાવ.
ને નોંખી નોંખી કર જમાન;
ને જીલમને દયાવ. ૫
- ૧૦ તેઓ નિત્ય કોટે પ્રેરેછે;
તાં છે અનર્થ સંતાપ;
- ૧૧ તેઓ માર્ગોમાં ભરેછે
કપટી ટોંગી પાપ. ૬
- ૧૨ રિપુ તો થયો નહીં ભાંડનાર;
નહીં તો હું ખર્ચું સેહેત;
રિપુનો ન હતો દુરાચાર;
નહીં તો ધ્યાનો રહેત. ૭
- ૧૩ પણ મારો સ્નેહી મારો મિત્ર;
ને જીવનો અનુકાર;
- ૧૪ હમે જાં મંદિર છે પવિત્ર,
તાં મલ્યા વારેવાર. ૮

- ૧૫ જીવતાં તો તેમ્મા મરણમાં
કપરે જીતરી જાય;
ધરમાં ને અંતઃકરણમાં
તેમ્મામાં છે અન્યાય. ૯
- ૧૬ અપાર સાંજકાલ તથા પ્રભાત
પ્રાર્થના કરીજઈશ;
૧૭ ને મારી પ્રાર્થનાની વાત
તૂં પ્રભુ માનીલઈશ. ૧૦
- ૧૮ ને તેણે દિધું સમાધાન;
જેવારે થઈું યુદ્ધ;
પણ રિપુ થઈ ગયા હેરાન;
જે હતા છેક વિરુદ્ધ. ૧૧
- ૧૯ અનાદિ દેવ લગાડશે દુઃખ;
તેમ્માને સૂજેછે,
કે ખુટશે નહીં હમારું સુખ;
ને દેવને તજેછે. ૧૨
- ૨૦ સાલસ પર હાથ ઉઠાવીને,
તે તોડેછે કરાર;
૨૧ ખુશામતે ફોસલાવીને,
રાખેછે દિલમાં ખાર. ૧૩

૨૨ પરાત્પર ઊપરરાખ્જ વિશ્વાસઃ
 તે થશે રખેવાલ ;
 મુભક્તને છેકજ ન પડે ત્રાસ
 હાલ તથા સર્વકાલ. ૧૪

૨૩ ને ભુંડા લોકો પડી જાય ;
 ને પામે પ્રતિકાર ;
 ને અડધા જીવનમાં કપાય ;
 હું માનિશ ઊપકાર. ૧૫

ગીત પદ. (૭.)

જારે ભક્તને મલિ વર,
 તારે પ્રભુ આપે મહેર-

- ૧ દયા કરજે મારા દેવ ;
 રિપુ માગી મારો જીવ ;
 હરરોજ હું પર કરે યુદ્ધ ;
 ધાતક છે તથા વિરુદ્ધ. ૧
- ૨ માઠા વૈરી નડે છે ;
- ૩ માટે બહુ ધાક પડે છે ;
- ૪ જાણી તારાં વચન સાર,
 માનિશ તારો ઉપકાર. ૨

- તારો કરું છું વિશ્વાસ;
 મારા પર સું કરે માંસ ?
 ૫ તેમ્મા ધાત્રે ધોડે;
 મારી વાતને મોડે. ૩
- ૬ દંગો કરી ભાંકે છે;
 મારા જીવને તોડે છે;
 ૭ ભુંડામાં સું હોય આડ ?
 પ્રભુ કોપે તેમને પાડ. ૪
- ૮ મારો ભ્રમ વૂં ઠાલે છે;
 શીશિ આંશુ ધાલે છે;
 અને વહીમાં માંડે છે;
 રાત્રુને દૂર કાહોડે છે. ૫
- ૯ અને હું હાંક મારું છું;
 તારી વાત વિચારું છું;
 ૧૦ કેમકે તને ભાવું છું;
 તારા રાખ્દ વર્ણાવું છું. ૬
- ૧૧ દેવમાં હું વર્ણાવું છું;
 અને વિશ્વાસ લાવું છું;
 મારાથી કંઈ ન ડરાય;
 મનુષ્યોથી સું કરાય ? ૭

- ૧૨ મને ર્શ્વરનો કરાર;
માટે માનિશ બહુ ઊપકાર;
૧૩ કરી મરણથી સંભાન,
તૂં સુધારિશ મારી ચાલ. ૮

ઝેની બિજી રચના. (L. M.)

- ૧ દેવ થજે હું પર મેહેરબાન;
લોક મને ક્ષાડી જાયછે
ને હરરોજ છે કોપાયમાન
૨ શત્રુઓ બહુ ચહડાયછે. ૧
૩ હું ભયમાં માની વચન સાર;
૪ પ્રભુનો રાખું છું વિશ્વાસ;
હું માનિશ પ્રભુનો આભાર ;
તો મારા પર સું કરશે માંસ? ૨
૫ મારા શબ્દોને મડીને
તેઓ કરેછે બદ સલાહ;
૬ ને ભુંડા જયા કાહાડીને,
અદાવત કરી દેખે રાહ. ૩
૭ કેમ બચે, વાંકે કરીને ?
ર્શ્વર લોકોને નીચા કર;
૮ સહુ મારા પરદેશ ગણીને
કુપામાં મારું રૂદન ભર. ૪

- ૯ સું તારી વહીમાં નથી યાદ ?
તું કરશે શત્રુએનો જય;
- ૧૦ હું હર્ષી માનિશ તારો શાદ;
ન પામિશ તારી સાથે જય. ૫
- ૧૧ પ્રભુની વાતને માનું છું;
હા, શાખું છું પ્રભુની વાત;
એનો ભરોસો આણું છું
હું પર ભું કરે મનુષ્ય જાત ? ૬
- ૧૨ હું તને માનતા અહડાવિશ;
તું મરણથી છુટકારો દર્શા;
- ૧૩ સું મને તું નહીં ખ્યાવિશ;
એને હું જીવની જોતે જર્જરા. ૭

ગીત ૫૭. (C. M.)

ईश्वर भक्तनुं शरणु छे;
भक्तने ऐनुं स्मरणु छे.

- ૧ દેવ મારા ઊપર દયા રાખ;
તો કૃપા મોટી થાય;
તું મારા ઊપર રાખિશ પાંખ,
જાં લગી દુઃખ ન જાય. ૧

- ૨ પ્રભુને આવશે મારો વાદ;
તે મને સુખ દાતાર;
૩ આકારાથી કરીને પ્રસાદ,
તે મને છે આધાર. ૨

ને ક્રોધે મને ગલીજાય,
તે પામશે અટકાવ;
ઈશ્વરની કૃપા પૂરી થાય,
એવો છે મને ભાવ. ૩

- ૪ શ્વાપેદો મને પાડે લાસ;
ને ઘણા ગાળે છે;
ને ભુંડાં મનુષ્યો આસ્પાસ;
મારા પર દાહાળે છે. ૪

- ને એના દાંતો ભાલા તીર;
ને જીભ જેવી તલવાર;
૫ પ્રભુ આકારામાં રહ્યો સ્થીર;
ભૂમિમાં શ્રેષ્ઠ અપાર. ૫

- ૬ તેઓ મને અટકાવે છે;
મારું દિલ રડે છે;
ને આડાઓ આદાવે છે,
તે પોતે પડે છે. ૬

- ૭ હે ર્શ્વર માં દિલ ખ્યતિત;
 ને મને થયો લાગ;
 હું ગાયાં કરિશ તારાં ગીત;
 ૮ જગ મારા હૃદય જગ. ૭
- ને યંત્રો પણ વગાડીને,
 હું વેલો જગી જઠરા;
 ૯ ને તારો પ્રેમ દેખાડીને,
 સભામાં સ્તુતિ દર્શા. ૮
- ૧૦ ને આકારા સુધી પ્રીતિ છે;
 વાદલા સુધી સદ્ગુણ;
 ૧૧ આકારા પર તારી સ્થિતિ છે;
 પૃથ્વી પર તારું પુણ્ય. ૯

એની ખિજી રચના. (L. M.)

- ૧ એ ર્શ્વર મને દયા કર;
 કૃપાલુ હોજે મારા પર.
 ને મારો આત્મા કુશલ રાખ;
 માથે ફેલાવી તારી પાંખ. ૧
- ૨ હું તેની તલે મારું આડ,
 તો તૂંજ સતાવણી મઠાડ.
 ને ર્શ્વરને હું આરાધિશ;
 તૂં મારે અર્થે સહુ સાધિશ. ૨

- ૩ ને મોકલી મને કરશે સાહ્ય;
 રખે લોક મને પ્રાડી જાય.
 ખંદ કરશે તેમનું તોહોમત
 ને કરી દેશે મોહોખત. ૩
- ૪ સિંહોમાં પડ્યો મારો જાન,
 ને ગાજતા લોકોને સમાન;
 તેઓના દાંતો હથિયાર;
 ને જીભો તિખી છે તલવાર. ૪
- ૫ તું આકાશ ઉપર ઉંચો ઠર;
 ને ખડુ પ્રતાપથી જીભો ભર.
 ૬ તેઓએ નાંખી છુપી જાલ;
 માટે હું થયો છું કુંગાલ. ૫
- માર્ગોમાં ઘાટો ઘડે છે;
 પણ તેમાં પોતે પડે છે.
- ૭ યો રૂંધર મારું દિલ ખચિત;
 હું તને ભજી ગાઈશ ગીત. ૬
- ૮ યો મારા આત્મા ઊઠી જાગ;
 જાગ મારા મહિમા; વિણા વાગ;
 ૯ હું વેલો છુતાં સાવધાન.
 લોકમાં પ્રભુને આપિશ માન. ૭

- ૧૦ પરવંરાને કહિશ તારં નામ;
ને આકારા લગી દયા કામ;
૧૧ તું આકારા ઊપર ઊંચો કર;
ને બહુ પ્રતાપથી ભૂમિ ભર. ૮

ગીત ૫૮. (L. M.)

એથી જાણાયછે મૂલ પાપ;
ને ભુંડા મનુષ્યનો સંતાપ.

- ૧ મું તમે બોલશો ખરી વાત?
કે સત્ મત કરશો માનવી જાત?
૨ ના, કરશો પૃથ્વીમાં ગુનાહ
ને હાથના જીલમની સલાહ. ૧
- ૩ પાપીએ ગર્ભયત્રી ભ્રષ્ટ;
ને જન્મથી થએલા દુષ્ટ,
૪ તેએને વિષ, નાગો સમાન,
જેએ બેહેરૂં બંધ કરે કાન. ૨
- ૫ ગારાડી હોશે બહુજ અતુર;
પણ તેનું માને નહીં જરૂર.
૬ પ્રભુ તેએના દાંતો તોડ;
અને સિંહોના દાંતો ફોડ. ૩

૭ તેમ્ને જલ જેવાં ગલી જાય;
 અને તેમ્નેના તીર કપાય.
 ૮ ને ઊગલે જેવા ગોકલ ગાય;
 ને ગર્ભપાતના જેવા થાય. ૪

૯ ભડકે કાંઠા ખાલે જેમ;
 પ્રભુથી સજ્જ આવશે તેમ;
 અને ઊખેડીલેશે જાન;
 જેવું ખિહામણુંજ તુકાન. ૫

૧૦ એમ્નેના રક્તમાં ધોઈને

ને પ્રતિકાર પણ જોઈને

૧૧ ન્યાયી લોક, પામશે પ્રતિદાન;

જાણશે પ્રભુ; ન્યાયનું જ્ઞાન. ૬

ગીત ૫૯. (L. M.)

આ ગીતનું એવું અનુમાન,
 કામોનું ફલ ને પ્રતિદાન.

૧ હે પ્રભુ મારો જીવ ખચાવ;

વૈરીએ સંધા લેડે;

૨ ને ગુનહગારેથી છેડાવ,

જે મારા ઊપર ચહોડે. ૧

- ૩ ને મારા આત્માને વિરુદ્ધ.
જોરાવર કરેછે મિત્રાપ
- ૪ ને મારે સામું કરે યુદ્ધ;
પણ મને નથી દોષ કે પાપ. ૨

ને તેઓ ઝમકડા થઈને,
કરેછે અમથા બહુ ઊપાય;

- ૫ તૂંજ મને ઊત્તર દઈને,
તેઓનો અટકાવ અન્યાય. ૩

ઓ મારા પરમેશ્વર જગ;
હમારા દેવ તું કર ધનિસાઈ;
વિદેશીઓનો બદલો માગ;
ને ઢાંગીને ન કરિશ માફ. ૪

- ૬ તે કોલા જોવા આવેછે;
ને રાત્રે કરેછે પોકાર;
૭ તેઓનાં મુખ બકાવેછે;
હોડામાં હોયછે તલવાર. ૫

- કોણ શાંભલે ! ઝમવા બકે વાદ;
૮ પણ તૂં નકારિશ ઝમ આચાર;
હું તારા બલની કરી યાદ
૯ માનુંહું તારો પરોપકાર. ૬

- ૧૦ તું આવિશ હે કૃપાલુ દેવ;
અને હું જોઈશ તારો ન્યાય;
- ૧૧ એએના તું ન મારિશ જીવ;
રખે શુદ્ધ લોકો ભૂલીજાય. ૭
- બલે તેએને તું નહ સાડ;
એ પ્રભુ તું છે મારી ઠાલ;
- ૧૨ તેએનો ગૌરવ નીચો પાડ;
કાંજે તેએની ભુંડી ચાલ. ૮
- તેએને મુખે ગર્વી પાપ,
તેએને તે ક્ષમાવેછે;
- ૧૩ તેએ તો બલે ઘણા શાપ,
મિથ્યા વાદે ભૂલાવેછે. ૯
- વિનાશ કર; કોપે વિનાશ કર;
તો તેએ થશે ખખરદાર;
કે બધા દેશની સીમા ભર,
યાકોબમાં દેવનો અધિકાર. ૧૦
- ૧૪ તે કોલા જેવા આવેછે;
ને રાત્રે કરેછે પોકાર;
- ૧૫ તેએને ભુખ ચલાવેછે;
એ માટે તેએ કરે ખાર. ૧૧

- ૧૬ હું માનિરા તારો ધણો પાડ;
 અને હું કરિરા તારો પ્રેમ;
 હું તને ગણિરા મારી આડ;
 તું સંકટમાં પમાડિરા ક્ષેમ. ૧૨
- ૧૭ તું મારો ખરો સામર્થ્યવાન
 રૂંધર હું ગાઈશ તારાં ગીત;
 કાંબે તું દેછે સમાધાન;
 તું મારો રૂંધર છે ખચિત. ૧૩

ગીત ૬૦ (૭.)

એ માં અપરાધનું ફલ;
 શત્રુ સામું દેવનું બલ.

- ૧ દેવ ઠરાવી નાકબૂલ.
 હમને ઠર્યો પ્રતિકૂલ;
 તારો કોપ હમારી ગમ,
 તે ફેરવીને હમને ખમ. ૧
- ૨ તેં પૃથ્વી ધુબવી છે;
 તેને તેં ભંગાવી છે;
- ૩ તેની ફટો તું સમાર;
 કેમકે પડે છે સંહાર. ૨

- तें लोकोने दिधुं दुःप्प;
 लयणुं पाण्णी; नथी सुप्प;
 ४ तेमने आण्णुं छे निशान;
 न्थी प्रगट पडे मान. ३
- ५ अथी आवेछे अयाव;
 तारै जमणें हाथे आव;
 मारी तूं विनंति मान;
 ६ हवे आण्यो देव गुणवान्. ४
- शिकमने हुं करी लक्षश;
 सकोथ क्षेत्र मापीदक्षश;
 ७ गिल्यादमने अरै प्रांत;
 ने मनारसे अमे वृत्तांत. ५
- ने अमिद्राधम शक्तिवान्
 ने यहुदा राज्यस्थान.
 ८ माअप्प मारिं कुंडुं थाय;
 अपल धदम परे ईकाय. ६
- पलस्त मने कर जयकार;
 ९ किल्लाभां डोणु लावनार?
 धदमभां डोणु दे प्रवेश?
 १० देव हमने न मुक हमेश. ७

- તું હમારામાં ન જઈશ?
- ૧૧ અને દુઃખમાં સાહ્ય ન દઈશ?
મનુષ્ય આપે નહીં ઊગાર;
- ૧૨ પ્રભુ આપશે જ્યજ્યકાર. ૮

ગીત ૬૧, (૭.)

આનો સાર; પ્રભુનો દાસ
પ્રાર્થી માનેછે વિશ્વાસ.

- ૧ પ્રભુ શાંબલ મારો શાદ;
કરજો પ્રાર્થનાની યાદ;
- ૨ હું જેવારે દખી રહિશ,
જગત્ સીમથી તને કહિશ. ૧

હું કર્તાં જે ઊંચો પાહાડ,
તેમાં મને દેજો આડ.

- ૩ મને તું છે સિદ્ધ ઊગાર;
અને સુખનો તું આધાર. ૨

- ૪ તારા મંદિરમાં હું જઈશ;
તારી આગલ સુખી થઈશ.

- ૫ દેવે મને સ્થાપ્યો છે:
ભક્તનો હિસો આપ્યો છે. ૩

- ६ जूपने मलशे दीर्घ काल;
 धर्षां पुस्तो लोवां शाल;
 ७ कुराल रेहेशे सदाकाल;
 द्या सत्य तूं संभाल. ४

- तेने मलशे सत्कल्याण;
 ८ हुं कहरि र्दशरणी वप्पाण;
 सदा देवने स्तुति दधरि
 अने मानता वालीरुधरि. ५

अनेनी पिण्ड रचना. (६. ४.)

- १ हे प्रभु अर्जु मान;
 मने तूं धरले कान;
 देशांतरभांय
 २ शोकभांथी मने काहाड;
 भारथी विचो पाहाड,
 मने ते पर जेसाड
 तारे क्षेम थाय. १
 ३ हे मारा निगहपान
 तूं मारो शक्तिमान्
 शत्रुथी राप्प;

- ४ हुं तारा धरमां लक्ष्मीः
 शरणां कुशल यक्षि,
 हुं पर तूं ईक्षी लक्ष्मी
 द्यानी पांप्प. २
- ५ मारी ले मानता यक्ष,
 ते तारी आगल गधः
 तारा ले लक्ष्मी.
 तेमनो हुं भाग्यदारः
- ६ रूपने तूं आपनार
 दिन पर दिन पेशुमार,
 लुवन हरवस्त. ३
- ७ देव पासे पेसीने;
 ने तां ते पेसीने;
 थासे हर्षित.
 अमल तूं अयाविरा;
- ८ हुं अर्पणु महडाविरा;
 सदा हुं शंभलाविरा
 स्तोत्रनां गीत. ४

गीत ६२. (S. M.)

आमां सुभक्तनुं क्षेमः
 ने पापीमाना वेहेम.

- १ ईश्वरमां समाधान;
ने आत्मानो विगार;
२ ते भारो आश्रो शक्तिवान्,
ने भारो मददगार. १

- ते मां पश्यं साद्य;
हुं सदा पामुं क्षेम
३ पुरुष पर हेम कस्यो अन्याय,
अदावत कुरो हेम? २

तमारी यात्र विपरीत;
भाटे बुलवाग्नेच्छे;
तमारी विपमा वांकी लीत;
तेम अमल थाग्नेच्छे. ३

- ४ ने नाशे दुष्ठी लय;
अग्नेग्नेग्ने संकेत;
मिथ्या वादो पर शत्रु थाय;
कुरो पोतानुं हेत. ४

- ५ मुप्यथी निकले वप्याणु;
पाणु हिलमां ज्येसे शाप;
हुं मानुं प्रमुनुं कस्याणु;
ने पामुं सत्तमिलाप. ५

- ૬ તેજ મારો શક્તિવાન્
 ને અમથી મુક્તિ થાય;
 તે મારું અર્થ ઊચ્ચસ્થાન,
 તે કુશલતા પમાય. ૬
- ૭ દેવ મારી મુક્તિ છે;
 ને મહા મહિમા થાય;
 તેમાં તારવાની શક્તિ છે;
 તે કરે હિતોપાય. ૭
- ૮ તો રાખો ભાવ હરવક્ત;
 ને રૂડો હૃદયો;
 ને દેવને ભલો અરા ભક્ત
 તે આપણો ત્રાણ થયો. ૮
- ૯ મનુષ્યો અમથા છે;
 ને ખોટા મહાજાણુ
 તેણ્યામાં હલકા વૃથા છે;
 દમ કર્તાં હલકા પણ. ૯
- ૧૦ જ્ઞાને નકારીને
 જીલમથી હોજો દૂર;
 ને માલ મિલકત વધારીને,
 ન હોજો ચિંતાગુર. ૧૦

- ૧૧ પ્રભુની વાત ઝમ્કવાર
હા, ખેવાર કહીગઈ
કે દેવને આખો આધિકાર;
ને આખી રાક્ષિ થઈ. ૧૧
- ૧૨ પરાત્પર છે દયાલ;
તે બદલો લેનાર;
ને જેવી મનુષ્યોની આલ,
તેવું તે પ્રલ દેનાર. ૧૨

ગીત ૬૩. (C. M.)

ભક્ત દેવની સ્તુતિ કરે છે;
ને તેને આનંદ કરે છે.

- ૧ હે પ્રભુ ઝમ્કલા મારા દેવ;
હું તારો ભક્તિવાન;
તારો તૃષ્ણો છે મારો જીવ,
જેમ સુકું ઊજડ રાત, ૧
- ૨ કે શુદ્ધસ્થાનમાં પ્રગટ થાય
જેમ થયો બહુ પ્રતાપ
તેમ હવે મારાથી કરાય
દર્શન તથા મિલાપ. ૨

- ३ ने तारी कृपा जलुने,
 हे जवथी कीमतवान्,
 ने मारा होळ वप्पालुने,
 हुं कहिरा तारं मान. ३
- ४ हुं मारा हाथ उपाडीने,
 प्रभुनुं नामज लक्षश
 ने अमुं जवन काहाडीने,
 हुं स्तोत्रो करीजक्षश. ४
- ५ अने दूध पोषणु आधने,
 जवनी अहु वृषि थाय;
 तेम तारी स्तुति गाधने,
 होळ अतिसे हर्षाय. ५
- ६ ने हुं भिछ्राणु इरीने,
 रापुंछुं तारं ध्यान;
 ने शत्रे विचार करीने,
 तने आपुंछुं मान. ६
- ७ तूं मारे आधार थयाथी,
 हुं अहु हर्षांजिछुं;
 ने तारी पांपनी धयाथी
 हुं निर्भय थाजिछुं. ७

૮ ને તારી કણે મારો જન
વલગીને ચાલે છે ;
ને તારો હાથ અતિખલવાન
મને સંભાલે છે. ૮

૯ જે માઈ માગે છે નુકશાન,
તે બૂંધમાં જનાર ;
૧૦ તલવારે જશે તેનો જન ;
કોલાનો ભાગ થનાર. ૯

૧૧ પ્રભુ રાજને આપશે સુખ ;
વિશ્વાસી હર્ષશે સહુ.
પણ બંધ કરશે એનું સુખ
જે કુમત ખેલે બહુ. ૧૦

એની ખિજ રચના. (૭.)

૧ હે પ્રભુ તું મારો દેવ,
મને હરે છે આવેશ,
તને ધરે છે મારો જીવ ;
જેવો તૂંપે શુકો દેશ. ૧

૨ પેસી તારું શુદ્ધસ્થાન,
જ્યાં શુદ્ધ લોકો જોય છે ;
તને જેવો મહિમાવાન
જીવથી મારો હોય છે. ૨

३ तारी याद करावीने
 मानिरा धरा आशीर्वाद
 ४ अने हाथ झेलावीने
 मागिरा तारे अहु प्रसाद. ३

५ मारे आत्मा पामशे सुप्प
 नेवा मिहास रस रूपाय;
 तने मानशे माई सुप्प;
 ६ रात्रे तारे ध्यान रूपाय. ४

अने मानिरा तारे पाड;
 ७ कांले तूं छे माई साह्य;
 तारी पांप्पमां मने आड;
 ८ ने हुं आलिरा तारे पाय. ५

९ मारा मरगुना शोधनार,
 पामशे मरगुतणो त्रास;
 १० तेअ्या भागवशे तलवार;
 अने डोला आशे मांस. ६

११ देवमां राजने प्रसाद
 प्रतिज्ञा माननारा सहु
 हर्षशे; पणु मिथ्या वाद
 पाडी देशे धारित अहु. ७

ગીત ૬૪. (૭.)

ભુંડાઓના ગુપ્ત બિપાય;
તેમના પર પ્રભુનો ન્યાય.

- ૧ પ્રભુ શાંભલ મારો શાદ;
વૈરીઓ કરેછે વાદ;
૨ તેથી મારો આત્મા કાહાડ;
તેમની સખાથી સંતાડ. ૧

- પાપીઓનાં હુલડ વાર
૩ જે જીભ ધસે જેમ તલવાર;
ભુંડી વાત વિચારેછે;
ન્યાયીઓને મારેછે. ૨

- ૪ તેઓ મારે અકસ્માત;
ધાક ન ધરી કરે ધાત;
૫ કુકર્મથી ધોર ધરેછે;
ગુપ્ત મંડલીઓ કરેછે. ૩

- કેહેછે કોણુ દેખેછે ?
પાપનું સ્મરણ રાખેછે.
૬ તેમનો વિચાર ભુંડો છે;
તેમનો મતલબ ઊંડો છે. ૪

- ૭ તેઓ પ્રભુથી માર પ્પાય;
તર્ત તેઓનું જ્જમ થાય.
- ૮ તેમની જીમ બંધ રહેછે;
લોકો દેખી બિહેછે. ૫
- ૯ લોકો ડરશે ઝ્મિનું નામ;
પ્રગટ કરશે ઝ્મિનું કામ;
- ૧૦ ન્યાયી લોક કરી વિશ્વાસ,
કરશે પ્રભુમાં ઊક્તાસ. ૬

ગીત ૬૫. (C. M.)

ઝ્મિનો સાર પ્રભુનું માન;
તથા તેનાં પુષ્કલ દાન.

- ૧ પ્રભુ સીઝ્મોનમાં તારૂં માન
શંભલાયછે હમેશા;
માનતા ચહડાવી ભક્તિવાન્
તાં કરેછે પ્રવેશ. ૧
- ૨ તૂં પ્રાર્થનાનો શંભલ નાર;
લોક તને દેશે માન;
- ૩ ને તૂં ઊતારી પાપનો ભાર,
હમારૂં કરશે સ્નાન. ૨

- ૪ ને મનુષ્ય તને ભાવેછે,
તે સુખી મનુષ્ય થાય;
તે તારા ધરમાં આવેછે;
ને કૃપાથી ધરાય. ૩
- ૫ તું ન્યાય કરીને ઊત્તર દર્શા;
હે પ્રભુ મોક્ષ દેનાર;
તું આઘા લોકનો મિત્ર થઈશ;
સ્થલજલના રેહેનાર. ૪
- ૬ તું પાહોડોને ઊદ્ધારેછે;
ને તનેજ બલ અપાર;
- ૭ તું માનવો દયાવેછે;
ને મનુષ્યનો પોકાર. ૫
- ૮ પૃથ્વીની સીમના રેહેનાર
તારાથી ડરેછે;
તું સંધ્યા કાલ તથા સવાર
આનંદથી ભરેછે. ૬
- ૯ તું ભૂંધને સિંચાવેછે.
મહા નદો ઝરેછે;
ને અનાજને ઊપજાવેછે;
ને પાલન કરેછે. ૭

૧૦ વૃં ક્ષેત્રો પર વર્ષાવેછે;
 ને તેમ્પા છે ફૂલવાન;
 મેઘથી જમીન ભિંજવેછે;
 ને દેહે ઘણાં દાન. ૮

૧૧ વર્ષ પર દયા રેડાયછે;
 સહુ થાયછે ફૂલવાન;
 ૧૨ ને લીલાણુ ઘણાં થાયછે;
 ભાં હતાં રેતી રાન. ૯

૧૩ ને ડુંગરો પર ટોલાં છે,
 જે સાનંદ થાયછે;
 ક્ષેત્રોમાં અન્ન પકાયલાં છે;
 તે હર્ષે ગાયછે. ૧૦

અનેની બિજી રચના. (L. M.)

૧ દેવની પ્રીતિને વખાણુ છે;
 સર્વ ઠામે ખહુ કહ્યાણુ છે;
 દેવને શુચિ જન વર્ણાવશે;
 અને ખધી માનતા લાવશે. ૧

૨ ईश्वर प्रार्थनाना लेनार,
 સહુ લોક તને સ્તુતિ દેનાર;

૩ पापो मारा उपर श्रवे;
 મને ખાતકથી નહવડવે. ૨

- ૪ સુમિ લોકને તૂં પેહોંચાડરાં;
 તારા મંદિરમાં ખેસાડરાં;
 ઝમેવાં મનુષ્યોને ધન છે;
 ઝમેથી તૃપ્ત હમારૂં મન છે. ૩
- ૫ તૂં દેખાડી ચમત્કારો,
 ઊત્તર કરિશા; તૂં તારનારો
 જગત્ સીમનો તૂં સંભાલક;
 ને જલવાસીઓનો પાલક. ૪
- ૬ પવતોને તૂં ખંધાવે;
 ૭ ને સમુદ્રનો શાદ દખાવે;
 ૮ આઘી સીમામાં જે રહેછે,
 તેઓ લક્ષણોથી મિહેછે. ૫
- ૯ ઊગમ અસ્તને તૂં હર્ષાવે;
 બૂંધને જોઈ સિંચાવે;
 ને મહાનદે પાણી લાવે;
 ક્ષેત્રો ધણું અન્ન ઊપજાવે. ૬
- ૧૦ ખેડાઓને ખહુ સિંચાવે;
 પાલીઓને ઠીક રચાવે;
 વૃષ્ટિઓથી ફલદાર કરે
 ઊગ્યામાં વરદાનો ભરે. ૭

- ૧૧ વર્ષે તારે ઊપકાર ભલે;
તારા પથમાં પાલન ગલે;
- ૧૨ ગલે રાણી ચારાચ્છે પર
સુખ ઉભરાયછે કુંગરો પર. ૮
- ૧૩ ચારાચ્છેમાં ટોલાં ચરે;
તહ્યાં અનાજ પાક્યાં કરે;
તેચ્છે ઊત્સાહે હર્ષાયછે;
સુખનાં ગીતો ગાતા જાયછે. ૯

ગીત ૬૬. (L. M.)

પ્રભુ મોટે ચમત્કારે
ચ્છેના શુચિલોકને તારે.

- ૧ ईश्वरને સહુ રાગ વગોડા;
૨ અને તેનું નામ દેખાડો.
૩ મહિમા આપીને વખાણો
તેનાં કામ ભર્યંકર જાણો. ૧
- રાત્રુ તારાથી ખહુ ડરશે;
અને ઠોંગે માન્યા કરશે.
- ૪ સહુ લોક તને ભજી આવશે;
તારો ખહુ પ્રતાપ મનાવશે. ૨

- ५ ज्ञेया कुरो देवनां कामि
सर्व लोको अचरत पामि ;
- ६ ज्ञां समुद्रे लोक अटकाव्या
मार्गे तेणु तां यलाव्या. ३
- भाटे तेज्ज्मा पगथी गया,
देवने नामे कुशल थया.
- ७ सदा समर्थ तेनुं रक्षाणु
ते णुज्जेछे सहुनां लक्षाणु. ४
- पापीज्ज्मा गर्वी न थाज्ज्मा ;
८ पणु ईश्वरनां गीतो गाज्ज्मा.
लोको ज्जेनुं मान ज्ञणुवाि ;
ज्ज्मनी स्तुति वात शंभलावा. ५
- ९ तेणु आपणुने षयाव्या ;
आपणा पगने न हटाव्या ;
- १० देवे आपणुने तपास्या
अने रूपां ज्ञेवा करया. ६
- ११ हमने वूँज तंगी लाव्यो ;
कमर उपर ओज नंप्पाव्यो.
- १२ हमने आग जलथी काहाड्या.
कुशलताने पणु पोहोँयाड्या. ७

- ૧૩ હોમથી તારા ધરે આવિરા;
અને માનતા પણ ચહડાવિરા;
- ૧૪ મારા શબ્દ હોઠે કહેલા;
મુખે કહ્યું દુઃખની વેલા. ૮
- ૧૫ ગેટાં બકરાઓ હું લાવિરા;
ગૌનો યમ કરીને આવિરા;
- ૧૬ દેવના સર્વ ભક્તો આવો;
અને વાતને કાન લગાવો. ૯
- ૧૭ તેનાં બહુ કલ્યાણો જાણિરા;
જીભે તેનું નામ વખાણિરા;
- ૧૮ જો હું દિલે પાપને જોઈ
તો હું દેવની કૃપા જોઈ. ૧૦
- ૧૯ નિશ્ચે દેવજ કૃપા કિંધી;
મારી અર્જને માની કિંધી;
- ૨૦ તેણે મારી અર્જ માની;
કેવી માઠી મેહેરખાની. ૧૧

ગીત ૬૭. (L. M.)

આ ગીતમાં પ્રભુનો ઊદ્ધાર;
ને સંધા લોકમાં અધિકાર.

- १ हे प्रभु आशीर्वादो आप;
 पोताना मुजे कर प्रताप;
- २ हे तारो अरो मार्गं ज्ञाय;
 ने सर्व लोकं त्राणु कराय. १
- ३ सहु लोक प्रभुने देशे मान;
 ने तेने ज्ञायुशे स्तुतिवान्;
- ४ सहु जनो हर्षी गाय्मी गीत;
 देव धनसाक्ष करेछे अमित. २
- ते सर्व देशमां शक्तिवान्,
- ५ सहु लोक प्रभुने देशे मान;
 सहु लोको स्तोत्रो हेदेशे;
- ६ ने पृथ्वी धणुं इक्ष देशे. ३
- ने देवज आपणो कृपावान्,
 ते देशे आपणुने वरदान;
- ७ हा, प्रभु आपशे धणुं दान;
 ने सर्व लोको करशे मान. ४

गीत ६८. (I. M.)

देवनां विद्वार तथा प्रीति;
 वैरीय्मानी ज्योती रीति.

- ૧ દેવ ઉઠી શત્રુને કાહાડશે;
અને દેખીને નહસાડશે;
૨ અંધી સામે જોવો ધૂમ છે;
તડકા સામે જોવો મૂમ છે. ૧

- અંબું વૈશીઆ ખઈ જશે
૩ ન્યાયી લોકો ક્ષેમી થશે.
ઈશ્વર આગલ હર્ષી જાઓ;
૪ દેવની માઠી સ્તુતિ ગાઓ. ૨

- તેજ સર્વોપરિ છે ખરો;
તેની ખહુજ પ્રશંસા કરો.
૫ પોતે તે અનાથનો પિત્ર
પોતે તે વિધવાનો મિત્ર. ૩

- શુદ્ધસ્થાને અંબો રહેશે;
૬ ને કુટુંબ અંકલાંને દેશે;
અને બેડીઆને તોડશે;
હકિકાને રાનમાં છેડાડશે. ૪

- ૭ તારા લોકનો છુટકો થયો;
તારે તૂંજ અગાડી ગયો.
૮ ભૂમિ કાંપી; મેઘ પાણુ આલ્યો.
પ્રભુ આગલ સિનાઈ હાલ્યો. ૫

- ६ हे ईश्वर तें वर्षाद दिधो;
तारा लोके आराम लिधो;
१० तहीं तो तेज्या वसी गया;
रांकडाज्याने पडी दया. ६
- ११ प्रभुज्ये राण्डने वर्णुव्यो;
धरुणी सभाज्ये ते प्रेलाव्यो;
१२ राज्यानाहसीने लिधो;
आयडीज्याज्ये जय जय किधा. ७
- १३ तमे वारसो पाभी जशो,
तारेज धरुणा सुंदर थशो
१४ देवे भूपोने हरव्या;
हिमना सर्पा देश हरव्या. ८
- १५ आशान पर्वत महिमावान् छे;
आशान पर्वत कीर्तिमान् छे.
१६ साने पर्वतो गर्व करशे!
आ पर्वतमां ईश्वर हरशे. ९
- १७ जेवो हतो सिनाध माथे
विरा हलशे हूतो साथे
१८ आकाशमां तूं ठडी सहज्यो;
तने जय जयकार पाणु पड्यो. १०

- મનુષ્યમાં તો પુણ્ય છે તારૂં
પાપી મનુષ્યોને સારૂં.
- ૧૯ દેવને કૃપાદાયક માનો;
તેથી આવેછે સહુ દાનો. ૧૧
- ૨૦ તે તો છે મુક્તિ કરનારો;
દેહે મરણથી છુટકારો;
- ૨૧ અપરાધીને દુઃખાવશે;
અડિયલનેજ તે દમાવશે. ૧૨
- ૨૨ ईશ્વર ખોલ્યો પાછા પાડિરા;
લોકને સમુદ્રથી કાઢાડિરા;
- ૨૩ તારા વૈરીઓ હરાશે;
કુત્રાંઓથી રક્ત પીવાશે. ૧૩
- ૨૪ તારાં કામો પ્રસિદ્ધ થયાં;
શુદ્ધસ્થાનમાં તારી દયા.
- ૨૫ ગીત ગાનારાં આગલ ગયાં;
વગાડનારાં પાછલ થયાં. ૧૪
- ૨૬ ईશ્વરને સભામાં જાણ્યો;
યાકોબમુત ઓને વખાણ્યો;
- ૨૭ બન્યામીનના પુત્રો જુદા;
મંડલી સંગાથે યહુદા. ૧૫

- આવો આઘા સહુ સંતાનો;
 દેવને ખરો રક્ષક માનો;
 ૨૮ હે પ્રભુ તું સામર્થ્ય કરજો;
 એવી પૂરી કૃપા ભરજો. ૧૬
- ૨૯ રાજ્યો મંદિરે આવશે;
 અને તને અર્પણુ લાવશે;
 ૩૦ શાપદોને તું હરાવજો
 ભુંડા લોકોને દખાવજો. ૧૭
- તેઓ મોટી નજર લાવશે;
 બધીમાને તું હરાવશે.
- ૩૧ વેગલા ભૂપો આવી પ્રશે;
 પ્રભુને હાથ લાંબા કરશે. ૧૮
- ૩૨ સર્વ રાજ્યો દેવને બજો;
 એનાં સ્તોત્રો ગાઈ જજો.
- ૩૩ આકાશે તે બેસી રહેછે;
 મોટા ધાંટા કાઠીદેછે. ૧૯
- ૩૪ સમર્થ ઈશ્વરને વખાણો;
 એની શ્રેષ્ઠતા પણ જાણો.
 તેની શક્તિ છે આસ્માનમાં;
 કૃપાવાન્ છે શુદ્ધસ્થાનમાં. ૨૦

- ૩૫ રૂંધર આપેછે સહુ શક્તિ ;
કરળે તેની માઠી ભક્તિ.
(અનેા બિદાર; અનેા પ્રીતિ;
બાણો દુષ્ટનો આઠી રીતિ.) ૨૧

ગીત ૬૯. (L. M.)

પ્રીસ્તના જે સતાવનાર
અમને મલ્યો પ્રતિકાર.

- ૧ હે મારા રૂંધર મને તાર;
પાણીએ અહુડ્યાં બેથુમાર
૨ ને ભારે કિમડ અહુડેછે;
પાણીએ ઊંડાં પડેછે. ૧

- હું રેલામાં તાણેલો છું;
૩ રદનથી હું થાકેલો છું;
ગલાને તૃષ બહુ લાગેછે;
આંખોને પણ ઝાંક વાગેછે. ૨

- હું સદા તારી વાટ જોનાર
૪ તેએ કરેછે મશત આર,
વાલ કર્તાં બહુ વધારેછે
ને જખર થઈ ધિકારેછે. ૩

૫ તૂં જાણેછે મારું અમાન;
 ને કરેછે સહુ પાપનું ધ્યાન.
 ૬ આ પ્રભુ જેઆ તારા ભક્ત,
 તેઆ દયાશે નહીં હરવક્ત. ૬

ને જેઆ શોષે અરૂં સ્તાન;
 તેઆથી યાલજે અપમાન.

૭ હું ધણી નિંદા આજિંધું;
 ને શર્મે હું ઠંકાજિંધું. ૫

૮ હું પારકા જેવો થયો છું;
 પરદેશી જેવો રહ્યો છું;
 ૯ મંદિરની આરથા જાગેછે;
 ને ધણી નિંદા લાગેછે. ૬

૧૦ ને મારો આત્મા રડી જાય,
 તો પણ નિંદકો ચુપ ન થાય;
 ૧૧ મેં શોક કરીને પેહરચું તાટ;
 તેઆએ કર્યો ગભરાટ. ૭

૧૨ ભાગલમાં તેઆ ભાંડેછે;
 છાકટાઆ રાગ કાહોડેછે;
 ૧૩ પણ આ પ્રભુ હું તારો ભક્ત;
 ને તને ભજીશ રાજી વક્ત. ૮

- तूं कृपा राप्पी मारा पर;
 विद्वारनी मने अप्पर कर
 १४ ने क्रियडमांथी मने काहाड;
 ने तेमां मने ना दुप्पाड. ६
- १५ ने रेलोमां हुं लुडिरा नहीं;
 ने आडाग्यामां पडिरा नहीं;
 १६ हे प्रभु मारी अर्ण मान;
 डेमडे तूं अप्पार प्रीतिवान्. १०
- १७ ने मने धणो प्रेम देआड;
 ने ताईं मोहोडुं न संताड.
 १८ तूं दुःअथी मने छुटको लाव;
 ने तारणु करी पासे आव. ११
- ने दुरामनोथी मने छोड;
 १९ तूं माईं जालेछे वज्जोड;
 मारी जेआप्पू तथा शर्म
 ने वैरीअ्यानुं पणु कुकर्म. १२
- २० हुं थयो निदाथी दुःप्पित;
 ने अंतःकरणुमां इदित;
 करणु करनार नहीं जडयो;
 दिदासो देनार नहीं पडयो. १३

- २१ तेज्माज्मे दिधुं पित्त आवहुं;
ने दिधुं सरकुं पणु पीवहुं;
- २२ तेज्मानुं भाळुं थशे पारा;
ने थशे शांति सुप्पनो नारा. १४
- २३ तेज्मानो ज्मांजो जांकी थाय;
तेज्मानो कमरो धुळवाय;
- २४ तूं रेडिश तेज्मा उपर क्रोध;
ने करिश तेज्मा पर विरोध. १५
- २५ तेज्मानो वासो थशे वन;
ने तां न वसशे डोळ जन;
- २६ जे जनने तूं नमावेछे,
तेने तेज्मा सतावेछे. १६
- ने जेने तूं धा मारेछे,
तेने तेज्मा धिकारेछे.
- २७ तेज्माने लागशे अणुणु;
अने नहीं मलशे तारं पुणुण. १७
- २८ तूं वहीथी लुसडीने नाम,
न मापिश थुयिलोकनो डाम;
- २९ मने तो लायारी संताप;
तूं मापिश तारणुनो प्रताप. १८

- ૩૦ હું તને ભજી ગાઠરા ગાન;
ને કૃપા લિધે આપિરા માન.
- ૩૧ તે ગોધા ગૌથી સારી છે,
જ્યોને શિંગને ખરી છે. ૧૯
- ૩૨ લીન જનો જોઈ હર્ષશે ખડુ;
પ્રભુના શોધક જીવશે સહુ;
- ૩૩ ફિશ્વર ગરીબને તારે છે.
ને કેદીને ઊગારે છે. ૨૦
- ૩૪ સાગર પૃથ્વી તથા આકારા
દેખાડશે પ્રભુનો પ્રકારા.
- ૩૫ અને સીમાને મલશે મેહર.
ને અંધાશે યહુદી શેહર. ૨૧
- ને તેઓ થશે તાં વસનાર;
હા; થશે તેના વતનદાર.
- ૩૬ ને સેવકોના સહુ સંતાન
ને તેનાં નામના પ્રીતિવાન. ૨૨

ગીત ૭૦. (S. M.)

ધર્મીવિવેક રિપુનું કર્મ
પ્રભુનો પ્રેમ; પાપીની શર્મ.

- ૧ હે રૂંશ્વર મને તાર;
ને વેલો ઉપકાર કર;
૨ તો મારી પુઠે ને લાગનાર,
તેમ્પાને લાગશે ડર. ૧
- મારો નારા આહેછે,
તેમ્પાને મલે શર્મ;
૩ ને તિરસ્કારો કેહેછે,
તે પામે નેવું કર્મ. ૨
- ૪ ને તને શોધી જાય,
તે પામે ખલુ કલ્યાણ;
ને મુક્તિ પર ને રાજી થાય
તે તને દે વખાણ. ૩
- ૫ પણ હું ગરીબ લાચાર,
તું વેલી મદદ લાવ;
તું મારે મોટો મદદગાર;
તું તાકિદ કરી આવ. ૪

ગીત ૭૧. (C. M.)

આમાં પ્રભુનો ધરડો દાસ
કેહેછે પ્રભુનો વિશ્વાસ.

- ૧ હું માનું પ્રભુનો ઊપકાર;
તૂં મને ન રામાવ;
- ૨ તૂં પુણ્યની વડે મને તાર;
ને મારે; જીવ ખચાવ. ૧
- ૩ તૂં મને થલે સ્થીર રહેવાસ;
હું તારી આગલ રહિરા;
તેં દિધી તારણની ફરમાસ;
ને મને ઊગાર દર્શા. ૨
- ૪ તૂં મને દુર્જનોથી કાહાડ;
ને ભુંડાથી ઊગાર;
- ૫ આ પ્રભુ તૂં છે મારી આડ;
જીઆનીથી આધાર. ૩
- ૬ તેજ મને સદા પાલ્યો છે;
હું તારો છું રક્ષિત;
તેં જન્મથી સંભાલ્યો છે;-
હું ગાઈરા તારાં ગીત. ૪
- ૭ હું ઘણાં આને આશ્ચર્યવાન;
તૂંજ માઈ રાણુ છે;
- ૮ ને મારા મુખમાં તાઈ માન;
ને સદા સ્મરણુ છે. ૫

૯ ને આયુષ્ય મોટું થાયછે,
તારે વૃં મુકિશા નહીં;
ને માંહે ખલ અધ્વનિયછે,
તો પણ વૃં મુકિશા નહીં. ૬

૧૦ વૈરીઓ મને ભાંડે છે;
ને દોષો મુકેછે;
મનસુખા કરવા માંડેછે;
ને નિંદા બકેછે. ૭

૧૧ કે દેવની કૃપા પડે નહીં;
તો તેને મારીનાંખ;
૧૨ ને તેને તારણ જડે નહીં;
હે ईશ્વર કુશલ રાખ. ૮

ઉતાવલ આવી મને તાર
તો ઘણી શાંતિ થાય;
૧૩ તેઓને મલશે પ્રતિકાર
જે કરેછે અન્યાય. ૯

૧૪ હું આશા રાખિશા અખંડિત:

૧૫ ને સ્તુતિ કરતો રહિશા;
ને તારી મુક્તિ તથા પ્રીતિ:
ને તારા ગુણો કહિશા. ૧૦

- १६ हुं ईश्वर देवनी शक्तिम्मे
आगल सधाइंछुं.
ने केवल तारी लक्तिम्मे
तने संभाइंछुं. ११
- १७ हुं जालपण्णथी शिअुंछुं;
ताई परिपूर्ण मान;
ने तारां कामो लअुंछुं;
म्मे मोटा शक्तिमान्. १२
- १८ ने धरजपण्णुं थम छुतां;
ने छुतां कामरा वाल;
तूं माराथी दूर न जतां,
मने सदा संभाल. १३
- तो हुं पोतानी पेहेडीने,
वप्पाणिरा ताई नाम;
१९ ने सर्वकाल शिआडीने,
देप्पाडिरा तारां काम. १४
- २० हे ईश्वर ताईं सत्व श्रेष्ठ;
ने अतिश्रेष्ठ छे पुण्य;
हे देव तूं सर्वकर्तां भष्ट;
ने अमेवा तारा गुण. १५

२१ तूं मने शिक्षा भारीने
 ज्ञवाडिश भारो ज्ञान;
 ने मरणु सर्व निवारीने,
 विधाडिश कृप्यरस्थान. १६

ने तूं वधारिश माई क्षेम;
 ने करिश अहु हर्षित;
 २२ ने मानी तारो धणो प्रेम,
 हुं गाईश विष्णुसहित. १७

धस्त्रायलना ईश्वर पवित्र,
 हुं गाई तारां गीत,
 २३ होळ तथा आत्मा करी स्तोत्र,
 हर्ष पाभशे अगणित. १८

२४ हुं तारो कईछुं विश्वास,
 तूं पूरो सत्गुणवान्
 पाणु जेम्मा शोधे भारो नारा,
 ते पाभशे अपमान. १९

गीत ७२. (L. M.)

प्रीस्त सत्गुणने प्रवर्त्तावशे;
 तेने अद्दा लोको आवशे.

- १ प्रभु रूपने दे न्यायकरणु;
तेना पुत्रने पुण्यधरणु;
- २ सहुने अरे न्याय ते करणु;
लीन लोकाने अदल भरणु. १
- ३ पाहोडा लोकने शांति देणु;
दुंगरेमां नीति रेहेणु.
- ४ लीन लोकाने ते उगारणु;
ने तेम्माना दिकरा तारणु. २
- माटे अक्षा ललीम तुटणु;
ताई नाम कदी न पुटणु;
- ५ सूर्य अंद्रसर्पुं आलणु;
सर्व वंशो तेने पालणु. ३
- ६ लिला अउ पर मेघो आवणु;
तेवां धणुं दानो झवणु;
- ७ तेना लफ्तो वधता लणु,
तां सुधी के अांद न थणु. ४
- ८ समुद्रथकी समुद्र सुधी
नदथी लगत सीमलर अधी.
ते पोतानी प्रलन स्थापणु
- ९ अने रानीअो मान आवणु. ५

- તેના રાત્રુઓ ધૂળ ખાશે;
 ૧૦ નજર તારશીરાથી લવાશે;
 સહુ ખેટાના ભૂપો આવશે;
 શેખા સેખા દાનો લાવશે. ૬
- ૧૧ બહા બાદશાહ નમી જશે;
 સહુ લોક તેની પ્રજા થશે;
 ૧૨ તે ગરીબ જનોને તારશે;
 અને લાચારને ઉગારશે. ૭
- ૧૩ કીન પર તેને દયા આવશે;
 નમ્ર લોકને તે ખચાવશે;
 ૧૪ કપટ જીવનથી ઊગારશે;
 એમનું રક્ત તે ગણુકારશે. ૮
- ૧૫ તેનું આયુષ્ય અમર થશે;
 શેખા સોનું આપીજશે;
 તેના હકમાં પ્રાર્થ કરાશે;
 હરશેજ તેને ગીત ગવાશે. ૯
- ૧૬ અનની મુઠીભર વવાશે;
 અને પર્વત પર ઊગવાશે.
 લખાનના જેવું ફલશે;
 શહેરી ખડ જેવા મલશે. ૧૦

- ૧૭ તેને બહુ પ્રતાપ અપાશે;
 સૂર્યને સમાન સ્થપાશે;
 અને સહુ લોક સુખી રહેશે;
 એના અશીર્વાદો ક્રોડેશે. ૧૧
- ૧૮ દેશ્વર દેવ મુખારિક થાશે;
 તેનાં ઘણાં કામ દેખાશે;
- ૧૯ તેનો મહિમા તો પ્રાપ્ત છે;
- ૨૦ દાગિદના પ્રાર્થો સમાપ્ત છે. ૧૨

એની ખિજી રચના. (C. M.)

- ૧ એ પ્રભુ રાજનો સત્કાર,
 ને સુતની નેકી માન;
- ૨ તે કરશે સહુને ન્યાયાચાર;
 ને થાશે કૃપાવાન. ૧
- ૩ ને ન્યાયની વડે ટેકરા પાહાડ,
 સહુ દેશે સમાધાન
- ૪ તે થશે લીન જનોની આડ;
 બચાવી મૃત સંતાન. ૨
- તે ભાગશે સર્વ બલાતકાર,
 ૫ લોક તેને ડરે છે;
 હા, સૂર્ય ચંદ્ર ન્યાતાકાર
 જાં મુઘી પ્રેરે છે. ૩

६ ते वरशाद जेवा अतरशे:

हा, जेव पर वरशाद

७ ने न्यायीज्माने सुधारशे

ने देशे आशीर्वाद. ४

८ समुद्रथकी समुद्र सुधी;

ने नदथी जूमि सीम;

ते पामशे सहु कर्ती वृद्धि

ने अंद्र जेवा नियम. ५

९ राजवासी करशे नमस्कार:

ने रिपु आठशे धूल;

१० ने तारिशि जेटोना सरदार

अठावशे दान अमूल्य. ६

शेजा सेजाना राजज्मा

देशे दान जेसुमार;

११ हा, संधा राज प्रज्ज्मा

थळ जशे तापेदार. ७

१२ ते सांभलशे मनुष्य कुंगाल

गरीज तथा लाजार;

१३ ने करशे नपलानो संभाल;

हरिद्रीनो जगार. ८

- १४ अत्र उपस्थी ते छोडशे जनः
 ज्मेवा सदा मत थाय;
 ज्मेज्मानुं लाही कीमतवान्;
 १५ ते पोतेठकीजनय. ८

शेज्मानुं सोनुं मलशे अहुः
 ने सदा तेने पाय,
 मनुष्यो अर्णुं करशे सहु;
 ने नित्ये मानी जनय. १०

- १६ लूंहिमां अनाज मुठी लर
 पर्वतो पर मुकाय;
 ने जेवा जाड लेमानन पर
 तेवा अहु पुण्डल थाय. ११

- १७ शहेरवस्ति वधशे अगणित;
 ने सदा तेनुं मान,
 ठकशे जेम सूर्य छे अचीत;
 ते सहुने देशे दान. १२

- ने सर्व करशे तेनुं सेव;
 १८ मानजे प्रभुनुं नाम;
 जे हस्तायलनो अरौ देवः
 ते करै अचरत काम. १३

- १९ ने तेना मोटा गुणु न्हायः
ने सर्व देशमां प्राप्त;
सद्य ने सर्वकाल अम थायः
- २० दाण्डिना प्रार्थ सभास. १४

गीत ७३. (४. ६.)

दुष्टोना मुप्यथी इरे त्रास
ईश्वरनी प्रीतिथी विश्वास.

- १ धस्त्रायलने प्रभु सारो,
सुद्ध लोकोनी गम;
- २ धृतां मनुष्य पर विचारो,
लाग्यो मोटो न्हास. १
- ३ हुं लोर्ध मूर्खोनी परकत,
पाभ्यो लारे दुःख;
- ४ मोत मुधी न लडे हरकत;
तेमने देहिक मुप्य. २
- ५ तेग्मा अम कांर्ध नथी करता;
न्हेवा लोको सर्व
- ६ गलाग्मांमां माला पेहेरता,
तेग्मा पेहेरे गर्व. ३

- ७ तेम्मा धणा दोगा इरै;
लोभ कर्ता संसार;
- ८ अष्ट पतित; अहुं ग्लुलम करै;
अष्टलो अहंकार. ४
- ९ तेम्मा अहुं दुर्भाषणु करै
धणा गपीम्मा थाय;
- १० देवना लोको तां पणु प्रै;
पूरां पाणी पाय. ५
- ११ देवने सर्व ज्ञान न जडे;
अमेवडा सूयेछे;
प्रभुने केम मालूम पडे ?
अमेवडुंन पुछेछे. ६
- १२ रे रे अमे अधमी जथा
वधता छे धनवान्
- १३ में तो दिल् शुद्ध किधुं वृथा;
वृथा हाथनुं स्नान. ७
- १४ आम्मा दिवस मली शिक्षा;
पीडान् हर सवार;
- १५ अमेवी वाते थाय परीक्षा;
संतान गुनहगार. ८

- ૧૬ મેં બહુ ચિંતાતુર થઈને,
જોઈ એવી ચાલ;
- ૧૭ પછી શુદ્ધસ્થાન જઈને,
સમજ્યો એનો હાલ. ૯
- ૧૮ તું તો ચિકલમાં ખેસાડી,
કરિશ તેમનો નાશ;
- ૧૯ એને પલકમાં ઊપાડી
પાડિશ છેક નિરાશ. ૧૦
- ને તેએને ધાકા લાગે;
માત ભયંકર થાય;
- ૨૦ જેવા મુતો મનુષ્ય જાગે,
સ્વપણાંજ ઉડીજાય. ૧૧
- તેવા તું જાગીને ભાગશે
એમનો મિથ્યાકાર;
- ૨૧ મને એવા ભુંડા લાગશે
એમના સમાચાર. ૧૨
- ૨૨ પશુ સર્પો તારી સાથે,
હું તો બહુ નાદાન;
- ૨૩ એને તું પોતાને હાથે
ઝાલિશ મારે જાન. ૧૩

- २४ तूं छवन लर मारे आप छे,
 प्रीतिरूप हमरा;
 पछी लं सदा प्रताप छे,
 तूंल आपिशा प्रवेश. १४
- २५ आकारामां डोखु मने मले,
 तारे ले समान!
 तारा विना आकारा तले
 अप्पेवा मेहेरमान?. १५
- २६ माई तन ने अंतःकरण
 अद्वयुक्त थायछे;
 ईश्वर मारा दिलनुं शरण
 नित्य संभरायछे. १६
- २७ ले ले तूंथी वगला हटे
 तेनील हानि होय;
 लेनुं आग्रण नहीं धटे,
 तेम्मा आत्मा आय. १७
- २८ पणुं ईश्वरने मलीने
 पामुं अहुं अपकार;
 अप्पेना सत् विश्वास करीने,
 लखुं अमत्कार. १८

ગીત ૭૪. (૯. ૮.)

વિશ્વાસી દયા માગેછે;

રાત્રુઓ પુડે લાગેછે.

- ૧ ઈશ્વર તેં મને કેમ
કર્યો છે સદા ત્યાગ ?
ને શ્રુતિ લોક પર ઝમમ
ક્રોધ બલે જેવી આગ ?
- ૨ તું તારી સભાને સંભાર;
ને તારો પ્રથમ પરાપકાર. ૧
ને વતનનું રાજ્યકુલ
ને તેનું સત્કલ્યાણ;
જેઓનું આપી મૂળ
તેં સાધી કર્યું ત્રાણ.
- ૩ સીઓન કરાર્યું છે ઊભડ;
ઓની પ્રતિષ્ઠા પાછી પાડ. ૨
- ૪ કેમ તેના રાત્રુઓ
જય જયકાર કરેછે?
તેઓની ધ્વજઓ
જય જયરૂપ ઠરેછે.
- ૫ જેણે સધાવ્યું તારું કામ,
તે અવલ પામ્યો મોઢું નામ. ૩

- ૬ પણ્ય એનાં મુંદર ઠામ.
સહુ કાપી લાખેછે;
- ૭ તારૂં પવિત્ર ધામ
અગ્નિમાં રાખેછે.
- ૮ તેઓએ એમ વિચાર્યાં છે
કે તારાં ઘર સંહારયાં છે. ૪
- ૯ હાલ નથી આગમ વાત;
ને નથી અમતકાર;
કોઈથી ન જાણાત,
- ૧૦ કાં મુઘી લાગે વાર ?
કાં મુઘી વૈરી કરે યુદ્ધ ?
શું સદા ગાળે વાત વિરુદ્ધ ? ૫
- ૧૧ પોતાનો જમણો હાત
તું પાછો રાખે કેમ
સાધીને તારી વાત,
રાત્રુનું ભાગે ક્ષેમ.
- ૧૨ અનાદિ જૂપ સમર્થ અપાર
અને તું જગમાં છે તારનાર. ૬
- ૧૩ તેજ ખોલી બહુ બલે
સમુદ્રમધ્યે રાહ :
ને પાણીએ તલે

- તેં મારયો મોટો ગ્રાહ,
 ૧૪ લેવ્યાથનનું સીર તોડ્યું
 રાને લોકને ખવાડ્યું. ૭
- ૧૫ તેં ખડક ફાડીને
 નિકાલ્યું પુષ્કલ જલ;
 ને મુકી પાડીને
 નદીઓજ કરી સ્થલ .
- ૧૬ દિન તારો છે; ને તારી રાત;
 ને તારો સૂર્ય, તારી જ્યોત. ૮
- ૧૭ તેં રચી ધરતીસીમ;
 મોટે સહુ તારાં છે;
 ઊનાલો તથા હિમ;
 ઝે તારા ધારા છે.
- ૧૮ પણ પ્રભુ વૈરીઓનો ખાર,
 ને ઘણી નિંદાઓ સંભાર. ૯
- ૧૯ વિશ્વાસીઓના જન
 તું છેક ન મુકી દર્ષશ;
 ને આત્મા ભક્તિવાન્
 કદી ન વિસરી જઈશ;
- ૨૦ જે મનુષ્યોમાં અંધકાર.
 તેઓ નિર્દય કામ કરનાર. ૧૦

- म्मेमाटे शुद्ध वचन
 हते करीने मान;
 २१ नेम्माने रांकडां मन
 तेम्माने मल लायु.
 ने तेम्मा करे तारी याद.
 २२ म्मा प्रभु कर पोतानो वाद. ११

- तूं मूर्खाने संभार,
 ने करे वात पतित;
 २३ शलुनो शब्द विचार,
 म्मेम्मा तो अहु विपरीत;
 ने तारी सामा लडेछे.
 तेम्मानुं हुलड यहडेछे. १२

गीत ७५ (७.)

- परमेश्वरनो आभार;
 वैरीम्मानो प्रतिकार.
 १ देवनो मानिये उपकार;
 अहु उपकारी तेनां काम;
 काले तेना अमत्कार
 पासे करशे तेनुं नाम. १

- ૨ લોકો મને આધીન થાય;
તારે ખરે ન્યાય હું દર્શા;
- ૩ જગત વસ્તિ ગણીજાય;
પણ હું તેનું સ્થાપન થઈશ. ૨
- ૪ મૂર્ખને મેં જણાવ્યો છે,
છોડવો હઠિલો સ્વભાવ;
ગર્વીને કૂર્માવ્યો છે,
તારું શિંગડું ન ગણાવ. ૩
- ૫ તું તો શિંગ ગણાવશે નહીં;
વાત ન કરશે ગર્વથી
- ૬ વૃક્ષિ તને શાવશે નહીં,
દક્ષિણ પશ્ચિમ પૂર્વથી. ૪
- ૭ પ્રભુ પોતે તે સરકાર
ગાંચું નીચું પાડે છે;
- ૮ જીંમ્મો કરે દુરાચાર
તેમને ક્રોધ પિવાડે છે. ૫
- ૯ હમે કરિંમ્મ સર્વકાલ
આપણા પ્રભુની વખાણ;
- ૧૦ દુષ્ટને ધણો પાછો હાલ;
શ્રેષ્ઠો પામશે સત્કલ્યાણ.

ગીત ૭૬. (7. 6.)

આમાં પ્રભુનો ખોધ છે;

મનુષ્યનો અમથો ક્રોધ છે.

- ૧ યહુદામાં દેવ માલુમ;
યાકોબે તેનું નામ;
- ૨ પવિત્ર જગ્યા સાલેમ;
ને સીઆન શુચિ ઠામ. ૧
- ૩ તેં ભાગ્યાં અંધે ઠોકાણે
તથા તલવાર કમાન;
- ૪ તેા લોકો તને જાણે,
ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ મહિમાન્ ૨
- ૫ ને શરો નામદં થયા;
ને લાગી નિદ્રા ઘોર;
ખલવંતો ઘખરી ગયા;
ન પામ્યા ખરૂં જોર. ૩
- ૬ તારી ધમકી શાંભલીને,
રથ ઘોડા છે હેરાન;
અંધો જય જય સાધીને,
તે અંધકણો રાક્ષિતવાન્. ૪

- ७ तारो क्रोध सहडी जगे
डोए तने आडा थाय ?
- ८ सहु लोकने धास्ति लागे
तूं साधी करशे न्याय. ५
- ९ देव परा भक्तो जालुशे;
ने तारो करशे शोध;
- १० क्रोध पणु तने वप्पालुशे;
मटाउशे पाकी क्रोध. ६
- ११ तो तमे मानता करे;
ने तेने लापो दान;
- १२ सरदारो तेथी उरै;
ने तेने न्यायी मान. ७

गीत ७७. (C. M.)

आ गीतमां प्रभुनी याद
अमेनी आगल प्रार्थकवाद्.

- १ में प्रभु देवने करयो शाद;
में किधुं तेनुं ध्यान.
- २ ने तेणे करयो अहु प्रसाद;
ने मने धरयो दान. १

- મેં જોઈને પ્રભુની વાટ,
 ને રહ્યો આખી રાત;
 ૩ પણ મને લાગ્યો બહુ ગભરાટ;
 હું કંઈ ન પામ્યો શાંત. ૨

- મેં શોકે કાઠીને નિશ્વાસ,
 કર્યું પ્રભુનું ધ્યાન;
 ૪ ને થયું મારું દિલ ઝિદાસ;
 પણ રહ્યો સાવધાન. ૩

- હું શોકે બોલવાને અશક્ત;
 પણ રહ્યો સાવચિત્ત;
 ૫ ને મેં વિચાર્યો પ્રાચીન વક્ત
 ને રાત્રે મારું ગીત. ૪

- ૬ અને પોતાના મન જોડે,
 મારાથી વાતો થઈ;
 ૭ શું રૂંધર આપણને છોડે?
 શું તેની કૃપા ગઈ? ૫

- ૮ શું રૂંધર મેહર મુકે છે?
 શું લખા ઠલે છે?
 ૯ શું તે હેત કરી મુકે છે?
 શું ક્રોધજ મલે છે? ૬

- १० अमेवी तो प्रकृत मिथ्या वात;
परत्पर सामर्थ्यवान्
- ११ ने जपर तेनो जमणो हात
हुं कइं तेनुं ध्यान. ७
- १२ ने करिश ईश्वरनो विचार;
ने अमेनां प्राप्तीन काम;
- १३ धणो ज्योवाडिश विगतवार
अमेनो पवित्र काम. ८
- १४ साया प्रभुने डोणु समान ?
तूं अमत्कारक छे
- १५ अने लोडोभां सामर्थ्यवान्
तेअमेनो तारक छे. ९
- १६ ने तने उर्यां पाणुअमा;
अधोनी अंधी थध;
- १७ आकाशे पाडी वाणुअमा;
ने धणु अरछी गर्ध. १०
- १८ ने गगन मध्ये विजलीअमा;
ने जाये गडगडठ;
ने धरतीनी अहुं धुजलीअमा;
जलमय तारी वाट. ११

- १९ समुद्रमध्ये तारी माल;
नां नथी पथ प्रत्यक्ष;
२० तें मुसा करयो रजेवाल;
ने आहरन अध्यक्ष. १२

गीत ७८. (L. M.)

यहुदी ज्मानो अरुयवास;
ने पछी रान्य, ज्मेन धतिहास.

- १ रे मारा लोको शिजो मान;
ने मारी वातने धरे कान;
२ हुं मुज्ज ओघाडी कहिरा वृत्तांत;
३ ने करिरा प्राचीनन दृष्टांत; १
४ अने बुलावखुं नही संतान;
ज्ज्यावशुं प्रभु देवजुं मान;
ने तेना अमत्कार अरित्र;
५ धस्त्रायलमां नियम पवित्र. २
ने किधी वृद्धेने कर्मास;
इलावयो वंशमां धतिहास
६ के आवती पेडीने ज्ज्याय;
अने संतानो वाकिइ थाय. ३

- ७ क्रे तेम्मा करे देवनी प्रीत;
 ने करे तेनी आत्ता स्मृत;
 ८ आपोना जेवा करे नही;
 ने देव पर दंगो करे नही. ४

- क्रे तेमनां हृदय थाय सतार्थ;
 ने देवनी जाली मन धरार्थ;
 ९ अम्प्रायम राप्पी तीर कमान,
 रिपुथी नाहाडा जहु छेरान. ५

- १० ने तोउचो ईश्वरनो करार;
 ने किधो आत्मानो नकार;
 ११ ने ब्रह्म तेनुं मोहुं नाम;
 १२ ने मिसरमांनुं अन्तरत काम. ६

- १३ ने तेणे भांज्युं मिसरीजल;
 ते जभुं थयुं स्थावरस्थल;
 १४ दिवसे वादली, आगल गर्ध;
 ने रात्रे अग्निरूपी थर्ध. ७

- १५ ने तेणे शडी ब्रूमि पाणु
 जधाउच्युं पाणीनुं जडाणु.
 १६ ने अडकमांथी निकल्युं जल;
 ने थयो जेवो नद पुञ्जल. ८

- १७ शनमां प्रभु पर करी दाहाज;
 १८ ने लोभ करीने माग्हुं प्पाज;
 १९ ने पञ्चा अहीं छे ङिजउवन;
 तो प्रभु कांथी आपे अन! ६
- २० नदीथी पीधुं अरुयवास;
 पणु कांथी मले रैठी मांस ?
- २१ तारे प्रभुअे धरयो कान;
 ने थयो अहु डोपायमान. १०
- २२ तेअेअे भूलीने आभार;
 न मान्यो ईश्वरनो ङिद्धार.
- २३ पणु तेणे अेल्युं मेधस्थान;
 २४ ने ङिपरथी वर्षाव्युं मान. ११
- २५ वादलाअेथी मलयुं धान;
 ने दाणु थया ते हूतवान्.
- २६ पूर्वनो वायु अहडाव्योतो.
 दक्षिणनो पणु अलाव्योतो. १२
- २७ वर्षाव्यां पक्षी अेशुमार;
 कीनारे रेतने अनुसार.
- २८ ने पञ्चा छावणी आसपास;
 अने तेअेना रैहेवास. १३

- २९ ने तेम्मे आछ थया तृप्त;
मनोरथ थछ गया समाप्त.
३० पणु करी रक्षा नहीं सुखभाग;
३१ माटे प्रभुम्मे भार्यो रोग. १४

- ने भर्या पुरूप पेहेलवान्;
ने छस्त्रायलना शक्तिमान्
३२ तो पणु तेम्माने वध्यां पापः
प्रभुनो मान्यो नहीं प्रताप. १५

- ३३ तेम्मानो अमर वीती व्यर्थ;
तेम्मानां वर्षो पणु अन्वर्थ;
३४ दुःखे तेम्माग्मे कर्यो शोध,
भाग्यो परात्परनो प्रयोध. १६

- ३५ तेवारे कर्युं ग्मेनुं स्मरणु;
छे ग्मे हमारिं अरिं शरणु
३६ ने भाहोउ करी अुसामत
ने देवने कर्यां ग्युहां मत. १७

- ३७ तेम्मानां दिल्मां हता वांछ
ने अंतःकरणु नहतां पाछ.
३८ तोये पणु तेणु करी भाक्ष;
अने जगाउये नहीं छनसाक्ष. १८

- ३९ ते जलुतो हतो अ्येअो मांस
ने जता रेहता श्वासोश्वास.
- ४० प्रभुने त्रिहीज्यो वारेवार;
न मान्यो अरलयमां जपकार. १९
- ४१ ने मुक्ती देवनी अपेक्षा,
महाशुद्धनी करी परीक्षा;
- ४२ न मान्यो ईश्वरनो जपकार.
न मान्यो अ्येनो पणु जकार. २०
- ४३ ने अ्येना अमत्कार जे वक्त;
४४ मिसरनो नद अनाव्यो रक्त
४५ ने माप्पीअ्योनी धणु जत;
ने देउकाअ्योअ्ये करयो धात. २१
- ४६ कामलां ठीडे आधा शैप;
४७ करांअ्ये करयो कुलनो लोप;
४८ करांअ्ये भारी ढोरनी जत;
विजलीअ्ये करयो टोला धात. २२
- ४९ ने लोडो पर अरीने क्राध,
तेअ्योमां माकल्यो कुभाध;
५० ने लाग्यो धणु कोपनो योग;
ने जपने थयो भरलुनो शैग. २३

- ५१ भिसरना प्रथम सहु संतान;
 हामनी वशितना पेहेलवान;
 ५२ पणु ढारने भरवाउ करै क्षेम;
 प्रभु शुद्धलोकने दारै तेम. २४
- ५३ तेम्माने दारया छेक निर्भय;
 ने करयो वैरीम्मानो क्षय;
 ५४ यलाव्या लीं छे शुद्धस्थान;
 ने सीम्मान पर्वत कीर्तिमान्. २५
- ५५ परलोकांने निकालीने,
 ने वतन मापी म्मालीने;
 धस्त्रायल थया वतनदार;
 ५६ पणु तेम्मा थया गुनहगार. २६
- म्मने तोडीने देवने नेम,
 पोतानो मान्यो भुडा वेहेम;
 ५७ ने लेम पोताना वडिआ,
 तेम तेम्मा इरया हडिआ. २७
- ५८ लींयी वेदीम्मा यहउयाथी,
 ने मूर्तिम्माने धउयाथी;
 ५९ प्रभुम्मे शांभली करयो क्रोध;
 ने धस्त्रायलने पणु विरोध. २८

- ६० ने सिलाहमध्ये ज्येष्ठुं धामः
प्रभुज्यो तज्यो ज्ये पण्डु ढामः
- ६१ ने तेमने मुक्ती दिधा षडुः
तेज्याज्ये णुलम षाधो सडु. २६
- ६२ ने पडी तेज्या पर तलवारः
ने प्रभुतण्डा क्रोधनो भारः
- ६३ भेर्दाज्ये अग्निपीडा सडीः
कन्याज्ये अणुपण्डुली रडी. ३०
- ६४ ने वहुं याज्येकानुं रक्त.
विधवाज्ये छुपी रडी ते वक्त
- ६५ ने ईश्वर जग्यो सावधानः
ज्यो छे ताज्यो पेहेलवान्. ३१
- ६६ ने वैरीज्यानो कर्यो जयः
ने नांज्यां अपमान ने जय.
- ६७ न कर्यो युसत्रनो करारः
नथी ज्येफ्रायमनो छकरार. ३२
- ६८ कर्यो यडुदानेज पसंदः
ने क्रिधो सीज्यानमां ज्ञानंदः
- ६९ ने ज्येष्ठुं मेहेलरूप मंदिरः
हा, पृथ्वीना ज्येष्ठुं ते श्थीर. ३३

- ૭૦ ને પસંદ કર્યો દાગિદ ભક્ત ;
તે હતો ગેટાં ચારતાં યુક્ત ;
- ૭૧ કે મુઝી ગેટાં પાલનું કાજ,
તે કરે ધસ્તાયલનું રાજ. ૩૪
- ૭૨ ઝમ મ તેણે સાધ્યું સકલથી ;
હાથસહિત માઠી અકલથી.
(યહુદી ઝમાનો અરણ્યવાસ ;
ને પાશુલું રાજ -- ઝમ ઇતિહાસ.) ૩૫

ગીત ૭૯. (૮.)

પરદેશી પુઠે લાગેછે,
ને દેવનો ગજબ જાગેછે.

- ૧ હે દેવ પરવંશ કરી પ્રવેશ,
હરાવી લેછે તારો દેશ ;
ને લોકનો કરેછે સંહાર ;
- ૨ ને પક્ષી પશુ ઝમા આસ્પાસ,
ખાયછે સેવકોનું માંસ ;
- ૩ ને લાહી રેડેછે અપાર. ૧
- કોઈ ન દાટે તારા ભક્ત ;
ને પાણી સર્પું પડે રક્ત,
- ૪ ને લાગ્યું ભારે અપમાન ;

ને તિરસ્કાર, ને ઉપહાસ.

પરવંશો ભમેછે આસપાસ;

કાહાડેછે મોટો અભિમાન. ૨

૫ હે પ્રભુ બલશે ક્રોધ હમેરા?

ને કાં લગી લાગે આવેરા ?

શું અગ્નિ સર્પી બલે દાહાજ ?

૬ જે લોકે શોધ્યું નથી જ્ઞાન,

તું ડરિરા એએા પર હોંસવાન

તને ન ભજતાં એવાં રાજ. ૩

૭ યાકોબને તેએા ક્ષોડેછે;

ને વાસા હેઠે પાડેછે;

૮ તું આગલાં પાપો ન સંભાર.

પણ માફી હમને દેખાડ;

૯ ને સંકટ તથા શોકથી કાહાડ;

એા દેવ તું હમને ઉગાર. ૪

ને પ્રગટ કર પોતાની પ્રીત;

ને કર અપરાધનું પ્રાયશ્ચિત્ત.

૧૦ પરવંરા કેમ બકે પ્રભુ નહીં ?

તેમને જણાશે તારા ગુણ;

ને જોઈ સેવકનું ખુણ,

તેનો તું માગિરા બદલો સહી. ૫

- ૧૧ ને લેગ્મા હોયછે લીન લોક,
તું માન્યા કર તેગ્માનો શોક,
ગ્મા સર્વ કર્તાં સામર્થ્યવાન્
લેગ્માને લેખમ પડેછે.
ને પાપિષ્ટ લોકો નડેછે;
તો તું ઊગાર તેગ્માનો જન. ૬
- ૧૨ ને લોકો ખેલે મત વિરુદ્ધ;
પણ તું ન્યાય કરિશ પરિશુદ્ધ;
ને પ્રતિકારે વાલિશ ચાલ;
૧૩ ને હમે તારા પૂરા ભક્ત,
તને વર્ણાવિશું હરવક્ત;
ને સ્તોત્ર ગાઘ્યે સર્વકાલ. ૭

ગીત ૮૦. (I. M.)

દ્રાક્ષનો વેલો, ગ્મે ઊદાહરણ;
જાણે જ્યુલમ તથા તારણ.

- ૧ રે ઇસ્તાયલના સંભાલક,
ટોલારૂપ દુસકના પાલક,
કરખીમથી તું ચમકાવજે
૨ શક્તિ સભામાં ચહડાવજે. ૧

- ३ दया राप्पी हमने तारले;
मुप्य प्रकाशीने सुधारले;
तारै हमे अक्षा तरीये;
माटे हमे प्रार्थना करीये. २
- ४ पणु कां सुधी हे परात्पर;
पडे डोप हमारी वात पर?
- ५ तारा लोडो इदन आशे?
ने तूं डेटला आंशु पाशे? ३
- ६ शुं पडोसी हमने भांडशे?
रात्रु हांसी करवा मांडशे?
- ७ आं परात्पर हमने तारले;
मुप्य प्रकाशीने सुधारले. ४
- ८ भिसरमांथी तूं द्राक्षा लाव्यो;
परवंरा काठीने शैपाव्यो;
- ९ तेनी जग्या तें समारी
देशे लरी आंनेनी जड मारी. ५
- १० डुंगर पाभ्या तेनी ध्याया;
आंपरां सुंदर अहु देआयां;
- ११ ने समुद्रने पोअी अला;
ने महानदने तेना पाला. ६

- ૧૨ તેના વાડા તેં કાં ફોડ્યા ?
વાટસરુએ તેને તોડ્યા.
વનથી સૂવર તેને શરૂ;
- ૧૩ જંગલી પશુ તેને પાડે. ૭
- ૧૪ હે સર્વશ્વર શ્રી આવજે;
દ્રાક્ષને જોડને બચાવજે;
- ૧૫ તારા હાથે રોપી દિધો.
તારેજ સારુ કાયમ કિધો. ૮
- ૧૬ આગે બલ્યો; કપાઈગયો;
તારા કોપથી વિનાશ થયો;
- ૧૭ મનુષ્ય પુત જે જમણે હાથે,
તેને રાખ પોતાની સાથે. ૯
- ૧૮ હમે તનેજ છેક ન તજીયે;
તું જીવાડ; તો તને બજીયે;
- ૧૯ આ પરાતપર હમને તારજે;
મુખ્ય પ્રકાશીને સુધારજે. ૧૦

આની બિજી રચના. (૮. ૬.)

- ૧ આ યાકોબના પ્રભુ અધ્યક્ષ;
હૂત કડે તારો વાસ;
અજવાલું દે આસ્પાસ.

૨ પવિત્ર મંડલીએ પ્રત્યક્ષ;
 ૩ તૂં રાક્ષિત કરી હમને રક્ષ;
 ૪ ને હમને દે વિશ્વાસ;
 તો મલે તારણુ; ઠલે ત્રાસ. ૧

૫ તેએ ખાઇને આંશુએ,
 પામેછે ઘણી ખ્યાસ;
 ને પિયેછે નિશ્વાસ;
 ૬ ને ભાડણથી પેડાસીએ;
 કાહોડેછે ઘણી હાંસીએ,
 ૭ તૂં હમને દે વિશ્વાસ;
 તો મલે તારણુ; ઠલે ત્રાસ. ૨

૮ તૂં મિસરથી દ્રાક્ષ લાવીને,
 ને કાઠી જીદાં કુલ,
 ખેસાડયું તેનું મૂલ;
 ૯ ને ભૂંઈ ખહુ ખેડાવીને,
 ને ડાલીએ રખાવીને,
 ખિલ્યાં સુગંધી કુલ;
 ને દેશ ભરીને થયું સ્થલ. ૩

૧૦ પરછાયે ઢાંક્યા ઘણા પાહાડ;
 લેવો છે વૃક્ષ વિશાલ;
 તેવા તો ખિલ્યા પાલ;

- ११ समुद्र कांडो अमनो पार;
ने महानद लगणु विस्तार;
- १२ अमहुं वधुं; पणु हाल
वाटसर तोडे अमनी डाल. ४
- १३ मूवरो आवी करे नारा;
सेवधर प्ररी आव;
अमवो हमारो भाव;
- १४ तारुं मुप्पासन छे आकारा;
नहीं काठी हमने निरारा
- १५ तारो वला अभाव;
ने क्षेमे द्राक्षवाडी रभाव. ५
- १६ तूंथी ववायला अम रोप;
अग्निमां अले हाल;
शत्रुअमो कापे डाल;
तने अहडायो मोटा डोप;
ने हमने विश्वासनो लोप;
- १७ तूं मनुअपुतने पाल;
ने जमणु हाथे संभाल. ६
- १८ तूं अमवो साधिरा अमिप्राय;
तो हम नहीं करिअं;
शुद्ध सेवा करिअं;

- १९ हमारा आत्माओं रीजय;
 ने दया तथा प्रेम देआय;
 हम संधान तरिशुं;
 क्षेम कुराल भागनी हरिखुं. ७

गीत ८९. (८. ७.)

आमां प्रभुनुं वप्पाणु छे;
 शुचि लोडो पर कल्याणु छे.

- १ प्रभु देवने वाणी काहोडो;
 गीते काहोडो पुसावाण;
 २ विष्णु वांसलीओं वगोडो;
 ३ अने भजन करणे आण. १
 ४ देव डिधे ओवो कायदो;
 देशने आपीने प्रवेश;
 ५ ने इराव्ये ओवो वायदो,
 नरे मुक्यो मिसरदेश. २
 ६ में तो शांभली गुदी जाली;
 तेना पांधथी छेओ भार;
 ७ ओनी पंदगी में जाली;
 करयो संकटथी विहार. ३

- गर्भस्थानथी आर्वुं उत्तरः;
 तेमनो करयो तं तपासः;
 ८ शांभलो भारा लोक पवित्रः;
 करे साहेदीनो विश्वास. ४
- ९ तने थवा नहीं परदेयो;
 करे अमेकनो नमस्कारः;
- १० ईश्वर हुं छुं; मनेन सेवा;
 भिसरथी छोडी लावनार. ५
- अर्ण करे मोहो जिधाडी,
 तो हुं दया भरी दधशः;
 ११ लोके मने नकार पाडी,
 कह्युं तने छेक न लधश. ६
- १२ अने तेना छंदने रस्ते,
 आत्ताअमोथी छुटेला;
 ने पोताने अंदोअस्ते,
 तेअमो आल्या हडिला. ७
- १३ अमोहो लोको मने आवत,
 पूरी मानत भारी वात,
 १४ तो हुं वैरीने हरावत;
 तेने भारत भारेः हात. ८

- ૧૫ દેખીને હું આધીન પાડત;
 નિત્યે ઠકત એમની યાદ;
- ૧૬ તેમને ઊત્તમ ઘાં ખવડાવત;
 આપત એખા મદનો સ્વાદ. ૯

ગીત ૮૨. (૭.)

- ઈશ્વર કરેછે ઇનસાફ;
 તેને મનુષ્યો ખિલાફ.
- ૧ મુખાએની સભા થાય;
 તારે દેવ કરે ઇનસાફ;
- ૨ શાને કરશે ખોટા ન્યાય?
 બુડાએને કરશે માફ? ૧
- ૩ કરે! નખલા રૂકનો વાદ;
 તારો કુખતાં જન લાચાર
- ૪ કરે! નમ્ર અનાથની યાદ;
 ટાલી નાંખે ખલાતકાર. ૨
- ૫ તેમને ગમવું નથી જ્ઞાન;
 અંધકારમાં ચાલેછે;
 અને દેશના સહુ સંસ્થાન,
 ખહુ ગભરાઈ હાલેછે. ૩

- ૬ તમે દેવરૂપ ઠરોછો;
હા, પરાત્પરનાં સંતાન;
- ૭ તો પણ વેલા મરોછો;
સરદારોના ઝમવા જાન. ૪
- ૮ ઝોદેવ ગીઠી સામર્થ્ય કર;
કર સહુ મુલકની સરકાર;
કેમકે સર્વ દેશો ભર,
ફેલશે તારો અધિકાર. ૫

ગીત ૯૩. (૬.)

વૈરી બહુ કરે પ્યાર
દેવ કરે પ્રતિકાર.

- ૧ હે દેવ તું ચૂપ ન ઠર;
ને છાનું ચેન ન ધર;
અને નિરાબદ ન રેહે;
વૈરીઝ્માનું ન સેહે. ૧
- ૨ તેઝ્મા તો લડોછે;
ને માથા ચહોડોછે;
- ૩ કરોછે બહુ વિરોધ;
ને પરસ્પર સંબોધ. ૨

ने तारा लोको आस,
 तेम्पानो शोधे नारा;
 ४ तेम्पानुंन हरिस्तुं:
 ने राव अंद करिस्तुं. ३

धस्मायल नतो रेहे,
 म्पे म तेम्पे करी केहे;
 ५ मंडलीमां ललेछे:
 नथामायं मलेछे. ४

६ धदम ने धस्मायल;
 मोम्प्य हागर गेपाल;
 ७ आमन पलस्त ने वूर;
 ८ म्पे संग्गाथे आसूर. ५

लोठना सर्व संतान;
 ९ नेम हास्था मिदियान,
 ने किरान नदनी पास,
 १० शिहोन यामिननो नारा. ६
 ११ म्पारेप नेपनो संहार,
 तेम करले प्रतिकार:
 गुप्पा नलमनां रूप
 थशे तेम्पाना लूप. ७

- ૧૨ તેઝ્મા મન કરે સ્થીર,
લુટિયે દેવમંદિર;
- ૧૩ ઝાંધિયે ધૂલ ચહડાય;
તુફાને ખડ ઉઠાય. ૮
- ૧૪ ને ખલે વનનાં જાડ;
ભડકો ચમકાવે પાહાડ;
- ૧૫ તૂં ઝમિવા કોપ ચઢાવ;
તેઝ્માને મિહીવડાવ. ૯
- ૧૬ ને ખરી શર્મ તૂં ઝાપ;
ને ખરે પશ્ચાતાપ;
કે તેઝ્મા ગભરી ભય;
ને ઘણા વ્યાકુલ થાય. ૧૦
- ૧૭ તેઝ્માને લાગશે ભય;
ને તેઝ્મા પામશે ક્ષય;
- ૧૮ મનુષ્યો જાણે ઝામ.
યહોવા તાર્કે નામ. ૧૧
- ને ઝાખી પૃથ્વી ભર
તૂં ઝમિ કલો પરાત્પર.
(ને તજી ખોટા દેવ.
કરશે પ્રભુજનું સેવ.) ૧૨

ગીત ૮૪. (L. M.)

દેવનું મંદિર ધણું ઇષ્ટિ ;
ને તેની કૃપા ધણી શ્રેષ્ઠ.

- ૧ મારા પરાત્પર સર્વધર ;
કેવું રૂપાલું તારું ધર ;
- ૨ ઇચ્છીને તારું શુદ્ધસ્થાન .
હું તારો ધણો આશાવાન . ૧
- ૩ ચીરીએ જોવા પામ્યા ધર ,
ને નિવલીએને મલ્યા દર ;
એવી પણ તારી વેદી છે ;
તું પ્રભુ આશીર્વાદી છે . ૨
- ૪ જે લોકો જશે તારે ઘેર ,
તે માનશે તારી ધણી મહેર ;
- ૫ જે તને પામિ સામર્થ્યવાન
તે મનુષ્યોને બહુ વરદાન . ૩
- ૬ તેએને ખરા માર્ગની જાણ ;
ને છતાં રદનનું નિઆણ ;
પણ તેમાં પાણી ઝરેછે ;
મેઘો તલાવને ભરેછે . ૪

- ૭ તે વધતે બલે જાયછે;
શીઝ્મા નમાં હાજર થાયછે;
- ૮ પરાત્પર શાંભલ મારો સાદ;
ને મારી પ્રાર્થનાનો વાદ. ૫
- ૯ ઝ્મા પ્રભુ દેખ હમારી ઠાલ;
ને ખ્રીસ્તને મુખે નજર વાલ.
- ૧૦ મંદિરમાં ઝ્મકજ દિવસ ધૃષ્ટ;
હજારો કર્તાં ઘણો શ્રેષ્ઠ. ૬
- ને મારે વંશવું પાપસ્થાન,
તે કર્તાં મંદિરનો દરવાન.
- ૧૧ દેવ ર્શ્વર સૂર્ય તથા ઠાલ;
તે દેશે પ્રેમ તથા જલાલ. ૭
- ને જ્ઝ્મા માને ઝ્મની જાણુ,
તેઝ્માથી રોકશે નહીં કલ્યાણુ.
- ૧૨ ઝ્મા ર્શ્વર તારો સત્ પ્રસાદ
તે કુવા મોટા આશીર્વાદ. ૮

ઝ્મની બિજી સ્મના. (6. 4.)

- ૧ હે ર્શ્વર સર્વ ધર,
મુંદર છે તારું ધર;
પ્રીય હમેરા;

- ૨ માઈં દિલ જાગેછે;
ખડુ ઇચ્છા લાગેછે;
હૃદય પણુ માગેછે.
તારે પ્રવેશ. ૧
- ૩ ચીરીએ માગે ઘર;
સહુ પક્ષી આહે ઘર;
પિલાનો ઠામ;
૪ એમજ દેવ રાક્ષિતમાન
તારા સહુ ભક્ષિતવાન
ઇચ્છેછે શુદ્ધસ્થાન;
સભાનું ધામ. ૨
- ૫ જે તારા ઘરમાં રહે,
તે તારી સ્તુતિ કહે
તેને વરદાન.
- ૬ રદનને માર્ગે જાય;
તારે સરોવર યાય;
તલાવો ખડુ ભરાય;
યાય સમાધાન. ૩
- ૭ એવા સધાવીને,
સીએનમાં આવીને,
યશે હર્ષિત;

૮ ઝ્મો પ્રભુ સામર્થ્યવાન્,
પ્રાર્થના પ્રેમે માન;
ઝ્મો દેવ તું ધરી કાન;
સાભરજે પ્રીત. ૪

૯ દેવ તું હમારી ઠાલ;
જે અભિષિક્ત ભૂપાલ,
તેને વિચાર;

૧૦ જાં તારો સંગ મિલાપ;
તાં તું ઝ્મેક દિવસ આપ;
પણુ હજાર સહિતપાપ;
ઝ્મેથી ઉગાર. ૫

દેવ સાથે મલીને,
મંદિરમાં ભલીને,
થાજી દરવાન,

૧૧ દેવમાં અજવાલું છે;
તે મહા કૃપાલુ છે;
ને ખડુજ દયાલુ છે;
પામિશ ખડુદાન. ૬

જે જનો સિદ્ધ ચાલે,
તેઝ્માને દેવ ચાલે,
સર્વકાલ ક્ષેમ;
૨૨

- ૧૨ ઝા ઈશ્વર સર્વશક્ત,
તારો જી ખરો ભક્ત,
તેને ધન છે હસ્વક્ત;
ને ઝનનંત પ્રેમ. ૭

ગીત ૮૫. (C. M.)

પરાતપરનો ઢોપ ગયો છે;
ગુણોનોજ મિલાપ થયો છે.

- ૧ હે દેવ તે કિધો છે પ્રસાદ;
ને શ્રેવ્યો છે પ્રવાસ;
૨ ને મુકી છે ગુનાહની યાદ;
ને કિધો તેનો નારા. ૧
- ૩ ને મઠીગયો રિસનો ભાર;
ને જતો રહ્યો ઢોપ;
૪ ઝા તારક પ્રમુ હમને તાર;
તો થશે રિસનો લોપ. ૨
- ૫ તૂં સદા ઢોપાયમાન ન હર;
ને સદા ક્રોધ ન કાહાડ;
૬ પણ હમને તૂં સજીવન કરે;
તથા ઝાનંદ પમાડ. ૩

- ૭ ઝો ઈશ્વર તું કર્યા કર;
હમારા આત્મા તાર;
ને તારી દયા વાયદા ભર;
હમ માનિશું આભાર. ૪
- ૮ પોતાના લોકને મલીને
પ્રભુ બોલશે સલાહ;
ને તેઝો પાછા વલીને,
ન ચાલિ મૂર્ખની રાહ. ૫
- ૯ જે ઈશ્વરને આરાધિછે,
તે પામશે પૂરું ત્રાણ
દેવ પોતે મહિમા સાધિછે;
ને પૃથ્વીમાં કહ્યાણુ. ૬
- ૧૦ દયા ને સત્યનો છે મિલાપ;
ન્યાય ક્ષમા મલીજાય;
૧૧ પૃથ્વીમાં ઊપજે સત્ પ્રતાપ;
અને આકારથી ન્યાય. ૭
- ૧૨ ને પ્રભુ આપશે સારાં દાન;
ને ફલવાન્ થશે દેરા;
૧૩ અને ન્યાય દેશે સમાધાન;
હમારામાં હમેરા. ૮

ગીત ૮૬. (L. M.)

ભક્ત જાણી પ્રભુનો પ્રતાપ,
શાધેછે ઝ્મનો શુભમિલાપ.

- ૧ હે પરમાત્મા ઝ્મર્જી માન,
હું લાચાર છું તથા હૈરાન;
- ૨ હું સુધ્ધ છું; માટે મને તાર;
ને તારા સેવકને ઊગાર. ૧
- ને તારા ઊપર મારો ભાવ;
તું મને ભુગાધથી ખચાવ;
- ૩ હું નિત્યે પ્રાર્થન કરું છું
ને રૂંચર પાસે કરું છું. ૨
- ૪ ઝ્મો પ્રભુ હરખાવ મારો જાન
- ૫ તું પરોપકારી કૃપાવાન;
ને જ્ઞેઝ્મો પ્રાર્થના કરેછે,
તેમને તું પ્રેમી ઠરેછે. ૩
- ૬ ઝ્મો પ્રભુ મારી પ્રાર્થના માન;
ને દયા કરી ધરજે કાન;
- ૭ હું શોકે પ્રાર્થન કરીજઈશ;
તું દયા રાખી ઊત્તર દઈશ. ૪

- ૮ દેવોમાં તારા સર્ખે કોણુ?
કે તારા જોવા કેહેના ગુણુ?
૯ તું બધાં કુલનો છે મૂજનાર:
એ તારા થઇજશે ભજનાર. ૫

ને તારી આગલ સહુ સંતાન,
આવીને તને દેશે માન.

- ૧૦ તું એકલો તું છે ખરો દેવ;
તું મને તારો માર્ગ શિખાવ. ૬

- ૧૧ હું તેમાં આલિશ સહુ શિક્ષિત
મને મનાવી કર એકચિત્ત;

- ૧૨ તો હું જગાડી આખો જન
ઈશ્વરને માનિશ મહિમાવાન. ૭

હા તને માનિશ સર્વકાલ;

- ૧૩ કેમકે તું છે અપાર દયાલ;
નિવારીને પરલોકનું દુઃખ
તું સદા આપિશ અનંતસુખ. ૮

- ૧૪ ગર્વી મનુષ્યો અહજ્યાં છે;

મનસ્ખો કરી નડ્યાં છે;

ને કર્તાં નથી તારું ધ્યાન;

- ૧૫ તું પરોપકારી કૃપાવાન. ૯

તું ક્ષમા કરનાર થાયછે;
 ને દયા સત્ય ઊભરાયછે;
 ૧૬ તું પ્રેમ કરીને દે મિલાપ;
 ને સેવકને તું શક્તિ આપ. ૧૦

ને દાસીતણા પુતને રક્ષ:
 ૧૭ ને મને આપજે સાઈં લક્ષ;
 કે સર્વ પાપીઓ શર્માય;
 ને મને સુખ સમાધાન થાય. ૧૧

ગીત. ૮૭ (L. M.)

સીઓન પર્વતો પસંદ છે;
 ભક્તો થયાથી આનંદ છે.

- ૧ સુદ્ધ પર્વતમાં તેનો પાયો;
સીઓન દ્વારે તે રિજાયો.
- ૨ દેવને ઓ તો પસંદ કરતાં;
યાકોબના સહુ ઘરો કર્તાં. ૬
- ૩ દેવનગર તું મહિમાવાનુ છે;
તને હર્ષના વર્તમાન છે;
- ૪ જોને મારો છે અંદેશો,
તેને હું કહિશ ઘણા દેશો. ૨

૫ તાં તે જન્મ્યા,—કેહેવાશે;
 સીઝ્માનને પણ ઝ્મે જાણાશે.
 કે તે ઝ્મેવાને જન્માવશે;
 ર્શ્વર તેને પ્રવર્તાવશે. ૩

૬ લોકને નોધી પ્રભુ ગણુશે,
 કે તૂં ઝ્મેવાઝ્માને જાણુશે.

૭ ગળ્યા વગાડનારા ઠરશે;
 તૂંજમાં મારા જરા જરશે. ૪

ઝ્મેની ખિજી રચના. (૭. ૬.)

૧ પરિશુદ્ધ પર્વતો પર
 મંદિરનો પાયો છે;

૨ દેવ સર્વ વાસા ઊપર
 ઝ્મેમાં રિજાયો છે. ૧

૩ દેવનગર શુભદેશો
 તારા પર કેહેવાય;

૪ હું ગણિરા ઘણા દેશો,
 ને તાં જ્ઞેઝ્મા જન્માય. ૨

૫ લોકો સીઝ્માનને ભાખશે,
 પુરૂષ પુરૂષનો ઠામ;

૬ પરાત્પર તેને રાખશે
 ને લખશે બધાં નામ. ૩

ને તેવાઝ્માને જાણ્યે;
ઝ્મજ મારા ખરા છે;

૭ ગળ્યા વાજ વખાણ્યે;
ઝ્મહીં મારા જરા છે. ૪

ગીત ૮૮. (C. M.)

ત્રાતાઝ્મે લિધો પાપનો ભાર;
ઝ્મની દિલગિરીનો ઝ્મે સાર.

૧ ઝ્મો પ્રભુ મારો પૂં તારનાર,
રાત દિવસ મારું માન;

૨ ને મારી પ્રાર્થના વિચાર;
ને દે દયાલુ કાન. ૧

૩ હું ધણો ઉદાસ થાજીશું;
લાગેછે મોત અધોર;
મુઝ્મલાંમાં ગણાજીશું;
ને રેહતું નથી જોર. ૨

૪ જેમ લોકો ભરેછે સ્મરણ;
ને થતું નથી સ્મરણ;

૫ ને જાણે તેઝ્મોના જાન,
તેમજ પડે મરણ. ૩

- ૬ અધમ અધાર અંધારામાં,
હું અંદ રખાયો છું;
- ૭ ને કોપના ઘણા ભારમાં,
હું બહુ દુખાયો છું. ૪
- ૮ ને મિત્રો વેગલા પડેછે
ને મને કેહે વગલ;
- ૯ મારા આત્માને નડેછે
કંઈ મલે નહીં નિકાલ. ૫
- પ્રભુ મેં માન્યું તારું નામ;
અને શ્રેલાવ્યા હાત;
- ૧૦ મરણમાં જોઈ તારાં કામ,
કોણ માનેછે સત્વાત! ૬
- ૧૧ કે કેહેશે તારો ઘણો પ્રેમ
કે નાશમાં તારા ગુણ?
- ૧૨ અંધારા જગમાં તારા નેમ?
વિસ્ત્રાંતમાં તારું પુણ્ય? ૭
- ૧૩ આ દેવ મેં તને કિધો શાદ;
સવારમાં મારું માન
- ૧૪ પ્રભુ કેમ છેડે મારી યાદ?
કે તજે મારો જીવ? ૮

- ૧૫ થાયછે ખાલપણાથી ક્ષય;
ને પડેછે ખડુ ધાક;
- ૧૬ ને મારે માથે વેહેછે ભય;
જેમ જલપ્રલય અથાક; ૯
- ૧૭ ને મારા પર રેડાયછે.
ને મારા પ્રીય યાર;
- ૧૮ ને મિત્રો છેટે જાયછે;
રેહેછે અંધકાર. ૧૦

ગીત ૮૯. (L. M.)

દેવ ગુણવાન, સુભક્તો સુખી:

પણ ભૂલીને થાયછે દુઃખી.

- ૧ દેવની દયાનું શંભલાવિરા;
એના સદ્ગુણ હું વર્ણાવિરા;
- ૨ સંધી પેડીમાં એમ થશે;
પ્રેમ હમેશા રખાઈજશે. ૧
- કાંજે તારે ખરે વાયદો.
થશે આકારામાં સત્ કાયદો;
- ૩ મેં કરાર પવિત્ર સાધા
દાગિદ સાથે સોગન ખાધા. ૨

- ૪ અને તારા સંતાન સ્થાપિરા;
સંધી પેડી સુધી આપિરા;
- ૫ આકારા પ્રભુને વખાણુશે;
શુદ્ધસભામાં અંને જાણુશે. ૩
- ૬ તાં પ્રભુને કોણુ સમાન છે?
અથવા સર્પે શક્તિવાનુ છે?
- ૭ શુદ્ધસભામાં તેથી ડરો;
સંધા તેનો ધંકરાર કરો. ૪
- ૮ પરમાત્મા જોવો કોણુ છે?
તેના વસ્ત્રરૂપ સત્ગુણુ છે.
- ૯ વૃં માહાસાગરને દખાવિરા;
માનઅંને શાંત કરાવિરા. ૫
- ૧૦ રાહાઅને તેં ભાંગી દિધો;
વૈરીનોજ પરાભવ કિધો;
- ૧૧ કાંજે તારા છે આકાશો,
અને પૃથ્વીના સહુ દેશો. ૬
- ૧૨ ગિત્તર દક્ષિણુને વૈં સૂઝ્યાં;
તાઅર હેર્મન પાહોડો રચ્યા;
- ૧૩ તારો ભુજ બહુ શક્તિમાનુ છે;
અને જમણો હાથ બલવાનુ છે. ૭

- १४ तारा राख्यासननी हेडे,
 धनसाइ तथा सह्युणु येडे.
 तारी आगल क्षमा नशे;
 तेना संगे सायाह थशे. ८
- १५ जेम्मा जाले सुणना नादे
 तेम्मा पाजे आशीर्वादो;
 १६ आलशे तारे अहु प्रकाशे;
 तारे नामे अहु हर्षाशे. ९
- १७ वूं हमाइं शिंग उडाविश;
 मोटे सामर्थ्ये अयाविश;
 १८ ईश्वर समर्थ सहुने माथे
 १९ जाल्यो परिशुद्धनी साथे. १०
- में ज्मिड महदगार उराव्यो;
 लाकथी ज्मिने में उडाव्यो;
 २० दाउद लफ्ताने पसंद कियो;
 तेलने अभिषेक पाणु दिवो. ११
- २१ मारे हाथज ज्मिनी साथे
 राजित देशे सहुने माथे
 २२ ते पर वैरीनुं न आलशे;
 तेथी निश्वास न निकालशे. १२

- २३ तेना वैरी हुंज हराविरा;
द्वेषीअमाने हुं पिअविरा;
- २४ ते पर दया सत्गुणु रेहेशे;
भारे नामे महिमा देशे. १३
- २५ अने तेने सामर्थ्य आपिरा
समुद्र तथा नद पर स्थापिरा.
- २६ ते तो मने कुहेशे पिता
तूं छे भारे। समर्थ त्राता. १४
- २७ अने करिा पुत्र ल्येइज
सर्व भूपो कर्तां श्रेइज.
- २८ तेने नित्ये दया साधिरा;
अनी कण्ठे वायदो पांघिरा. १५
- २९ सदा तेनो वंश उहाविरा.
तेनुं शल्य अनंत इराविरा,
- ३० तेना संतान मने तले;
मने विधासथी नहीं लले. १६
- ३१ तेअो भारी वात न पावे;
भारी आत्तामां न आवे;
- ३२ तो उल्लंघनने धिकारिरा;
अने विधे शिक्षा भारिरा. १७

- ૩૩ તો પણ મારો પ્રેમ ન ખુટશે;
મારો સત્ગુણ છેક ન તુટશે;
- ૩૪ મારો ખંદોખસ્ત ન તોડિશ;
વાયદો જુઠો હું ન પાડિશ. ૧૮
- ૩૫ દાઉદને તો શમ ન સૂકશે;
તેના સંતાન સદા ટકશે.
- ૩૬ સૂર્ય સર્પું આસન થાશે;
૩૭ ચંદ્ર સર્પું પણ સ્થપાશે. ૧૯
- ૩૮ તો પણ હમને તેજ કાહાડ્યા;
અભિષિક્ત પર રિસકોપ ચહડ્યાં
- ૩૯ સેવકનો કરાર રદ કિધો;
ધૂળમાં મુગટ પાડી દિધો. ૨૦
- ૪૦ ભાંગી તેની બહી વાડો;
પાડી નાંખ્યા એના ઘડો.
- ૪૧ એને સહુ વાટસરજ હરે
સહુ એાલખિતા નિંદા કરે. ૨૧
- ૪૨ દુરામનોના હાથ ઊઠાવ્યા;
વૈરીએનાં દિલ હર્ષાવ્યાં;
- ૪૩ એને તેણે તલવાર વાલી,
શક્તિથી તે પાડી ખાલી. ૨૨

- ૪૪ તેનો તેં પ્રતાપ ખંદ કિધો ;
અધિકાર પણ કાહાડી દિધો.
- ૪૫ તેની ઊમર ટુંકી થઈ છે ;
તેની આપ્તુ કુખી ગઈ છે. ૨૩
- ૪૬ દેવ કાં લગી કૃપા ટલશે ?
તારો કોપ કાંહાં લગી ખલશે ?
- ૪૭ મને થોડાજ દાહાડા કાવ્યા ;
સહુને તેં કાં વ્યર્થ સૃજાવ્યા ? ૨૪
- ૪૮ પણ કોણ મરણને ન દેખશે ?
અને જીવ ખચાવી રાખશે ?
- ૪૯ કાં છે દેવની પૂર્વી દયા ?
દાગિદને જે વાયદા થયા ? ૨૫
- ૫૦ રૂંધર હમને નિંદા લાગી ;
- ૫૧ મનમાં લોકની ચિંતા જાગી ;
તેમને નડ હમારા ખદા ;
- ૫૨ તને મહિમા આવશે સદા. ૨૬

ગીત ૯૦. (C. M.)

એક પલકભર જીવ સમાન ;
તો વિચાર કરી શોધો જ્ઞાન .

- ૧ પ્રમુખે કર્યા સહુ નિર્માણ;
જેવારે ન હતા જીવ,
- ૨ ને ન હતાં જગતનાં મંડાણ,
તેવારે હતો દેવ- ૧
- ૩ હમારા આશ્રા સર્વકાલ,
તું રક્ષણ કરેછે;
અને લાવેછે મરણ હાલ;
ને મનુષ્ય મરેછે. ૨
- ૪ તારી આગલ હજારો શાલ
દિવસના સર્ખાં જાય;
તેનું બિદાહરણ ગર્ભ કાલ
ને રાત્રે પોહાર થાય. ૩
- ૫ સવારમાં સ્વપણું ઠલેછે;
બગેછે લિલું ધાસ;
- ૬ સવારમાં અમ્મો ફુલેછે;
ચિમડાયછે લિલાસ. ૪
- ૭ અમ્મો સર્ખો છે હમારો લોપ;
હમ થયે બહુ હૈરાન;
ને લાગેછે પ્રમુનો કોપ;
ને અપરાધનું ધ્યાન. ૫

- ૮ વૃં ગુપ્ત ગુનાહ બિધાડેછે;
ને પાડેછે પ્રકારા;
- ૯ ને મનુષ્ય બિમર કાહાડેછે;
ને પલમાં હોય નાશ. ૬
- ૧૦ જો સિત્તેર વર્ષોની બિમર ;
કે બલથી ઝેંશી થાય,
પણુ આપે ખેદ ઝે મુદતભર
ને જીવન બિડી જાય. ૭
- ૧૧ કોણુ સમજી શકે તારો ક્રોધ ?
તેવું પણુ તારું ભય;
- ૧૨ વૃં હમને સમજાવ સુખોધ;
ને સર્વ જીવનો ક્ષય. ૮
- ૧૩ હે દેવ કરીને કોપ સમાપ્ત,
હમને દિલાસો લાવ ;
- ૧૪ તો હમને આપશે દયા પ્રાપ્ત;
ને સુખી મનોભાવ. ૯
- ૧૫ જોમ ઘણી મુદત લાગ્યું દુઃખ;
ને ઘણાં વર્ષો ક્ષેરા,
તેમ તે પ્રમાણે આપે સુખ,
ને કુરાલતા હમેશા. ૧૦

- ૧૬ ટૂં ભક્તોને દૈને જ્ઞાન,
 દેખાડિરા તારૂં કામ;
 અને તેઓનાં સહુ સંતાન
 સાંભરશે તારૂં નામ. ૧૧
- ૧૭ ને પામી ર્શ્વરનો પ્રસાદ,
 હમ થૈયે મુશોભિત;
 હમારા ઊપર આશીર્વાદ
 આવશે સદા ખચીત. ૧૨

ગીત ૯૧. (S. M.)

પ્રભુનું રક્ષણ માન
 ને પામે સમાધાન.

- ૧ પરાતપરથી રખાય,
 તે મનુષ્ય પામે ક્ષેમ;
 સમર્થની છુયાથી ઢંકાય,
 તે પામશે પરમપ્રેમ. ૧
- ૨ પ્રભુનું કરશે માન.
 ટૂંજ મારૂં શરણુ છે;
 પ્રભુનો ભાવિક મારો જન,
 ને અં ત:કરણુ છે. ૨

- ३ पाराधी अयावीने,
मटाउशे भरकी दुःख
- ४ अने पांजो प्रेलावीने
देशे आरामी सुख. ३
- ने तेनी अमित वात
ते अप्पतर तथा ढाल ;
- ५ वूँ भिहिरा नहीं भिहामणी रात
डे ज्योअम दिवसकाल. ४
- ६ ने रात्रे आले त्रास ;
अपोरे आले क्षय ;
- ७ हुणरे पडीलय आसुपास ;
पणु छेक न लागे लय. ५
- ८ पणु पाप अतावीने,
ने तेनुं अनुमान ,
- ९ परात्पर आश्रो लावीने,
पमा उशे समाधान. ६
- १० न लागशे तने त्रास ;
न आवशे आपदा ;
- ११ ते देशे दूताने इर्मास ;
संभालवा सर्वदा. ७

- ૧૨ ને તેઝ્યા ધરશે હાથ,
રખે તૂં ઠોકર ખાય;
- ૧૩ અને તૂં ઘૂંદિશા સહુ સર્પ જાત,
ને માંચા સિંહ કુચાય. ૮
- ૧૪ તે મને માનેછે;
હું કરિશા તેનું લાણુ;
તે મારા ગુણો જાણેછે;
જેથી થનાર કલ્યાણુ. ૯
- ૧૫ તે થશે મારો ભક્ત
હું આપિશા પૂરું મુખ્ય;
ને કરિશા ઘણું સાદ્ય હરવક્ત;
અને મઠાડિશા દુઃખ. ૧૦
- ૧૬ તેને ખચાવી જૈશા;
પમાડિશા ખહુ સત્કાર;
અને દીર્ઘાયુષ્ય તેને દૈશા;
અને અનંત ગિદ્ધાર. ૧૧

ગીત ૯૨ (C. M.)

આ ગીતમાં દેવની સ્તુતિ છે;
ને તેના લોક પર પ્રીતિ છે.

- ૧ વખ્પાણુવો ઢોઠા ર્શ્વરને ;
જણાવવું તેનું નામ ;
ગીતો ગાવવાં પરાત્પરને
એ ઘણું સારું કામ. ૧
- ૨ સવારે માનવો પરાપકાર
ને તારા ગુણ હરરાત ;
- ૩ વગાડિશ રાગના હથિયાર
કાઠી ગાયનની વાત. ૨
- ૪ હું જોઈ તારા અમત્કાર,
થઈ જાઉં છું હર્ષિત ;
ને તારાં કામને અનુસાર,
થાઉં છું આનંદિત. ૩
- ૫ તારાં સહુ કામો મહિમાવાનુ ;
ને સંકેતો ગંભીર ;
- ૬ પણ મનુષ્ય ભ્રષ્ટ તથા અજ્ઞાન ;
કંઈ થતું નથી સ્થીર. ૪
- ૭ જેવારે પાપી ઊગેછે,
જેવું ફુલેલું ઘાસ,
તેવારે ધનસાધ પૂગેછે ;
તે થાયછે ઊદાસ. ૫

- ૮ પણુ ઝ્મો પરાત્પર સર્વકાલ,
તૂં નિર્વિકાર ઝ્મનંત;
- ૯ તો રાત્રુઝ્મોનો કેવો હાલ;
ઝ્મધોર તેઝ્મોનો ઝ્મંત. ૬
- હા વિખરાઈ જશે દુરાઝ્માર;
સંહારજ ખાશે છેક;
- ૧૦ તૂં મને ઝ્માપિરા ખહુ સત્કાર
ને તેલનો ઝ્મભિષેક. ૭
- ૧૧ ઝ્મને પાપોનું કૂલ પ્રત્યક્ષ
રાંભલ્યાને ઝ્મનુસાર;
- ૧૨ સત્પુરૂષ ઊગશે જ્વો વૃક્ષ;
તાડ ઝ્મથવા દેવદાર. ૮
- ૧૩ જ્વે મંદિરમાં રેપેલા છે,
તેઝ્મોને થશે કૂલ;
- ૧૪ ને ધરડા પણુ થઝ્મલા છે,
તેવારે લાગશે ખલ. ૯
- ૧૫ પરાત્પર છે ઝ્મપાર યથાર્થ;
હમારું તેજ શરણુ;
ને તેના સર્વગુણ ઘટાર્થ;
ઝ્મમજ કરવું સ્મરણુ. ૧૦

ગીત ૯૩. (૮. ૬.)

પ્રભુનાં મોટાં કામ
ને અતિશય શુદ્ધનામ.

- ૧ પ્રભુનું જાણુજો વિશ્વરાજ;
તે પેહેરેછે સત્કાર;
તથા સર્વાધિકારનો તાજ;
તેનો જો ઊત્પાદક આવાજ,
તે સૃષ્ટિનો આધાર. ૧
- ૨ ને પ્રાચીન શક્તિ તારી છે;
તારોજ અનાદિકાલ;
૩ પ્રલયોએ હાંક મારી છે;
ને લહેરીએ પોકારી છે;
પણ સહુનો તું ભૂપાલ. ૨
- ૪ પણ તું બહુ પાણીએના નાદ,
તે કર્તાં શક્તિમાન;
ને સાગર મોળએના શાદ
૫ તે કર્તાં તારો શુદ્ધ સત્વાદ,
હમેશાં શોભાવાન. ૩

गीत ८४. (४. ६.)

भुंदा लोकोना दुराम्यार;
ने ईश्वरनेो सर्वाधिकार.

- १ हे प्रतिकारना मोठा देव,
म्मा प्रतिकारना ईश्वर देव
पोताने तूं देण्याड;
ठडीने तारा लोकने तार;
- २ पृथ्वीना जे जलवान् सरदार
तेम्माने हेंडे पाड. १
- ३ म्मा प्रभु पाणी डेठली वार,
कां लगी करे जयजयकार?
- ४ ने जके वादविवाद!
ने राजे मोठा म्मभिमान!
- ५ ने दाजे तारा भक्तिवान्!
ने करे जहु किसान? २
- ६ विधवा विदेशीम्मा म्मनाथ,
म्मे लायारोनेो करे धात;
म्मने उतावला डेहे
- ७ डे परमात्मा जेशे नहीं;
ने प्रभु वाकिप्र होशे नहीं;
पण ध्यानो मानो रेहे. ३

- ૮ સમજો મનુષ્યો અણુસમજીક,
ને સમજો તમે મૂર્ખજ લોક,
શું ઠરશો યુદ્ધિવાન?
- ૯ જોણે કાનો ખનાવ્યા સહી,
તે પક્કો શાંભલશે કે નહીં ?
શું તેને નથી જ્ઞાન? ૪

ને જોણે આંખો ખનાવી,
શું તેને દૃષ્ટિ નહીં આવી?

- ૧૦ જે બદલો લેનાર,
શું તે લગાડશે નહીં શિક્ષા?
જે કરે લોકની પરીક્ષા,
શું યુદ્ધિ નહીં દેનાર? ૫

- ૧૧ પ્રભુ જાણેછે, માનવી જાત,
કે તેમને ઘણી વૃથા વાત;
તોયે પણ જોઈલા જન

- ૧૨ રૂંધરની શિક્ષા ખાયછે
ને નિયમાભ્યાસી થાયછે,
જે જ્ઞાને મોટું ધન. ૬

- ૧૩ જૂં સંધી વિપત્ત આપદા,
મટાડી આપિશ શાંત સદા;
પાપીએ ડુખી જાય;

- ૧૪ પ્રભુ નહીં તજશે ખરા ભક્ત;
 ન છોડશે વતન કોઈ વક્ત;
 એ વચન ખચિત થાય. ૭
- ૧૫ પણ પાછો ફરશે ખરો ન્યાય;
 શુચિ લોક એની પાછલ થાય;
 તો વૈરીને વિરુદ્ધ,
- ૧૬ કોણ મારી સામો ઊભો રહે
 કોણ પાપીએને નડી કેહે
 મારી વાત પરિશુદ્ધ; ૮
- ૧૭ જો મને દેવ ન ધરે હાત,
 તો મને પડે છાનીજ વાત,
- ૧૮ હા, પગો નિસરીજાય;
 પણ તારી દયા જાલે છે;
- ૧૯ ને બહુ દિલાસો આલે છે;
 એવા વિચારો થાય. ૯
- ૨૦ રાજ્યાસનની સંગાથે પાપ
 કેમ પામે પ્રભુનો મિલાપ?
 તેએ માને દુર્ગુણ.
- ૨૧ આપસમાં તેએ જોડે છે;
 ને નીતિવાનને જ નોડે છે;
 કરે છે તેનું ખુન. ૧૦

- ૨૨ પણુ રૂઢર મારો છે ઊગાર
 ને આશ્રો છે, તથા ઉદ્ધાર;
 તેમ્પાનો કરશે ન્યાય;
- ૨૩ ને જોધને અધર્મ સવાળ,
 તે માગશે એવાનો જવાળ;
 એ આશ્રત અમિત થાય. ૧૧

ગીત ૯૫. (૭.)

ભજુ લેવું દેવનું નામ;
 અને શિખવું તેનું કામ.

- ૧ પ્રભુ દેવને ગાએા ગાન;
 લાતાનું કરવો માન ;
- ૨ માનો તેનો પરોપકાર ;
 કાહોડો ગાયનના ઊરમાર. ૧
- ૩ પ્રભુ દેવ છે મહિમાવાન;
 સહુ દેવોથી રક્તિમાન ;
- ૪ તેના હાથોમાં હંડાણ ;
 તથા પાહોડોનાં મંડાણ. ૨
- ૫ તેણે તો મૃગવું જલ;
 તેના હાથે રચું સ્થલ.
- ૬ ઊત્પન્નકર્તા સામણે,
 એસી રોહો ધુંટણે. ૩

- ७ ते हमारो छे मृज्जनार ;
हमे तेना तो भज्जनार ;
गेयद्रूप हम करीये ;
आज जे शांभल्यां करीये. ४
- ८ तो मन कइए करशो मा ;
आपो जेवा करशो मा ;
९ अरुण्यमां परीक्षा थध ;
तारनी पेडी हठी गर्भ . ५
- १० आलिश वर्षो थध पीडित,
हुं जाल्यो अमि लोक पतित ;
११ माट करीने अमि काम ,
अमिअमा न पामे विनाम. ६

अमिनी भिज्ज रयना. (७. ८)

- १ प्रभुने हम गाछये गान ;
लातापर्वतने शाद पाडो ;
२ तेनी हाजर करो मान ;
गायनेनी वाणी काहोडो. १
- ३ प्रभु मोयो देव गुणवान् ;
तेने देवा अमिसिआला ;
४ ते गिहाये गिउस्थान ;
पर्वतोनां पालु मथालां. २

- ५ आप्पो सागर मृञ्जने,
तेना हाथे रयी नमीन;
- ६ आवो देवने लञ्जने,
तेनी आगल करे नमन. ३
- ७ कुमके ते हमारो देव;
हमे तेनुं योखुं छेये;
- ८ तेना हाथमां सर्व ज्व;
आज हम तेने कानो दैये. ४
- ९ पितृ थर्गया हडीला;
भारा पर देप्पाडी भमत;
अरुय मध्येज वडीला
भारी सामा थया उन्मत. ५
- १० भानो भारा आ वृत्तांत;
आलिश वर्षो हुं कुं गत्यो;
अने थाल्यो मनमां थ्रांत;
भारा मार्गमां कुल न थाल्यो. ६
- ११ भाटे थया भारा राम,
भारो धणो डोपज आवशे;
वतन पामवा करशे अम;
पणु तेअमाने कुंभ न कुवशे. ७

ગીત ૯૬ (૭.)

દેવ સહુ કર્તાં મહિમાવાન્
જગે તેને ગાવયું ગાન.

- ૧ દેવને ગામ્મા નવું ગાન ;
દેવને ગામ્મા બધા જન ;
૨ તેનાં નામને આપો માન ;
ત્રાતાનું કેહેવાડો જાન. ૧

- ૩ માનો તેનો બહુ આભાર ;
લોકમાં તેના ચમત્કાર ;
૪ ईશ્વર મોટો, ભજનાર ;
સર્વ કર્તાં શ્રેષ્ઠ અપાર. ૨

ईશ્વર સર્વ કર્તાં ઈષ્ટ ;

- ૫ જાણ દેવો કર્તાં શ્રેષ્ઠ ;
તેમના પૂજકો બહુ ભ્રષ્ટ ;
આકાર પ્રભૂના છે સૃષ્ટ. ૩

- ૬ ईશ્વર મોટો મહિમાવાન્ ;
પૂરો શુદ્ધ ને શક્તિમાન્
૭ સહુ કુલ કરે તેનું ધ્યાન
તેને આપજો સ્તુતિ દાન. ૪

- ૮ તેને આપો ગૌરવ ઘટિત,
શુદ્ધ સ્થાનમાં કરો રીત;
- ૯ ભજો દેવને સુશોભિત;
તેથી ડરી હો વિનીત. ૫
- ૧૦ દેશીઓમાં કરો વાત;
પ્રભુનું રાજ્ય છે વિખ્યાત;
રક્ષણ કરશે તેનો હાત;
કરશે ન્યાય નિષ્પક્ષપાત. ૬
- ૧૧ ગગન કરશે હર્ષનો નાદ;
ભુંઝ કરશે સારો શાદ;
ભરસમુદ્ર જીવ આપાદ
- ૧૨ ક્ષેત્રો કરો હર્ષસંવાદ. ૭
- ૧૩ આખી પૃથ્વી ખુસી થાય;
પ્રભુ આવી કરશે ન્યાય;
સામર્થ્ય કરશે સત્યમાંય ;
સર્વ લોકને સુખ ઊપજાય. ૮

ગીત ૯૭. (L. M.)

પરાતપર કરશે વિશ્વરાજ;
ને સભા કરશે ખુશ આવાજ .

- ૧ પરાત્પર હવે છે ખાદશાહ ;
 તેા પૃથ્વી કરશે ખહુ ઉત્સાહ ;
 ને ખેટા કરશે ખહુ ઉત્સાસ
 ૨ પ્રભુને મેઘરૂપ પેહેરવાસ. ૧

અને રાજ્યાસનના આધાર ;
 ન્યાય છે તથા સર્વાધિકાર ;

- ૩ ભડકા અગાડી ચાલે છે ;
 ને વૈરીઓને ખાલે છે. ૨

- ૪ તે પૃથ્વીને ચમકાવે છે ;
 ને ધરતીને ધુળવે છે.

- ૫ ને એથી પાહોડા ગલે છે,
 ભરે રૂશ્વરને મલે છે. ૩

- ૬ આકાશ કોઈએ તેનું પુણ્ય ;
 સહુ લોકો જોશે એના ગુણ ;

- ૭ જે લોકો કરે મૂર્તિધર્મ,
 ને મારું માને એવું કર્મ, ૪

તેઓ થઈ જશે છેક લલિત ;
 એ દેવો તેને ભળે નિત ;

- ૮ શીઓને માની એની વાત ;
 એની દિકરીઓ પામી શાંત. ૫

- ૯ કાંજે પરાત્પર જે બાદશાહ
તાં તેમ્મા કરેછે ઊત્સાહ
સહુ કર્તાં તેનો છે પ્રતાપ ;
- ૧૦ મ્મા ભજકો વિકારો પાપ. ૬
તે કરે શુદ્ધ લોકનો ઊગાર ;
ને ભુંડા લોકોથી ઉદ્ધાર .
- ૧૧ મુધમીંમ્માને ભ્યોત ઊગમ ;
પવિત્રને વાશે હર્ષ ઊત્તમ. ૭
- ૧૨ મ્મા ખરા ભક્ત પવિત્ર પસંદ ;
પ્રભુમાં ભાગવો સુખ આનંદ ;
સાંભરો ર્શ્વરના મુવિચાર ;
ને માનો તેનો પશોપકાર. ૮

ગીત ૯૮ (૭.)

ત્રાતા કરશે જયજયકાર ;
સર્વ દેશમાં ;મ્મિવો સાર.

- ૧ દેવને ગામ્મા નવું ગાન ;
તેનાં કૃત્ય આશ્ચર્યવાત્ ;
શુદ્ધ ભુજ તથા જમણે હાત,
મ્મિમણે કિધો જય વિખ્યાત. ૧

- २ दैवे प्रवर्तांशुं त्राणु;
ने परर्वशमां सत् कल्याणु;
- ३ तेणु किधो साये प्रेम;
धस्त्रायल पर करी रेहेम. २
- जां जां मले मनुष्य जगत,
तां पांये प्रभुनी वात;
- ४ आप्पी पृथ्वी करी शाद.
अद्धा जेलो सारे वाद. ३
- ५ देवने गाग्मो किनुरसहित;
किनुर साथे गाग्मो गीत;
- ६ अने शिंगडाना आवाज;
आवशे प्रभु देवजुं राज. ४
- ७ महा समुद्रनी वस्ति भर;
संधा लोडो पृथ्वी पर;
- ८ ताली पाडो सर्व जल;
हृप्पो सर्व पाहाडो स्थल. ५
- ९ प्रभु आगल अमेमज थाय;
ते आवीजे करशे न्याय;
साधशे जगतमां सतार्थ;
प्रवर्तावशे सिद्ध धरार्थ. ६

એની બિજી રચના. (૪. ૭.)

- ૧ પ્રભુતાણું ગીત રાંભલાવી,
માનો તેના ચમત્કાર ;
તેના હાથને શક્તિ શ્રાવી ;
શત્રુઓએ આઘો માર .
સ્તુતિ કરો ;
દેવે કસ્યો જયજયકાર. ૧
- ૨ તેણે પ્રગટ કસ્યો બિહાર ;
ને જણાવ્યો ખરો નેમ ;
- ૩ અન્ય લોકનો સાધ્યો બપકાર ;
ધસ્તિાયલને કસ્યો પ્રેમ .
સ્તુતિ કરો ;
પ્રભુના લોકોને ક્ષેમ. ૨
- ૪ દેવને હાપ્પી ઘાંટે પાડો ;
આપ્પી પૃથ્વી આર્નદિત ;
પ્રશંસાની વાણી કાહોડો ;
એના પ્રેમના સાવચિત .
સ્તુતિ કરો ;
- ૫ તાર વગોડો ગીતસહિત. ૩
- ૬ કરણા તથા શિંગને વાળે ;
દેવને માનો વિશ્વરાજ ;
- ૭ ને સમુદ્રના માળ ગાળે ;

ધરતી કરો ખુરા આવાજ.

સ્તુતિ કરો ;

શહેરની વસિત; જલના જાહજ. ૪

૮ સર્વ પાણી તાલી પાડી ,

મોઠા પર્વતો રિજય ;

૯ આવતા ત્રાતાની અગાડી ,

તે પૃથ્વીનો કરશે ન્યાય.

સ્તુતિ કરો .

સરકાર કરશે સત્યમાંય. ૫

ગીત ૯૯. (S. M.)

આ ગીતમાં પ્રભુતણું માન ;

ને તેની રીતિઓનું ધ્યાન.

૧ રહેછે પ્રભુનું રાજ ;

સહુ લોકો કાંપી જાય ;

ને દૂતો વચે તેનું તેજ ;

આખું જગત્ ધુજવાય. ૧

૨ સીઓન પ્રભુનો ઠામ ;

ને તેનો ખહુ પ્રતાપ ;

૩ ને તાં જણાશે તારું નામ ;

નું અંકલો છે નિખાપ. ૨

- ૪ ને રાજનું કુવત,
 ધનસાફને ધરેછે;
 માટે તે સ્થાપેછે સત્મત;
 ને ન્યાયજ કરેછે. ૩
- ૫ ૐશ્વર હમારો દેવ
 હમારો મોયો મિત્ર;
 તો પગે લાગી કરો સેવ,
 તે તો પરમ પવિત્ર. ૪
- ૬ મુસા ને આહરોન,
 ૐશ્વરના યાજકો;
 શામુએલે લગાડ્યું ધ્યાન;
 એવા બહુજ ભજકો. ૫
- ૭ તેઓના શાંભલ્યામાં
 ૐશ્વરે દિધો કાન;
 અને મેઘરૂપી થાંભલામાં,
 ફર્માવ્યાંતાં ફર્માન. ૬
- તેઓએ પાલ્યો નેમ;
 ને માની ખરી રીત.
- ૮ ને દેવે કર્યો પરમ પ્રેમ;
 ને પ્રસન્નતા ખચિત. ૭

પણ લોકો વલીને,
 કર્યાં બહુ કર્મ કલ્પિત;
 તાર પછી બદલો મલીને,
 થઈ ગયા બહુ પીડિત. ૮

૯ ઈશ્વર હમારો દેવ,
 હમારો મોટો મિત્ર;
 પવિત્ર પર્વતમાં કરો સેવ;
 ઐ તો પરમ પવિત્ર. ૯

ગીત ૧૦૦ (L. M.)

ઈશ્વરનાં મંદિરમાં જવું;
 સ્તોત્રો ગાઈ હર્ષિત થવું.

- ૧ સહુ લોક પ્રભુ આગલ ગામ્મા;
- તેની સેવા કરી જામ્મા;
- ૨ આનંદ કરી પાસે આવો;
- ૩ દેવનું શ્મરણુ મનમાં લાવો. ૧

તેણે આપણને બનાવ્યા;
 આપણે પોતે ન સૂઝવ્યા.
 આપણુ તેના લોક થય્યા;
 તેના ગેશમ્મા પાલ્યા. ૨

- ૪ ઝ્મિની ભાગલોમાં જૈયે;
મંદિર મધ્યે હાજર થયે;
દયા માની, ગીતો ગાઝ્મો;
તેનાં નામની સ્તુતિ થાઝ્મો. ૩
- ૫ કેમકે રૂશ્વર છે દયાલુ;
ઝ્મનંતકાલ સુધી કૃપાલુ;
સર્વ લોકમાં સહુ સંતાનો;
તેના સત્ગુણ જાણે માનો. ૪

ઝ્મિની બિજી રચના. (S. M.)

- ૧ કાઠો ઝ્માનંદી શાદ;
રૂશ્વરને સહુ પ્રદેશ;
૨ ને માનો તેના ઝ્માશીર્વાદ;
ને કરે શુભપ્રવેશ. ૧
- ૩ જાણો ઝ્મિનો વૃત્તાંત;
તે આપણો છે કર્તા;
ને તેના લોકોનું દર્શાંત;
કે જેઠાઝ્મો ચરતા. ૨
- ૪ તેને વર્ણવીને,
પેસો પવિત્ર ઠામ;
તાંજ ધુંગણો નમાવીને,
વખાણો તેનું નામ. ૩

- ૫ ઈશ્વર તો સારો છે;
 તેની પ્રીતિ અત્યંત;
 તેનો સતંગુણ આલનારો છે,
 અનાદિથીજ અનંત. ૪

ગીત ૧૦૧. (૪.)

દયા ધનસાક્ષી

દયા ધનસાક્ષી; દયા ધનસાક્ષી; રે.

- ૧ દેવની સ્તુતિ;
 એની સ્મૃતિ;
 ગાઠ/શ ગીત, રે. ૧
- ૨ સિધો આલિશ;
 આત્મા પાલિશ;
 કરજે પ્રીત, રે. ૨
- ધર સમારી,
 મત મુધારી,
 પાલિશ શીત, રે. ૩
- ૩ ભુંડાં કર્મને,
 મિથ્યા મર્મને,
 હું વિપરીત, રે. ૪

नेम्मा हटे;

याज्ञ न धटे,

तेज पतित, रे. ५

४ ते नहीं गमे;

देव न क्षमे;

तेज शापित, रे. ६

५ लुंङुं भाजे;

तोछेमत नांजे;

थाय लनिजत, रे. ७

छियो ने दृष्ट,

तथा गर्विष्ट,

नहीं सहित, रे. ८

६ सर्व देशी,

ने विश्वासी,

ते रक्षित, रे. ९

भारी पासे

सुविश्वासे,

सुप्पनी रीत, रे. १०

७ ने दुष्ट करे,

भारे धरे,

नहीं स्थापित, रे. ११

भुङ्कुं भांजे,
 भारी आंजे,
 ते द्वेषित, रे. १२

८ सहु अधर्मी,
 सहु कुकर्मी
 थशे क्षित, रे. १३

देवनां शेर,
 तेज्जा आहर,
 थाय वशित, रे. १४

अेनी पिण्ड रचना. (L. M.)

१ हुं गाया करिशा दया न्याय;
 अे प्रभु गाधशि तारे पाय;
 २ सत्मार्गे आलिशा होशीआर;
 तूं करे करिशा परोपकार? १

हुं सिधां अंतःकरणुभर,
 सुधारी जेश पोतानुं धर.
 ३ हुं दुराचारनो न लोभाजि;
 हटनारनो अेजे थाजि. २

- ४ ने नतुं रेहछे आकुं मन;
नहीं अमालपिरा अवगुणी नन.
- ५ ने नांजे छुानी तोहोमत,
नहीं मानिश तेनी सोहोपत. ३
- ने गर्वी होय तथा भगदूर,
तेने हुं अमिश नहीं नदूर.
- ६ हुं करिशा आविकनी तपास,
के पासे पडे रेहेवास. ४
- ने सिधे भार्गे आलेछे,
ने भारी सेवा पालेछे;
- ७ ने करे कपटरूपी काम,
तेने न भलशे भारं धाम. ५
- ८ हुं काठिशा सर्व गुहायार,
ने देशना सर्व गुनहगार;
ने लेम्मा करे गुहुं वेर
तेम्मा न वसे तारं शिहर. ६

गीत १०२. (C. M.)

संकट लागेखानो विलाप;

ने प्रभु श्रीस्तनो दैवप्रताप.

૧ ઝ્મો પ્રભુ મારું પ્રાર્થન માન;
 ને શાંભલ મારી હાંક;
 દુઃખે કુખેછે મારો જન;
 તો મોહોડું તું ન ઠાંક. ૧

૨ જારે હું કાટું ધણી ખૂમ,
 તારે તું ચિત્ત લગાડ,

૩ ઊમર જાયછે જેવા ધૂમ;
 ખાલણી જેવાં હાડ. ૨

૪ ને મારું દિલ દુખાયું છે;
 શુકેલું જેવું ધાસ;
 ને ખાણુંજ વિસરાયું છે;

૫ ને કાટુંછું નિશ્વાસ. ૩

અને આમડાને લાગ્યાં હાડ;

૬ ને જેવો ખગલો છે;

કે જંગલમાં નિરાલું ધુવડ,

અને ઠામ વેગલો છે. ૪

૭ જેમ ઘર પર ખેસે ચક્તીઝ્મો

તેમ જાગરત સહુંછું;

૮ ઝ્મકડા થાયછે વૈરીઝ્મો;

ઝ્મઝ્માનું સહુંછું. ૫

- ૯ રાખજ આઘને રૈટીરૂપ,
આંશુ ઝ્મો પીગિંછું;
- ૧૦ ને ઝ્મિનું કારણુ તારો કોપ;
હું તેથી બિહુંછું. ૬
- તેં મને જિયો કસ્યો છે;
ને હેડે પાડે છે;
- ૧૧ જીવ પ્રતિબિંબજ કસ્યો છે;
તેમ ઉમર કાઠે છે. ૭
- મારું શરીર તો શુકે છે;
- ૧૨ પણુ ઈશ્વર છે ઝ્મનંત;
સહુ પેડીમાં તે ટકે છે;
તેનું સ્મરણુ સંતત. ૮
- ૧૩ તું આવિરા ઈશ્વર સર્વશક્ત,
સી ઝ્માન પર કરી હેત;
હવે પ્રાપ્ત થયો તેનો વક્ત,
ઝ્મને તારો સંકેત. ૯
- ૧૪ કેમકે ભક્તોને ઝ્મનુકૂલ,
થશે મંદિરના પાણુ;
ને પસંદ થશે ઝ્મિની ધૂલ;
ઝ્મમાં થશે કલ્યાણુ. ૧૦

- ૧૫ ને બહા દેરાની પ્રભાગ્નિ
 માનશે પ્રભુનું પુણ્ય;
 તે જગત્ વાસના રાજાગ્નિ
 સમજશે તેના ગુણ. ૧૧
- ૧૬ તે બાંધશે સીગ્નિ નતણી ભીત
 દેખાશે મહિમાવાનું;
 ૧૭ સાંભલશે સર્વ પ્રાર્થનિ નિમિત્ત;
 ને તેને દેશે કાન. ૧૨
- ૧૮ પાછલી પેડી વાંચશે વાત;
 ને આપ્પરનાં સંતાન,
 સર્વદેશોમાં મનુષ્યજાત,
 પ્રભુને ગાશે ગાન. ૧૩
- ૧૯ આકારાથી પ્રભુ દેખેછે,
 ને નજર પાડેછે;
 ૨૦ ને બહુ કરુણા રાખેછે;
 ને ક્રોધ ઊઘાડેછે. ૧૪
- ને જ પર મરણનો ઠરાવ,
 તેને છોડાવેછે;
 ૨૧ ગ્નિ માટે ભક્તો કરી ભાવ,
 તેને વણાવેછે. ૧૫

- ૨૨ ને સીઝ્માનમાં વિશ્વાસીઝ્મા,
 સભામાં ભક્ષીજાય;
 તેવારે બહા દેશીઝ્મા;
 ભજનમાં મક્ષીજાય. ૧૬
- ૨૩ હું થયો નબલો, જીવન ભર;
 ને પડ્યો અમથો શ્રમ;
 ૨૪ ઝ્મા મારા દેવ તું દયા કર;
 ને જીવન સુધી ક્ષમ. ૧૭
- પેડીદર પેડી તારા શાલ;
 તેં સહુ મૃજાવ્યાં છે;
 ૨૫ પૃથ્વીને રચી પ્રાચીનકાલ;
 આકારા બનાવ્યાં છે. ૧૮
- ૨૬ તેઝ્મા તો સર્વ ટક્ષીજાય;
 પણ તું છે નિર્વિકાર;
 તે જીનનાં વચ્ચ જોવાં થાય;
 ને પડેછે સંહાર. ૧૯
- ૨૭ ઝ્મિવા ને ઝ્મિવા તું ગુણવાન્
 ને તને નથીજ અંત;
 ૨૮ ને તારા સેવકનાં સંતાન
 સ્થીર રહેશે અત્યંત, ૨૦

ગીત ૧૦૩. (C. M.)

પ્રભુના પ્રેમનું અરં ધ્યાન;
ને તેના મહિમાનું જ્ઞાન.

- ૧ મારા આત્મા પ્રભુને માન;
ને મારા સહુ વિચાર,
- ૨ પ્રભુને માનો; મારા જ્ઞાન
ન ભૂલતા પરોપકાર. ૧
- ૩ તે પાપની માફી લાવે છે;
તાજું કરે છે તન;
- ૪ વિનાશથી જીવ બચાવે છે;
બક્ષે છે પુષ્કલ ધન. ૨
- ૫ તે મારું મુખ રચાવીને,
બહુ તૃપ્તિ આપે છે;
જીવાની પાછી લાવીને,
સમારી સ્થાપે છે. ૩
- ૬ જે લોકો લીન તથા લાચાર;
તેઓને કરે સત્ય;
- ૭ સમજાવ્યો મુસાને કરાર;
ને ઈસ્તિયકને કૃત્ય. ૪

- ૮ ર્શ્વર કરણારૂપ સદા;
ને ક્રોધ કરીને ધીર;
- ૯ ધમકી નહીં કરશે સર્વદા;
ને ક્રોધ ન કરે સ્થીર. ૫
- ૧૦ તેણે હમારાં પાપો ભર
નહીં કસ્યો પ્રતિકાર;
- ૧૧ જેમ આકારા ઊંચું જગત્ પર;
તેમ પ્રીતિ છે અપાર. ૬
- ૧૨ ઉગમ અસ્તથી દૂર ઠરેછે,
તેમ તે નિવારે પાપ;
- ૧૩ ને ર્શ્વર રેહેમ કરેછે;
જેવો દયાલુ પાપ. ૭
- ૧૪ તે જાણેછે હમારૂં માંસ;
કે તે છે કેવલ ધૂળ
- ૧૫ મનુષ્યનું જીવન જેવું ઘાસ,
જેમ કુલે ક્ષેત્રનું કુલ. ૮
- ૧૬ તે પર તો વાયુજ વાયછે;
અથલે તે જનું રેહે;
ને તેનું સ્થાન પણ જાયછે;
તે નથીજ થતું રેહે. ૯

- ૧૭ પણ રૂંધર પોતે દયાવાન
સદા અનાદિ અનંત;
ને ભક્તો તથા મુત સંતાન
પામશે પ્રીતિ અત્યંત. ૧૦
- ૧૮ ને તેઓ માનેછે કરાર;
ને આસા પાલેછે
- ૧૯ આકારામાં દેવનો અધિકાર
સર્વ કાલ ચાલેછે. ૧૧
- ૨૦ ઓ સર્વ દૂતો સામર્થવાન
કરીને તેનું કામ;
તેની આસાને ધરી કાન,
વાણીવો તેનું નામ. ૧૨
- ૨૧ સેવા કરે રે તેની શેઠ,
પ્રમુને આપો માન;
- ૨૨ એમ કરે તેનાં સર્વશેઠ,
એમજ કર મારા જાન. ૧૩

એની બિજી રચના. (L. M.)

- ૧ પ્રમુને ભજ; રે મારા જાન,
તેનાં નામને પવિત્ર માન;
- ૨ રે હૃદય તેનો મહિમા જાણુ;
ને માનો તેનાં સહુ કલ્યાણુ. ૧

- ૩ તે કરે તારાં પાપો માફ;
મથોડે સર્વ રોગને માફ;
૪ નારાથી બચાવી રાખેછે;
પ્રેમ રહેમ રેડીનાંખેછે. ૨
- ૫ તેજ તારી તૃપ્તિ ભરેછે;
રાશીરને તાજી કરેછે
ગરડને જેમ જીવાની છે,
તેમજ તાજી થવાની છે. ૩
- ૬ યહોવા ધનસાજ કરેછે;
ને દુઃખિત લોકો તરેછે;
૭ તેણે મુસાને વણ્યો ધર્મ;
ધરિયાવલને જાણાવ્યાં મર્મ. ૪
- ૮ સર્વેશ્વર પ્રીતિવાન અપાર;
ને તેને કૃપાના વિચાર.
૯ તે કોપનો ક્ષિત્તો કરેછે;
ને માઠી રહેમ કરેછે. ૫
- ૧૦ તે સદા કરશે નહીં વિવાદ;
સદા ન રાખે કોપની યાદ;
ને જેમ હમારાં ઘણાં પાપ;
તેમજ પમાડે નહીં સંતાપ. ૬

૧૧ આકાશો ઊંચાં છે અપાર;
તેમ તેનાં દાનો બેશુમાર.
૧૨ અને તે પાપ દૂર કરેછે,
જેમ અસ્ત ઊગમથી કરેછે. ૭

૧૩ પાપ દિકરા ઊપર મેહરબાન;
તેમ ભક્ત પર પ્રભુ કૃપાવાન.
૧૪ તે જાણેછે હમારું મુલ;
હમારું તન પૃથ્વીની ધૂળ. ૮

૧૫ મનુષ્યો ધાસરૂપ થાયછે;
લીલાત્રી જેવા જાયછે.
૧૬ વાયુજ લાગ્યાથી ખરેછે;
મનુષ્યો એવાંજ મરેછે. ૯

૧૭ પરાતપર રેહેછે સર્વકાલ;
તેથી ખિહીનારાં પર કૃપાલ;
તેઓના હકમાં પુણ્યવાન
ને અને પામેછે સંતાન. ૧૦

૧૮ ને જેઓ માનેછે કરાર;
અને જે આત્મામાં ચાલનાર;
૧૯ એનું રાજ્યાસન છે આકારા;
પણ સર્વત્ર તેનો પ્રકારા. ૧૧

- ૨૦ દૂતો પ્રમુના તામેદાર,
લીનતાથી કરૌ નમસ્કાર;
૨૧ ને કરૌ તેનો આચ્છાકાર;
ને માનો તેના સમાચાર. ૧૨
- ૨૨ અરે પરાત્પરના સહુ સૃષ્ટ,
તમ તેને માનો અતિશ્રેષ્ઠ;
હરજગ્યે કરૌ તેનું માન;
પ્રમુને માનજે મારા જાન. ૧૩

ગીત ૧૦૪. (L. M.)

ભક્ત જોઈને પ્રમુનાં કામ,
વખાણી લેછે તેનું નામ.

- ૧ મારા આત્મા પ્રમુને માન;
આ પ્રમુ દેવ તું મહિમાવાન;
૨ પ્રતાપ ને સત્વ છે લેખાસ;
અજવાલું તેનો પેહેરવાસ. ૧

- તું કરેછે મેઘનું આચ્છાદ;
૩ ને જલમાં મેઝાનું યુન્યાદ;
ને વાદલાઓ રથ કરેછે;
વાયુની પાંખે ફરેછે. ૨

- ૪ તેજ પવનને કરેછે દૂત;
અને ભડકાજ સેવક અદ્ભૂત.
- ૫ ને નાંખ્યાં ધરતીનાં મંડાણુ;
કે તેને. પડે નહીં નિર્વાણુ. ૩
- ૬ ને વસ્ત્ર સખું પાણી થાય;
પર્વતો મેદાનો ઠંકાય.
- ૭ ને તેને માની મટેછે;
તારી ગર્જનાથી ઘટેછે. ૪
- ૮ તેમ્મો પાહાડ ઊપર અહોડેછે;
ને તહ્યાંમ્મોમાં પડેછે;
- ૯ પોતાની જગ્યે વહેછે;
તાં પાણીમ્મો અંદ રેહેછે. ૫
- ૧૦ નિચાણુમાં ઝરા નિકલેછે,
કુંગરો વચમાં ઊકલેછે;
- ૧૧ ને જાનવરોને પાયછે;
વન ગધેડા તૃપ્ત થાયછે. ૬
- ૧૨ તાં પક્ષીમ્મો પણ પેસેછે.
ડાલાંમાં ગાતા ઘેસેછે.
- ૧૩ ને મેઘથી ભૂંહ ભીગેછે;
ને પુષ્કલ દાણા ઊગેછે. ૭

- ૧૪ ને ઊગે ઠોરનું ઘણું ધાસ;
 ને મનુષ્યોને શાકલિલાસ;
 ને તારાં પરોપકારી કામ
 પુષ્કલથી ભરેછે સહુ ઠામ. ૮
- ૧૫ દ્રાક્ષરસ મનુષ્યને આપે સુખ;
 ને તેલથી શામિ તેનું મુખ.
 અને તે શેઠલી આતો જાય;
 ને આભાર માની ખુશી થાય. ૯
- ૧૬ ને માટાં ઝાડો લીલાં છે;
 લખાનનમાં રોપેલાં છે.
- ૧૭ તાં પક્ષીઆ ખાંધેછે દર;
 દેવદારો કુલસેવીનાં ધર. ૧૦
- ૧૮ બકરાં રેહે ડુંગરોમાં
 ને સસલાં રેહે ખડકોમાં
- ૧૯ ચંદ્રથી રતનો ખંદોખસ્ત;
 ને સૂર્ય પાણુ જાણેછે અસ્ત. ૧૧
- ૨૦ રાત્રે અંધારૂં પડેછે;
 ને વન જનાવર ચહોડેછે.
- ૨૧ ને સિંહો ગાજી જાગેછે;
 ને પ્રભુથી અનન માગેછે. ૧૨

- ૨૨ જારે સૂર્યોદય થાયછે,
તેવારે કોતરે જાયછે.
- ૨૩ મનુષ્યો કરેછે કામકાજ;
આરામ સહિત આવેછે સાંજ. ૧૩
- ૨૪ દેવ કેવાં ઘણાં તારાં કામ;
બુદ્ધિથી કર્યાં છે તમામ;
પૃથ્વીમાં ગ્મગ્મા છે પુષ્કલ;
- ૨૫ ને તેજ પ્રમાણે મહાજલ. ૧૪
- ૨૬ તાં તો ચાલેછે બહુ વાહન;
ને તાં મોટા લેવિઆથાન.
- ૨૭ વૂં સહુનો ટેકો કરેછે;
ને સર્વના અપો ભરેછે. ૧૫
- ૨૮ સહુ સંમેટેછે તારાં દાન;
ને તારો હાથ અવાડે ધાન;
- ૨૯ પણ જારે વૂં સંતાડે મુખ,
તારે તેગ્માને લાગે દુઃખ. ૧૬
- તેગ્માનો શ્વાસ વૂં હરેછે,
તેવારે તેગ્મા મરેછે:
- ૩૦ પણ તારો આત્મા વાયછે
ને તેગ્મા પેદા થાયછે. ૧૭

ને બદ્ધાં થાયછે રૂપવંત;
 ૩૧ ર્શ્વર પ્રતાપી છે અનંત;
 પોતાનાં કામમાં રિજેછે;
 ૩૨ તે સામી ધરતી ધુજેછે. ૧૮

તે પાહોડાને અડોડે;
 ને તેઓ ધુઆ કાહોડે;
 ૩૩ જાં સુધી રેહશે મારો જાન,
 તાં સુધી દે પ્રભુને માન. ૧૯

જાં સુધી રેહશે એનું સ્થિત,
 તાં સુધી થશે દેવનું સ્મૃત.
 ૩૪ બહુ મિહું લાગે તેનું ધ્યાન;
 ને મને આવશે સમાધાન. ૨૦

૩૫ જગત્થી પાપીઓ અધજાય;
 ને દુરાચારીઓ ન થાય;
 મારા આત્મા પ્રભુને માન;
 ને સ્તુતિ કરજે, મારા જાન. ૨૧

ગીત ૧૦૫. (૮. ૭.)

માનવું દેવનું મોટું નામ;
 ને સંભારવું એનું કામ.

- ૧ રે પરાત્પર આગલ આવો;
કરજો તેની પ્રાર્થના;
અને તેનો વાદ શંભલાવો;
કરજો ખહુ આરાધના. ૧
- ૨ પ્રભુનાં સહુ કામનું ભાખો;
હર્ષી કરો અમનું માન;
૩ અંનેના શોધક શાંતિ રાખો;
કુશલ હોઈ રાખો ધ્યાન. ૨
- ૪ સમર્થ રૂશ્વરને વિચારો;
અંનેની કૃપાના ઊપાય;
૫ સાંભરો તેના ચમત્કારો;
અંનેનાં વચનોમાં ન્યાય. ૩
- ૬ પસંદ ઈબ્રાહિમનાં કુલો,
અને યાકોબનાં સંતાન,
૭ આપણા પ્રભુનેજ ન ભૂલો:
તે પરખેછે સહુ ઈનસાન. ૪
- ૮ ઈબ્રાહિમને દિધો વાયદો;
૯ તેણે માન્યો અંને કરાર;
ઈસહાક સાથે દિધો કાયદો:
૧૦ યાકોબ સાથે અનુસાર. ૫

૧૧ ધસ્તાયલને તેણે કહ્યું,
તમને હું દર્શા કનાન;
એ તેએાનું વતન રહ્યું;
જારે ન હતાં બહુ સંતાન. ૬

૧૨ થોડાજ હતા, ભટકનારો;
૧૩ ઘણા દેશે ઠામો ઠામ;
૧૪ ડપકો ખાઈને દરખારો,
કરી સૂઝ્યાં જીલમી કામ. ૭

૧૫ મારા લોકને બચાવીને,
નખીનું ન કરે ગુકશાન;
૧૬ એને તે દુકાલ લાવીને,
બહુ ઘટાડ્યું દેશનું ધાન. ૮

૧૭ એને એક જન આગલ ગયો
યુસફ એનો ખરો ભક્ત;
એને ભાઈએથી વેચાયો;
કૈદમાં પડ્યો ઘણો વક્ત. ૯

૧૮ ને તેએાએ પગ બંધાવ્યા;
બેઠીએથી દિધું દુઃખ;
૧૯ પણ ર્શ્વરનો હુકમ આપ્યો;
તારે તેને મલ્હું સુખ. ૧૦

- २० तेने आदशाहे छेडाव्यो;
आप्पा मिसरनी सरकार;
- २१ अमेनां धरमां पणु जोलाव्यो;
अमेने आप्यो अधिकार. ११
- २२ तेणे सरदारो यलाव्या;
वडिलाने आप्पुं मान;
- २३ मिसरमां भस्त्रायल वसाव्या;
तेअो रक्षा हामस्थान. १२
- २४ तार पछी लोड धणा थया;
मिसर कर्तीं माटुं राज;
- २५ सरकार लोडो इरी गया;
अमेअो थया दगा आज. १३
- २६ मुसा देवनो सेवक हतो;
आहरान अमेनो पसंद;
- २७ तेणे तेमने करखा हूतो
तेअो करे काम पुर्लंद. १४
- २८ देश परते अंधाई लाव्यो;
तेअो थया तापेदार
- २९ तेणे रक्तमां नद प्रेशव्यो
माधुलां मास्यां जेसुमार. १५

- ૩૦ દેશે દેડકાઝ્મા ઊપજાવ્યા
રાજાઝ્માના મેડામાં
- ૩૧ માખી બહુ પ્રકારે ઝાવ્યા;
જીવડાં સર્વ છેડામાં. ૧૬
- ૩૨ મેઘને બદલે કરાં વાગ્યાં;
ને અગ્નિના ભડકા બહુ;
- ૩૩ તેણે દ્રાક્ષ અંજીરે ભાંગ્યાં
સીમે ભાંગ્યાં ઝાડો સહુ. ૧૭
- ૩૪ બાલ્યો ઝમટલે ઠીડો થયા;
અને કીડાઝ્મા પુષ્કલ;
- ૩૫ અને લીલાં શાક આઈગયાં;
આઘાં ક્ષેત્રોનાં સહુ ફલ. ૧૮
- ૩૬ તેણે માસ્થા પેહેલવેલાં;
અને સર્વ પેહેલવાન્;
સુંનું રૂપું બહુ પામેલા,
તેઝ્મા થયા બહુ શ્રીમાન. ૧૯
- ૩૭ જારે તેમણે રજા લિધી,
તારે મટ્યું મોટું ભય;
- ૩૮ કુમળે વસ્તિ ભારે બિધી;
તારે લોકને થયો જય. ૨૦

- ૩૯ અને મેઘ આસ્થાદન લાગ્યું,
રાત્રે અગ્નિના પ્રકારા;
અને તેમણે અનાજ માગ્યું;
અને ઉઘડાયું આકારા. ૨૧
- ૪૦ તિતરા-રૈટલા ઘણા મલ્યા;
તેણે શાઙ્યા મોઘ પાણુ;
૪૧ તારે પાણી ઘણું ઊકલ્યાં;
રાત્રમાં થયું એ કલ્યાણુ. ૨૨
- ૪૨ સેવક ઇપ્રાહિમને તારી,
માન્યું હુકમોનું કામ
૪૩ જય કરી લોકને ઊગારી,
દિધાં મુખ તથા આરામ. ૨૩
- ૪૪ અન્ય લોકની જમીન આપી,
આપ્યું અન્ય લોકનું કામ;
૪૫ અને ધર્મની રીતિ સ્થાપી;
મોટું માનો તેનું નામ. ૨૪

ગીત ૧૦૬. (૮. ૭.)

દેવનું રક્ષણુ; એનાં લક્ષણુ;
રૂપને તજ્યું; દેવને ભજ્યું.

- ૧ દેવને ભલ્લે; માની જલ્લે;
તે ઊપકારક છે અપાર;
- ૨ રૈહેમ ટકે; કોણ કહી શકે,
દેવના સર્વ અમત્કાર. ૧
- ૩ દેવની પ્રીતિ; દેવની સ્મૃતિ
જે જે કરે, તેને સુખ;
- ૪ તારે ભાવે; કૃપા કૃપે:
તૂં જ્નેવાડ પોતાનું સુખ. ૨
- ૫ ત્રાણ અતાવજે; મને લાવજે;
તારા લોકોનું કલ્યાણ;
હર્ષી રહિશ; ને હું કહિશ
તારા વતનનું વખાણ. ૩
- ૬ તો પણ ખાપો, કરી પાપો,
માનતા ન હતા ઊપકાર
- ૭ વિસરી ગયા, એની દયા;
અને દાનો ખેશુમાર. ૪
- ૮ શક્તિ પાડી; નામ દેખાડી,
તેણે કસ્યો બહુ ઊગાર
- ૯ જલ ધમકાવ્યું; ને શુકાવ્યું;
લાવ્યા સમાને આરપાર. ૫

- १० अहु परदेशी; वैरावेशी,
अमनो तेणे कस्यो नय;
- ११ पाणी महड्यां; वैरी पुड्या;
माटे सर्वनो थयो लय. ६
- १२ तारे जाली, अमिनी वाणी,
लोडे गायां श्रुति गान;
- १३ पाष्टा इरी; ढोंग पणु करी,
आहुं नही प्रभुनुं मान. ७
- १४ तेअो लोभी; देवने क्षोभी,
पछी अळ थळ कपूल;
- १५ कडणु पड्या; मुसा नड्या;
आहरेनने प्रतिडूल. ८
- १६ तारे शठी, लूमि माठी;
गल्यो दाथनने आ डाम;
- १७ कुपाळ गयो; भरतो रड्यो;
सभा सुद्धां आप्पीराम. ९
- १८ अग्नि सजग्यो; तेमने वजग्यो;
आगे पाह्या गुनहगार;
- १९ मूर्ति धडी; ङंधा पडी,
२० पूज्यो वाधुडो-आकार. १०

- २१ ईश्वर तारक; अमत्कारक,
अग्ने ब्रूही करी भ्रांत;
- २२ हामने वासे; दरिया पासे,
ब्रूह्या प्रभुना वृत्तांत. ११
- २३ देवना विचार;-- कइं संहार;
तारै मुसा थयो मध्यस्थ;
क्रोध ईशवी; लोक असावी,
तेणु तेमने किधा स्वस्थ. १२
- २४ देश वज्राडी; आत्ता तोडी,
२५ तेमणु कर्या अहु विरोध;
२६ शिक्षा मारी; अहु धिकारी;
माटे रानमां थयो क्रोध. १३
- २७ वंश विज्जिया; अग्ने वेर्या;
धरा देशे स्थानो स्थान;
- २८ देवने तणु; मूर्तने भणु
आधां पैतृक अलिदान. १४
- २९ दुष्कर्म कर्यां; देवने नड्यां;
माटे लाग्या मोटे रोग;
- ३० शिन्हास आव्या; न्याय कराव्या;
माटे मठयो तेना भाग. १५

- ३१ अम करीने; सिद्ध करीने,
न्यायी थरुं तेनुं नाम;
- ३२ मेरीआहे, अहु गुनाहे
मुसाने लागुं अमे काम. १६
- ३३ अने नड्या; आडा पड्या;
तेणे कही अणालु वात;
- ३४ हुकम तोड्या; वैरी ध्याड्या;
किधो नहीं तेअनो धात. १७
- ३५ भिला थया; अगडीगया;
शिण्या पारकानो वराल;
- ३६ भूर्तो धडी; जिंधा पडी,
भानी कुधमीनी आल. १८
- ३७ छोकरों जिधां, आलयस किधा;
भूतने किधो भुडा धर्म;
- ३८ तेभने मारयां; लाही काठयां;
भूर्ति पूण करी शर्म. १९
- ३९ देश वरलीने; लाक अगडीने,
करता करता व्यभिचार;
- ४० माटे ईश्वर, आआदेश पर,
थयो धणो क्रोधाकार. २०

- ૪૧ માટે વૈરી, લડાઈ કરી,
કરવા લાગ્યા ધણું જોર;
- ૪૨ રાજ્ય લઈને; દુઃખ દઈને,
થયા તેમના પર કડોર. ૨૧
- ૪૩ વારે વારે; બહુજ પ્રકારે,
દેવે કસ્યો ઠેક ઊધાર;
તેઓ છુટી, પાછાજ હતી,
થયા પાપોથી લાચાર. ૨૨
- ૪૪ તેમણે ફરી; અર્જ કરી,
તારે તેણે દિધો કાન;
- ૪૫ કરી વાયદા; તથા કાયદા,
થયો ધણો મેહરબાન. ૨૩
- ૪૬ તેમના ધણી, તેમની બણી
કરવા લાગ્યા મિત્રભાવ.
- ૪૭ રૂમ્બર તારક; બહુ ઊપકારક,
તું વિદેશીથી બચાવ. ૨૪
- બણી કામને, એનાં નામને,
આપણને આનંદ પમાય;
- ૪૮ દેવ યહોવા, એની સેવા
ઈસ્લાયલમાં સદા થાય; ૨૫
- લોકો કહે, એમજ રહે,
દેવના મોટા ગુણ મનાય.

गीत १०७. (७.६.)

भक्तने होय धणुं दुःप्प
तो पणु तेने ठिकले सुप्प;

- १ प्रभुनोळ ठिकार सारै;
ने तेनी दया नित;
२ ने तेणे सहु छुटकारै
पमाउचो छे निश्चित. १

- ३ लोडोने भिला कस्या;
अगाठि तो सारै गम;
४ तेम्मा अहु भठ्ठी रस्या
ने कस्यो धणु श्रम. २

- ५ तेम्माने शेहेर न मदयां;
ने लागी लुप्प पेम्मास
तेम्माना ज्यो गत्या;
ने काढ्या अहु निश्वास. ३

- ६ तेवारे प्रार्थना झुवी,
प्रभुम्मे करचुं ध्यान;
७ सिधे मार्गे यलावी
पमाउचुं वरास्थान. ४

- ८ म्मे मनुष्य, मनमां आणो।
 प्रभुनो ँहु आभार;
 मनुष्यने सार जणो,
 म्मेना ँहु यमत्कार. ५
- ९ ते ज्वना अपो लरे
 पमडे सुप्य आनंद,
 १० कैदीनो छुटको करे,
 ने जेडीम्मेमां पंद. ६
- तेम्मे तो देवने नड्या;
 ११ ने म्मेथी थया दूर;
 ने आस्ताभंगक पड्या;
 ने करयुं ँहु कितूर. ७
- १२ म्मे माटे मोरा थया
 तेम्मेनां दिलमां अम;
 मूर्छांगतल थळ गया
 १३ पोकास्या देवनी गम. ८
- तेणे तेम्माने छेड्या;
 अधाड्यो अंधकार,
 १४ तेम्मानां अंधन तोड्यां
 ने क्किधा ठेठ अक्षर. ९

- ૨૨ તેઝ્માઝ્મે તો અહડાવવાં
સ્તોત્રોનાં બલિદાન;
ને તેનાં કામ બતાવવાં,
ને હર્ષે દેવું માન. ૧૫
- ૨૩ જે માઠાં વાહણો માં
સાગરમાં પ્રેરેછે,
ને મહા પાણી ઝ્મામાં
જે વેપાર કરેછે, ૧૬
- ૨૪ તે લોકને બિહીવડાવે
માટું જલમયસ્થાન;
૨૫ દેવ લેહેરો અહડાવે;
અહડાવે બહુ તુષાન. ૧૭
- ૨૬ આકાશની તરફ અહડે;
ને જાડા કુખી જાય;
તેઝ્માને ગભરાટ પડે;
ને ઘણી ધાસ્તિ થાય. ૧૮
- ૨૭ ને ભમતા ભમતા ડોલે;
ને હોશ પાણુ ખુડેછે;
૨૮ ને દેવની ઝર્જ બોલે;
તે દુઃખથી છોડેછે. ૧૯

- ૨૯ સાગરમાં શાંતિ કરે;
ને લહરે બેશેછે;
- ૩૦ તેમ્મોને વિશ્રામ કરે;
ડેડ અંદર દિશેછે. ૨૦
- ૩૧ મ્મો મનુષ્ય મનમાં આણે
પ્રભુનો બહુ આભાર;
મનુષ્યને સાર જાણે
મ્મોના સહુ ચમત્કાર. ૨૧
- ૩૨ ને તેના ધર્માનદારે।
જણાવશે તેનાં કામ;
તેમ્મોના સર્વ સરદારે।
વર્ણાવશે તેનું નામ. ૨૨
- ૩૩ મહા નદીને કિનારે
તે રાજ્ય કરેછે
- ૩૪ મ્મને તે પાપને મારે
દેશ ઊજડ કરેછે. ૨૩
- ૩૫ ને પછી ઊજડ રાજમાં,
સરોવર નિકલેછે;
ને શુકેલાં મેદાનમાં
ઝરામ્મો ઊકલેછે. ૨૪

- ३६ तां भुष्या लोडो आवि;
शेहेरो पांधी नय;
३७ ने द्राक्षनां क्षेत्र वावे;
अनाजनी विपज थाय. २५
- ३८ तेम्माने ते विडारे;
ने तेम्मा वधीनय;
तेम्मानुं गार वधारे;
डे तेम्मा न धयाय; २६
- ३९ ने पछी तेमने अहो
अजात्कार तथा दुःप्प;
ने कुंगालपळुं पडे;
ने भटे संधुं सुप्प. २७
- ४० सरदारोने तुम्ह पाडे;
पमाडे अडु गभराट;
ने अरएयमां लमाडे;
नां डोछ नथी वाट. २८
- ४१ गरीभाने विअकवि;
ने आपे धळुं मान;
ने मोटुं कुटुंय आवि;
येलां जेवां संतान. २९
२८

૪૨ ને નીતિવાન્ જોધને,
ભોગવથે બહુ ઊત્તાસ;
પાપીઆ શાંત ઝોધને,
થથે અખંડ ઉદાસ. ૩૦

૪૩ જોને પ્રબોધ ન શવે,
તે કરથે અ વિચાર;
તેને પ્રભુજ ભોગવાવે
ખોતાનો પરોપકાર. ૩૧

ગીત ૧૦૮. (L. M.)

આ ગીતમાં પ્રભુનો આભાર;
ને તે હમારો મદદગાર.

૧ દેવ મારું હૃદય છે ગંભીર;
ને મારો મહિમા થયો સ્થીર;
૨ હું તને ગાજી ગીતના રાગ;
જગજો કિનુર; ને વીણા જગ. ૧

વલાં કરીને જગી રહિશ;
૩ ને લોકમાં તને સ્તુતિ કહિશ;
ને સર્વ દેશમાં ગાઈશ ગીત;
કે તારી રહેમ અગણિત. ૨

- ४ ने मेघो सुधी तारै सत्व;
ने गगन कर्ता महामहत्व.
- ५ ने पृथ्वी पर तारो प्रताप;
प्रीय लोडोने तारणु आप. ३
- ६ जमणु हाथवडे मने तार;
ने उत्तर आपीने जगार;
- ७ परिशुद्ध ज्यो ज्यो धृतांत;
हुं भांगी करिश शुकम प्रांत. ४
- सकथ मेदान मपावी जर्जर;
- ८ गिल्याद तथा मनास दर्जर;
ज्येप्रायममध्ये समल राज;
यहुदामध्ये न्यायनो ताज. ५
- ९ मारा छे मोज्यम ज्येदम देश;
हुं करिश पलस्तमां प्रवेश;
- १० किल्लाभां मने लावशे डोणु ?
ज्येदने यलावशे डोणु ? ६
- ११ हे देव शुं तारी मदद गर्ड ?
शुं तारी कुमक पूरी थर्ड ?
- १२ दुःपथी हुमने दे आराम.
अमथां तो पीज्जं सर्व नाम. ७

- ૧૩ ને તારે હાથે મટથે ભય;
 વૈરી પર પામિશું જ્ય જ્ય.
 (માનો પ્રમૂનો બહુ આભાર;
 કાંજે હમારો તે તારનાર) ૮

ગીત ૧૦૯ (S. M.)

યહુદનાં કિતૂર ને ધાત;
 પ્રમુનો પ્રેમ--એ આગમ વાત.

- ૧ હે રૂંધર તારું સુખ,
 તું છુપું રાખે કેમ ?
- ૨ દુષ્ટલોકો દાખે મારું સુખ;
 ને બકે ભુંડા વેહમ. ૧
- ૩ દેવ તથા તોહોમત,
 મારા પર નાંખેછે;
- ૪ હા, તોહોમત નાંખેછે મશ્ત
 રાત્રુતા રાખેછે. ૨
- હું કરિશ વાત વિનીત;
 ને સિંધો આહું છું;
- ૫ ને દુરામનાઇને બદલે નિત,
 હું પ્રેમજ વાહું છું. ૩

- ६ तो लमणु हाये थाय
मोटो शत्रुल अम्पंड;
- ७ ने लरे थशे तेना न्याय,
तेने लगडशे दंड. ४
- ८ ने थोड तेना वार;
ने तेनुं प्रार्थन पाप;
ने भिजे लेशे अधिकार.
मुत थशे वगरपाप. ५
- ९ ने विधवा तेनी वहु;
१० ने छोकरी लमीलय;
ने शैली भागी याये सहु;
ने क्षेत्रे गिण्ड थाय. ६
- ११ ने तेनी माल मिलकत,
लाभीया पडशे;
लाडो अगाडशे मेहेनत;
- १२ ने दया नहीं लडशे. ७
- १३ डोर्ष न करशे हेत;
वंशने न हे प्रणाम;
पणु पाण्डुली पेडी छले नित;
न माले तेनुं नाम. ८

- १४ ने तेना पितृपाप
 प्रभुथी नहीं विसराय;
 ने अपराधी माता आप
 ईश्वरथी न अपमाय. ६
- १५ अने तेअमानां नाम
 ब्रूलवाशे सर्वदा;
 पाणु प्रभु जालुशे भुंडां काम;
 ने देशे दुअ संदा. १०
- १६ ते नहतो दयावान्;
 सताव्या नम्र लोक;
 भारीने कुंगालाना जन;
 तेअमाने दिधो शःक. ११
- १७ ने तेणु आछो शाप;
 तो ते रेहेशे शापित;
 ने तेणु शोचुं मात्र पाप,
 तेम थशे पापसहित. १२
- १८ अने शाप वस्तुरूप,
 अंगरजो पेहेराय;
 अमाटे तेलने अतररूप,
 अनां अंगोमां जय. १३

- ૧૯ ને જોવા જામો થાય
તેમ તેને પડે શાપ;
જોવા કમરખંદ પેહરાય;
તને લપેટશે પાપ. ૧૪
- ૨૦ હા, મારા દુશમનો
પામશે આ પ્રતિકાર;
જે ખોલતાં રહે દુર્વચનો,
તેલશે પાપનો ભાર, ૧૫
- ૨૧ અરે રે મારા દેવ,
તૂં મને પ્રેમ જોવાડ;
દુઃખથી બચાવી મારો જાન,
મને પમાડજે આડ. ૧૬
- ૨૨ હું તો ગરીબ કુંગાલ;
મારો જીવ ગલે છે;
૨૩ ને છાયા જોવા મારા કાલ
ગુજરાઈ ટલે છે. ૧૭
- ૨૪ ને મારો જીવ બિદાસ;
જે નિંદા ખોલે છે;
૨૫ તે કરે છે બહુ બિપહાસ;
ને મારું ડોલે છે. ૧૮

- २६ तूं मनेदे निजत;
ध्यानेन मनुसार;
- २७ के तेम्मा जाले तारे हात;
न; तारे परोपकार. १८
- २८ तेम्मा करशे कुकर्म;
तूं आपिरा सुवृत्तांत;
तेम्मा उठीने पामशे शर्म;
पणु तारा सेवक शांत. २०
- २९ तेम्माने हांके लाज;
ने थशे अहु हेरात;
हुं काठिरा गायनने आवाज
ने करिरा तां ध्यान. २१
- ३० तेने तारी स्तुति कहिरा;
जे ज्युलमथी मरनार,
- ३१ तूं तेने जमले हाथे रहिरा
ने करिरा ठेठ उगार. २२

गीत. ११० (L. M.)

तारनार, धशुनुं उत्यान;
तथा शान्यनुं आगम मान.

- १ प्रभुने देवनो अये संयोध;
 के लमळुं आसन तने थाय
 ने वैरीअो तथा विरोध,
 पराभव आये तारे पाय. १
- २ शीअोनथी शक्ति क्षीने
 तूं शत्रुअोमां कर सरकार;
 ने राज लोको आवीने,
 सहु करये तने आमाकार. २
- ३ शुद्ध तथा शोभावानू धृतां
 अोसनां दीपांथी जेशुमार;
 ४ ने तने याजकनी सत्ता
 प्रभुनो अदोअस्त निर्धार. ३
- ५ ने लमळुं आसन भरीने, १
 प्रभु अहडावशे क्रोधविश;
 ६ ने राजअोने हरीने,
 ते प्रज करये धरुा देश. ४
- ने शत्रुअोने मारीने,
 अहुदेशमां थये प्रतेहमंद;
 ७ ने मार्गमां तृप मठाडीने,
 ते सदा पाभये जय आनंद. ५

अग्नी मित्र रयना. (८. ५.)

१ प्रभु पासे देव भाष्यो
अग्निवा भोगे षोडश,
ते पादासन तजे नांष्यो
संधान्नो विरोध. १

अथलाभां तूं इरी रेहेशे;
नमणीन गम हनेश;

२ अग्नी शक्ति भानी लेशे,
सी अग्निथी सहृदेषा. २

वैरी अग्निने तूं दयाविश;
अग्नि तारे वस्त

३ तारे रात्र करी लाविश
शुद्ध करेला भक्त. ३

ते अग्नि अहु रूपाला इरतां
सुंदर शोभावान्;
ने सवार अग्नि स पशु कर्तां
थाशे अहु सैतान. ४

४ ने प्रभुनो वायदे अग्निवा;
अग्नी वातन सत्य;
तूं भेदकिल्लेकना लोवा
यागक थाशे नित्य. ५

૫. પ્રભુ તારે જમણે હાથે
કરશે ભારે ક્રોધ
અને રાજાએને માથે
નાંખશે બહુ વિરોધ. ૬

૬. તે તો ઘણી શક્તિ કરશે
પારકાં સ્થાનોમાં;
ઘણાં મુદ્દુએને ભરશે
બહુજ શમરાનોમાં. ૭

ઘણા દેશીએને પાડશે;
એ જીંતાઈ જાય;
૭ નદીથી પેઆસ મઠાડશે;
સહુથી મોટો થાય. ૮

ગીત ૧૧૧. (૭)

દેવના ગુણો, સનાતન;
એએ વિશે ખરું જ્ઞાન.

૧ દેવને માનો, મારાં મન
એને ભજશે મારા જન;
ભલા થાયછે શુદ્ધ જન
તાં હું રાખિશ તેનું ધ્યાન. ૧

- ૨ ईश्वरताणु ચમત્કાર
હેતે ખહુ શોધવાના છે;
- ૩ માટે તેનોજ અધિકાર
તથા સત્વ જાણવાનાં છે. ૨
- ૪ ને પોતાનાં ખહુ ચરિત્ર
તેણે તો રાંભલાવ્યાં છે;
તે વિશ્વાસી ઝમાનો મિત્ર;
વિપત્તથી છેડાવ્યાં છે. ૩
- ૫ લોકોથી ખીલે છે;
તે તે ઝમાને આપે ધાન;
તે વિશ્વાસુ રહે છે;
વચન વાતનો સાવધાન. ૪
- ૬ તેણે તો પોતાનાં કામ
લોકોને દેખાડ્યાં છે;
અને અન્ય લોકના કામ;
રહેમથી પમાડ્યા છે. ૫
- તેના હાથમાં મલે નિત
સત્ગુણ તથા પૂરો ન્યાય;
- ૮ તેની આજ્ઞા ઝમા ખચીત
સર્વકાલ સનાતન થાય. ૬

૯ તેણે કિધું સત્ય અત્યંત
 લોકની ખંડણીનું કામ;
 વાયદો થયો છે અનંત;
 સ્તુતિ યોગ્ય છે તેનું નામ. ૭

૧૦ દેવનાં ભયથી બુદ્ધિ થાય;
 જ્યાં જાણે સર્વોપદેશ;
 તેમનાં હૃદયને સમજાય;
 તેની સ્તુતિ રહે હમેશા. ૮

ગીત ૧૧૨. (L. M.)

જેનું રૂંધરનું સોની મન,
 તે પુરૂષને બહુ મોટું ધન.

૧ રૂંધરને જાણી ગાઓ ગાન;
 જે લોકો તેના ભક્તિવાન;
 તે આજ્ઞાને લગાડે મન;
 તેઓને રૂંધર પાસે ધન. ૧

૨ તેઓને આવશે સમર્થ પુત્ર
 હા, નીતિવંત મુખારક સુત્ર;
 ૩ તે તેના ધરમાં રહેશે માલ;
 તે નીતિ ટકશે સર્વકાલ. ૨

- ૪ યથાર્થી લોકો છે કૃપાલ ;
ને રાતમાં ઉગેછે ઊગ્ગલ ;
- ૫ કરુણા દાયક નીતિવાન ;
સુગ્ગન જાણાયછે મેહેરખાન. ૩
- ૬ તેના વ્યવહારમાં વિવેક ;
તે સદા નહીં હલાશે છેક ;
- ૭ ને તેનું સ્મરણુ છે સંતત ;
ને તેને થશે નહીં દુર્ગત. ૪
- ૮ દેવનો ભરોશો રહેશે સ્થીર ;
તે રહેછે કુશલ ને ગંભીર.
કે જ્ઞેશે પાપનો પ્રતિકાર
વેંચીને પડેછે ઊદાર. ૫
- ૯ દરિદ્રીએને આપે દાન ;
તે ઠકી રહેશે નીતિવાન ;
અને ઊડવાશે સિંગ પ્રતિષ્ઠ ;
એને અદેખા થાય પાપિષ્ઠ. ૬
- ૧૦ અદાવત કરશે એ ઊપરાંત ;
ને દુઃખે કકડાશે દાંત ;
ને વેલો થશે એમનો ક્ષય ;
ને પાપી દરિદ્રાએનો લય. ૭

ગીત ૧૧૩. (L. M.)

પરાત્પર મોયે મહિમાવાનું;
હીન જનનો કરેછે પ્રસાદ.

- ૧ ીશ્વરને ભજી ગાઁમા ગાન;
ઁમા ભક્તો તેને પાડો શાદ;
- ૨ પ્રભુનાં નામને આપો માન
ને સદા માનો આશીર્વાદ. ૧
- ૩ ઁમ કરવું હવેથી સહુ કાલ;
સૂર્યના ઊગમ, તેના અસ્ત;
- ૪ સર્વમાં ીશ્વર છે ભૂપાલ;
પ્રભુને માનો લોક સમસ્ત. ૨
- ૫ ને આકાશ ઊપર તેના ગુણ;
તે ઊચ્ચસ્થાનને ભરેછે;
- ૬ અથવા પરાત્પર જેવો કોણ;
ભૂ ખગોલ જોઈ ઊતરેછે. ૩
- ૭ ગરીબને ધૂળથી કાહોડેછે;
૮ ભુંઠથી કરેછે ઊત્યાન;
ને મહેનમાં ખસાડેછે;
લોકોના સરદારો સમાન. ૪

- ૯ વાંજણી થાશે ગૃહસ્થણી;
 હા, તેને થશે બહુસંતાન;
 ને ધરમાં રહે ધણીઆણી;
 રૂંચરને ભણ કરો, ગાન. ૫

ગીત ૧૧૪. (૭)

જોણે કર્યા ચમત્કાર
 મનુષ્યોનો તે તારનાર.

- ૧ ઈસ્લાયલનાં સહુ સંતાન;
 સુકીગયા મિસરસ્થાન;
 તણ રહ્યાં પારકો દેશ,
 કર્યો વતનનો પ્રવેશ. ૧
- ૨ ને યહુદા શુદ્ધસ્થાન;
 ને ઈસ્લાયલ રાજ્યધાન.
- ૩ દરિઆમાં થયું સ્થલ;
 પાછું પડ્યું યદનજલ. ૨
- ૪ પાહોડો કુદ્યા બ કરારૂપ;
 અને ડુંગર કોકરારૂપ;
- ૫ દરિઆ કેમ થયો સ્થલ?
 ને કેમ હટ્યું યદનજલ? ૩

- ૬ પાહાડો કુદીગયા કેમ ?
કુંગરો કેમ કાંપ્યા એમ ?
- ૭ ભુંધે રૂંધર આગલ ડર;
કાંપતાં એને નમન કર. ૪
- ૮ આખા પથરનું મેદાન;
તાં તો થયું પાણીસ્થાન;
જાં ચક્રમકના કહણુ પાહાડ
તાં પાણી ઝરે એવો ખાડ. ૫

ગીત ૧૧૫. (L. M.)

મૂર્તિભક્તોનો ઓટો હાલ;
પરાત્પર સમર્થ ને કૃપાલ.

- ૧ એા પ્રભુ હમને નહીં પ્રતાપ;
પણ કકત તારાં નામને આપ.
તારા સત્ગુણનેજ અનુસાર;
- ૨ અન્ય લોકોનો શો વિચાર ? ૧
- કે હવે તેનો દેવ કાં છે ?
- ૩ પણ પ્રભુ આકાશમાં તાં છે.
તે આખી સ્વચ્છા કરે છે;
- ૪ પણ મૂર્તો ધાતૂજ કરે છે. ૨

- ५ मुज्जे छुतां पणु भाज्जे नहीं;
 आंज्जे छुतां पणु देज्जे नहीं;
 ६ कानो छुतां पणु सुने नहीं;
 नाको छुतां पणु सुंघे नहीं. ३
- ७ हाथो छुतां पणु अलि नहीं;
 पगो छतां पणु आलि नहीं.
 गलाथी काहाडे नहीं डिअ्यार;
 ८ ज्जेवा तेज्जेना सहु धउनार. ४
- ने ज्जेज्जे करे ज्जे विश्वास,
 ९ धस्सायल थजे देवनो दास.
 १० आहारेनना धर प्रभुने मान;
 ते ज्जेनो भददगार प्पलवान्. ५
- ११ प्रभुना भज्जनार ज्जेने मान;
 ते ज्जेनो समर्थ रज्जितवान्.
 १२ ईश्वर हमारी करशे याद;
 ते देशे धणो आशीर्वाद. ६
- १३ धस्सायल आहारेनना धर;
 ने नाना मोठा भज्जतो पर;
 १४ ने तेमने देशे धणुं दान;
 ज्जेने वधारशे सुतसंतान. ७

- १५ देवे जनाव्या जग आस्मान;
 अने ते आपेछे वरदान.
- १६ प्रभुज्जे राज्युं छे आस्मान;
 मनुष्यने दिधुं मर्त्यस्थान. ८
- १७ सुयक्षा आपे नहीं प्राणाम,
 जेज्जानो थयो छुनो ढाम.
- १८ हमे राप्पिये देवजुं ज्ञान;
 ने सदा करिये तेनां गान. ९

— — — — —
ज्जेनी जिण रचना. (८. ५.)

- १ हे ईश्वर प्रभु नहीं हमने;
 हमनेज छेक नहीं;
 श्रुति ले पोतानां नामने
 दया साग्याध सही. १
- २ अन्य धर्मीज्जे केम जके?
 तारे देव जताव;
- ३ जरे देव आकाशमां टके;
 तेने आत्मिक भाव. २
- जे जे आहे ते तेकरै;
 ज्जेने सर्वज्ञान;
- ४ करीगरे मुर्तो धडे
 सोना रूपावान्. ३

५ हा तेऽम्माने मुजो धड्यां;
तो पणु भाजे नहीं;
आंजो जेवां अंगो जड्यां;
तो पणु देजे नहीं. ४

६ ने तेऽम्माने कान जनाव्या;
तो पणु सूने नहीं;
अने नाडो पणु रयाव्यां;
तो पणु सुंघे नहीं. ५

७ ने तेऽम्माने हाथो मल्या;
तो पणु अलि नहीं;
ने तेऽम्माने पगो भल्या,
तो पणु मालि नहीं. ६

गलाभांथी शादन पडे

तेऽम्मा तो निर्णव;

८ अमना सरया जेऽम्मा धडे

अमेवा जोठा देव. ७

जे लोको अम्माना युक्तो

तेऽम्मान इरे अम;

९ रे धस्त्रायल अरा भक्तो

देवमां अरे क्षेम. ८

- १० तेना सेवक तेने लगे
तेमां पूरं साध;
११ सधला तेना भज्जो थगे
तेथी तारणु थाय. ९
- १२ देव हमाई स्मरणु करी,
देशे आशीर्वाद;
धस्त्रायत्त आहुरेन तरी,
पामशे ज्मेनी याद. १०
- १३ नानां मोटां पामशे दया
पामेछे शुद्धता.
१४ तमे तथा छेकरां छैयां
पामेछे वृद्धता. ११
- १५ देवे आकारा लूमि मृत्त्यां
तमने आप्यां दान;
१६ अने तेथी आकारा उपल्यां
ज्मेनुं महिमास्थान. १२
- ने पृथ्वीना देशे थया;
मनुष्यानाज्ज डाम;
१७ जे जे लोको मरीगया
ते नहीं करे काम. १३

- જે પરલોકે ગતરી જશે
 રૈહછે મરણ સહિત;
 ૧૮ હમને દેવની સ્તુતિ થશે;
 ગામ્પો તેનાં ગીત. ૧૪

ગીત ૧૧૬. (L. M.)

સુમક્ષો માનેછે પ્રસાદ
 અને માગેછે આશીર્વાદ.

- ૧ હું કરુંછું રૂઢરની પ્રીત;
 તે મારો ઠસ્યો સાવચિત.
 ૨ ને દયા રાખી મારા પર,
 હું પ્રાર્થના કરિરા જીવન ભર. ૧
 ૩ હું માતનોજ થયો ભયભીત
 અને પરલોકનો બહુ પીડિત;
 ૪ ને થયો ઘણાં દુઃખનો ભાર
 માગ્યો પ્રભુ પાસે ઊદ્ધાર. ૨
 કરી પ્રભુનાં નામની જાણ,
 ગ્મો પ્રભુ કરજે મારું ત્રાણ.
 ૫ રૂઢરની કૃપાજ ઘણી છે;
 તે સાત્વિક આપણી ભણી છે. ૩

- ૬ તે લીનેને સંભાલિછે;
ને મારા જીવને પાલિછે;
- ૭ ઝા મારા આત્મા જે આરામ
ઈશ્વર પમાડેછે તે પામ. ૪
- ૮ તે માતથી મને તારેછે;
ને મારે શોક ઉતારેછે.
ને પાતકથી પગ ઢાલિછે;
- ૯ તો મારે આત્મા ચાલિછે. ૫
- ૧૦ હું કહી માનું છું વિશ્વાસ;
પણ જરે થયો બહુ ઊદાસ.
- ૧૧ તારે ઉતાવલી કરી વાત;
કે બક્ષાં મનુષ્યોને ભ્રાંત. ૬
- ૧૨ ઈશ્વર તો મને આપે ક્ષેમ;
હું શું કરીને માનું તેમ?
- ૧૩ મુક્તિના વાડકાને પીજઈશ
અને પરત્પરનું નામ લઈશ. ૭
- ૧૪ ને તેના સેવકના જાણુતાં,
હું વાલિશ સ્તોત્રની માનતા;
- ૧૫ પ્રભુને શુદ્ધનું માત મૂળવાનું;
હે દેવ હું તારો ભક્તિમાનૂ. ૮

- ૧૬ હું તારી સેવકણીનો પુત;
 હું છુટકો પામી કરું સ્મૃત;
 ૧૭ હું તને માનીને વિનીત;
 વંદન કરિશ ભક્તોજ સહિત. ૯
- ૧૮ ને તારું શહેર યરસલિમ
 તાં મલી રહેછે પૂરું ક્ષેમ.
 ૧૯ ને તાં છે તારું શુભસ્થાન;
 પ્રભુને ગાયાં કરો ગાન. ૧૦

અંની બિજી રચના. (૪. ૬.)

- ૧ મેં પ્રભુ પાસે કરચો શાદ;
 ને તેણે દિધો આશીર્વાદ;
 હું કરિશ તેની પ્રીત.
 ૨ હા, તેણે મને ધરચો કાન;
 અં માટે તેનું કરી માન,
 હું ભજન કરિશ નિત. ૧
- ૩ હું માતનો થયો બહુ ભયભીત;
 પરલાકના ડરથી બહુ પીડિત;
 ને થયો દુઃખનો ભાર;
 ૪ મેં કરી બહુજ આરાધના;
 ને રૂંધરની બહુ પ્રાર્થના;
 અં રૂંધર મને તાર. ૨

- ૫ ઈશ્વરને જાણ્યો પ્રીતિમાનુ;
 ઈશ્વરને માનો સત્ગુણવાનુ
 ને દયાવાનુ અપાર;
- ૬ હીનોને દેવ સંભાલેછે;
 ને મને ઊગાર આલેછે;
 જેવારે હું લાચાર. ૩
- ૭ એ મારા આત્મા જે આરામ,
 ઈશ્વર પમડેછે તે પામ;
 તે તો અપાર ઉદાર;
- ૮ મરણથીજ મને તારયો છે;
 ને મારો શોક ઉતારયો છે;
 ને સાધ્યો છે સુધાર. ૪
- ૯ હું આલિરા દેવની સામણે;
- ૧૦ એનીજ ઊત્તમ શિષ્યામણે;
 હું માનું છું વિશ્વાસ;
- ૧૧ મેં કરી એ ઊતાવણી વાત;
 કે બધાં મનુષ્યોને ભ્રાંત;
 ને થયો બહુ ઊદાસ. ૫
- ૧૨ મને ઈશ્વરનો મોઠો પ્રેમ;
 તે મને પાડેછે બહુ શ્લેષ;
 હું માનું તેનો પાડ;

१३ मुक्तिना वाडकाने पोळ्ळरा;
ने प्रभु देवतुं नामळ लळरा;
ते भयथी देशे आड. ६

१४ ने तेना लोडोना ळाणुतां;
हुं वाळिरा श्नुतिनी भानता;
ने करिरा तेनुं रभरणु;

१५ पवित लोडने दाटशे धूण;
पणु अने जागेछे अमूण
अमेवा लोडोनुं भरणु. ७

१६ हुं ईश्वर तारे सेवक छुं;
ने तारे नम्रभावक छुं;
ने सेवकळीनो पुत;
अने तें छेड्या भारा अंद;
हुं भानिरा ताई नाम अलंद;
ने करिरा ताई स्मृत. ८

१७ ने तेना लोडोनां ळाणुतां;
हुं तो वाळिरा भारी भानता;
णं तेनुं शुद्धस्थान;

१८ हा, तेनुं शिंदेर यइसलेभ;
तां भली रेहेछे पूई क्षेम;
ईश्वरने करी गान. ९

ગીત ૧૧૭. (૬. ૪.)

પ્રભુને આવશે માન;
સર્વને આવશે જ્ઞાન.

- ૧ ઈશ્વરને કરો ગાન,
સહુલોકના સમુદાય;
૨ હમને મેહેરમાન
એના સહુ અભિપ્રાય;
તો આપો માન;
ઈશ્વરનું સત
બણો સંતત;
ને કરો ગાન. ૧

એની બિજી રચના. (L. M.)

- ૧ દેવને બળે સહુ દેશીએ;
ને સર્વ ધરતી વાસીએ;
૨ તે આપણી બણી પ્રીતિવાનૂ
ઈશ્વરને સદા કરો ગાન. ૧

એની લિજી રચના. (L. M.)

- ૧ રે આકાશ તલે સહુ પ્રદેશ;
લાતાને કરો ગાન હમેશ;
ને સ્તુતિ કરજો તેને પાય;
હરદેશ તથા હરખોલીમાંય. ૧

- ૨ તૂં ઈશ્વર સદા દયાર્વત;
 ને તારાં વચન સત્ય અર્નત;
 તે જલે સ્થલે ફેલી જાય;
 ને સદા તારૂં માન કરાય. ૨

ગીત ૧૧૮. (૭.)

ભક્તનું દુઃખ ને સમાધાન
 લાતાનો ધિક્કાર ને માન.

- ૧ માનો ઈશ્વરનો ઊપકાર;
 તેની દયા છે અપાર;
 ૨ ધ્રુસ્વાયલ કરો ઊચ્ચાર
 તેની દયા છે અપાર. ૧
- ૩ આહરોનના ધર વિચાર,
 તેની દયા છે અપાર;
 ૪ ભક્તો કરો એ નિર્ધાર;
 તેની દયા છે અપાર. ૨
- ૫ દુઃખમાં લિધું તેનું નામ;
 તેણે દિધો મોકલો ઠામ,
 ૬ મને દેવ સંભાલેછે,
 મનુષ્યનું ચાલેછે? ૩

૭ પ્રભુ કરશે મારું સાહ્ય;
હુંથી વેરી પર જોવાય;
૮ મનુષ્યોનો ઇતિખાર,
ને કર્તાં તેનો આભાર. ૪

૯ સરદારોનો ઇતિખાર,
તે કર્તાં તેનો આભાર.
૧૦ સર્વ લોકો ઘેરેછે;
તો પણ તેઓ હારેછે. ૫

દેવને નામે થશે જય;
ઓથી થશે તેમનો લય
૧૧ તેઓ ઘેરતા ઘેરેછે;
દેવને નામે હારેછે. ૬

૧૨ મધમાખ્ય જોવા થાયછે;
આગ જોવા હોલવાયછે;
તેને નામે હારેછે
૧૩ જોઓ ધક્કા મારેછે. ૭

ઈશ્વર મારો મદદગાર;
૧૪ મારી શક્તિ ગીત ઉદ્ધાર;
૧૫ સાત્વિક લોકો ઠામે ઠામ
બોલે મુક્તિની કલામ. ૮

૧૬ તેના હાથનું બલ અપાર
તેના હાથમાં અમલકાર;
૧૭ હું તો કરિશ દેવનું માન;
એનો જમણો હાથ બલવાન. ૯

૧૮ દેવે મને માસ્યો છે;
પણુ મોતથી ઉદ્ધાર્યો છે.

૧૯ મને ખોલો સત્તાં દ્વાર;
તેમાં કરિશ આવકાર. ૧૦

દેવની સ્તુતિ કૃવે છે;

૨૦ તાં શુદ્ધ લોકો આવે છે;

૨૧ હું તો કરું દેવનું લક્ષ;
કાંજી તેમાં ખરો મોક્ષ. ૧૧

૨૨ સ્થપતિએનો ધિક્કાર;
થયું મંદિરનું મિનાર;

૨૩ દેવનું તે ધડેલું છે;
આશ્ચર્યવાન થયલું છે. ૧૨

૨૪ દેવ આ દિન ઠરાવે છે.

તેમાં આનંદ કૃવે છે;

૨૫ હે દેવ હવે હમને તાર;

હવે કુશલતા વધાર. ૧૩

२६ हवे आवनाशे ले जन,
 देवने नामे तेने धन;
 लं प्रभुनुं शुद्धस्थान,
 हमे आप्युं छे वरदान. १४

२७ प्रभु पोते आपशे ज्ञान;
 ते हमारो देव गुणवान्;
 वेदितणां सिंगडां पर,
 अलिदानना पांध्या कर. १५

२८ प्रभुने हुं आपिश मान;
 तेने मानिश महिमावान्;

२९ मानो तेनो अहु आभार
 तेनी दया छे अपार. १६

अग्नी मित्र रचना. (८. ६.)

१ प्रभुने करे गीतनो नाद;
 ते दयावान् अत्यंत;
 ने तेनो प्रेम अनंत;

२ ओ धर्यायल अर्यारो साद;

३ ने सेवडो पाणु डोहो मुवाद
 डे तेना प्रेम अनंत;

डे तेना प्रेम अप्युं अनंत. १

- ૪ હા, તેની મેહર સત સંતત;
 જે તેથી બિહેછે,
 તેઓએ એમ કહેછે;
 મને તો લાગી બહુ વિપત્ત;
 ૫ પણ તેણે માની છે મિનત;
 ને તે છુટકો દેછે;
 ૬ ને મારે પક્ષે તે રહેછે, ૨

- માટે મને ન લાગશે બય,
 સહુ મનુષ્યો અરાજત;
 ૭ જે લોકો મારે પુજત,
 તેઓને પ્રભુ આપશે જય;
 ને વૈરીઓને થશે ક્ષય;
 ૮ જે દેવ માત્રના ભક્ત,
 તે તો મુખારક છે હરવક્ત. ૩

- ૯ મનુષ્યના ઇતિખાર કર્તા,
 ગુણકારી સત્ વિશ્વાસ;
 ૧૦ ને દેશે બહુ ઊક્લાસ;
 સરદારોનું સાહ્ય કર્તાં
 સહુ દેશીઓ મને ઘેરતાં;
 ૧૧ પણ પ્રભુ કાઢશે શ્વાસ;
 ને ક્ષય કરીને પાડશે ત્રાસ. ૪

- ૧૨ તેમ્મોની ઉપમા મધમાખ્ય;
 મને ખહુજ નડેછે;
 પણ અગ્નિ ચહડેછે;
 ને જલદી તેને ઠાંકે રાખ્ય;
 ૧૩ તેમજ તેમ્મોને હરી નાંખ્ય;
 તારું નામ જડેછે;
 ને તેમ્મો હારી પડેછે. ૫

- વૈરીએ ધક્કો માસ્યો છે;
 કે હું થાઈ પતિત;
 ૧૪ પણ પ્રમુજ મારી સહિત;
 ને મારો આત્મા તાસ્યો છે;
 ને મારો જીવ ઉગાસ્યો છે;
 તો પ્રસાનાં ગીત,
 ૧૫ મારે હર્ષીને ગાવવાં નિત. ૬

- ને નીતિવાન્ લોકોના કામ
 વગાડે શુભ વૃત્તાંત;
 પ્રમુનો જમણો હાત,
 કરેછે ઘણાં મોટાં કામ;
 ૧૬ હા, તેનો હાથજ તથા નામ
 નહસાડ્યે સહુ જમાત;
 એકાએક તથા અકસ્માત. ૭

- ૧૭ ન મરી રેહેશે મારો પ્રાણ;
હું સદા જીવી રહિશ;
પ્રભુનાંજ કામો કહિશ;
- ૧૮ તું આવી શિક્ષાનું પ્રમાણ,
દૂર કરિશ મારાથી મસાણ;
- ૧૯ તું ખાંણું ખોલીદર્શ;
અને હું તેની ભીંતર જર્ઘશ. ૮
- ૨૦ આ પરમાત્મા દેવનું દ્વાર;
જે નીતિવંતો થાય,
તેઓ તો અંદર જાય;
- ૨૧ હું માનિશ પ્રભુનો આભાર;
તેં માગ્યો મારો પ્રાર્થોઆર;
ને મારી મુક્તિમાંય;
તારો છે મહાપ્રેમ ઊપાય. ૯
- ૨૨ સ્થપતિઓએ તુચ્છ કર્યું
મથાલુમાં તે પાણ
- ૨૩ પામી છે ખડુ વખાણ;
પ્રભુનાં કામથી એમ ક્યું;
તે હમને અજ્ઞયમ ઠર્યું;
- ૨૪ દેવે કર્યું નિર્માણ
આ દિવસ જેમાં થયું લાણ. ૧૦

- २५ त्वा समर्थेश्वर मने तार;
ने हुं पर करले प्रेम;
ने देले पूरे क्षेम;
- २६ प्रभुने नामे ले आवनार,
ते आशीर्वादी छे अपार;
मंदिरमां आवे लेम,
तेम प्रवर्तवि अरे नियम. ११

- २७ ईश्वरे आप्यो छे प्रताप;
तो पांषो अलिदान;
वेदिनां सिंग समान;
- २८ तूं भारो वाहलो प्रभु आप;
रेहमे राप्पीने दे मित्राप;
२६ ने हमे करिअे गान;
डेमके तूं सदा कृपावान्. १२

गीत ११६. (४. ७.)

ले सत्वदोषी नहीं हाले
अहुं सुभारक अमेवा जन.

अलिङ् १

- १ शुद्ध मनुष्यो मार्गे अलि,-
सत् मार्गे तेअेने धन;
- २ तेअे प्रभुनी वात पालि;
अने तेने आपे मन. १

- ૩ એએ તો અન્યાય ન કરે
રાએ તેની સિધી રાહ;
- ૪ લાકો મારી આસા ધરે,
એવી રૂંધરની સલાહ. ૨
- ૫ રૂંધર મારી આલ સુધારત,
એનાં શાસ્ત્રને અનુકૂલ;
- ૬ તો કંઈ લાજ મને ન વારત;
આસાની ન કરે જૂળ. ૩
- ૭ આત્માથીજ હું તને ભજીરા;
માનિરા તારોજ અધિકાર;
- ૮ મને લાચાર તું નહીં તજીરા,
માનિરા તારો શાસ્ત્રસાર. ૪
એથ ૨.
- ૯ જીવાન શાથકી શુદ્ધ આલે!
સત્લેખોનો કરવો ખોધ.
- ૧૦ મારું હૃદય આસા પાલે;
મેં તો કિયો તારો શોધ. ૫
- ૧૧ દિલમાં તારું વચન માની
મૂલ્યું હું ન કરું પાપ.
- ૧૨ પરમાત્મા તૂંજ વરદાની;
મને તારો નિયમ આપ. ૬

- १३ मारा होडोअमे जण्णाव्या
तारां मोहोअना करार;
- १४ तारां वयन आनंद लाव्या,
जेवुं धाखुं धन संसार. ७
- १५ तारी वातने हृदय धरिश;
अने जेधश तारां वृत्त;
- १६ आत्ताआमां आनंद करिश;
अने करिश नहीं विस्मृत. ८
गिमल ३
- १७ हुं ज्वीने राख्दे आखुं;
भाटे मने था जेदार;
- १८ मारा पर अमकाव अजवाखुं;
जेधश नियमना अमत्कार. ९
- १९ हुं पृथ्वीमां छुं प्रवासी
विधि तूं नहीं राप्पिरा शुभ;
- २० मारां दिलमां अहुंज जेदासी;
व्याये मने करजे तृप्त. १०
- २१ शापित गर्वितने धमकाव्या;
तारा विधिना जूलनार;
- २२ में तो वायदाआ रप्पाव्या;
तूं मठाडी दधश धिक्कार. ११

- २३ निंदा करेछे सरदारो;
में तो कस्यो नियम शोध;
२४ तारा लेजोना विचारो
आलिछे सुप्प सांति पोध. १२
दाजथ ४
- २५ धूणभां भारो ज्व नभाव्यो;
राप्पे मने तूं ज्वाड;
२६ तारा भोगी में ज्वाव्या,
सांभजिरा मने तूं शिप्पाड. १३
- २७ मने आजा तूं समजविरा;
तारा अमत्कार ज्वाय;
२८ तारा राप्पे धीरज्ज लाविरा;
नहीं तो भारी सांति ज्वाय. १४
- २९ डाढी भारथी कुभार्गने;
कृपा करी न्याय मनाव;
३० में पसंद कस्यो सुभार्गने;
अने राप्पो तारो भाव. १५
- ३१ अने वायदाप्पाने आहुं;
ज्मा देव मने न राभाक्;
३२ तारा आसापथे आहुं;
माटे तूं दिलासो जाव. १६
हे ५

- ૩૩ તૂં તેો આસાપથ ખતાવિરા;
તે સમારશે મારી આલ;
- ૩૪ મને નિયમથી વાત મનાવિરા
હું તે પાલિરા સદાકાલ. ૧૭
- ૩૫ મારી રાહમાં તૂં સધાવિરા;
તેમાં મને ખહુ આનંદ;
- ૩૬ માંહેં અંતઃકરણ મનાવિરા;
લાભનો ન થશે સંબંધ. ૧૮
- ૩૭ વહેમથી ને આંખ પ્રેરાવી
માર્ગમાં મને તૂં ઠગાડ;
- ૩૮ તારા ભક્તને તૂં ખચાવી,
તાંહે ખરૂં ભય શિખ્યાડ. ૧૯
- ૩૯ અને સહુ ધિક્કારો કાહાડલે
તારા ધનસાફ સારા છે;
- ૪૦ મને નીતિમાં જીવાડલે;
મને ઉત્તમ ધારા છે. ૨૦
- વા ૬
- ૪૧ તારી માઠી દયા આપો;
અને લાણનો અનુસાર;
- ૪૨ ધમકી આને તે દખાવો;
મને લેખો છે આધાર. ૨૧

- ૪૩ માઈં મુખ્પ સત્વાતો ક્રેહૈશ્ચે;
તારી આસામ્પો ધ્વિષ્ણુત;
- ૪૪ તારી સાથે નિયમ રૈહૈશ્ચે;
મનોરંજક થશે નિત. ૨૨
- ૪૫ હું હમેશાં મોક્ષો વ્યાલિશા;
તારા વિધિનો મહતાજ;
- ૪૬ સરદારોમાં સત્વાત વ્યાલિશા;
મને છેક ન પડે લાજ. ૨૩
- ૪૭ મનમાં તારા હુકમ લાવિશા;
તેમ્પો મને બહુ પસંદ;
- ૪૮ હું તેમ્પોને હાત ઊઠાવિશા;
પામિશા તેમ્પોથી આનંદ. ૨૪
- જૈન ૭
- ૪૯ સેવકને વચન સંભારજે;
તેમાં મારી આશા છે;
- ૫૦ તેથી સંકટમાં જીવાડજે;
તેમાં બહુ દિલાસા છે. ૨૫
- ૫૧ ગર્વી મનુષ્યે ધિક્કાસ્યો
પણ હું ભૂલ્યો નથી નેમ;
- ૫૨ તારો હુકમ મેં સંભાર્યો;
તેમાં માઈં ખરું ક્ષેમ. ૨૬

- ૫૩ દુર્જન નેમને તજ્યા કરે;
માટે હું છું બહુ ભયભીત;
- ૫૪ ને પરદેશને મારે ધરે,
તને ગાજી વંદન ગીત. ૨૭
- ૫૫ ઝ્મો યહોવા તારાં નામો
શલે મને ઝ્માવ્યાં છે;
- ૫૬ તેમાં મારો બહુ વિશામો;
તારા શબ્દો ક્ષોવ્યા છે. ૨૮
એથ ૮
- ૫૭ મેં કહ્યું કેલેઝ્મો પાહું;
પ્રમુ દેશે ઝ્માશીર્વાદ;
- ૫૮ વાયદાઝ્મોમાં તૂં કૃપાહુ;
મારા ઊપર કર પ્રસાદ. ૨૯
- ૫૯ મારી ચાલ પર ચિંતા જગી;
ફરી વલ્યો તારી ગમ;
- ૬૦ માટે મને વાર ન લાગી;
હુકમ માનવાને ઝ્મેકદમ. ૩૦
- ૬૧ જાલીમ જથે મને હુટ્યો;
પણ હું કરૂં તારી યાદ;
- ૬૨ શલે સ્તોત્રો કરવા ઊઠ્યો;
માનુંહું તારો સત્વાદ. ૩૧

- ૬૩ તારા લોકોનો હું સાથી;
જેમ્મા કરે તારો ભાવ;
- ૬૪ ભૂમિ ભરપૂર છે દયાથી;
મને કાયદામ્મા શિખાવ. ૩૨
તેથ ૯
- ૬૫ તારા વાયદામ્મા પ્રમાણે,
મને તેં પમાડ્યો પ્રેમ;
- ૬૬ મારો આત્મા યુદ્ધિ જાણે;
મેં સમાર્યો તારો નેમ. ૩૩
- ૬૭ દુઃખની અમ્માજી ભટકીગયો;
હવે આત્મા પાહું છું;
- ૬૮ મને તૂંજ દયાશીલ થયો;
તને માનતો આહું છું. ૩૪
- ૬૯ જુકી તોહોમલ મુકે દોંગી;
આત્મામાં હું થયો સ્થીર;
- ૭૦ તેમની છુતી ઘણી દોંગી.
પણ હું નિયમથી ગંભીર. ૩૫
- ૭૧ મને દુઃખથી શિક્ષા કરતાં,
તારી સેવા સારી છે;
- ૭૨ અપાર સોનાં રૂપાં કરતાં
તારી વાત ગુણુકારી છે. ૩૬

- ७३ मने रय्यो तारा हाथे;
तारा हुकमो समजव;
- ७४ भक्तो हर्षी मारी साथे,
राप्पशे वयनो पर भाव. ३७
- ७५ तारा धनसाक्ष्णरा लागे;
तारी शिक्षा कृपावान्;
- ७६ मारी आत्मा कृपा भागे;
वायदाय्यामां समाधान. ३८
- ७७ तारी मेहेर मने थाय्या
तारा लेजे मने सुप्प;
- ७८ अहंकारी लोक शर्माय्या,
नेय्या देखे अमथुं दुःप्प. ३९
- ७९ भक्तो मने छीय्यां इरशे;
नेय्या जाले तार्हं मान;
- ८० मारि हृदय साक्षुं इरशे;
य्येवुं मने आवे मान. ४०
- काश ११
- ८१ विद्वारनो हुं तृपित होजि;
राप्पुं सुवातां भाव;
- ८२ मारी आंजे धला रोजि;
आशा धने तूं आव. ४१

- ८३ हुं धुमाजमां मराक ज्येवा;
हुकमेथी हुं नहीं ज्येथि;
- ८४ ने जितावलो धरेडा ज्येवा,
शतुनेो हिसाय तूं लपथ. ४२
- ८५ ज्येमा नांजे धएी झंसी;
तेज्ये मानता नथी न्याय;
- ८६ तारी ज्येमा विथासी;
मने तूं कराविरा साह्य. ४३
- ८७ मारे नाराज करवा भाडे;
पए हुं तजतो नथी ध्यान;
- ८८ प्रेमे मने तूं ज्येवाडे;
तो हुं मानुं अइं मान. ४४
- लामद १२
- ८९ देवे ज्येकारामां समाख्या
ज्येनां वयन सर्वकाल;
- ९० सर्व देशे पए विडाख्या;
तूं विश्वासु इरै हाल. ४५
- ९१ तारा नियमथी सहुनी स्थिति;
सर्व लोडो तारा दास;
- ९२ ज्ये न भावत तारी नीति
तो हुं पामत मरायुलास. ४६

૯૩ તારો વિધિ નિત્ય સંભારિશ;
તેથી હૃદય જાગ્યું છે;

૯૪ તારો છું; તૂં મને તારિશ
મેં તો વિધાન માન્યું છે. ૪૭

૯૫ જીડા લોકો મને શોધતા;
કરું સાક્ષિનો વિચાર;

૯૬ જતી રહી છે સર્વ સિદ્ધતા
તારા હુકમ છે અપાર. ૪૮

મેમ ૧૩

૯૭ તારા કાયદાઓ આહીને,
આખો દિવસ કરું ધ્યાન;

૯૮ મારી સાથે નિત્ય રહીને,
મને આપે પરમજ્ઞાન. ૪૯

૯૯ ખજા શિખવનારા કર્તા
સાક્ષિઓને વાંચું છું;

૧૦૦ વડિલાથી સમજીક વધતા
વિધિઓને સાચવું છું. ૫૦

૧૦૧ મારો પગ કુકર્મથી છુટ્યો
હવે વાયદા રાખું છું;

૧૦૨ તારા ઈનસાફથી ન હટ્યો
તારી પાસે રાખું છું. ૫૧

- १०३ तारा शब्दे ऋषिवा धृष्टिभृत
मोहोमां मधथी मिडो स्वाद;
- १०४ गीतिऋषिथी थार्जि समञ्जत
हुं कंठालुं सहु कुवाद्. पर
गुण १४
- १०५ पगने साइ लेप्प छे दीवा;
मार्गने साइ छे मसाल;
- १०६ में तो डिधो वायदो ऋषिवा
तेथी हुं समारिश आल. प३
- १०७ मने धल्लोञ्ज षिदास जगुणी,
तारां वयने ज्वाड;
अने राञ्ज अर्पणु आणुणी,
- १०८ मने तारे न्याय शिप्पाड. प४
- १०९ अने हुं ज्वा हाथे राप्पी,
बूलतो नथी तारं सान.
- ११० भुंजा लोके झंसी लाप्पी,
पणु हुं करं तारं ध्यान. प५
- १११ तारा वायदा मारं वतन;
तेमां मने हर्ष अत्यंत;
- ११२ दिलमां करयुं तेनुं यतन;
विधि मानवाने अनंत. प६
सामेक १५

- ૧૧૩ અમથા મતને હું કંઠાલું;
આમા મને ભાવિછે;
- ૧૧૪ તૂંજ તો રાસુ છે માયાલું;
વાતે ઉમેદ આવિછે . ૫૭
- ૧૧૫ સહુ કુકર્મીઓ દૂર જાઓ
હું જોઈરા પ્રમુની વાટ:
- ૧૧૬ મારો આત્મા ઊંચકાઓ
મને પડે નહીં ગભરાટ. ૫૮
- ૧૧૭ તારે હોતે કુરાલ આલિરા
તારે શાસ્ત્ર માનું નિત;
કુધર્મીને હું કંઠાજિરા;
- ૧૧૮ તેમનું કપટ છે પતિત. ૫૯
- ૧૧૯ તૂં સહુ પાપીઓ દૂર કરિરા;
તારા વાયદા ધરંછું;
- ૧૨૦ હું ધૂજને તૂંથી ડરિરા;
ને ધનિસાઈથી ડરંછું. ૬૦
એન ૧૬
- ૧૨૧ મેં તો સાચો ન્યાય કરાવ્યો
તૂં ન કરિરા મારો ત્યાગ;
- ૧૨૨ ઈશ્વર મને જામીન ફાવ્યો
ગર્વિષ્ટને ન મલશે લાગ. ૬૧

- १२३ हुं तो तारणुनी वाटजेर्शि.
 अने पार्मु सुवर्त्तमान;
- १२४ तारी परोपकार न ज्योर्शि;
 ज्ये माटेदे परमज्ञान. ६२
- १२५ मने तारी वायदो भाव्यो,
 तेनुं इल संपूर्ण साध;
- १२६ तारां कामनो समय आव्यो
 लोकने धणा अपराध. ६३
- १२७ सोनां करतां देवना विधि;
 मने जागेछे मूणवान्;
- १२८ तारी नीति अपार सिधी
 पापनुं करुं अपमान. ६४
- इ १७
- १२९ तारी साक्षी तारिक लायक;
 ज्येवी मने भावेछे;
- १३० हृदयमां अजवाळुं दायक;
 भाषाने शिष्यावेछे. ६५
- १३१ में तो मुझ्या धणा निश्वास
 तारी वातनो धणो शोक;
- १३२ मने ज्येठेदेले विश्वास
 ज्येवा तारा प्रीयलोक. ६६

- ૧૩૩ લેખમાં મને ચલાવીને;
પાપથી મને છુટકો કર;
- ૧૩૪ જપરદસ્તથી ખચાવીને,
મને ચલાવ આયુષ્યભર. ૬૭
- ૧૩૫ સેવક પર અજવાલું ઊકલે;
નિયમપ્રાપ્તિ મને સાધ;
- ૧૩૬ નદી જેવા આંશુ નિકલે;
કારણ તેમનો અપરાધ. ૬૮
ત્સાદે. ૧૮
- ૧૩૭ ર્શ્વર તું સંપૂર્ણ યથાર્થી;
તારા બદ્ધા ન્યાયો નેક;
- ૧૩૮ તારી સાક્ષીઓ સતાર્થી;
તારી વાતમાં સત્ વિવેક. ૬૯
- ૧૩૯ મારી હોંસે મને ખાધો;
દ્વેષી બૂજે તારી વાત;
- ૧૪૦ તારા લેખમાં નિરપરાધો;
મોટે ઓમાં મલે શાંત. ૭૦
- ૧૪૧ તારા ધારાઓ ન બૂલું;
નખલો છું તથા કુંગાલ;
મુખે તારી સત્વાત બોલું;
- ૧૪૨ તારી સચાઈ સર્વકાલ. ૭૧

- ૧૪૩ મને લાગ્યાં વિપત્ત જ્લેશો;
તારી આજ્ઞા કરે શાંત;
- ૧૪૪ તારી સાક્ષી છે હમેશાં;
તારી યુદ્ધિથી વિશ્રાંત. ૭૨
કોફ. ૧૯
- ૧૪૫ હૃદય ખોલ્યું દેવ ગોપકારી;
હું તો કરિશ નિત્યાચાર:
- ૧૪૬ પ્રભુ પાસે મેં હાંક મારી;
ચાલિશ લેખને અનુસાર. ૭૩
- ૧૪૭ હું પ્રભાતની અગાઉ ગોઠું;
અને કરું તારું ધ્યાન;
ને મધ્યરાત્રે જાગી બેઠું:
- ૧૪૮ મનમાં શિષ્ટું તારું જ્ઞાન. ૭૪
- ૧૪૯ પ્રીતિ કરી શાંભલી વાણી;
મને જીવથી કર ચતુર;
- ૧૫૦ જેમ્ણે માગે મારી હાણી,
તારા વિધિથી તે દૂર. ૭૫
- ૧૫૧ ઈશ્વર તું છે મારી પાસે;
તારા હુકમ સત્ અત્યંત;
- ૧૫૨ ને હું જાણું છું વિશ્વાસે
તારી સાક્ષી છે અનંત. ૭૬

રેશ ૨૦

- ૧૫૩ મારા બહુ સંતાપ વિચારજે;
હું ન ભૂળું તારો પાડ;
- ૧૫૪ મારો વાદ કરીને તારજે;
મને વચનસર જીવાડ. ૭૭
- ૧૫૫ મુંડામ્પાથી તારણ દૂર છે;
કાંજે માગતા નથી નેમ;
- ૧૫૬ તારી રેહેમ શ્રેષ્ઠ જરૂર છે;
ધનસાફ કરી દેજે ક્ષેમ. ૭૮
- ૧૫૭ ઘણા જાલીમ પુઠે લાગે;
પણ હું જાણું તારાં કામ;
- ૧૫૮ પાપી જોષને મુખ ભાંગે;
તેમ્પા તોડેજે કલામ. ૭૯
- ૧૫૯ તારા કાયદા લાગે ઊત્તમ;
મને જીવાડ પ્રેમસહિત;
- ૧૬૦ તારા લેખો સાચા પ્રથમ;
અને સાચા રેહેશે નિત. ૮૦
- શિન ૨૧
- ૧૬૧ સરદારો બહુ પુઠે લાગે;
તૂંથી ખિલે નારું મન;
- ૧૬૨ તારાં વચનથી જીવ જાગે;
કોષ્ટને જેમ મલે ધન. ૮૧

- ૧૬૩ જુઠી વાતો હું ધિક્કારું;
તારી વાતમાં રિજુંદું;
- ૧૬૪ ને હર દિવસ ન્યાયને સારું;
સાત વાર તને ભજુંદું. ૮૨
- ૧૬૫ નેમને જ લગાડે યુક્તિ;
તેમ્મો ઠોકર છેક ન પાય;
- ૧૬૬ રૂંધર પાસે મારું મુક્તિ;
અને માનું તારો ન્યાય. ૮૩
- ૧૬૭ મારા જીવે સાક્ષી પાલી;
તને મેં લગાડું લક્ષ;
- ૧૬૮ તારી સાક્ષીમ્મોમાં આલી,
મારુંદું સત્પથ પ્રત્યક્ષ. ૮૪
- તા ૨૨
- ૧૬૯ રે દેવ તને વાણી સ્થાયો;
વચન સર તું યુદ્ધિ બક્ષ;
- ૧૭૦ મારા પ્રાર્થો તને પોહોંચો;
વાયદા સર તું મને રક્ષ. ૮૫
- ૧૭૧ સ્તુતિ મારા હોઠો ખોલશે;
જરે સાંભરે વિધિ મહુ;
- ૧૭૨ અને જીભ સત્વાતો ખોલશે;
તારી વાતો સિધી બહુ. ૮૬

- ૧૭૩ આવો તારી માઠી રાક્ષિત;
તારા ધારા છે પસંદ;
- ૧૭૪ ક્રેવા ધંધું તારી મુક્ષિત;
તેમાં મને પરમ આનંદ. ૯૭
- ૧૭૫ ગેયંરૂપ હું ભટકીગયો;
પ્રેમ કરીને મને શોધ.
- ૧૭૬ કેમકે સાવચિત્ત હું થયો;
માન્યો તારે। મહુ પ્રમોધ. ૯૯

ગીત ૧૨૦ (૭.)

ભક્ત નિવારી જીહી રાહ,
માગેછે દેવની સલાહ.

- ૧ મને લાગ્યું ભારે દુઃખ;
ઈશ્વર લાગ્યો કૃપાવાન
- ૨ આ દેવ ખંદ કર જીહાં મુખ;
ખંદ કર કપટી જખાન. ૧
- ૩ હાયરે કપટી જખાન,
તૂં શાં શાંનો કરે શોધ!
- ૪ શું શું આવશે પ્રતિદાન?
અગ્નિ સર્ખાં દેવનો કોધ. ૨

- ૫ હાયરે ઘણી ઘણી વાર,
 ૬ મારા સાથીઓ વિરુદ્ધ;
 ૭ હું તો સલાહનો આહવાર;
 તેઓ કર્યા કરે યુદ્ધ. ૩

ગીત ૧૨૧. (L. M.)

જેને મલે દેવનું રક્ષણ
 તે ન પામે ભુંડાં લક્ષણ.

- ૧ હું પાહોડોની તરફ જોઈ;
 તાંથી મદદ પામતો હોઉં;
 ૨ જોણે પૃથ્વીને મૃજાવી,
 તે છે મારો મિલભાવી. ૧
- ૩ તારા પગને ન સરકાવશે;
 તેને નિદ્રા કંઈ ન આવશે;
 ૪ હા, ઇશ્વાયજને જે પાલે,
 તે ઉંધ નિંદ વિના સંભાલે. ૨
- ૫ પ્રમુ રેહેછે તારી સાથે;
 તારી ઘ્યાયા જમણે હોયે;
 ૬ દહાડામાં સ્વર્ગ ન વાગશે;
 રાત્રે ચંદ્ર પણ ન લાગશે. ૩

- ૭ ઈશ્વર ભુંડાથી ઊગારશે;
તારા આત્માને તે તારશે;
૮ પ્રભુ તારી આલ સુધારશે:
અને સર્વકાલ સમારશે. ૪

એની બિજી રચના. (C. M.)

- ૧ હું પર્વતોને દેખું છું;
તે મારો ન તજનાર;
૨ ઈશ્વરની આશા રાખું છું;
તે સર્વનો સૃજનાર. ૧
- ૩ તે તારો પગ ન નિસરાવશે:
તે જગજત રખેવાલ;
૪ ને તેને નિદ્રા ન આવશે:
જે કરેછે સંભાલ. ૨
- ૫ તે તને થશે ધ્યાયારૂપ;
તે થશે જમણે હાત:
૬ તને ન વાગે રોજની ધૂપ:
ન વાગે ચંદ્રરાત. ૩
- ૭ તે મદદથી સંભાલે છે;
મથાડશે દુઃખી હાલ;
૮ તે તારા આવજા પાલે છે,
હમણાથી સર્વકાલ. ૪

ગીત. ૧૨૨ (S. M.)

દેવની સભાઝ્મિમાં ક્ષેમ;
ઝને તેના લોકમાં પ્રેમ.

૧ હું થયો ખુરા ગંભીર
કે તેઝ્મે ખોલ્યા ઝમ;
૨ કે ઝાવો રૂઝરનું મંદિરં,
ખુયો વરૂસલેમ. ૧

૩ તે શેહેર જાણાયછે;
ખાંધેલું સુંદર ખહુ;
૪ તાં દેવનાં કુલો જાયછે,
ખલેછે મંડલી સહુ. ૨

૫ તાં ગીતના વાદીઝ્મા;
ને તાં છે રાજસ્થાન;
ને દાઝિદ પુતની ગાદીઝ્મા;
તાં દેવને કરે માન. ૩

૬ પ્રખુના લોક સમેત,
માગો પ્રખુનો પ્રેમ;
જે લોકો રાખે તારું હેત,
તેઝ્માને મલે ક્ષેમ. ૪

- ૭ કિલ્લામાં સલાહ હો;
 ને મેહલોમાં શાંત;
 ૮ ભાઈબંધો સદા કુશલ રોહો;
 ને પામો સહુ વિશ્રાંત. ૫
- ૯ રૂશ્વરનું મહાધર;
 ને તેનું શુદ્ધ વખાણ;
 અને તે સાર આયુષ્યભર,
 હું આહુંહું કહ્યાણ. ૬

ગીત ૧૨૩. (L. M.)

વૈરીઓ કરે ગડમડાટ
 ભડતો જોય પ્રભુની વાટ.

- ૧ ઓ દેવ સદા આકાશવાસી
 મારી આંખ તને વલેછે;
 ૨ જેમ ધણીઆણીને દાસી,
 ને શેઠને આકર મલેછે. ૧

તેમજ જોઈએ તારી વાટ;

- ૩ ઓ રૂશ્વર હમને દયા કર;
 હમારા હૃદયને ગભરાટ ;
 ઓ પરમાત્મા મેહેર ભર. ૨

- ૪ ને હમને લાગ્યો તિરસ્કાર;
 ને નિંદા તથા બહુ ઊપહાસ;
 જેમ્મોને મલે બહુ સંસાર,
 તેમ્મો લગાડેછે કડવાસ. ૩

ગીત ૧૨૪. (L. M.)

જેવારે ચઠે સતાવનાર;
 તેવારે પ્રભુ બચાવનાર.

- ૧ ધસ્તાયલને વાત પડેછે;
 જો દેવ ન હોત હમારી સહિત,
 જેવારે લોકો અહડેછે,
 ૨ જો હમે હોત યહોવા રહિત, ૧
 ૩ તો તેમ્મો હમને ગણીજાત,
 જેવારે બલત કોપ ને ખાર;
 ૪ બિહામણો જલપ્રલય થાત
 ને મને વાગત જેમની ધાર. ૨
 ૫ હા, જીવની ઊપર અહડી જાત;
 ૬ પણ દેવની સ્તુતિ હો અપાર;
 કે બંધ કરી તેમ્મોના દાંત
 મને બચાવ્યો જેમ શિકાર. ૩

- ૩ જેમ પક્ષી અચ્ચી ઊડેછે;
તુટેછે પારધી ઝ્માનો પારા;
- ૮ દેવ પોતે રક્ષક પડેછે
જેણે રચ્યાં જ્ઞામિ ઝ્માકારા. ૪

ગીત ૧૨૫. (C. M.)

પ્રભુના લોકને મલશે સુખ;
પણ અમથા કર્મી ઝ્માને દુઃખ.

- ૧ જેઝ્મા પ્રભુના ભાવિક થાય,
તેઝ્મા મહુ થશે સ્થીર;
જેમ સી ઝ્માન કદી ન હલવાય,
તેમજ થશે ગંભીર. ૧

- ૨ યર મલમને ઘેરીને,
પાહોડા ઊગારેછે;
તેમ દેવ ખસાડી વૈરીને,
હમને ઊધારેછે. ૨

- ૩ શુદ્ધ લોહોને દખાવીને,
ન ચાલશે ભુંડું રાજ;
રખે હાથો પ્રેલાવીને,
મુજબને લાગે લાજ. ૩

- ૪ જીએનાં હૃદય સારાં છે,
તૂં કર તેએનો પાડ;
ને ખરા જે ચાલનારા છે,
તેએને સુખ પમાડ. ૪
- ૫ પણ જેએ વાંકા વલે છે,
ને ચાલે વાંકી રાહ,
તેએને પીડા મલે છે;
હસ્તાયત્નને સજાહ. ૫

ગીત ૧૨૬. (૭. ૪.)

શોકમાં જે ખી વવાય;
તો સુખમાં સફલ થાય.

- ૧ ક્ષેત્રે ક્ષેત્રવ્યો
આપણે પ્રવાસ;
સ્વપણાં જેવો ભાવ્યો
ધણે બિલાસ;
- ૨ હર્ષે માથા ડોલી;
હર્ષે મોહોડાં ખોલી,
આપણી જીભો ખોલી
ખરે વિશ્વાસ- ૧

- ३ ईश्वरे साधुं छे
 अमे मोटुं काम;
 हमे आसाधुं छे,
 अमेनुं स्वनाम.
- ४ दक्षिणु रानमां पाणुी,
 अमे उदाहरणु जणुी
 हेतद्रूपे ताणुी
 हे णुनो काम. २

- ५ रडता रडता वावे
 कापी हर्पाय;
 ले क्षेत्रमां णी लावे,
 ने इदन थाय,
- ६ आनंदे ते प्ररशे;
 ने धखुं इल भरशे;
 ने विपत्तयी तरशे
 अने शोक जय. ३

अमेनी पिणु रयना. (७.)

- १ देवे इरवीने परदेश,
 आप्यो सीअमाननो प्रवेश.
- २ स्वपणुं लागुं आपणुं सुप्प;
 ने उपहासे लखुं सुप्प. १

- આપણી જીભા કરતી ગાન,
 ૩ આપણે પ્રભુ સામર્થ્યવાન;
 તેણે કર્યાં મોટાં કામ;
 હમ વખાણીયે તેનું નામ. ૨
- ૪ પ્રભુ આપણે પૂર્વી ક્ષેત્ર;
 રાનમાં નદી ભરે તેમ;
 ૫ રૂદનથી જે વાવેછે
 તે હૃષીને આવેછે. ૩
- ૬ જે રડીને નિકલીજાય,
 જેથી મૂળવાનૂ ખી વવાય,
 તે હૃષીને આવેછે;
 પુષ્કલ જીપજ લાવેછે. ૪

ગીત ૧૨૭. (S. M.)

દેવનાં મોટાં સાહ્યરહિત
 કોઈ ન હોય સાધનસહિત.

- ૧ જો દેવ ન ખાંધે ઘેર,
 તો અમથું તે ખંધાય;
 જો પ્રભુ ન સંભાલે શહેર,
 તો ચોકી અમથી થાય. ૧

२ ने प्रोडीमां जगयुं
 अने मध्यरातनो अम;
 अने अमनुं प्रल पशु भांगयुं,
 अमे आपे डेवल गम. २

देवना ले प्रीतिवान्,
 ते पामशे सुअगतिः

३ ईश्वरनुं वतन छे संतान
 ने गर्भनी उत्पत्ति. ३

४ अलवान्ने हाथे तीर,
 ने ङ्गुवान पुतो अम;

५ तेअमानो पिता कुशज स्थीर;
 ने तेने मले क्षेम. ४

ते पाडो मातअर;
 तेने मलशे प्रसाद;
 ने वैरी जेडे भागल पर,
 ते करशे प्रतिवाह. ५

गीत १२८. (७. ६.)

ले ईश्वर देवथी उरे,
 ते पामे आशीर्वाद.

- ૧ ને રૂંધર દેવથી ડરે,
તે પામે અશીર્વાદ;
ને એની સેવા ધરે,
તે પામે શુભપ્રસાદ. ૧
- ૨ એવું તું કામ કરીને
આર્ષણ પોતાનું ધાન;
તને વરદાન કરીને,
મલે શાંત સમાધાન. ૨
- ૩ એવો બહુ ફલવાન વેલો,
તેવી પણ તારી વહુ;
બહુ ફલથી તે નમેલો;
ને એને પુલો બહુ. ૩
- ૪ ને પુરૂષ દેવને માને,
તે પામે બહુ પ્રસાદ;
૫ ને રૂંધર સુદ્ધસ્થાને
પમાડે આશીર્વાદ. ૪
- ૬ યરસલિમનું વરદાન,
તું નોર્ષણ જીવનભર;
ને દિકરાએનાં સંતાન;
ને ક્ષેત્ર ઈસ્લાયલ પર. ૫

अमनी पिण्ड रचना. (L.M.)

- १ न्ने देवने आपे सिधुं मन,
ने आसा पाले तेने धन;
- २ ने तने मलशे कामनुं धान;
ने तूं थधरा कुशल भाग्यवान्. १
- ३ अने वडु वेलाडूप कुलवान्
ने भाणा पासे षडु संतान;
- ४ न्ने मनुष्य देवने आपे मन,
ते पामे अम्वुं मोहोडुं धन. २
- ५ देव तने देशे आशीर्वाद;
तूं पामिश लुवनभर प्रसाद;
- ६ तूं न्नेधरा दिकरानां संतान;
ने धस्तायलनुं समाधान. ३

गीत १२६. (8. 5.)

संताप थशे अमनी न्नेडे
न्नेअमा सतावनार.

- १ धस्तायलने डेहेडुं पडे
आ समाचार सार;
नलीम लोडो मने नडे
दुःखे वारेवार. १

२ षालपणुथी हलने सभे
 देता देता दुःख;
 पणु तेम्माने अमथे अमे
 आवतुं नथी सुख. २

३ हलथी अडुत अडे क्षेत्र
 अमेवां मारां अंग;

४ सत्य देवे काण्यां नोतर
 अमेवुं अंध न भंग. ३

५ सीअमानना ने द्वेषी करे
 तेअमान पडशे अूप;

६ नेम अगासी पर अड अरे.
 नरे लागे धूप. ४

७ तेथी कापनार मुठ न नरे;
 अमेवुं शुकीलय;

लणु नार अोलालर न करे
 पुला हलकाल थाय. ५

८ अने वाटसर न डेहेशे
 थणे देवनुं दान;

अने नामे तम पर रेहेशे,
 शांत ने समाधान. ६

अमनी भिञ्ज रमना. (L. M.)

- १ हवे धरियायले डेहेवुं,
ते अमा अमे दुःख दिधुं अमेवुं;
- २ जालपणुंथी पीडा अलि;
तो पणु तेमनुं कंठ न अलि. १
- ३ जेवो अमुत हल अलावे,
तेवां मारां अंग पीडावे;
- ४ देवे काण्यां अमेनां जेतरे
सात्विक प्रभु मागशे उत्तर. २
- ५ जेअमा सीअमानने धिकारे,
तेमने धणुी धास्ति मारे;
- ६ छापरर उपर अडरूप थशे;
वध्या विना अिमडाध जशे. ३
- ७ तेनो लणुनार हाथ न लरे;
पूरा पुला पणु नहीं करे;
- ८ वाटसर वरदान न मागे;
अमेनी देवनी दया लागे. ४

गीत १३० (C. M.)

जे प्रभु पोते थले पाप,
तो जतो रेहेशे सहु संताप.

- ૧ અરે ત્રાતા અથાક ઊંડાણ.
તેમાં ખહુ પડે ધાક;
- ૨ તૂં મને તારૂં કર કલ્યાણ.
ને શાંભલ મારી હાંક. ૧
- ૩ જો પ્રભુ નોંધે સહુ અપરાધ,
તો કોણુ પવિત્ર ગણાય ?
- ૪ પણ ક્ષમાને કોણુ કરે ખાધ
કે તારૂં બિહીવાય? ૨.
- ૫ હું માનુંં છું પ્રભુની વાત;
ને તેની ઘણી રેહેમ;
- ૬ જે લોકો ઈચ્છે છે પ્રભાત,
તે કર્તાં માયું પ્રેમ. ૩
- હા, જેઓ ઈચ્છે છે સવાર,
તેથી વધારે ખહુ;
- ૭ ઈસ્લાયલ થજો ઊમેદવાર;
ને દયા માગો સહુ. ૪
- ૮ તેને તો પૂરૂં પ્રાયશ્ચિત્ત;
તે કરે આપણું ત્રાણુ;
ને તેઓ પડે પાપરહિત;
ને પામે સુકલ્યાણ. ૫.

गीत १३१. (७.)

पालक लोवा पुरो भक्त
ईश्वर दयावान् हरवक्त.

१ हुं नहीं राप्पी अभिमान,
न राप्पीने गर्वी जन,
मिदमां नथी सावधान;
नथी मानतो शुभज्ञान. १

२ लोवुं इरे धावळुं पाल,
तेवी हती भारी याल;
हृदयलीन तथा कृपाल;
अपेवा कुंछुं संभाल. २

३ अपे धस्तायल कुरी भाव,
प्रभु पासे भाग पयाव;
हवे तेने शरणे याव;
ने हमेशां धमान लाव. ३

गीत १३२. (L. M.)

प्रथम सीअेनने लो संताप;
ने पछी तेने अहु प्रताप.

- १ ओ प्रभु दाडिदने उद्धार;
ने तेनां संकटो संभार;
- २ ईश्वरने थया तेना सम;
ने वचन करयुं देवनी गम. १
- ३ हुं मांडवामां तो न होधरा;
भारा पलंगमां नहीं शुभरा,
- ४ ने आंजोने न लागे निंद;
ने पापणो नहीं पडे अंद. २
- ५ तां लगी छे हुं शोभुं काम;
ने ईश्वरतणो शुद्ध सुकाम;
- ६ अंभ्रातामां थयुं वर्तमान;
अने जोडा भरेलां रान. ३
- ७ तो मांडवाओमां लक्ष्युं;
ने तेने मानता रहियुं;
- ८ ओ प्रभु आराममां तूं आव;
ने स्थापनानुं वाहन लाव. ४
- ९ सेवडोने सत्य पेहेराव;
ने परा लज्जोने हर्षाव;
- १० ने मानी दाडिद तारे। लज्जत,
तूं नहीं धिक्कारिश अभिपिज्जत. ५

- ૧૧ દેવે દાઉદને કહ્યું છે;
 ને વચન ખચીત રહ્યું છે;
 કે તારાથી જો પુલો થાય,
 રાજ્યાસન તેઓથી રખાય. ૬
- ૧૨ જો તેઓ કરે આજ્ઞાકાર;
 ને ચાલે નેમને અનુસાર;
 તો પછી દિકરાઓનાં ખાલ
 ગાદિ પર બેસે સદાકાલ. ૭
- ૧૩ પ્રભુ તો સીઓન આહે છે;
 ને ઓમાં રાજી રહે છે;
 ૧૪ હીઓ તો મારો છે વિશ્રામ;
 ને હીઓ મુકિશ મારું નામ. ૮
- ૧૫ હું તેને આપિશ પુકલ દાન;
 રૂંક મનુષ્યોને મલશે ધાન;
 ૧૬ ને સેવકોને ખહુ ઉદ્ધાર;
 ને સુચિલોકને હર્ષ અપાર. ૯
- ૧૭ તાં દાઉદનું સિંગ ફુલે છે;
 ને ખ્રીસ્તનો દીવા ખલે છે;
 ૧૮ ને ત્રિપુઓને આવશે લાજ;
 યજુ ઘણો ફુલશે તેનો તાજ. ૧૦

ગીત ૧૩૩. (૮. ૭.)

કેવો ભાઈનો પ્રેમ જણાય
અતર તથા ઓસરૂપ થાય.

- ૧ ભાઈબંધોએ મલીરેહબું;
તેતો અતિ ઊત્તમ કેવું;
તેની ઊપમા શી જણાય ?
- ૨ અતર માથાને રેડાડી,
છાંટે આહરનની દાહાડી,
અને વશલ છેડે જાય. ૧
- ૩ જેવો હોય ઓસ હર્માનનો,
અને જેવો ઓસ સીઓનનો,
તેવો છે સુગંધી સ્વાદ;
તાં યહોવા આત્મિક અતર,
એથલ પ્પરે જીવ નિરંતર,
રેડીદેશે આશીર્વાદ. ૨

એની પિજી રચના. (L. M.)

- ૧ ઓહો શોભતું સારું કેવું;
ભાઈબંધોએ મલીરેહબું;
- ૨ એમજ અમૂલ્ય તેલ લગાડી,
છાંટે આહરનની દાહાડી. ૧

- ३ अयं पण्डु लमा छेडे पडे
 अयेवा अयासल हेर्मन कुडे;
 सीअ्या न पर्वत उपर अयेवे;
 तां तो अमर लुवन क्षये. २

गीत १३४. (७.)

प्रभु अये कुलो महिमावान्
 सदा तेने अयेपो मान.

- १ ईश्वरनां सहु लज्जितवान्
 तेने लज्जतां करै गान;
 २ अयेनां धरमध्ये हररात,
 स्तुतिअये प्रेखायो हात. १
- ३ गाअ्या ईश्वरनुं वप्पाणु;
 ल्हेणु करयुं सहु निर्माणु.
 ते पमाडशे अहु प्रसाद;
 तथा सदा अयाशीर्वाद. २

गीत १३५. (S. M.)

अरा देवनां मोटां काम;
 अन्य देवोनां व्यर्थ नाम.

- ૧ ઈશ્વરને કરે ગાન;
 ને કોણે પ્રભુનું નામ;
 આણે ઈશ્વરના ભક્તિવાન,
 તેને કરજો પ્રણામ. ૧
- ૨ તમ ઊભા રહેનારા
 ભં તેનું શુદ્ધસ્થાન,
 તમ સ્તોત્ર વાતો કહેનારા
 કરે આનંદી ગાન. ૨
- ૩ ને કરે વંદનવાદ
 કાંજી તે શોભાવાન;
 ને તેને નામે કરે શાદ;
 આમાં બહુ સમાધાન. ૩
- ૪ તેના પસંદ કરેલ
 યાદુખતણાં સંતાન;
 ને તેણે આહુઈ ધસ્યાયલ
 ને દૌલત કીમતવાન. ૪
- ૫ દેવ મોટો મહિમાવાન
 આમ ખચીત થાયછે;
- ૬ સહુ દેવો કર્તાં તેને માન
 ને ગુણ સંભરાયછે. ૫

ને સર્વ જગ્યામાંય
 રૂંધર સહુ ભરેછે;
 પોતાના સંધા અભિપ્રાય,
 તે પૂરા કરેછે. ૬

૭ બૃહથી વાદલીઓ
 તે બહુ મહડાવેછે;
 મેઘોને સારૂ વિજલીઓ
 ને પવન લાવેછે. ૭

૮ મીસરમાં પ્રથમ જાત,
 મનુષ્ય તથા જાનદાર,
 તેઓને માર્યા અકસ્માત્
 ને કર્યા અમલકાર. ૮

૯ ને શરા રાજને;
 ને તેનો પરિવાર;
 ૧૦ ને તેણે મારી પ્રજાને
 કર્યો ઘણો સંહાર. ૯

૧૧ અમેાર તથા ખારાન,
 ઓઝોના રાજઓ;
 ને આખો વતન દેશ ખનાન;
 હા રાજ પ્રજાઓ. ૧૦

- १२ अने तेअ्यानो देश;
 यहुदीनुं रलय थाय;
 करायो अेज साइ प्रवेश,
 डे तेअ्या अंहर जाय. ११
- १३ ओ प्रभु तारु नाम
 टकी रेहेशे सदा;
 ने तारां अमत्कारी काम
 देआशे सर्वदा. १२
- १४ अने देव लोडोने
 न्नाय करी लशे प्राप्त;
 ने पोताना सेवडोने
 ते थाशे अनुतप्त. १३
- १५ लोड रूपां सुंनानी
 भूर्तिअ्या धडेछे;
 अे मिथ्या देवाने मानी
 गंधाअ्या पडेछे. १४
- १६ तेअ्याने मुअ्प आकार;
 पणु कदी भाजे नहीं;
 अने तेअ्या आंजो साकार;
 तो पणु कुंभ देअे नहीं. १५

૧૭ તેઓને કાન આકાર;
 પણ કંઈ ન સુને છેક;
 ને તેઓ ગલા માહો સાકાર;
 પણ દમ ન કાહોડે ઝેક. ૧૬

૧૮ તેઓના કારીગર
 તેઓને છે સમાન;
 અને જે લોક તેઓના પર,
 કંઈ લાવેછે ધમિન. ૧૭

૧૯ ઓ ઇસ્લાયલનાં ઘર
 પ્રભુને આપો માન;
 ૨૦ ઓ સંધા યાજક રીતિઘર
 ઈશ્વરને કરો ગાન. ૧૮

ઓ સાધુ ભક્તિવાન્
 દેવ તારો થાય ભક્તિ;
 ૨૧ ને જેઓ વશે શુદ્ધસ્થાન
 જાણો દેવ પ્રસંસિત. ૧૯

ગીત ૧૩૬. (૭. ૬.)

ઈશ્વર સારો છે સહુ કાલ
 તે દયાલુ સદાકાલ.

- ૧ ઈશ્વર કરેછે ઊપકાર;
 આપણો કરેછે ઊગાર;
 (તે સારો છે સહુ કાલ
 કેમકે તેની ક્ષમા
 ક્ષમા ક્ષમા ક્ષમા
 કેમકે તેની ક્ષમા
 ઠકીરેહશે સદાકાલ.) ૧
- ૨ દે દેવાના દેવને માન:
 એકલો તે છે મહિમાવાન:
 તે સારો છે સહુ કાલ
 કેમકે— ૨
- ૩ સંધાં સૃષ્ટના પ્રભુને
 લિલોકના મહાવિભુને
 સ્તોતો કરો સહુ કાલ;
 કેમકે— ૩
- ૪ એકલો કરે ચમત્કાર;
 સર્વ લોક પર અધિકાર
 તેને બળે સહુ કાલ;
 કેમકે— ૪
- ૫ સહુનો કર્તા બુદ્ધિવાન
 સહુનોજ રક્ષક સ્તુતિમાન
 તે સારો છે સહુ કાલ;
 કેમકે— ૫

- ૬ તેણે ઊત્પન્ન કર્યું જલ ;
તે પર કાયમ રાખ્યું સ્થલ
તે માગે છે સહુ કાલઃ
કેમકે— ૬
- ૭ જેણે રચ્યા તારાગ્નિ,
રોલે ચમકનારાગ્નિ,
તે તેજવાનુ રહે સહુ કાલઃ
કેમકે— ૭
- ૮ સૂર્ય, કરવી સાંજ પ્રભાત ;
૯ ચંદ્ર મટાડવાને રાત ;
તે તો કર્તાં સહુ કાલઃ
કેમકે— ૮
- ૧૦ જેણે માર્યું મિસરસ્થાન,
માર્યાં સહુ પ્રથમ સંતાન,
તે ન્યાયક છે સહુ કાલઃ
કેમકે— ૯
- ૧૧ કર્યો લોકોનો ઊગાર,
તથા તેઓનો ઊદ્ધાર,
તે રક્ષક છે સહુ કાલઃ
કેમકે— ૧૦

- ૧૨ જમણો હાથ ફેલાવીને,
લોકોને ખચાવીને
તે પ્રીતિવાનૂ સહુ કાલ;
કેમકે— ૧૧
- ૧૩ લાલ સમુદ્રને શાડીને
૧૪ લોકોને પાડ પાડીને,
તે ઊપકારક સહુ કાલ;
કેમકે— ૧૨
- ૧૫ શરાને ડુખાવીને,
લોકોને ખચાવીને,
આશ્ચર્યવાનૂ સહુ કાલ;
કેમકે— ૧૩
- ૧૬ રાનમાં લોક ચલાવીને
ખડકથી જલ લાવીને
દાન કર્તા છે સહુ કાલ
કેમકે— ૧૪
- ૧૭ રાજાઓને કિધો માર;
૧૮ અમીરો પર જયજયકાર;
તે સમર્થ દેવ સહુ કાલ;
કેમકે— ૧૫
- ૧૯ હેરાખન ખારાન રાજાને
અને તેમની પ્રજાને,
કર્યો સંહાર સહુ કાલ;
કેમકે— ૧૬

૨૦ વતન વાસ્તે આપ્યો દેશ;
 લોકને કરાવ્યો પ્રવેશ;
 તે મહેરબાન સહુ કાલ;
 કેમકે— ૧૭

૨૧ જારે લાગું મહાપાપ.
 ૨૨ તારે ખમ્યા જીવા બાપ;
 તે કૃપાવાનુ સહુ કાલ;
 કેમકે— ૧૮

૨૩ જીણે ભાંગી ખંદગી,
 કરી આપણી ખંડણી,
 તે તારક છે સહુ કાલ;
 કેમકે— ૧૯

૨૪ સહુને દયા પાડેછે;
 ૨૫ સહુ જીવને ખવાડેછે;
 તે દાતા છે સહુ કાલ;
 કેમકે— ૨૦

૨૬ દેવ આકાશી મહિમાવાનુ
 તેને માનો શ્રેષ્ઠ ગુણવાનુ
 હમણા તથા સહુ કાલ;
 કેમકે તેની ક્ષમા,

क्षमा, क्षमा क्षमा

केमके तेनी क्षमा

रुकी रेहेशे सदा काल. २१

गीत १३७. (C.M.)

यहुटी काहोउछे निश्चाम

स्वदेशानो छ/मथावानू.

- १ पापिलनमध्ये ले प्रवास,
नदीनी पासै स्थान
तांन हमे करया अहु बिदास
करी सीम्मोाननुं ध्यान. १
- २ ने शोकथी इदन करीने
आउ.पर टांग्या किनुर;
ने जलमिानुं सांभलीने
थया अहु शोकातुर. २
- ३ तेम्मोम्मे पुडे लागीने
करी अहु वात विपरीत;
ने हसी करी मागीने
सीम्मोाननुं स्तुतिगीत. ३

- ૪ પરદેશમાં મુખ્ય કેમ ખોલીયે
પ્રમુનું ગીત ગવાય?
- ૫ જો હમ સીએમને બૂળીયે
તો જમણો હાથ બૂલાય. ૪
- ૬ જો હું ન રાખું તારી યાદ
ને મને જે આનંદ
એ કર્તાં સીએમને સુવાદ.
મને ન થાય પસંદ. ૫
- તો મારાં મુખમાં તાલકીને
વલગી લાગે જખાન;
- ૭ એ રૂંધર ઈદમ સાંભરીને,
જોજો તેનાં સંતાન. ૬
- યરસલિમને પાડીને,
તેએમને એ પોકાર
એના પાયા ઉખાડીને,
કરો સંહાર સંહાર. ૭
- ૮ એ ખાખિલોનની દિકરી પણ
જેને ભયંકર ખલ,
ધણો મુખારિક થાય જે જણુ
તને ભોગવાવે શલ. ૮

- ૯ અને જે પકડે તારાં બાલ,
ને કરે બહુ સંહાર,
ને કરશે પથર પર અશાલ,
તે થશે બહુ નામદાર. ૯

ગીત ૧૩૮. (C. M.)

પ્રભુના મહિમા પ્રેમ અપાર
એ ગુણો વિશે જ્ઞાન.

- ૧ હે દેવ હું મનને અનુસાર.
જાણાવિશ તારું માન;
ને જાં મલેલા છે સરદાર
હું કરિશ કીર્તિ ગાન. ૧
- ૨ મંદિરની આગલ પૂજને
વખાણિશ તારું નામ;
ને તારી કૃપા સૂજને
જાણાવશે મોટાં કામ. ૨
- સહુ કર્તાં તારું મોટું નામ
તે શુદ્ધ જાણાવ્યું છે;
- ૩ મેં સાંભરી તારી સત્કલામ
ને ઊત્તર આવ્યું છે. ૩

- તારે હું પામ્યો નહું બલ
 જીવ થયો છાતીવાન;
 ૪ પૃથ્વીના રાજ તથા કુલ,
 શિખીને લેશે માન. ૪
- ૫ પ્રમુના માર્ગમાં ચાલશે સહુ,
 સહુ ગાશે તેનાં ગીત;
 ૬ ર્ધ્વરનો મહિમા મોટો બહુ;
 સદાકાલ પ્રશંસિત. ૫
- સ્ત્રીન લોકને પ્રભુ છે બિદાર
 ગર્વીને બાણે દૂર;
 ૭ બે મને પડે દુઃખનો ભાર,
 તો તું દે જીવ જરૂર. ૬
- ને તું બંદ કરિશ અકસ્માત;
 સહુ શત્રુઓનો ખાર;
 ને તારો જખર જમણો હાત,
 પમડિછે બિદાર. ૭
- ૮ તે મારો યજ્ઞ કરશે પ્રાપ્ત;
 દયા તો ન ટલનાર;
 ને તારાં સર્વ કામ સમાપ્ત
 વેનો તું ન બૂલનાર. ૮

गीत १३८. (C. M.)

देव आप्पी सृष्टिवासीने
पंढन होजे असीत.

- १ हे ईश्वर तें तपासीने
जेयो छे मने नित;
२ ने हुं पाणु उठी जेसीने;
रहुं तारे अप्पिलपित. १

तूं दूरदेशे माहं मत,
परैपर जणुछे;

- ३ ने मारी निद्रा, मारी गत.
पाप्प्यांमां अप्पणुछे. २

- ४ ने अप्पणुजेलिला जे विचार,
मारी जपानमां थाय;
तेनो सत्यार्थ ने तेनो सार
तने तमाम जणुथाय. ३

- ५ तूं आगल पाण्डुल नांप्पी हात
थायछे, दूरदेश;

- ६ अप्पे मने लागे उंसी वात
कां तने थाय प्रवेश? ४

- ૭ તારા આત્માથી કાં જાઉં?
કે કાંની ગમ નહસાય ?
- ૮ જો હું આકાશમાં ચહડાઉં
તો તાં તૂં હાજર થાય. ૫
- જો પરલોકમધ્યે હું બુકું;
તો તાં તૂં પાસે થાય;
- ૯ સવારની પાંખે જો ઉડું,
મોઘા સમુદ્રોમાંય. ૬
- ૧૦ તો તારો હાથ ખલવાત્ અપાર,
મને ઉંચકાવેછે;
- ૧૧ હું કેમ કહું કે અંધકાર,
તૂંથીજ છુપાવેછે. ૭
- ૧૨ રાત્રે ન પડશે અંધકાર;
પણ રોશની ચમકાય;
દિવસના જેવી રાત પડનાર
રાત દિવસ જેવી થાય. ૮
- ૧૩ તૂં મારાં દિલનો માલક છે
બિદરમાં સૂજાવનાર;
તૂં મારા જીવનો પાલક છે;
એ ધણો ભેદી સાર. ૯

- १४ ताराथी मारी उत्पत्ति
तें ज्ञेयां मारां अंग;
- १५ तेन् ज्ञेयां मारी प्रवृत्ति
अने पेहेलो प्रसंग. १०
- १६ ने मारा अवयव अधूरा
तुंथी देप्पायला
नेवारे कुंभ नहता पूरा;
वडीमां लप्पायला. ११
- १७ डेवी गुणकारी तारी वात ?
ने तेनो शे शुमार ?
- १८ जे गणुती माराथी गणुत,
तो धूण कर्ती अपार. १२
- हुं जगी तारी साथे यधरि;
हे देव जे गुनहुगार,
- १९ तेज्मानो वूं नारा करीजधरि;
अशो सहु दुराचार. १३
- २० तेज्मा ठांगी दुर्भाषडा;
निदडोळ थायछे;
- २१ ने जेज्मा तारा द्वेषडा,
माराळ गणुयछे. १४

જે તારી સામા ચહોડે,

તે પર હું રહું છું;

૨૨ જેમ તેમ્મા મને વેડે,

તેમને હું નહું છું. ૧૫

૨૩ દેવ મને શેઠી કાહીને,

મારા વિચાર પરખાવ;

૨૪ ને જોયા માર્ગે બિખાડીને,

અનંત માર્ગે સલાવ. ૧૬

એની ગિજી રચના. (L. M.)

૧ એા દેવર તું મારા રક્ષક;

એસવા બિહવાનો તું લક્ષક;

૨ દૂરથીજ તને મગની સમજ;

માર્ગે પહાંગની આરો ગમજ. ૧

૩ મારા સર્વ માર્ગે તું જોય;

૪ મારી જીભમાં વાત ન હોય,

પણુ તે તને થાય બિધાડી;

૫ તું અગાડી; તું પશુવાડી. ૨

તારો હાથ છે મારી કડો;

૬ એવું જ્ઞાન તો અચરત પડો;

તેનો ભિદ હું કાં નિકાલું;

૭ તારા આત્માથી કાં આલું? ૩

- ८ नं हुं आकारा विपर अहं,
 ने परलोकमां हेठे पडुं,
- ९ ने सवारनी पांजे उडुं,
 ने समुद्रमां विडो प्युडुं. ४
- १० तो पाणु तारे हाथेन अलथे
 तारे नमणे हाथ संभालथे.
- ११ ने कडुं धुया संताडथे,
 तो रातने अजवाहुं पाडथे. ५
- १२ अंधकार पाणु नही धुपावे.
 रात पाणु दिनरूप अमकावे.
 रात दिवस अरोपर पड्यां.
- १३ तें तो मारां अंगो धड्यां. ६
- गर्भस्थानमां तें धुपाव्यो
 मने अचरतरूप सृजव्यो,
- १४ तारां नामने हुं वप्पाणिरा,
 तारां काम अजमेज जणिरा. ७
- १५ हाडकां तूंथी गुप्त न थयां;
 हेडल ताराथी धडयां.
- १६ अथे अंगो सहुं अधूरां
 तारी आंजे जेयां पूरां. ८

- જારે પેદા નોહતાં થયાં
 તારી વહીમાં માડ્યાં ગયાં
- ૧૭ તારા સંકેત ઘણા સારા
 ને તેમ્મને ઢોણુ ગણુનારા? ૯
- ૧૮ જો હું તે સાકલ્ય ગણું,
 તો સર્વ રેતી કરતાં ઘણું;
 હું તો જાગિરા તારી કડો;
- ૧૯ તારો કોપ દુષ્ટો પર પડે. ૧૦
- ૨૦ તેમ્મા તને ભુંકું કુહુંછે;
 તારું નામ પણ વૃથા લેછે;
- ૨૧ જેમ્મા તારી વાતને નડે,
 તેમ્માને વખોડવાં પડે. ૧૧
- ૨૨ તેમ્માથી દૂર લાગુ દ્વેષે;
- ૨૩ મ્મા દેવ મને પરખ વિશેષે.
- ૨૪ ખોટા રસ્તાથી પ્રસાવજે;
 અનંત રક્ષતામાં ચલાવજે. ૧૨

ગીત ૧૪૦ (૭. ૯.)

ઈશ્વરને અર્જી લાવી

બક્ત માગ્યા કરે ત્રાણ.

- १ दुष्ट लोकोने दयावी
ज्या प्रभु तारजे प्राणु;
- २ तेज्या तो ज्येकडा ज्यावी
काहोडेजे ज्येकल्याण. १
- ३ सर्पं सरणी ज्येमा तीक्ष्ण
ने होडो ज्ये विषवान्;
- ४ ज्या ईश्वर करी रक्षाणु
भुंजाने कर हेरान. २
- ५ तेज्या तो जथा पाडे;
शंसो लगाडेजे;
ने पथे जल ज्येसाडे;
ने कंधा मांडेजे. ३
- ६ हुं ईश्वर पासे कहुं,
तूं पोते मारो देव;
हुं प्रार्थन करतो रहुं;
ने करूं तारी सेव. ४
- ७ तूं मारा मोक्षणी शक्ति
ने युद्धे मारी ज्याड
- ८ न मानजे दुष्टणी युक्ति
ने धर्म्या अभथी पाड. ५

- पोताने षडु वप्पाणु
 ने मने करे प्पार;
 ८ तेप्पानां पाप प्रमाणु
 पडशे धणु अंगार. ६
- १० ते अग्निमां नंप्पाशे;
 ने पछी गिइशे नही;
 ११ दुर्भाषक नही स्थपाशे;
 न्नाक्षीमा छुटशे नही. ७
- १२ ने ईश्वर पोते करशे
 दुःप्पित लोड्डेनो वाद;
 कुंगालनो मित्र इरशे
 ने करशे शुभप्रसाद. ८
- १३ ने तारा लोक सतार्थी
 तने वप्पाणु केडे;
 ने न्नेनां मन यथार्थी
 ते तारी आगल रेडे. ९

गीत १४१. (६. ८.)

भक्तो आपीने मान
 करेछे देवनो भाव.

- १ हुं करे तारं ध्यान;
 तूं मने वेला आव;
 ने मने देखे कान;
 ने उत्तर दध अयाव
- २ ने प्रार्थन थशे जेवी धूप
 ने भजन सांजनां अलि रूप. १
- ३ ज्या प्रभु मांरं माछे,
 तूं योकी करी रक्ष;
 होहोनो दरवान् छे;
 ने अंदर शांति अक्ष.
- ४ ने दिशे द्वाध भुंटी याल;
 तो मने तेनी गम न वाल. २
- ने करे भुंटां कान
 तेज्माने ज्युदा काहाड;
 तेज्मानुं मिहुं आण,
 तूं मने नहीं अवाड.
- ५ जे आर्जि नीतिवाननो मार,
 तो मने मले अहु उपकार. ३
- ने तेथी उपछो थाय
 तो दिशे तेल सुगंध
 नेथी शिर न भंगाय

એ હોયછે સંબંધ;
 જે સમે તે થઈજાય દુઃખિત
 તે પર માગિશ પ્રભુની પ્રીત. ૪

- ૬ તેઓના સહુ સરદાર
 પથરોમાં કુખીજાય
 તારે મારા વિચાર
 તેઓને સારા થાય.
- ૭ પણ પડ્યા છે હમારાં હાડ;
 જેવાં કપાય ખલવાનાં ઝાડ. ૫
- ૮ એ પરમાત્મા દેવ
 તૂં મારો છે આધાર;
 તારા પર મારો ભાવ;
 મને ન મુક લાચાર.
- ૯ કુકર્મીઓ તો નાંખે જલ;
 ૧૦ તૂં મારા આત્માને સંભાલ. ૬

એની વિજી રચના. (L. M.)

- ૧ હું દેવને કહું છું ઊત્તર;
 ઊતાવલે કરી મને તાર;
 ને દયા કરી અર્જુ માન;
 ને મને આપ કૃપાહુ કાન. ૧

- ૨ ને પ્રાર્થન થશે જેવી ધૂપ;
ને વંદન સાંજના ખલિરૂપ.
- ૩ વૃં મારાં મુખની ચોકી કર;
હોડોનાં દ્વારનાં રક્ષક ઠર. ૨
- ૪ મને ન હો કાંઈભુંડા છુંદે;
દુષ્ટ લોકોનો ન હો સંબંદે;
હુંથી તેમ્મોનું ન ખવાય;
- ૫ પણ ધર્મી જનથી શિક્ષા થાય. ૩
- હું તેના પાડનો મનાઈ;
ને તેનો ઠપકો જો ખાઈ;
તો અત્તર જેવો તે રેડાય;
તેમ તેથી મારું ન ભંગાય. ૪
- જારે તે હોયછે દુઃખિત;
તેવારે કરિશ અર્જ વિનીત;
- ૬ તેમ્મોના જાક્ષીમે હુંતાય;
તેવારે સારી વાત સુણાય. ૫
- ૭ પણ પડ્યા છે હમારાં હાડ;
જેવા લોકો કાપેછે ઝાડ;
- ૮ હે દેવ હું કરુંછું વિશ્વાસ;
મને ન મુક લાચાર બિદાસ. ૬

- ८ दुष्टना पाशोथी मने काहाड;
ने शंदाभांथी पणु जिपाड;
१० पोताना पाराभां ते प्रसाय;
पणु भारो आत्मा अम्हीजय. ७

गीत १४२. (८. ७.)

मनुष्य पोते छे लात्मार
ईश्वर लकतनो मददगार.

- १ में ईश्वरने वाणी काहाडी;
कस्यो प्रार्थनानो शाद;
२ अने भारी वात देआडी;
तेनी आगल कस्यो वाद. १
३ भारो आत्मा व्याकुल थयो;
तें तो जणु भारी वाट;
ने जे रस्ताभां हुं गयो;
तां तेआम्मे धउथा धाट. २
४ में तो जमणु हाथे जेयो;
पणु कोणु करे अंगीकार ?
में तो अधो आओ जेयो;
कोणु करे भारो जिद्वार ? ३

- ૫ તારે કચ્છું દેવનું સ્મરણુ;
જારે થયો ઝમ્વો લાગ;
તૂં તો મારું ઝમ્કલું શરણુ;
ભૂમિમાં તૂં મારો ભાગ. ૪
- ૬ મારાં ઝંગો થયાં નબલાં;
તો તૂં મારી ઝર્ણ માન;
મારા જાલીનો બહુ સખલા;
તૂં બચાવિશ મારો જન. ૫
- ૭ ઝને ભાંગલો મારું બંધન,
નીતિવંતો ભિગા થાય;
ને હું કરિશ તારું વંદન;
તારો પૂરો પ્રેમ પમાય. ૬

ઝની બિજી રચના. (L. M.)

- ૧ મેં પ્રમુને બહુ હાંક મારી;
પ્રાર્થનાની વાત ઊચ્ચારી;
૨ તેને મારો વાદ સંભલાવ્યો;
ઝને મારો શોક બતાવ્યો. ૧
- ૩ મારો આત્મા ડુબાઈ ગયો;
તેને મારો પથ સાફ થયો;
રસ્તામાં હું ચાલ્યો ચાલ્યો;
તેમાં ધ્રાનો પગ ફસાવ્યો. ૨

- ૪ મેં તો જમણે હાથે જોયો;
 અને બધો આશ્રો જોયો;
 મને કોઈ નહીં સ્વીકારે
 મને કોઈ નહીં ઊધારે. ૩
- ૫ તારે કરચું દેવનું સ્મરણુ;
 તૂં તો મારું એકલું સારણુ;
 અને મદદ જીવતા લોકમાં;
 મારું સાંભલ ઘણા શોકમાં. ૪
- મારાં અંગો થયાં નખલાં;
 મારા જલ્મીનો બહુ સખલા;
 તેઓ મારા કર્તાં જખર;
 જેડી ભાંગી લજે ખખર. ૫
- તો હું તારું નામ વર્ણાવિરા;
 ને ભક્તોને મધ્યે આવિરા;
 કેમકે તૂં અપાર દયાલુ;
 તેની પ્રાપ્તિ પામી આલુ. ૬

ગીત ૧૪૩. (L. M.)

ખરા ભક્ત થાયછે ઊદાસ,
 તેવારે કરેછે વિશ્વાસ.

- १ अग्रे प्रभु मारी अर्जु मान;
ने माईं शांभल आपी कान.
ने सत्यमां मने उत्तर आपः
विश्वासीपणुमां मिलाप. १
- २ न करले मारी साथे वाद;
अमि क्रावने न थाय प्रसाद;
३ वेरीअग्रे जहु सताव्यो छे;
ने माईं जव दयाव्यो छे. २
- ने मने पाज्यो अंधकार;
जेवा जन काहारना मरनार.
- ४ तो माईं मन उत्तरैलुं छे;
ने माईं हृदय विहिलुं छे. ३
- ५ हुं प्राचीन वडत संभाईंछुं;
ने तारां काम विचारैछुं;
ने तारां सर्व कामनी वात;
६ ने तारी गम प्रेलावुं हात. ४
- शुकी बुंछि पाणी पाय;
तेम मारां हृदयने तूं थाय;
७ अग्रे प्रभु वेरो माईं मान;
हुं मूर्च्छित थयो मारी जन. ५

- ને મારાથી મુખ ન છુપાવ;
 ને મને ખાડાથી બચાવ;
 ૮ સવારે પ્રીયવાત સંભલાવ;
 હું કરું છું તો તારો ભાવ. ૬
- ને મને માર્ગમધ્યે ચલાવ;
 ને તને મારો જીવ ઊઠાવ;
 ૯ ને વૈરીઓથી મને કાઢાડ;
 હું બચી મારું તારી આડ. ૭
- ૧૦ ને મને તારું જ્ઞાન શિખાડ;
 પોતાને મારો પ્રભુ પાડ.
 તારા આત્માને સુસ્વભાવ;
 અને સત્સાહ્યમાં મને લાવ. ૮
- ૧૧ પોતાના નામને દે પ્રતાપ;
 ને મને નવું જીવન આપ;
 ને એમજ મારો આત્મા તાર;
 અને કર વૈરીનો સંહાર. ૯
- ૧૨ ને કર સતાવનારનો નાશ;
 કે તારો ભક્ત ન થાય નિરાશ
 (જનરે ભક્ત થાયછે ઊદાસ,
 તારે તે રાખેછે વિશ્વાસ.) ૧૦

ગીત ૧૪૪. (૮. ૭.)

ईश्वरतया गुणुर्वत लक्षण
तेनी रेहेम तथा रक्षण.

- ૧ ईश्वर सामर्थवान् मुभारक
तूं छे भारी प्परी आड;
૨ भारा दयासागर तारक,
भारा धड ने भारा पाहाड. १

- भारी ठाल भरोसोदायक,
लोकने लुंती नांખे;
૩ आ देव मनुष्यो नालायक
के तूं नजर राખे. २
૪ मनुष्यजतनुं तूं खुं गले ?
वादल तेनुं छे दृष्टાंत;
गुनरीजयछे ખાલીપણે
छाया सरप्पी ठાંકે ભ્રાંત. ૩

- ૫ આ ईश्वर आकाश अधाडी,
અમને તારવાને આવ;
પર્વતોને તૂં અડાડી;
અહૂ ધૂવાડા તૂં કહડાવ. ૪

- ૬ અને વિજ્ઞાનીઓ નહીં સાડશે,
અને તેમને મારશે બાણ;
- ૭ અને તું વિનાશથી કાઢાડશે;
અને જલથી કરશે ત્રાણ. ૫
- ૮ અને હારશે પારકા હાતો
તેઓ થાયછે અજ્ઞાન;
જમણા હાથે મિથ્યા વાતો;
ને હું કરિશ નવું ગાન. ૬
- ૯ અને વાજથી સરાહવિરા;
૧૦ બાદશાહોનો તું ઊગાર;
સેવક દાઉદને બચાવિરા;
બાગિશ વૈશીની તલવાર. ૭
- ૧૧ અને હારશે પારકા હાતો;
તેઓ થાયછે અજ્ઞાન;
જમણે હાતે મિથ્યા વાતો;
હમને ઊપજશે સંતાન. ૮
- ૧૨ શેખા સરખા બહુ જીવાનો:
કન્યાઓ શામિલી છે;
જેવાં સુંદર રાજ્યસ્થાનો;
- ૧૩ ને વખાર ભરેલી છે. ૯

- ગામ ગામ ગેટાં બહુ હજારો
 ૧૪ કામના બલદ બહુ બલવાન
 સર્વ વિપત્તથી છુટકારો
 શેહેરમાં નથી અપમાન. ૧૦
- ૧૫ એવા લોકો બહુ મુઆરક
 ને નિર્ભય છે સનાતન;
 ભમનો પરમાત્મા તારક
 તે લોકોને ઝાટું ધન. ૧૧

ગીત ૧૪૫ (C. M.)

- પરાત્પર સંતત છે કૃપાલ;
 ને સર્વ શ્રેષ્ઠ ગુણવાન;
- ૧ આ મારા દેવ તથા ભૂપાલ,
 હું તનેજ આપિશ માન;
 ને વર્તમાન, ને સદાકાલ
 સ્તોત્રોનાં કરિશ આન. ૧
- ૨ હા, હરશેજ તને ગાઈશ ગીત;
 ને માનિશ તારું નામ;
- ૩ ટૂંજ મહિમાવાનું ને પ્રશંસિત;
 કોણુ ગણે તારાં કામ ? ૨

- ૪ પેડી પેડી શિખાડીને
કરશે તારું વખાણ;
- ૫ હું તારાં કામ દેખાડીને,
કહિશ તારું સત્પ્રમાણ. ૬
- ૬ ને લોકો ખોલશે તારાં કૃત;
ને તારું ઘણું મહત્વ;
- ૭ ને કરી તારા પ્રેમનું સ્મૃત
જાણાવશે તારું સત્વ. ૪
- ૮ કે રૂંચર મોટા કૃપાવાન
અત્યંત માયાલુ છે
ને ક્રોધમાં ઘણો ધીરજવાન;
ને નિત્ય દયાલુ છે. ૫
- ૯ તે સહુને કરે પરાપકાર;
ને તેને ખડુ કરણ;
- ૧૦ સહુ માને તારો ખડુ આભાર:
શુદ્ધલોકો માને ગુણ. ૬
- ૧૧ જાણાવશે તારોજ અધિકાર;
તારો પરાક્રમ ખડુ;
- ૧૨ ને તારાં કૃત્યો એશુમાર;
ને તારો મહિમા સહુ. ૭

- ૧૩ સનાતન રેહેશે તાહં રાખ્ય;
ને સત્તા સર્વકાલ;
- ૧૪ જે લોહો તારા મહતાજ,
તેમ્મોનો રખેવાલ. ૮
- ૧૫ તારી વાટ જોયછે સહુ નેત્ર
તું સહુ ખવાડેછે;
- ૧૬ અને તું સર્વ લોહોનો મિત્ર;
સહુને તૃપ્ત પાડેછે. ૯
- ૧૭ ઈશ્વરના માર્ગો સાત્વિક છે;
પવિત્રજ તે કરનાર;
- ૧૮ જે લોહો તેના ભાવિક છે
તેમ્મોનો મદદગાર. ૧૦
- ને જેમ્મો તેથી ડરેછે,
તેમ્મોને થાય પ્રસાદ;
- ૧૯ ને જેમ્મો પ્રાર્થન કરેછે,
તેમ્મોને આશીર્વાદ. ૧૧
- ૨૦ તે રાખશે સર્વ ભક્તિવાન;
બુંડાનો કરશે ધાત;
- ૨૧ મારું મુખ જોલે તેનું માન;
ને સર્વ મનુષ્યજાત. ૧૨

ગીત ૧૪૬. (L. M.)

મનુષ્ય ભરોસો નાલાયક
પરાત્પર મોટો પ્રેમદાયક.

- ૧ તમે સહુ કરો દેવનું ગાન;
આ મારાં હૃદય તેને માન;
૨ હું તારું વંદન કરિશ નિત;
ને સ્થિતિ મુઘી ગાઈશ ગીત. ૧

- ૩ સરદારોમાં ન હો આધાર;
કે માનવી જાતનો ઇતિખાર;
૪ જેવારે ટલે તેનો શ્વાસ,
તેવારે ધૂલજ હોય માંસ. ૨

- ને જતાં રેહેશે સહુ સંકેત;
૫ પણ જેની આશા દેવ સમેત;
ને રૂંધરને લગાડે મન
તેને હમેશાં મોટું ધન. ૩

- ૬ ને આકાશ જ્વલિ જલ સહુ ઠામ;
સંધાં પ્રભુનાં મોટાં કામ.
તે સદા સત્ગુણ રાખીજાય;
૭ ને કરે દુઃખિતોનો ન્યાય. ૪

- ને ભુખ્યાને ખવડાવેછે;
 ને ડુદીને છેડાવેછે;
 ૮ આંધલી આંખો ઊઘાડેછે;
 ને લીનેને ઊઠાડેછે. ૫
- ૯ ને સાત્યકોને તારેછે;
 પરદેશીને ઊગારેછે;
 અનાથ, વિધવાને રાખેછે;
 પણ કુમાર્ગ ઊંધો નાંખેછે. ૬
- ૧૦ ીશ્વર રાખ્ય કરશે સર્વદા;
 આ સીઆન તારો દેવ સદા;
 પેડી દર પેડી મહિમાવાન;
 તેને વખાણી કરો ગાન. ૭

એની ખિજી રચના. (૭. ૮.)

- ૧ ીશ્વરને કરો ગાન;
 કરો ગાન મારા જીવ;
 જીવનભર કરિશા માન;
 ને કરિશા તેનું સેવ.
- ૨ હમારા આખા અસ્તિત્વભર
 હું માનિશા ીશ્વર મહિમાધર. ૧

- ૩ સરદારોમાં વિશ્વાસ;
તે નિશ્ચે મિથ્યા છે
- ૪ ને જોનાં મુખમાં શ્વાસ,
તેની આડ વૃથા છે.
તે ધૂલમાં ઊતરી જાય છે.
ને તેની કલ્પના વાય છે. ૨
- ૫ જોનો દેવ મદદગાર
તે લોક મુખારિક છે;
જો તેનો ઊમેદવાર
તેમ્માનો તારક છે.
- ૬ આકાશ ભૂમિ જલનો કર્તા
તેથી વચન પૂરાં કરતાં. ૩
- ૭ તે તોડે બલાત્કાર;
ભુખ્યાને કરે પાલ;
કુદીને ખોલે દ્વાર;
આંધલાને દે ઊજલ.
દરિદ્રીમ્માને પાડે ક્ષેમ;
ને નીતિવંતનો કરે પ્રેમ. ૪
- ૯ પરદેશીમ્માનો મિત્ર;
રંકને બચાવે છે.
પણ માગ જો અપવિત્ર,

તેને ઉલગ્રવેછે.

- ૧૦ ીશ્વર સનાતન મહિમાવાનૂ
ઓ સીઓન તેને કરો ગાન. ૫

ગીત ૧૪૭. (S. M.)

આકારામાં ીશ્વર શક્તિમાનૂ;
ને તેના લોક પર કૃપાવાનૂ

- ૧ ીશ્વરને કરો ગાન
તે ઘણું શોભતું થાય;
ને ઘણું લાયક તેનું ધ્યાન
ને તેથી સુખ ઉપજાય. ૧
- ૨ સીઓનને યાંધેછે;
ને વિખરાયલા લોક
- ૩ ઓઓનો કરાર સાધેછે;
મઘડેછે સહુ શોક. ૨
- ૪ તે ગણેછે નક્ષત્ર;
પાડેછે સહુનાં નામ;
- ૫ યહોવા મોઘે છે સર્વત્ર;
અપાર છે તેનાં કામ. ૩

- ૬ ગરીબને રાખેછે;
કરેછે તેની આડ;
ભુંડાને પાડીનાંખેછે;
- ૭ માનો પ્રભુનો પાડ. ૪
- કિનુરે કરો શાદ;
૮ તે મધો લાવેછે;
ક્ષેત્ર પર આપેછે વર્ષાદ
ને ધાસ ઉગાવેછે. ૫
- ૯ પશુને દેછે અન્ન;
પાલેછે પક્ષી પલ;
૧૦ ઘોડાનાં જોરમાં ન પ્રસન્ન;
ને મનુષ્યોનું બલ. ૬
- ૧૧ જે તેને લાગેછે
તેઓ પર કરે રેહેમ;
ને જેઓ દયા માગેછે
તેઓનો કરે પ્રેમ. ૭
- ૧૨ ને માનો બહુ આભાર;
ને કરો વંદનશાદ;
૧૩ તેણે સંભાલ્યાં તારાં દ્વાર;
ને દિધો આશીર્વાદ. ૮

- १४ ने सलाह उकलेछे;
पाछेछे धायुं धान;
- १५ ते पोते हुकम मोकलेछे;
तारे झेलेछे मान. ६
- १६ हिम आपे जेवुं राप्प;
उन सरपुं अरुं रेहे;
- १७ ने ककडा जेवा नांजे यप्प;
झाणु अमेवुं थंडुं सेहे? १०
- १८ तार पछी जतां रेहे
ने वेहला गलीजय;
ने धायां पाणु पिगली वेहे;
ने पवन वाता वाय. ११
- १९ याझोअने दिधो नेम;
पविल लेप्पनुं मान;
- २० विदेशीने न करुं अमेम.
ईश्वरने करो मान. १२

गीत १४८. (८. ६.)

परात्परनां सृजेलां काम
सर्वं ज्ञायावे तेनुं नाम.

- १ परात्पर आगल करै गान;
ते आकाशे मां महिमावान्;
तां गाओ तेनां गीत;
- २ सधला आकाशवासीओ,
ने आपी शैल प्रकाशीओ,
सहु मानो तेनी प्रीत. १
- ३ ने सूर्य अंद्र गाओ स्तोत्र;
ने वंदन करै सहु नक्षत्र;
- ४ आकाशानां गीयाणु
ने वायु उपर मेधस्थान;
प ओओ प्रभुने आपे मान;
तेणे कस्यां निर्माणु. २
- ५ हा, करयुं सर्वनुं निर्माणु;
ने नांभ्यां जगतनां मंडाणु;
तेणे क्रिधा सहु नियम;
- ७ ने जूमि माने तेनुं नाम;
अजगरो तथा उंडा हाम;
८ आग करां अरु हिम. ३
- ने वादल आंधी ने तुशन;
९ सहु पर्वत उंगरो मेदान;
इलओडो देवदार;

- १० ने संधां ढार ने पशुम्मा;
सर्वं लुव लंतो, पक्षीम्मा,
ने सधला लनदार. ४
- ११ ने रान्नाम्मा ने पधा देरा;
सरदारो तथा न्यायाधीश;
कन्या तथा लुवान;
१२ ने वडिला ने तेमना पुल;
तेम्मा प्रभुने करे स्तोत्र;
ते म्मेकलो महिमावान्. ५
- १३ लू लूवन लोक्थी ते प्रतिष्ठ;
अने लो लोडो तेना धष्ट,
तेम्मा म्मे देवुं मान;
१४ अने धस्त्रायलना सर्वं लन
तेने लगाडे म्मापुं मन.
ने तेने करे गान. ६

— — —
म्मेनी भिल्ल रचना. (L. M.)

- १ ईश्वरनुं करे धलुं ध्यान;
म्मा गगन तथा त्रिव्यस्थान;
२ ने तेने मानो सर्वं दूत;
ने तेनी सेना करे स्तुत. १

- ૩ ને તેને માનો સૂર્ય ચંદ્ર;
ને તેને માનો સહુ નક્ષત્ર;
- ૪ ને તેને માનો રે આસ્માન;
ને આસ્માન ઉપર જલરથાન. ૨
- ૫ સહુ સૃષ્ટિ દેવને દો વખાણુ;
કે તેણે કર્યું છે નિર્માણુ;
- ૬ પ્રવર્તાવ્યા સહુના નિયમ;
કે તેઓ રહે ખચીત કાયમ. ૩
- ૭ જગત્માં દેવને આપો માન,
અજગરો તથા ઊંડશ્ચાન;
- ૮ ને વિજલી કરાં ખરફ હિમ;
આંધીઓ માનો તેનો નિયમ. ૪
- ૯ પર્વતો ફલઝાડ દેવદાર;
૧૦ પશુ પરંદુ જંત રિંગનાર;
- ૧૧ રાજઓ તથા સહુ પ્રદેશ;
સરદારો તથા ન્યાયાધીશ. ૫
- ૧૨ જીવાનો કન્યા ખાપો પુત્ર;
સર્વે કરવાં પ્રભુનાં સ્તોત્ર;
- ૧૩ કે તેના ગુણજ એકલા શ્રેષ્ઠ;
ને આકાશ પૃથ્વીમાં પ્રતિષ્ઠ. ૬

- १४ ते शुचि लोके शवेछे;
 तेष्मानां सिंगे जेवछे;
 ने पसंद लोके देवुं मान;
 तमे सहु तेने करे। गान. ७

गीत १४६. (L. M.)

वाजथी करे देवनुं मान;
 ते न्याय करीने सामर्थ्यवान्.

- १ ईश्वरने करे गान;
 रंभलावे नवुं गीत;
 सभाभां तेने आपो मान;
 स्तोत्रना जेवी रीत. १

- २ धस्त्रायल हरपशे षडु;
 कर्ताने जेणीने;
 ने सीष्मान कुल रिजशे सहु;
 ईश्वरने मानीने. २

- ३ ने हर्षे आपे मान;
 वाजथी गाता गाय;
 ४ देव तो स्वलोके पर प्रीतिवान्
 जेथी तेष्मो शोभाय. ३

- ५ पवित्रो हरप्पीने,
पलंगमां गाशे गीत;
- ६ पोतानां मुष्पमां राप्पीने
ईश्वरनी स्तुतिञ्ज नित. ४
- ने षेधारी तलवार;
डे णुदा लोडोमांय;
- ७ वून् पाछो करे प्रतिकार;
ने करे देशनो न्याय. ५
- ८ डे लूपोने मांघे;
सरदारो षुद्धिवान्
- ९ लप्पेली आत्माओ सोधे;
पविलोने अमे मान. ६

गीत १५० (L. M.)

प्रमुना लोडो करे ध्यान;
ने आप्पी सृष्टि आपे मान.

- १ ईश्वरने करे गान;
ने तेने गाओ नित;
ने ओनी शक्तिनुं आस्मान
तां तेने गाओ गीत. १

- ૨ અને જે મહા મહત્વ,
એ સિધે આપો માન;
ને એનું અતિ ઊત્તમ સત્વ;
એ જાણી કરો ગાન. ૨
- ૩ રણસિંગડે કરો શાદ;
વાજે વાગો વખાણ;
૪ ને કરો મહા હર્ષનો નાદ;
એમ કરી આપો માન. ૩
- ૫ માઠી ખૂમ કાહાડીને,
તેને માનો ગુણવાનૂ
૬ જેને દમ તે શાદ પાડીને
દેશરને કરો ગાન. ૪

શબ્દકોષ*

અખંડ. અખંડિત, ભાંગેલું
નથી.

અજગર. મગર.

અજયખ. આશ્ચર્યવાન.

અતિરાય. ખડુ, ઘણું.

અંતઃકરણ. આત્મા, ભલા ભુંડા-
નો વિવેક.

અર્થત. ખડુ ઘણું.

અત્યાનંદ. ઘણો આનંદ.

અદલ. ન્યાય.

અદેશો. ચિંતા.

અદખયુક્ત. અદખની સાથે.

અધ્યક્ષ. નજર રાખનાર.

અનાથ. ન ખાપો.

અનાદરવંત. આદર ન દેનાર.

અનુકૂલ. મુઆશિક.

અનુત્તમ પસ્તાયલું.

અનુતાપ. પસ્તાવો.

અનુસાર. પ્રમાણે.

અન્યલોક. વિદેશીઓ.

અભ્યંતર. અંતઃકરણ.

અભિમાન. ગર્વ.

અભિપ્રાય. મતલબ.

અભિષિક્ત. અતર રેડલો.

અવયવ. અંગ.

અવલ. પ્રથમ.

અસ્તિત્વ. થવું.

આગમસ્તાન. ભવિષ્યવાદ.

આચ્છાદન. છુયા.

આસાભંગક. આસા તોડનાર.

આડ. છાયા, આશ્રો.

આદમપુત્ર. માનવી જાત.

આંધી. તુફાન.

આધીન. આસીઆલું.

આભાર. પાડ.

આરાધના. ભજન.

આવેશ. હોંસ.

ઈચ્છિત. જે પર પ્રેમ લાગેછે.

ઈમાન. વિશ્વાસ.

विचार-पोष.

वित्थिति. भरणुथी पाछुं उठ्युं.

वित्पत्ति. मृष्टि.

वित्पादक. मृगवनार.

वित्साह. धणुं हर्ष.

विदाहरणु. नमुनो.

विपहास. मसप्परी.

विस्मंगन. अपराध.

विस्वास. धणुं आनंद.

करणा. दया.

करार. अदोपस्त-

करणीम. मंदिरमां जे त्तिदरूप
आकारो.

कलंक. दोष.

कल्पित. वेहेमी.

किनो. अदेआध.

किनआय. सिंगारेलुं लुगडुं.

कीकी. आंप्पनी पुतली.

कुमक. साह.

कुमत. लुंडुं मत.

कुलसेवी. अकलतनोअगलो.

कुवाद. लुंडी वात.

कुशलता. क्षेम.

कृत. काम करैलुं.

कृत्य काम करवानुं.

क्रोकरुं. गेरुं.

कलेश. लारे दुःख.

क्षित. अध जनार.

आर. अदावत.

आस. मोटा जनो.

अज्ञात. विश्व.

अदयुक्त. शोकनी साथे.

गगन. आकारा.

गजय. क्रोध.

गत. गति.

गम. अद.

गंभीर. लारे मनवाहुं.

गरुड. उकाय पक्षी.

गर्भपात. अकाल जन्म.

गर्भस्थान. वायुमंडल.

गर्विष्ट. अहु गर्वी.

गव्यो. गानार.

गुनहगार. पापी.

गोपलिदान. गायनो यम.

गौरव. महिमा.

ग्राह. मगर.

ચૈન. સમાધાન.

જમાત. લોકોનો સમુદાય.
જયજયકાર. જય પર આનંદની
વાણી.

જલમય. પાણીરૂપ.
જલાલ. મહિમા.
જ્યેષ્ઠ. પ્રથમ જન્મેલું.
જ્યોતાકાર. જ્યોતનાં જેવું.

ઠૂઠ. ખરોખર.

ડાંખડું. ડાલ, ડાલી.

તણો, તણી, તણું. નો, ની, નું.
તણું. નીચી જમીન.

તાજ. મુગુટ.

તાલિવર. ધનવાન.

તીક્ષ્ણ-ધારવાલું.

તિરસ્કાર. મસખરી.

તેજ. પ્રકાશ, અજવાલું.

ત્રાણોપાય. તારણનો ઊપાય.

લાતા. તારનાર.

ત્રાસ. ખિંહીક.

દયાશીલ. દયાલુ.

દાયક. દેનાર.

દાહાજવું. ખલવું. અદાવત કરવી.
દીર્ઘાયુષ્ય. મોટી ઉંમર.

દૂરંદેશો. અપેક્ષા.

દેવદાર. પાહાડી જાતનું જાડ.

દૈહિક. શરીરરૂપી.

દોરીયું. પાણીનો નાલો.

દ્વાર. દરવાજો.

દ્વેષિત. જે દ્વેષ પામેછે.

ધાક. ભય.

ધામ ધર.

ધાસ્તી. ભય.

ધુમધામ. થાટ, તમારા.

ધોત. કરાડથી નદીની ધાર.

ધ્વજ. નિશાન.

નક્ષત્ર. તારાઓનો શુભલો.

નખી. ભવિષ્યવાદી.

નાદ. વાણી.

નિગહ્યાન. નજર રાખનાર.

નિજ. પોતાનું.

નિજાત. તારણ.

નિયમાભ્યાસ. નિયમનું ધ્યાન.

નિરહંકાર. અહંકાર વિના.

નિર્માણ. ઉત્પન્ન.

નિર્વિકાર. ફેરફાર વિના.

निवड्युं. इर्युं.
 निवडी. पक्षीनुं अर्युं.
 निश्वास- निशासो.
 नेव. म्मांभ.
 न्यायासन. धन साङ्गुं म्मासन.
 पक्षपात. तरङ्गदारी.
 पतित. पापमां पडेसुं.
 पथ. मार्ग.
 परध्याया. छाया.
 परमात्मा. प्रभु.
 परमार्थ. मुप्य मतलप.
 परात्पर. सर्वथी श्रेष्ठ, प्रभु.
 परिसत्. धणो सायो.
 परिशुद्ध. धणुं शुद्ध.
 परलोक. लं मुग्गेलो लोक छे.
 पराभव. इतेह.
 परोपकार. भिलनुं काम.
 पश्चात्ताप. पस्तायो.
 पाप्मंड. ज्योतो धर्म.
 पातक. पाप.
 पाय. पगनी पासे.
 पालक. पालनार.
 पाल. नीक, डाली.
 पापिष्ठ. धणो पापी.

पीडित. दुःख लागेसुं.
 पुगवुं. पोहोंय्युं.
 पुत. पुत्र, दिकरो.
 पुष्कल. धणुं.
 पुरत. पेडी.
 पैतृक. पितृग्मांनुं.
 प्रकृति. मंगनो हल.
 प्रताप. महिमा.
 प्रतिकार. पापनो अदलो.
 प्रतिभा. पिणना ज्येवुं रूप.
 प्रतिकूल. विरुद्ध.
 प्रत्यक्ष. ज्येयाथी माळम.
 प्रतिघन. सारा कामनुं इल.
 प्रदक्षिणा. इरो इरवा.
 प्रबोधक. शिष्यवनार.
 प्रभात. सवार.
 प्रलय. रेल.
 प्रवर्त्तावयुं, प्रसारवुं.
 प्रवर्त्तित. प्रवर्त्ताविसुं.
 प्रशंसा. स्तुति.
 प्रसंग. वग.
 प्रसन. संतुष्ट.
 प्रसाद. कृपा.
 प्राचीन. पुराणुं.
 प्रार्थक. प्रार्थना करनार.

प्रार्थोऽभ्यार. प्रार्थना.
 प्रीय. वाहालुं.
 प्रीत्यभ्यास. प्रीतिमां अभ्यास.
 प्रेतस्थान. कृपरस्थान.
 प्रोडी. मोठी सवार.

शितूर. दंगो.

अकावयुं. लवारी वात कराववी.
 अलात्कार. जपरदस्ती.

अकृत. अज्जनार.
 अयधरणु. पिडीक धरवी.
 अयत्नीत. पिडीतो.
 आप्पयुं. ओलपुं.
 आविक. विद्यासी.
 अमुं. श्रोतई.
 अकंप. धरतीकंपारो.
 अदाय. पृथ्वीनुं दान.
 अप. अपाल, रणद.
 अभुवन. जगत.
 अपणु. शोभा.
 अंत, अंति. अल.

मंडालु. पायो.

मधुश्लोक. मधनुं आनुं.

मधुर. मिहुं.
 मध्यस्थ. वयेवालो.
 मनोभाव. भरोसो.
 मनोर्थ. मतलप.
 मनोरंजक. मनने साइं लागतुं.
 मनुष्यपुत. मनुष्यनो दिकरो.
 मर्त्यलोक आ जगत.

महत्त्व. महिमा.

महार्थ. मोठो मतलप.

मान्न, आक्षराथी आपेलुं

अन्न.

मान्य. मानवा योग्य.

मिथ्या. ओटुं.

मुक्ति. तारणु.

मुलगो. छेक.

मृत्युलोक. परलोक.

माक्षोत्साह. तारणुनो आनंद.

यप. जमेलुं पाणी.

यथार्थ. वाजपी.

यहोवा. प्रभु, परमात्मा.

यात्रयुं. भिक्षा मागवी.

यार. स्नेही.

युद्ध. लडाघ.

रंक. गरीप.

रक्त. लोही.
 रक्तपाप. प्लुननुं पाप.
 रक्ष. रक्षाणु कर.
 राजदंड. राज्यनी निशानी.
 रिपु. वैरी.
 रौरानी. अजवाहुं.
 लक्षक. नजर राप्पनार.
 लत. टेव.
 लय. नारा.
 लिप्पित. ल जेसुं.
 लहेर. भोग्ने.
 लोपयुं. छुपयुं. ओवाधजयुं.
 वज्रोड. विकार.
 वरदान. आशीर्वाद.
 वंदन. लजन.
 वरुणवयुं. वज्राणुयुं.
 वाटसर. मुसाहर.
 विदेशी. विश्वासी अमाथी ग्युदा
 लोक.
 विधान. विधि, धारो.
 विनीत. लीन.
 विलम्ब. धैर्य.
 विशाल. भोटुं.
 विश्वभूष. सर्वनो राज्ञ.

विश्वराज्य. सर्वनुं राज्य.
 विष. जेर.
 विस्मृति. लूण.
 विहिलुं. अमिडलुं.
 वृत्तांत. प्यपर.
 वैशवेशी. अहु वैर राप्पनार.
 वैशेदार. वैशेथी जेदार.
 व्यभियार. छिनालुं.
 व्यर्थ. वृथा, अमथुं.
 व्यवहार. साल.
 व्याकुल. नमलुं.
 वृक्ष. आड.
 रातु. दुरामन.
 शाद. राप्पद.
 शासन. सज.
 शिक्षित. शिप्पवायलुं.
 शीत. सारां आयरणु.
 शुचि. पवित्र.
 शुद्धस्थान. पवित्र जग्या.
 शुभ. सारो.
 शौर्य. हिमतवान्.
 श्रम. मेहेनत.
 श्रेष्ठ. धालुं सारि.
 सकल. आहुं.

संकेत. धरिदो.
 सत्कार. आदर.
 सत्पथ. अरो मार्ग.
 संतत. सनातन, सदा.
 संतान. दिकरा.
 संताप. दलगीरी.
 सत्येश्वर. अरो प्रभु.
 सत्योदय. सत्तो उदय.
 सत्व. न्यायपत्रुं.
 सद्भिश्वास. सत्विश्वास.
 संधावपुं. पधारपुं, यज्ञावपुं.
 संध्याकाल. सांज.
 संभोध. अिक भिजने भालपुं.
 सभल. भलवान्.
 सभाधान. शांति.
 सभाभ. पूरं.
 सरोवर. तलाव.
 सर्वेश्वर. सहुनो प्रभु.
 सर्वधर. सहुनो राप्पनार.
 सर्वदा. सदा.
 सवाय. सारी आल.
 संस्थान. मंडाणु.
 संहार. नारा.
 सात्विक. न्यायी.
 सानंद. आनंदी.

सावयित. जल्लोतो.
 सी अ्यान. मंडलीनो पाहाड.
 सुभासन. सुपुनुं डेकारुं.
 सुत. दिकरो.
 सुशोभित. सुंदर.
 सुभो. मोटुं मनुष्य.
 सृष्टिवासी. सहुं जग्या अ्यामां-
 रेहेनार.
 सूर्योदय. सूर्यनो जोगम.
 स्तोत्र. स्तुतिनुं गीत.
 स्थपति. मुप्य पांधनार.
 स्थापपुं. कायम करपुं.
 स्थिति. हस्ती, थपुं.
 स्थूल. मोटुं.
 स्वच्छ. साध.
 स्वत्राता. पोतानो तारनार.
 स्वधान. पोतानुं अन्न.
 स्वनेम. पोतानो नियम.
 स्वार्थक. पोतानुं ज हित करनार.
 स्वीकारपुं. मानपुं.
 हडार्थ. हडिहुं.
 हत्या. पुन.
 हर्ष. आनंद.
 हाड. हाडकुं.

हितोपाय. प्रेमनो विपाय.

हुलड. गड्यड.

होमलो. लडाध करवा मांडवी.

होंस. मनगरभी.

क्षय. धडीळवुं.

क्षेम. कुरालता.

क्षोभी. द्रोपायमान.

वांअनारे आ छापेली सूत्रा सुधारवी.

गीत	४	श्लोक.	२	वरने अदले	पर	ल'अयुं.
११	६	१	१	राप्पी —	राप्पणे.	११
१३	१३	१	६	मुज पछी.	पर.	११
१४	१४	३	३	मात्रक —	मात्रण.	११
११	११	१	७	करचुं —	कर्री.	११
१६	१६	१	१	तूं काहाड्युं.		११
११	११	१	६	वरावी —	अतावी.	११
२१	२१	१	६	कुल —	कुल.	११
२२	२२	१	४	होडे —	होडे.	११
११	११	१	६	केगके —	केमके.	११
२४	२४	१	१	प्रभुना —	ईश्वरताणुं.	११
११	११	१	५	अनादिण —	अनंत.	११
२५	२५	१	८	तन —	णव.	११
२६	२६	१	५	लेअनोन —	लेअनोन.	११
३०	३०	१	७	प्रमाणु —	वप्पाणु.	११
३१	३१	१	६	आवि —	थाई.	११
३१	३१	१	१६	लगी पछी	तो.	११
११	११	१	२२	देवजोण —	ईश्वरजोण.	११
३२	३२	१	६	वराविरा —	अताविरा.	११
३६	३६	१	२	ने अलतो —	दाहाणतो.	११
११	११	१	४	जगती —	जगत.	११
४१	४१	१	७	तेने —	मने.	११

११	४२	१	तृषा	---	तृषवा.	११
११	४४	६	वेयेछे	---	वेयेछे.	११
११	४५	१४	तने	---	तेओ.	११
११	११	१०	वस्त	---	वस्त.	११
११	४६	७	नाम	---	काम.	११
११	५४	२	भारा	---	भारो.	११
११	५५	१४	छेकळ	---	छेक.	११
११	५८	४	ओगले	---	ओगले.	११
११	६५	८	राणी	---	राणी.	११
११	६८	८	हराव्या	---	कराव्या.	११
११	६९	७	करयो	पछी,	पहु.	११
११	७१	६	डितावल	---	डितावलो.	११
११	७६	२	तथा तलवार	---	तलवार तथा.	११
११	७७	६	मुकेछे	---	मुकेछे.	११
११	७९	५	सेवक	---	सेवको.	११
११	८०	३	स्थल	---	स्थल	११
११	८८	४	भार	---	भारो.	११
११	९०	३	तनुं	---	तेनुं.	११
११	१०२	६	राप्पळ	---	राप्पळ.	११
११	१०९	२२	तेने	---	ने.	११
११	११०	१	देव	---	देव.	११
११	१११	४	थी	---	तेथी.	११
११	११८	३	मनुष्यनुं	पछी	शुं	११
११	१४६	५	माग	---	मार्ग.	११

अे विपरांत थोडां विरामचिन्ह सुधारवां.

